

Az Európai Unió Hivatalos Lapja

C 380 E

Magyar nyelvű kiadás

Tájékoztatások és közlemények

 55. évfolyam
 2012. december 11.

Közleményszám	Tartalom	Oldal
I <i>Állásfoglalások, ajánlások és vélemények</i>		
ÁLLÁSFOGLALÁSOK		
Európai Parlament		
ÜLÉSSZAK: 2011–2012		
2011. június 7–9-i ülések		
Ezen ülések jegyzőkönyve a Hivatalos Lap következő számában jelent meg: HL C 240 E, 2011.8.18.		
ELFOGADOTT SZÖVEGEK		
2011. június 7., kedd		
2012/C 380 E/01	A globális navigációs műholdrendszerek közlekedési alkalmazása Az Európai Parlament 2011. június 7-i állásfoglalása a globális navigációs műholdrendszerek közlekedési alkalmazásairól – a rövid- és középtávú uniós politikáról (2010/2208(INI))	1
2012/C 380 E/02	A Lisszaboni Szerződés szerinti nemzetközi légi közlekedési megállapodásokról Az Európai Parlament 2011. június 7-i állásfoglalása a Lisszaboni Szerződés szerinti nemzetközi légi közlekedési megállapodásokról (2010/2207(INI))	5
2011. június 8., szerda		
2012/C 380 E/03	Az EU kutatási, technológiafejlesztési és demonstrációs tevékenységekre vonatkozó hetedik kutatási keretprogramja Az Európai Parlament 2011. június 8-i állásfoglalása az Európai Unió kutatási, technológiafejlesztési és képzési tevékenységekre vonatkozó hetedik keretprogramjáról szóló időközi felülvizsgálatról (2011/2043(INI))	9
2012/C 380 E/04	Az EU és Kanada közötti kereskedelmi kapcsolatok Az Európai Parlament 2011. június 8-i állásfoglalása az EU és Kanada közötti kereskedelmi kapcsolatokról	20

HU

<u>Közleményszám</u>	Tartalom (folytatás)	Oldal
2012/C 380 E/05	A hitelminősítő intézetekről: jövőbeli kilátások Az Európai Parlament 2011. június 8-i állásfoglalása a hitelminősítő intézetekről: jövőbeli kilátások (2010/2302(INI))	24
2012/C 380 E/06	Független hatástanulmányok biztosítása Az Európai Parlament 2011. június 8-i állásfoglalása a független hatásvizsgálatok biztosításáról (2010/2016(INI))	31
2012/C 380 E/07	A szociálpolitika külső dimenziója, a munkaügyi és szociális normák előmozdítása és az európai vállalatok szociális felelőssége Az Európai Parlament 2011. június 8-i állásfoglalása a szociálpolitika külső dimenziójáról, a munkaügyi és szociális normák előmozdításáról és az európai vállalatok szociális felelősségéről (2010/2205(INI))	39
2012/C 380 E/08	A fejlesztési együttműködés finanszírozási eszköze Az Európai Parlament 2011. június 8-i állásfoglalása a fejlesztési együttműködés finanszírozási eszközének létrehozásáról szóló 1905/2006/EK rendeletről: tanulságok és a jövőre szóló tervek (2009/2149(INI))	51
2012/C 380 E/09	A fogyasztók és a vállalkozások javára szolgáló európai szerződési jog felé történő előrehaladás szakpolitikai választási lehetőségeiről Az Európai Parlament 2011. június 8-i állásfoglalása a fogyasztók és a vállalkozások javára szolgáló európai szerződési jog felé történő előrehaladás szakpolitikai választási lehetőségeiről (2011/2013(INI))	59
2012/C 380 E/10	Európai szakképzési együttműködés az „Európa 2020” stratégia támogatására Az Európai Parlament 2011. június 8-i állásfoglalása az „Európa 2020” stratégiát támogató európai szakképzési együttműködésről (2010/2234(INI))	67
2012/C 380 E/11	A GDP-n innen és túl - A haladás mérése változó világunkban Az Európai Parlament 2011. június 8-i állásfoglalása: A GDP-n innen és túl – A haladás mérése változó világunkban (2010/2088(INI))	81
2012/C 380 E/12	Az európai műholdas rádiónavigációs programok Az Európai Parlament 2011. június 8-i állásfoglalása az európai műholdas navigációs programok féldős felülvizsgálatáról: a végrehajtás értékelése, a jövő kihívásai és finanszírozási kilátások (2009/2226(INI))	84
2012/C 380 E/13	Új többéves pénzügyi keret a versenyképes, fenntartható és befogadó Európáért Az Európai Parlament 2011. június 8-i állásfoglalása Befektetés a jövőbe: új többéves pénzügyi keret (MFF) a versenyképes, fenntartható és befogadó Európáért (2010/2211(INI))	89
2011. június 9., csütörtök		
2012/C 380 E/14	Szudán és Dél-Szudán Az Európai Parlament 2011. június 9-i állásfoglalása a 2011. évi választásokat követően Szudánban és Dél-Szudánban kialakult helyzetről	120
2012/C 380 E/15	EU–Oroszország csúcstalálkozó Az Európai Parlament 2011. június 9-i állásfoglalása az EU–Oroszország csúcstalálkozóról	123

2011. június 7., kedd

I

(Állásfoglalások, ajánlások és vélemények)

ÁLLÁSFOGLALÁSOK

EURÓPAI PARLAMENT

A globális navigációs műholdrendszerek közlekedési alkalmazása

P7_TA(2011)0250

Az Európai Parlament 2011. június 7-i állásfoglalása a globális navigációs műholdrendszerek közlekedési alkalmazásairól – a rövid- és középtávú uniós politikáról (2010/2208(INI))

(2012/C 380 E/01)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottságnak a Tanácshoz, az Európai Parlamenthez, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottsághoz és a Régiók Bizottságához címzett „Intézkedési terv: a globális navigációs műholdrendszerek (GNSS) alkalmazásai” című, 2010. június 14-i közleményére (COM(2010)0308),
- tekintettel a Tanács ezen intézkedési tervről szóló, 2010. október 1-jei következtetéseire (14146/2010),
- tekintettel a Bizottságnak a Tanácshoz, az Európai Parlamenthez, a Gazdasági és Szociális Bizottsághoz és a Régiók Bizottságához intézett, 2010. október 6-i, „Az Európa 2020 stratégia kiemelt kezdeményezése: Innovatív Unió” című közleményére (COM(2010)0546),
- tekintettel a Bizottságnak az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz benyújtott, az európai műholdas rádió navigációs programok féldícs értékeléséről szóló 2011. január 18-i jelentésére (COM(2011)0005), amely leszögezi, hogy a műholdas rádió navigációs infrastruktúra befejezéséhez jelentős finanszírozásra van szükség,
- tekintettel az európai műholdas navigációs programok (EGNOS és Galileo) végrehajtásának folytatásáról szóló, 2008. július 9-i 683/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽¹⁾,
- tekintettel az európai műholdas rádió navigációs programokat üzemeltető struktúrák létrehozásáról szóló, 2004. július 12-i 1321/2004/EK tanácsi rendeletre ⁽²⁾,
- tekintettel a műholdas navigációs alkalmazásokról szóló, 2006. december 8-i bizottsági zöld könyvre (COM(2006)0769),

⁽¹⁾ HL L 196., 2008.7.24., 1. o.⁽²⁾ HL L 246., 2004.7.20., 1. o.

2011. június 7., kedd

- tekintettel az Európai GNSS Ügynökség létrehozásáról, az európai műholdas rádió navigációs programokat üzemeltető struktúrák létrehozásáról szóló 1321/2004/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről és a 683/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról szóló, 2010. szeptember 22-i 912/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽¹⁾,
 - tekintettel a Bizottságnak az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz címzett, a Galileo-program alakulásáról szóló közleményéről szóló, 2004. január 29-i állásfoglalására ⁽²⁾,
 - tekintettel eljárási szabályzatának 48. cikkére,
 - tekintettel a Közlekedési és Idegenforgalmi Bizottság jelentésére, valamint az Ipari, Kutatási és Energiaügyi Bizottság véleményére (A7-0084/2011),
- A. mivel a globális navigációs műholdrendszerek alkalmazásai mára valamennyi közlekedési ágazatban folytatott tevékenység központi és nélkülözhetetlen részét képezik, és mivel ezek hatékony és eredményes működtetése a közlekedést biztonságosabbá, fokozottabban környezetbaráttá és gazdaságosabbá teszik,
- B. mivel a közlekedési alkalmazások a globális navigációs műholdrendszerek összes alkalmazásának nagyságrendjüket tekintve 20 %-át, értéküket tekintve pedig 44 %-át teszik ki, és mivel a – leginkább a közlekedéshez kapcsolódó – biztonsági műveletek ezek további 5 %-át adják,
- C. mivel az Európai Unió a globális navigációs műholdrendszerek működtetéséhez szükséges alapvető infrastruktúra tekintetében nem függhet vég nélkül az eredetileg más országok által más célokra kifejlesztett rendszerektől,
- D. mivel az EGNOS egy, a GPS-t kiegészítő, önálló rendszer, amelynek a számítási és helyesbítési műveletek elvégzéséhez GSP-jeleket kell kapnia, ezért működése ezektől függ; mivel a Galileo üzembe helyezése előtt nem lesznek tökéletesen független GNSS-ek,
- E. mivel Európa EGNOS-rendszerét – az új európai iparpolitika céljaival összhangban – úgy tervezték meg, hogy kielégítse Európa és a világ jelenlegi és jövőbeli jelentős és változatos igényeit, például a közlekedésbiztonság és a nyomonkövethetőség területén, és mivel összeegyeztethető a GPS-szel és a sokkal pontosabb Galileo-rendszerrel is, valamint kiegészíti azokat,
- F. mivel a GNSS és a Galileo kereskedelmi közlekedési alkalmazásainak globális piaca bővül, amelyet maximálisan biztosítani kell az európai ipar gazdasági előnyeinek realizálása és a magas képzettséget igénylő munkahelyek létrehozása érdekében,
- G. mivel a GNSS-ek alapvető szerepet töltenek majd be az intelligens közlekedési rendszerek (IKR) használatának támogatásában és elősegítésében,
- H. mivel a GNSS-alkalmazások és -szolgáltatások kifejlesztése alapvetően fontos annak biztosítása érdekében, hogy a Galileo jelentette infrastrukturális beruházást teljes mértékben kihasználják, és hogy a Galileo rendszer teljes kapacitása kiépüljön,
- I. mivel az ezen ágazatban végrehajtott beruházás kihatással vannak valamennyi uniós politikára, és mivel bővítésének és végrehajtásának közvetlen hatása lesz az Európa 2020 stratégia megvalósítására és a GNSS-alkalmazások és -szolgáltatások európai piaci potenciáljának fejlesztése szempontjából a munkahelyteremtésre és Európa versenyképességének fokozására,

⁽¹⁾ HL L 276., 2010.10.20., 11. o.

⁽²⁾ HL C 96. E, 2004.4.21., 128. o.

2011. június 7., kedd

- J. mivel a GNSS és a Galileo projekt tekintélyes hozzáadott értéket teremtenek az európai iparpolitika számára, és mivel alapvetően fontos biztosítani ezek sikerét,
1. üdvözlöi a Bizottság „Intézkedési terv: a globális navigációs műholdrendszer (GNSS) alkalmazásai” című közleményét és az abban javasolt számos konkrét ágazati, szabályozási és horizontális intézkedést;
 2. egyetért a Bizottsággal abban, hogy ezen a ponton a célzott intézkedési terv a legjobb választás ahhoz, hogy az EGNOS és a Galileo fejlesztése és alkalmazása – különösen a közlekedés területén – további lendületre kapjon; hangsúlyozza, hogy a műholdas navigációs rendszereknek biztosítaniuk kell a különböző rendszerek együttműködhetőségét (a hagyományos rendszereket is ideértve), és mind a személy-, mind pedig az áruszállítási szolgáltatások terén lehetővé kell tenniük a módközi felhasználást is;
 3. megállapítja, hogy az intézkedési tervben szereplő 15 ágazatspecifikus javaslat közül kilenc közvetlenül a közlekedésre vonatkozik, a többi javaslat közül pedig a legtöbbre a megfelelő közlekedési alkalmazások alátámasztásához van szükség;
 4. felhívja a Bizottságot, hogy az illetékes hatóságok révén mihamarabb biztosítsa az EGNOS polgári repülési célú tanúsítását;
 5. egyetért azzal, hogy az EGNOS és a Galileo a polgári repülés területén való alkalmazásának előmozdítására irányuló intézkedések stratégiai követelmények a SESAR (az egységes európai égbolt légiforgalmi szolgáltatási kutatás) végrehajtása szempontjából, különösen a leszállási eljárásokat és a kisebb repülőtereket illetően;
 6. sajnálja, hogy az EGNOS jelenleg nem terjed ki az Európai Unió egészére, és felszólít arra, hogy az EGNOS-rendszer területi hatályát kiemelt jelleggel terjesszék ki Dél-, Kelet-, valamint Délkelet-Európára is annak érdekében, hogy Európa-szerte valamennyi közlekedési ágazatban használni lehessen, valamint hangsúlyozza, hogy a területi hatályt fontos a MEDA-országokra, a Közel-Keletre és Afrikára is kiterjeszteni;
 7. hangsúlyozza a GNSS-nek az intelligens közlekedési rendszerek kifejlesztése szempontjából játszott jelentőségét; rámutat, hogy az intelligens közlekedési rendszerek hatékonyabb, tisztább és biztonságosabb közlekedési megoldásokat tudnak nyújtani, valamint hogy számos IKR-szolgáltatás megfelelő végrehajtásához teljes mértékben működő GNSS-rendszerek szükségesek;
 8. támogatja azt a nézetet, miszerint az EGNOS és a Galileo jelentősen hozzájárulhat a közúti forgalom irányításához, valamint hogy az ágazatban tájékoztató kampányra van szükség azon lehetőségek átfogóbb kihasználása érdekében, amelyekkel az EGNOS szolgál a díjbeszedés, az eSegélyhívó, a kamionok biztonságos parkolójának online foglalási rendszere, valamint a valós idejű nyomon követés tekintetében a biztonságosabb és fokozottabban környezetbarát közúti közlekedéshez való hozzájárulás megvalósítása érdekében;
 9. ezért felszólítja a Bizottságot, hogy terjessze elő a szükséges szabályozási javaslatokat, hogy a GNSS által a közlekedés valamennyi formájának – különösen a közúti közlekedés – biztonsága tekintetében biztosított hozzáadott érték létrejöhesse, továbbá hogy járuljon hozzá az áru fuvarozás hatékonyságának növeléséhez;
 10. sürgeti a Bizottságot, hogy fokozza az ipari együttműködést az EU-n kívüli országokkal az EGNOS- és a Galileo-alkalmazások és szolgáltatások fejlesztésének és interoperabilitásának elősegítése érdekében;
 11. egyetért azzal, hogy a Bizottságnak körültekintően kell mérlegelnie a digitális menetírókról szóló hatályos jogszabályok módosításának szükségességét annak biztosítása érdekében, hogy a GNSS által a hely- és a sebességmeghatározás tekintetében kínált lehetőségeket megfelelően használják fel;

2011. június 7., kedd

12. egyetért azzal, hogy a GNSS sokat tehet a hajózás biztonságának és hatékonyságának fokozásáért, és hogy a Bizottságnak lépéseket kell tennie a GNSS tengeri és belvízi közlekedési ágazatbeli esetleges alkalmazásaival kapcsolatos tudatosság felkeltése és az ismeretek bővítése, valamint az EGNOS-alapú alkalmazásoknak az IMO és az ICAO szintjén való elfogadtatása érdekében;

13. egyetért a Bizottság azon szándékával, hogy a különböző érdekelttek körében tudatosságfokozó kampányokat indít annak érdekében, hogy elnyerje az európai ipar bizalmát az EU műholdas navigációs projekteiben rejlő kereskedelmi lehetőségekbe való befektetés iránt;

14. felhívja a Bizottságot, hogy hajtsa végre hatékonyan az intézkedési tervben foglalt határozott tudatosságfokozó intézkedéseket annak szavatolása érdekében, hogy az EGNOS-t Európa-szerte valamennyi alkalmazási területen kiterjedten használják, és hogy ezáltal biztosítson összetettebb megközelítéseket;

15. ragaszkodik ahhoz, hogy a Bizottság – a költségvetési eljárással és a jövőbeli többéves pénzügyi kerettel összefüggésben – tegyen javaslatot a GNSS-sel kapcsolatos kutatáshoz és fejlesztéshez, valamint a GNSS végrehajtásához szükséges, a megfelelő szintű finanszírozás biztosítását célzó lépésekre; hangsúlyozza, hogy a közlekedési ágazatban már most is szűkös az uniós finanszírozás, és a GNSS további forrásokkal való ellátása nem vonhatja maga után, hogy a közös közlekedéspolitika egyéb prioritásaitól forrásokat vonjanak el; ezen egyedi projekttel, illetve más hasonló projektekkel – többek között a TEN-T-ekkel – kapcsolatban ismételten kéri a Bizottságot, hogy terjesszen elő többéves finanszírozási javaslatot, amely túlmutat a többéves pénzügyi keret időtartamán, annak érdekében, hogy stabil és megbízható pénzügyi keretet teremtsen az olyan, nagyobbra törő európai projektek számára, amelyek hatóköre túlterjed a jelenlegi korlátokon;

16. felhívja a Bizottságot annak megfontolására, hogy a kereskedelmi Galileo-tevékenységekből származó bevételeket az Unió költségvetésébe lehet-e utalni;

17. felhívja a Bizottságot, hogy tájékoztassa a Parlamentet arról, hogy a Galileo üzembe helyezése után miként finanszírozzák majd a 800 millió euróra becsült éves karbantartási költségeket;

18. felhívja a Bizottságot, hogy az Európai Beruházási Bankkal és az Európai Beruházási Alappal együttműködve terjesszen elő átfogó finanszírozási stratégiát, amely a megfelelő uniós és tagállami hozzájárulások mellett magában foglalhatja többek között összehangolt adókedvezményeket, egyszerűsített támogatás-igénylési eljárásokat és olyan megoldásokat, amelyek a kockázati tőkét a kkv-khez irányíthatnák és elősegíthetnék az EGNOS- és a Galileo-alkalmazások kifejlesztését és marketingjét;

19. felhívja a Bizottságot annak biztosítására, hogy a hetedik keretprogramon belüli, kutatás céljaira elkülönített kifizetési előirányzatokból feltehetőleg megmaradó 100 millió eurót a GNSS-alkalmazások fejlesztésére bocsássák rendelkezésre;

20. sürgeti a Bizottságot annak megvizsgálására, hogy az egyszerűsített eljárások miként biztosíthatják a pénzügyi hatékonyabb és átláthatóbb kifizetését a mindenki javát szolgáló GNSS-kompatibilis közlekedés területén megvalósuló kutatások támogatása érdekében, különös figyelmet fordítva a fogyatékossgal élő személyek szükségleteire, és a kkv-ket előtérbe helyezve;

21. felhívja a Bizottságot, hogy segítse a kkv-kat abban, hogy – különösen a hetedik és nyolcadik keretprogram keretében – könnyebben juthassanak olyan európai uniós finanszírozáshoz, amelynek célja a GNSS-alkalmazásokkal kapcsolatos innováció ösztönzése;

22. sürgeti a Bizottságot, hogy vizsgálja meg azt, hogy a GNSS-alkalmazások és szolgáltatások igénybevétele során milyen adatvédelmi aggályok merülhetnek fel, és tegyen meg mindent ezen aggályok elhárítása érdekében;

2011. június 7., kedd

23. megállapítja, hogy szükség van a GNSS-specifikus alkalmazásokkal és szolgáltatásokkal kapcsolatos kutatásra irányuló befektetésekre – különös tekintettel a fogyatékkal élők speciális igényeire –, mivel azok döntő fontosságúak a GNSS-szolgáltatások megfelelő előkészítéséhez és alkalmazásához;
24. arra kéri a Bizottságot, hogy támogassa az ágazatspecifikus – különösen a tengerészeti ágazattal kapcsolatos – szolgáltatási központok fejlesztését célzó kezdeményezéseket;
25. sajnálatosnak tartja, hogy az EGNOS-, illetve Galileo-alapú alkalmazásokkal kapcsolatos kutatásra és innovációra elkülönített pénzeszközök elégtelensége jelentős mértékben késlelteti a technológiai fejlődést és az ipari kapacitás növekedését, továbbá a környezetvédelmi szempontból hatékony végrehajtást az Európai Unióban, és ezért sürgeti a Bizottságot olyan eszközök létrehozására, amelyek lehetővé teszik a kis- és középvállalkozások számára, hogy könnyebben juthassanak finanszírozáshoz;
26. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.

A Lisszaboni Szerződés szerinti nemzetközi légi közlekedési megállapodásokról

P7_TA(2011)0251

Az Európai Parlament 2011. június 7-i állásfoglalása a Lisszaboni Szerződés szerinti nemzetközi légi közlekedési megállapodásokról (2010/2207(INI))

(2012/C 380 E/02)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Parlament és az Európai Bizottság közötti kapcsolatokra vonatkozó keretmegállapodás (a „keretmegállapodás”) felülvizsgálatáról szóló, 2010. október 20-i határozatára ⁽¹⁾,
- tekintettel az EU és az USA közötti légügyi megállapodásról szóló, 2010. június 17-i állásfoglalására ⁽²⁾,
- tekintettel „Az utasnyilvántartási adatokra (PNR) vonatkozó megállapodásokra irányuló tárgyalások megkezdése az Egyesült Államokkal, Ausztráliával és Kanadával” című 2010. május 5-i állásfoglalására ⁽³⁾,
- tekintettel a közös európai légtér létrehozásáról szóló, 2007. április 25-i állásfoglalására ⁽⁴⁾,
- tekintettel az egyrészt az Európai Közösség és tagállamai, másrészt az Amerikai Egyesült Államok közötti légiközlekedési megállapodás aláírásáról szóló 2007. március 14-i állásfoglalására ⁽⁵⁾,
- tekintettel a külső légiközlekedés-politikai menetrend kidolgozásáról szóló 2006. január 17-i állásfoglalására ⁽⁶⁾,
- tekintettel a Bizottság „A Közösség légiközlekedéssel kapcsolatos külpolitikája cselekvési programjának kidolgozásáról” című közleményére (COM(2005)0079),
- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 218. cikkére,
- tekintettel eljárási szabályzata 48. cikkére,
- tekintettel a Közlekedési és Idegenforgalmi Bizottság jelentésére (A7-0079/2011),

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2010)0366.

⁽²⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2010)0239.

⁽³⁾ HL C 81. E, 2011.3.15., 70. o.

⁽⁴⁾ HL C 74. E, 2008.3.20., 506. o.

⁽⁵⁾ HL C 301. E, 2007.12.13., 143. o.

⁽⁶⁾ HL C 287. E, 2006.11.24., 84. o.

2011. június 7., kedd

- A. mivel a Lisszaboni Szerződés hatálybalépéséig a nemzetközi légiközlekedési megállapodások megkötéséről csupán konzultáltak a Parlamenttel,
- B. mivel azóta a rendes jogalkotási eljárás hatálya alá tartozó területeket felölelő megállapodásokhoz a Parlament jóváhagyása szükséges,
- C. mivel amikor a Bizottság az Unió, illetve harmadik országok vagy nemzetközi szervezetek közötti megállapodásokról tárgyal, a Parlamentet „az eljárás minden szakaszában haladéktalanul és teljes körűen tájékoztatni kell”⁽¹⁾,
- D. mivel a keretmegállapodásnak biztosítania kell az intézmények hatásköreinek és kiváltságainak a lehető leghatékonyabb és legátláthatóbb gyakorlását,
- E. mivel a Bizottság ebben a keretmegállapodásban kötelezettséget vállalt arra, hogy tiszteletben tartja a Parlamenttel és a Tanáccsal szembeni egyenlő bánásmód elvét a jogalkotási és költségvetési ügyekben, különösen az ülésekhez való hozzáférés, valamint a hozzájárulások és egyéb információk továbbítása tekintetében,

Bevezető

1. úgy ítéli meg, hogy a szomszédos országokkal vagy jelentős globális partnerekkel kötött átfogó légi-közlekedési megállapodások jelentős előnyökkel járhatnak az utasok, a légi szállító vállalatok és a légitársaságok számára, a piaci hozzáférés és a tisztességes versenyt előmozdító szabályozási konvergencia révén egyaránt, többek között az állami támogatások, valamint a szociális és környezetvédelmi normák tekintetében;
2. felismeri, hogy a meglévő kétoldalú megállapodásokat a közösségi joggal összhangba hozó horizontális megállapodások szükségesek a jogbiztonság biztosításához és az egyszerűsítés szempontjából további előnyök nyújtásához, valamint annak szavatolásához, hogy az Unió légitársaságai azonos jogokat élvezzenek;
3. rámutat, hogy a légi biztonsági előírások alapvető jelentőséggel bírnak az utasok, a személyzet tagjai, és általában a légiközlekedési ipar számára, ezért támogatja a légi közlekedés biztonságára vonatkozó megállapodások megkötését a jelentős repülőgépgyártó iparral rendelkező országokkal, tekintettel a költségmegtakarításokra és az egységes jó minőségre, amely az értékelések, vizsgálatok és ellenőrzések párhuzamosságának minimálisra csökkentésével érhető el;
4. sajnálja, hogy várat magára, hogy a Tanács megbízást adjon a Bizottság számára az átfogó légiközlekedési megállapodás megtárgyalására olyan fontos kereskedelmi partnerekkel, mint a Kínai Népköztársaság és India; úgy véli, hogy ennek hiánya egyre fokozottabban árt az Unió érdekeinek, különös tekintettel a gazdaságok gyors növekedésére;
5. rámutat, hogy a folyamatban lévő nemzetközi légi megállapodásokról szóló legutóbbi bizottsági listáról hiányoznak olyan jelentős országok, mint Japán és az Orosz Föderáció;
6. aggodalmát fejezi ki a Szibéria feletti átrepülések nyitott kérdésével kapcsolatban; felszólítja a Bizottságot, hogy tegyen meg minden szükséges erőfeszítést – többek között azt, hogy ezt a kérdést Oroszország WTO-hoz való csatlakozásával kapcsolatos tárgyalások során is felveti – az uniós légitársaságok közötti verseny torzulásának elkerülése érdekében;

A megállapodások értékelésének kritériumai

7. hangsúlyozza, hogy az egyes tárgyalások során értékelni kell, hogy milyen előnyökkel jár a korai megállapodás az ambíciózusabb eredményre való törekvés okozta késlekedéssel szemben;

⁽¹⁾ Az Európai Unió működéséről szóló szerződés, 218. cikk, (10) bekezdés.

2011. június 7., kedd

8. rámutat arra, hogy az egyetértés céljából benyújtott átfogó megállapodások értékelésekor a Parlament igyekezni fog egységes szabványkészletet alkalmazni; különösen megállapítja, hogy a Parlament az értékelés során a következőkre fog kiemelt figyelmet fordítani: kiegyensúlyozott módon lazítják a piaci hozzáférésre és a befektetési lehetőségekre vonatkozó korlátozásokat; ösztönzőket nyújtanak a szociális és környezetvédelmi normák fenntartásához és szigorításához; megfelelő biztosítékokat nyújtanak az adatvédelem és a magánélet védelme tekintetében; a megállapodásban szerepel a biztonsági és védelmi szabványok kölcsönös elismerése; biztosított az utasok jogainak magas szintje;
9. úgy véli, hogy sürgős szükség van az egész világra érvényes adatvédelmi és magánélet védelmére vonatkozó szabványokra, és hogy a Parlament által a 2010. május 5-i állásfoglalásában meghatározott kritériumok megfelelő modellt biztosítanak egy ilyen megállapodáshoz; rámutat, hogy az ilyen nemzetközi szabványok kialakításánál az Uniónak úttörő szerepet kell játszania;
10. felhívja a figyelmet a légiközlekedési ágazat globális felmelegedéshez való hozzájárulására, és úgy ítéli meg, hogy a megállapodásoknak tartalmazniuk kell egy kötelezettségvállalást a Nemzetközi Polgári Repülési Szervezet keretében folytatott együttműködésre nézve a repülőgépek által okozott kibocsátások csökkentése érdekében, a klímatudomány (CO₂- és más éghajlatváltozással kapcsolatos gázok légkörbe való kibocsátása), a kutatási és technológiai fejlesztés, valamint az üzemanyag-hatékonyság terén az EU és az Egyesült Államok közötti technikai együttműködés fokozására irányuló célkitűzés mellett;
11. hangsúlyozza, hogy a légügyi szabályozás különféle szempontjait – beleértve a zajvédelmet és az éjszakai repülésre vonatkozó korlátozásokat – a tisztességes verseny alapelveinek és a szubszidiaritás elvének teljes tiszteletben tartása mellett helyi szinten kell meghatározni; kéri a Bizottságot, hogy a tagállamok nemzeti jogszabályainak, valamint a Nemzetközi Polgári Repülési Szervezet által meghatározott „kiegyensúlyozott megközelítés” elvének figyelembevétele mellett hangolja össze e kérdést európai szinten;
12. kéri a Bizottságot, hogy használja fel a légiközlekedési megállapodásokat arra, hogy szorgalmazza a szociális jogokra vonatkozó nemzetközi jogszabályokkal való összhangot, különös tekintettel a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet (ILO, 1930–1999) alapvető egyezményeiben lefektetett munkajogi normákra, a multinacionális vállalatokra vonatkozó OECD-iránymutatásokra (1976, felülvizsgálva 2000-ben) és a szerződéses kötelezettségekre alkalmazandó jogról szóló 1980-as római egyezményre;
13. megállapítja, hogy a biztonsági megállapodások esetében a kritériumok a következőket foglalják magukban: a tanúsítási gyakorlatok és eljárások teljes körű kölcsönös elismerése; biztonsági adatok cseréje; közös ellenőrzések; fokozott szabályozási együttműködés; valamint műszaki szintű konzultációk a problémák megoldása érdekében, mielőtt még azok működésbe hoznák a vitarendezési mechanizmust;

Eljárás

14. hangsúlyozza, hogy annak érdekében, hogy a tárgyalások végén döntést tudjon hozni arról, hogy megadja-e egyetértését vagy sem, a Parlamentnek kezdettől fogva követnie kell a folyamatot; úgy ítéli meg, hogy a többi intézménynek is érdeke, hogy korai szakaszban azonosítsák és kezeljék mindazokat az aggályokat, amelyek súlyuk alapján kérdésessé tehetik a Parlament hajlandóságát egyetértésének megadására;
15. emlékeztet arra, hogy a 2005-ös keretmegállapodás már kötelezte a Bizottságot arra, hogy kellő időben, világos tájékoztatással lássa el a Parlamentet a nemzetközi tárgyalások előkészítése, folytatása és lezárása során; megállapítja, hogy az átdolgozott 2010. októberi megállapodás különösen arra utal, hogy az Európai Parlamentet a folyamatban lévő eljárásról rendelkezésre álló információ alapján és szükség esetén a bizalmas jelleg tiszteletben tartása mellett a kezdetektől fogva rendszeresen tájékoztatni kell a tárgyalások összes szakasza során;
16. elvárja, hogy a Bizottság tájékoztassa felelős bizottságát arról a szándékáról, hogy tárgyalásokat kíván javasolni nemzetközi légiközlekedési megállapodás megkötése és módosítása céljából, továbbá a tárgyalási irányelvek tervezetéről, a tárgyalási szövegek tervezetéről és az aláírandó dokumentumról, az egyéb vonatkozó dokumentumokkal és információkkal együtt; elvárja, hogy a nemzetközi légiközlekedési megállapodás bármely további módosítása tekintetében a Parlament szerepét egyértelműen jelöljék ki a megállapodásban;

2011. június 7., kedd

17. rámutat, hogy a fent említett információkat a keretmegállapodás 24. cikke értelmében oly módon kell továbbítani a Parlamenthez, hogy szükség esetén véleményt tudjon nyilvánítani; határozottan sürgeti a Bizottságot, hogy nyújtson be egy jelentést a Parlamenthez arról, hogy a Parlament véleménye milyen módon lett figyelembe véve;

18. elismeri, hogy amennyiben a Parlament érzékeny információkat kap a folyamatban lévő tárgyalásokról, köteles gondoskodni a titoktartásról;

19. megállapítja, hogy a Parlament eljárási szabályzata szerint a plenáris ülés „az illetékes bizottság jelentése alapján [...] ajánlásokat fogadhat el, és kérheti, hogy ezeket a tárgyalási szakaszban lévő nemzetközi megállapodás megkötése előtt figyelembe vegyék” (90. cikk (4) bekezdés);

20. elismeri, hogy a légiközlekedési megállapodások gyakran jelentős szerepet ruháznak egy vegyes bizottságra, különösen a szabályozási konvergenciát illetően; elfogadja, hogy sok esetben ez rugalmasabb és hatékonyabb módja a döntéshozatalnak, mint ha ezeket a pontokat magába a megállapodásba próbálnák beépíteni; mindazonáltal hangsúlyozza annak fontosságát, hogy a Parlament teljes körű és kellő időben történő tájékoztatásban részesüljön a különféle vegyes bizottságok munkájáról;

21. felszólítja a Bizottságot, hogy az információáramlás fenntartása céljából rendszeresen – de minden harmadik évnél nem ritkábban – nyújtson be a Parlamenthez a meglévő megállapodások erősségeiről és gyengeségeiről szóló jelentést; megállapítja, hogy a Parlament e jelentés alapján hatékonyabban tudná értékelni a jövőbeli megállapodásokat;

*

* * *

22. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.

2011. június 8., szerda

Az EU kutatási, technológiafejlesztési és demonstrációs tevékenységekre vonatkozó hetedik kutatási keretprogramja

P7_TA(2011)0256

Az Európai Parlament 2011. június 8- i állásfoglalása az Európai Unió kutatási, technológiafejlesztési és képzési tevékenységekre vonatkozó hetedik keretprogramjáról szóló időközi felülvizsgálatról (2011/2043(INI))

(2012/C 380 E/03)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unióról szóló szerződésre (EUSZ) és az Európai Unió működéséről szóló szerződésre (EUMSZ) és különösen a kutatásra vonatkozó cikkekre,
- tekintettel az Európai Közösség (vagy a Lisszaboni Szerződés óta Európai Unió) kutatási, technológiafejlesztési és demonstrációs tevékenységekre vonatkozó hetedik keretprogramjáról (2007–2013) szóló, 2006. december 18-i 1982/2006/EK európai parlamenti és tanácsi határozatra ⁽¹⁾,
- tekintettel különösen az említett határozatnak a hetedik keretprogram felügyeletéről, értékeléséről és felülvizsgálatáról szóló 7. cikkére,
- tekintettel az EUMSZ 182. cikkének a keretprogramnak a helyzet változásának megfelelő kiigazításáról szóló (2) bekezdésére,
- tekintettel „A Bizottság közleménye az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának a kutatási, technológiafejlesztési és demonstrációs tevékenységekre vonatkozó hetedik keretprogram időközi értékelésével foglalkozó szakértői csoport jelentésére, valamint a kockázatmegosztási pénzügyi mechanizmus időközi értékelésével foglalkozó szakértői csoport jelentésére megfogalmazott válaszról” című, 2011. február 9-i bizottsági közleményre (COM(2011)0052),
- tekintettel az Európai Unió Tanácsa 3074. Versenyképességi (Belső Piaci, Ipari és Kutatási) Tanácsának a kutatási tevékenységekre vonatkozó hetedik keretprogram (7KP), valamint a kockázatmegosztási pénzügyi mechanizmus időközi értékeléséről szóló, 2011. március 9-i következtetéseire,
- tekintettel a hetedik kutatási keretprogram időközi értékelésével foglalkozó szakértői csoport 2010. november 12-i végleges jelentésére,
- tekintettel a kutatási keretprogramok végrehajtásának egyszerűsítéséről szóló, 2010. november 11-i állásfoglalására ⁽²⁾,
- tekintettel a hatodik kutatási és technológiafejlesztési keretprogramok (2002-2006) értékelésével foglalkozó szakértői csoport 2009. februári jelentésére,
- tekintettel a szakértői bizottság „Towards a world class Frontier research Organisation - Review of the European Research Council's Structures and Mechanisms” című, 2009. július 23-i jelentésére,
- tekintettel a kockázatmegosztási pénzügyi mechanizmus (RSFF) félidős értékelésével foglalkozó független szakértői csoport 2010. július 31-i jelentésére,

⁽¹⁾ HL L 412., 2006.12.30., 1. o.

⁽²⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2010)0401.

2011. június 8., szerda

- tekintettel az innovatív gyógyszerek kutatására irányuló kezdeményezést megvalósító közös vállalkozás első időközi értékelésével foglalkozó szakértői bizottság 2010. december 20-i jelentésére,
 - tekintettel az ARTEMIS és az ENIAC közös technológiai kezdeményezés első időközi értékelésével foglalkozó szakértői csoport 2010. július 30-i jelentésére,
 - tekintettel a saját lakókörnyezetben való életvitel segítségét szolgáló (AAL) közös program időközi értékelésével foglalkozó független szakértői csoport 2010. decemberi jelentésére,
 - tekintettel a Régiók Bizottságának a kutatási keretprogramok végrehajtásának egyszerűsítéséről a 2011. január 27-i és 28-i plenáris ülésen elfogadott véleményére,
 - tekintettel az Európai Regionális Fejlesztési Alapról szóló 1080/2006/EK rendeletben szereplő, a kutatás és az innováció számára elkülönített összegek, illetve az Európai Regionális Fejlesztési Alap és a hetedik kutatási és fejlesztési keretprogram egymást erősítő hatásainak a városokban és régiókban, valamint a tagállamokban és az Unióban való megvalósulásáról szóló, 2010. május 20-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
 - tekintettel az Európai Számvevőszék 9/2007. számú, „Az uniós kutatási és technológiai fejlesztési (KTF) keretprogramok értékelése – Tökéletesíthetné-e módszereit a Bizottság?” című, 2007. november 22-i különjelentésére,
 - tekintettel az Európai Számvevőszék 8/2009. számú, a „Kiválósági hálózatok és integrált projektek a Közösség kutatási politikájában” című különjelentésére,
 - tekintettel az Európai Számvevőszék 2/2010. számú, a hatodik kutatási keretprogram tervezési tanulmányokhoz és új infrastruktúrák létrehozásához nyújtott támogatási rendszereinek eredményességéről szóló különjelentésére,
 - tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak „A Bizottság közleménye az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának – A kutatási keretprogramok végrehajtásának egyszerűsítése” című, 2010. szeptember 15-i véleményére, A. mivel az Európai Közösség kutatási, technológiafejlesztési és demonstrációs tevékenységekre vonatkozó hetedik keretprogramja a legkiterjedtebb eszköz a kutatás világszintű támogatására, és az Európai Unió kutatási politikájának fő eszköze,
 - tekintettel eljárási szabályzatának 48. cikkére,
 - tekintettel az Ipari, Kutatási és Energiaügyi Bizottság jelentésére és a Költségvetési Bizottság véleményére (A7-0160/2011),
- A. mivel az Európai Közösség kutatási, technológiafejlesztési és demonstrációs tevékenységekre vonatkozó hetedik keretprogramja a legkiterjedtebb eszköz a kutatás világszintű támogatására, és az Európai Unió kutatási politikájának fő eszköze,
- B. mivel figyelembe kell venni a hetedik keretprogram féldős felülvizsgálatából következő fejleményeket a keretprogramról folytatott tárgyalások és a 2006-os elfogadása óta bekövetkezett változások (új intézmények, új politikai fórumok, gazdasági válság), valamint a lejárataig rendelkezésre álló pénzeszegek nagysága miatt,
- C. mivel a Lisszaboni Szerződés az európai kutatási térség megvalósítását az európai politika egy külön eszközeként vezette be,
- D. mivel az „Európa 2020 stratégia” a kutatást és az innovációt az intelligens, fenntartható és szolidáris növekedés egyik központi elemévé tette,
- E. mivel a kutatás a gazdasági erő tudássá való átalakításának folyamata, míg az innováció ennek fordítottja, amikor is a tudást alakítják át gazdasági erővé,

(1) HL C 161. E, 2011.5.31., 104. o.

2011. június 8., szerda

- F. mivel az EU és tagállamai kénytelenek megtalálni a módját annak, hogy közös választ adjanak azokra a nagy társadalmi, környezeti, demográfiai és erkölcsi kihívásokra, amelyekkel az európai népek szembesülnek, mint például a népesség elöregedése, az egészségügy, az élelmiszer-ellátás, a fenntartható fejlődés, a nagy környezeti kihívások stb., és mivel a megszülető megoldásoknak arra kell ösztönözniük a magánszemélyeket, hogy nagyobb felelősséget vállaljanak tetteikért,
- G. mivel a kutatási, fejlesztési és innovációs beruházás hosszú távon a lehető legjobb választ jelenti a jelenlegi gazdasági és pénzügyi válságra, mivel lehetővé teszi az EU számára, hogy egy világviszonylatban versenyképes tudásalapú társadalommá váljon,
- H. mivel Európa olyan gazdasági hatalmakkal versenyez, mint Kína, India, Brazília, Ausztrália, Amerikai Egyesült Államok és Oroszország, és mivel az a képességünk, hogy többek között a kutatás területén az Európai Unió és a tagállamok egyesítik és összehangolják erőfeszítéseiket, igen nagymértékben befolyásolja gazdasági versenyképességünket, valamint ebből következően a szociális törekvéseink finanszírozásának lehetőségét és az európai polgárok jólétével, valamint a környezetvédelemmel kapcsolatos vállalásaink teljesítését,
- I. mivel Európában a K+F kiadások alacsonyak más globális partnerekhez képest, ami többek között a magánberuházások és az innovációbarát keretfeltételek hiányából fakad; mivel a 7. keretprogram ipari szektorra gyakorolt vonzereje, valamint a kutatás gazdaság javára történő felhasználása így nem igazolódik be teljes mértékben; mivel azonban az összegeken túl egyértelműen kitűnik, hogy a tagállamok, az Unió és a régiók között javítani kell a koordinációt és a társfinanszírozást a tagállamok sajátosságainak és etikai döntéseinek teljes mértékű tiszteletben tartása mellett,
- J. mivel az állami kutatási, fejlesztési és innovációs beruházásoknak csak viszonylag kis hányada valósul meg európai együttműködéssel,
- K. mivel a tudományos világ, a kutatás és az ipar közötti kapcsolatok javítása elengedhetetlen ahhoz, hogy a kutatási eredmények nagyobb hatásfokkal alakulhassanak át termékeké és szolgáltatásokká, előmozdítva a gazdasági növekedést és szolgálva a társadalom egészségének javát,
- L. mivel a hetedik keretprogramot az európai kutatási térség tekintetében is alkalmazott általános elvek alapján kell megtervezni,
- M. mivel a programban rendelkezésre álló 54,6 milliárd euróból az első négy évre (2007–2010) 25,8 milliárd euróra vállaltak kötelezettséget, azaz átlagosan évi 6,5 milliárd euróra, és 28,8 milliárd, azaz átlagosan évente 9,6 milliárd euró marad az utolsó három év (2011–2013) vállalásaira,
- N. mivel a 2011-től 2013-ig tartó időszak igen érzékeny, és azonnali, megkülönböztetett figyelmet igényel a versenyképességi és a társadalmi kohézióval kapcsolatos tényezők terén, amelyeknek a kutatás és az innováció fontos összetevője,
- O. mivel a bonyolult adminisztratív irányítás, a számottevő bürokrácia, az átláthatóság és a hatékonyság hiánya, valamint az indokolatlan késedelmek továbbra is a hetedik keretprogram nagy hátulütői, és jelentős mértékben eltántorítják a kutatókat, az ipart és a kkv-ket a programban való részvételtől, és ezért az egyszerűsítés terén megvalósított minőségi ugrást kell az egyik elsődleges célnak tekinteni;
- P. mivel a hetedik keretprogramban a női kutatók 40 %-os részvételére irányuló cél nagyra törő és helyes; mivel a hetedik keretprogrambeli kutatási projekteknél a nők részvételének aránya jelenleg – kiábrándító módon – 25,5 %,
1. üdvözlö a hetedik keretprogram és a kockázatmegosztási pénzügyi mechanizmus időközi értékeléséről szóló, az intézkedések minőségére, a végrehajtásra és az elért eredményekre vonatkozó szakértői jelentések minőségét annak ellenére, hogy a szakértői csoportok általános jellegű mandátumot kaptak; ugyanakkor rámutat, hogy az értékelést nem terjesztették ki a tagállamok és az Unió fellépéseinek egészére;

2011. június 8., szerda

2. nem érti a Bizottság késlekedését, hogy miért 2011. február 9-én tette közzé közleményét, amikor azt legkésőbb 2010-ben kellett volna megtennie, és sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a Bizottság közleménye a jelenlegi tétekhez, különösen a jelenlegi gazdasági válsághoz, a hetedik keretprogram keretében még fennmaradó összegekhez stb. képest gyenge;

3. kéri a Bizottságot, hogy kövesse nyomon különösen a szakértői csoport tíz egyedi ajánlását;

4. hangsúlyozza, hogy az időközi értékelésből levont következtetések viszonylagosak, mivel a hetedik keretprogram pénzalapjainak nagy részét még nem utalták ki, megkezdett projektek vannak még folyamatban és a hetedik keretprogram keretében finanszírozott más projektek a keretprogram kifizetése után is folytatódni fognak;

A hetedik keretprogram eredményei

5. úgy véli, annak ellenére, hogy Európa továbbra is lemarad az USA mögött és kezdi elveszíteni a feltörekvő gazdaságokkal szembeni előnyét is, a hetedik keretprogrammal elért eredmények azt bizonyítják, hogy létezik európai hozzáadott érték a K+F tekintetében; felszólítja azonban a Bizottságot, fokozza arra irányuló erőfeszítéseit, hogy a tagállamokat, a tudományos közösséget és az európai polgárokat tájékoztassa a sikeres eredményekről;

6. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy nincs módszer a hetedik keretprogram által finanszírozott projektek során elért tudományos haladás értékelésére;

7. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy növeljék a hetedik keretprogrammal kapcsolatos kommunikációs erőfeszítéseiket (többek között az új technológiák, például az intelligens kutatási információk szolgáltatások alkalmazásával), megkönnyítve a részvételre vonatkozó információkhoz való hozzáférést, bejelentve a kutatás terén a közeljövőben jelentkező kihívásokat és terjesztve a kutatási eredményeket; támogatja a Bizottság kezdeményezését, amelynek célja a közpénzekből támogatott kutatások eredményeihez való nyilvános hozzáférés elősegítése, amennyiben lehetséges és megvalósítható a szellemi tulajdonjoggal kapcsolatban;

8. üdvözli a projektek kiválasztásánál tapasztalt magas részvételt és a kiváló színvonalat; ugyanakkor sajnálja, hogy e program keretében a siker aránya általában véve továbbra is elég alacsony és elkedvetlenítő elsősorban a kkv-k számára, amelyek különösen fontos szerepet játszanak a kutatási eredmények termékké és szolgáltatásokká történő átalakításában; úgy véli, hogy az adminisztratív és pénzügyi szabályok egyszerűsítése, valamint a kkv-k igényeinek jobban megfelelő projektek és eljárások javíthatnák a helyzetet;

9. megállapítja, hogy a célok és a lefedett témakörök számának állandó növekedése, valamint az eszközök diverzifikálódása miatt kiszélesedett a hetedik keretprogram hatóköre és csökkent azon képessége, hogy egy adott európai célt szolgáljon;

10. helyesli az „Együttműködés” elnevezésű egyedi program erősítését, ami tekintettel a jelenlegi tudományos és technológiai kihívásokra továbbra is időszerű; hangsúlyozza szerepét a kutatás, a fejlesztés és az innováció kritikus tömegének fejlesztésében, amely nemzeti vagy regionális szinten nem lenne elérhető, és ily módon rámutat az európai hozzáadott értékre; úgy véli, hogy az együttműködésen alapuló transznacionális kutatást továbbra is elsődleges célnak kell tekinteni; ajánlja a „jövőbeni és kialakulóban lévő technológiák” program alkalmazását, valamint a „menetrendek” használatának általánossá tételét az összes tematikában; több rugalmasságot kér a meghirdetett témák, a finanszírozási küszöbök és plafonok megállapításában, különbséget téve a kis és a nagy projektek között; hangsúlyozza, hogy a jelenlegi együttműködési program túl szűk, a témakörök pedig gyakran túlságosan specifikusak ahhoz, hogy nagyobb társadalmi kihívásokkal foglalkozzanak; javasolja, hogy a következő keretprogram tágabb témaköröket felölelő felhívásokat tartalmazzon;

11. hangsúlyozza, hogy tágabb interdiszciplináris perspektívákra is szükség lesz a fokozódó társadalmi kihívások hatékony kezeléséhez; hangsúlyozza, hogy a társadalom- és humántudományok létfontosságú szerepet játszanak az EU előtt álló óriási kihívások kezelésében; sajnálja, hogy az együttműködésről szóló fejezetben a gazdaság- és társadalomtudományokra vonatkozóan szereplő igen specifikus, leszűkített pályázati felhívások rendkívül megnehezítik ezen a területen az új és innovációs jellegű kutatást;

12. javasolja, hogy – az EU 2020 stratégia célkitűzéseinek elérése érdekében – a hetedik keretprogram keretében támogatott kutatások összpontosítsanak az EU legsürgetőbb kihívásainak kezelésére a hetedik keretprogram „Együttműködés” fejezetében meghatározott alábbi ágazatokban: egészségügy (többek között klinikai és prevenciós kutatás, valamint gyógyászati technológiák), élelmiszer- és biotechnológia (ideértve az élelmiszerbiztonságot), IKT, nanotudományok, energiaügy (többek között energiahatékonyság, intelligens hálózatok, megújuló energia, szén-dioxid-leválasztás és -tárolás, a SET-TERV és a biogáz felhasználása), környezetvédelem (többek között éghajlatváltozás, víz, talaj, erdő), fenntartható közlekedés, társadalom- és gazdaságtudomány, bölcsészettudomány, világhír és biztonság;

2011. június 8., szerda

13. javasolja az „Együtműködés” egyedi program keretében finanszírozott tevékenységekhez hasonló, együtműködésen alapuló kutatások megerősítését; kéri annak lehetővé tételét, hogy kisebb és közepes méretű projekteket és partnerkonzorciumokat alakítsanak ki, amelyek a tudományos kiválóság megerősítése mellett lehetővé teszik a hatékony koordinációt; hangsúlyozza, hogy az együtműködésen alapuló kutatásra irányuló megközelítésnek továbbra is a keretprogram központi elemét kell képeznie;

14. üdvözlöi, hogy az „ötletek” fejezet tartalmazza az Európai Kutatási Tanács (EKT) által kapott ígéretes eredményeket, valamint az európai kutatás átláthatóságának és vonzerejének fokozását célzó szerepét; sajnálja, hogy az magánszféra nem vesz részt az EKT-ban; felszólítja a Bizottságot, hogy növelje meg az EKT-nak nyújtott támogatást (ami a sikerek arányát is növelni fogja), továbbá hogy vizsgálja meg a lehetőségeket az EKT struktúráinak és mechanizmusainak javítása tekintetében, többek között azt is, hogy az EKT-t döntéshozói hatáskörrel felruházott, független jogi személlyé tegye, amely közvetlenül felelős saját tudományos stratégiájáért és adminisztratív irányításáért, ami a K+F és az innováció területén működő többi finanszírozási ügynökség nagyobb fokú függetlenségét tesztelő kísérletként is alkalmazható; a tudományos tanács kinevezésére irányuló eljárással, valamint felülvizsgálati testületeinek összetételével összefüggésben támogatja a nagyobb átláthatóságot; javasolja, hogy az EKT folytassa az egyes kiváló kutatók részére biztosított erőteljes támogatást; ugyanakkor felszólítja az EKT-t, hogy biztosítson lehetőséget a csoportalapú projektek támogatására is, mindenkor attól téve ezt függővé, hogy az ehhez hasonló projekteket alulról felfelé irányuló folyamatokon keresztül alakítják ki,

15. az „Emberi erőforrás” fejezet keretében támogatja a kutatók szakmai pályája szempontjából fontos Marie Curie fellépéseket, amelyek rendkívül sok témakörön belül alulról felfelé irányuló, egyénre szabott kutatást tesznek lehetővé, megszüntetik az agyszűntést, a kutatói pályát vonzóbbá teszik a nagyon ígéretes fiatal európai és harmadik országbeli kutatók számára; tekintettel arra, hogy viszonylag nagy a túljelentkezés, azt javasolja, hogy a mobilitásra vonatkozó Marie Curie program megnövelt forrásokkal folytatódjon a hetedik keretprogramon belül a kutatók és PhD hallgatók mobilitási lehetőségeinek további fokozása érdekében (ideértve a tudományos képzés és a magánszféra vagy a Tagállamok közötti mobilitást többek között kutatási utalványrendszer bevezetésével, amely a kutatókat követő pénzt biztosít a kutatásra); úgy véli azonban, hogy a Marie Curie fellépések esetében a fellépések számát illetően egyszerűsítésnek volna helye; sajnálja, hogy az EU-n belül végzett kutatómunka nagy részére még mindig bizonytalan munkafeltételek mellett kerül sor;

16. úgy véli, hogy az európai kutatással foglalkozó humán erőforrás növelése érdekében – az adminisztratív akadályok felszámolásával, valamint az eddigi eredmények, a képzési idő és a bármely kutatóközponiban végzett munka elismerésével – ezen a területen még vonzóbbá kell tenni a szakmai előmenetelt; ennek érdekében arra bátorítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy hozzanak létre egy közös rendszert, amely értékeli a kutatók kiválóságát és előmenetelét, valamint az egyetemek teljesítményét; újra hangsúlyozza, hogy be kell fektetni az oktatásba, a képzésbe és a szakmai fejlesztésbe, és ki kell egészíteni az oktatás, a kutatás és az innováció közötti kapcsolatokat;

17. szkeptikus a „Képességek” fejezet célkitűzéseinek sokfélesége és az ebből eredő nehézségek miatt, amelyek elsősorban a nemzetközi együtműködést és a nagyobb kutatási infrastruktúrákkal (ESFRI) kapcsolatos előrehaladást érintik; úgy véli, hogy a kkv-kat és az innovációs kkv-kat támogató cselekvések tényleges szükségletet elégítenek ki, és kéri a Bizottságot, hogy legalább őrizze meg ezeket a cselekvéseket és az azokhoz kapcsolódó költségvetést, és hozzon intézkedéseket a végrehajtásuk javítására; úgy véli, hogy az ERA-NET és az ERA-NET+ „infrastruktúra” projektek, valamint a 185. cikken alapuló kezdeményezések betöltik az európai kutatási térséget formáló szerepüket;

18. elismeri, hogy a „közös technológiai kezdeményezések” hasznosak az európai ipar versenyképessége szempontjából; sajnálja, hogy jogi és adminisztratív akadályok (jogi személyiség – egyes esetekben a szellemi tulajdon –, pénzügyi szabályok) állnak fenn, amelyek a kutatásban részt vevő kulcsfontosságú szereplőket és kkv-kat nagy számban tarthatják vissza a résztvételtől; sajnálja továbbá, hogy a közös technológiai kezdeményezések elindításának heterogén az irányítása és a jogi struktúrája, valamint magasak a működési költségei; felszólítja a tagállamokat, hogy a közös technológiai kezdeményezések társfinanszírozására vonatkozó megállapodást követően teljesítsék kötelezettségeiket; felszólítja a Bizottságot, hogy a hetedik keretprogram alapján – többek között a nemzeti társfinanszírozás vonatkozásában – biztosítsa a valamennyi közös technológiai kezdeményezésben résztvevők hasonló kategóriáira vonatkozó szabályok és finanszírozási arányok egyszerűsítését; fokozottabb résztvételt kér ezen eszközök politikai ellenőrzésében, különösen a részvétel és a tevékenységek megfelelő egyensúlyának biztosítása érdekében; hangsúlyozza, hogy e kezdeményezések nem vezethetnek az állami finanszírozás kiszervezésére, és az állami segély és az előzetes verseny tekintetében a jogi keretek között kell maradniuk;

2011. június 8., szerda

19. kéri a Bizottságot, hogy világosan és részletesen tájékoztassa a Parlamentet a közös technológiai kezdeményezések működéséről, és minden egyes esetben külön jelölje meg azok jogállását, az igazgatóságot alkotó személyeket és a meghozott intézkedéseket;

20. elismeri a teljes mértékben nyílt ajánlattételi felhívások (alulról felfelé építkező megközelítés) szisztematikus alkalmazását a hosszú távú kutatási kapacitás biztosítása érdekében; hangsúlyozza azonban, hogy meg kell őrizni az egyensúlyt a két (alulról felfelé és felülről lefelé építkező) megközelítés között, amelyek mindegyike sajátos szükségleteket elégít ki; hangsúlyozza, hogy a kutatási menetrendek meghatározása érdekében a kutatókkal, az iparral és a civil társadalmi szereplőkkel konzultálni kell és együtt kell működni;

21. úgy véli, hogy különösen az EU 2020 stratégiát és az „intelligens növekedés” célkitűzését figyelembe véve, a legígéretesebb konkrét alkalmazások közül meg kell határozni azokat a közös kutatási területeket, amelyek etikailag a leginkább támogatottak; rámutat, hogy ezek a területek egy adatcserén alapuló közös hálózattal alátámasztott, uniós finanszírozású közös kutatási platformnak képezhetik a részét, amely meghatározó jelentőségű és kiemelt fontossággal bír;

22. helyteleníti, hogy a kutatásfinanszírozás még mindig rendkívül széttörédezett Európában, mivel a tagállamok és a Közösség számos, eltérő prioritásokat kitűző, különböző értékelési kritériumokat, meghatározásokat és eljárásokat alkalmazó finanszírozási forrást biztosít, ami szükségtelen átfedésekhez, zavarhoz, tévedéshez és a kritikus tömeg hiányához vezet; kéri a Bizottságot és a Tanácsot, hogy legfontosabb kérdésként foglalkozzon a különböző uniós és nemzeti programok közötti együttműködés és koordináció témájával; kéri, hogy a Bizottság készítsen elemzést az európai és a nemzeti fellépések közötti kapcsolat javítása érdekében, többek között a pályázati felhívások kidolgozása és a projektek értékelése fázisában megvalósuló lehetséges együttműködés céljából, valamint a nemzetközi kutatási együttműködési projektek pénzügyi irányítását akadályozó vagy nehezítő nemzeti szabályok vagy jogszabályok azonosítása érdekében; kéri, hogy az ajánlattételi felhívásokat, ideértve a 2011. júliusi felhívásokat is, a tagállamokkal együttműködve, a nemzeti kezdeményezések felesleges ismétlése vagy az azokkal való versengés nélkül, inkább ez utóbbi kezdeményezéseket kiegészítve adják ki; e tekintetben úgy véli, hogy meg kell erősíteni az ERA-Net rendszert – a kiválóságot támogató eszközként –, valamint a minőségmutatókra vonatkozó kritériumok kidolgozását, ami a programok vagy közös vállalkozások közötti koordináció alapját képezi; javasolja, hogy a hetedik keretprogram növelje a közös programozásba bevont nemzeti programokat irányító szereplők számát, hogy a kutatási és fejlesztési keretprogram a projektvezetés logikája helyett a programvezetés logikája szerint fejlődjön tovább, anélkül azonban, hogy figyelmen kívül hagyná a kis projektek irányítását; úgy véli, ahhoz, hogy a közös programozás sikeres legyen, a kiválóság alapján kell kiválasztani a projekteket, az egyes szektorok jellemzőihez igazítva, a Bizottság koordináló szerepét erősíteni kell, és a részt vevő tagállamoknak teljesíteniük kell pénzügyi kötelezettségvállalásaikat; kéri, hogy a hetedik keretprogram utolsó három évét szenteljék az európai kutatási térség strukturálásának elősegítésére;

23. aggódalmát fejezi ki amiatt, hogy gyakran előfordul, hogy egy felhívásban csupán egyetlen egy ajánlatot finanszíroznak, ami azt jelenti, hogy elpazarolják a kiváló pályázatok kidolgozására és értékelésére fordított erőforrásokat, illetve kiváló elképzelések nem kerülnek finanszírozásra; kéri a Bizottságot, hogy vizsgálja meg a kiváló, de kiválasztásra nem került kutatási pályázatok egy kiegészítő kutatási költségvetésből történő finanszírozásának lehetőségét (megfelelő kutatási alapok), amely magában foglalja a tagállamok, a regionális és strukturális alapok és a magánszektor hozzájárulásait;

24. hangsúlyozza a Közös Kutatóközpont közvetlen tevékenységeinek fontosságát, illetve azok hozzájárulását a fenntartható fejlődéshez, a versenyképességhez, a biztonsághoz és az atomenergia biztonságához;

25. elismeri a BSI (fekete-tengeri összeköttetés) projektnek a tágabb értelemben vett fekete-tengeri térségben a regionális kutatási és oktatási hálózat megeremtése, valamint a GEANT-tal való összekapcsolása tekintetében meglévő jelentőségét, és felszólítja a Bizottságot, hogy továbbra is támogassa az olyan kutatási projekteket a fekete-tengeri térségben, mint a HP-SEE, a SEE-GRID, a SCENE, a CAREN és a BSRN;

26. felszólítja a Bizottságot, hogy a hetedik keretprogramban és a jövőbeli pénzügyi keretben biztosítsa a globális műholdas navigációs rendszer (GNSS) alkalmazásai és szolgáltatásai számára a K+F megfelelő szintjét;

2011. június 8., szerda

27. hangsúlyozza, hogy a hetedik keretprogramban folyó valamennyi kutatást az Európai Chartában lefektetett alapvető jogokkal összhangban kell lefolytatni; ezért erőteljesen sürgeti a Bizottságot, hogy sürgősen tegye elérhetővé az INDECT-tel (a hetedik keretprogram által létrehozott kutatási projekt, amelynek célja webhelyeket, figyelőkamerákat és egyéni számítógépes rendszereket folyamatosan figyelemmel kísérő, automatikus megfigyelőrendszer kifejlesztése) kapcsolatos összes rendelkezésre álló dokumentumot, határozza meg világosan és pontosan a kutatási célra vonatkozó felhatalmazást, valamint az INDECT alkalmazását és végfelhasználóit; hangsúlyozza, hogy az alapvető jogokat lehetséges erő hatások pontos kivizsgálása előtt az INDECT a hetedik keretprogramból nem kaphat finanszírozást;

Részvétel a hetedik keretprogramban

28. hangsúlyozza, hogy úgy tűnik, hogy az ipar nem mutat magasabb részvételi arányokat a korábbi keretprogramokhoz képest, főleg az „együtműködés” fejezet keretében; ezért kéri, hogy a Bizottság részletesen elemezze, hogy e terület mennyire képes jobban mobilizálni a magánszektorbeli beruházásokat;

29. meggyőződése, hogy a további partnerek számára kiírt projektpályázati eljárásoknak alapvetően abból kell kiindulniuk, hogy a projektet az érintett társaságok és kutatók ismerik a legjobban, és hogy melyik partnernek van arra leginkább szüksége, és nem abból, hogy kényszerítik őket az értékelő szakértők által összeállított rangsoroló listákhoz való alkalmazkodásra, a Bizottságnak értékelnie kell a konzorcium választásához fűzött írásbeli indokolást;

30. üdvözlöi a hetedik keretprogramban a kkv-k tekintetében elért eredményeket, mind a „Kapacitás” fejezetben szereplő, a kkv-kat támogató intézkedések, az EUROSTARS program és az „Együtműködés” fejezetben meghatározott 15 %-os célkitűzés tekintetében; a kkv-k részvételének további megkönnyítése érdekében felhív a kkv-knak szóló, nem tematikus pályázatok kiírására, arra, hogy gyakrabban hirdessenek a kkv-kra jellemző tevékenységekre vonatkozó pályázatokat (vagy legyen állandó pályázási lehetőség), egyszerűsítsék még inkább a szabályokat (ideértve az Eurostars program szabályait is) és csökkentsék a támogatások odaítélésére fordított időt; ajánlja, hogy a kkv-kat még aktívabban vonják be az elért eredmények hasznosításának folyamatába;

31. úgy véli, hogy ösztönözni kell a fiatal tudósok projektcsapatokban való részvételét az ipari és tudományos szervezetek által végzett, együtműködésen alapuló kutatás terén; kéri, hogy a Bizottság és a tagállamok hozzanak konkrét intézkedéseket a fiatal kutatók keretprogramokban való részvételének fokozására; felszólítja a Bizottságot, hogy használja fel a hetedik keretprogram féldíós felülvizsgálatát a fiatal tudósok foglalkoztatásának előmozdítására azáltal, hogy a részvétel szabályait és módjait oly módon alakítja ki, hogy a finanszírozás jelentős hányadát fiatal kutatók felvételére szánják;

32. aggódva veszi tudomásul, hogy bizonyos tagállamok viszonylag kis mértékben vesznek részt a hetedik keretprogramban, ami nem segíti elő Európában a területi kohéziót és a kiegyensúlyozott fejlődést; az a véleménye, hogy a hetedik keretprogram és a strukturális és kohéziós alapok közötti nagyobb összhang, koherencia és szinergia, valamint az emberi erőforrás program jobb kihasználása javíthatná az alulképviselet tagállamok részvételét; véleménye szerint minden tagállam számára lehetséges, hogy elérje a kiválóság magasabb fokát (a kiválósághoz vezető lépcső), ha a strukturális alapokat felhasználja a kutatási infrastruktúra erősítésére és a kapacitásépítés elősegítésére a kutatás és az innováció terén; üdvözlöi ezért a szinergiákkal foglalkozó szakértői csoport (SEG) létrehozását, amelynek célja a hetedik keretprogram, a strukturális alapok és a versenyképességi és innovációs keretprogram (CIP) közötti szinergiák feltárása; ugyanakkor hangsúlyozza, hogy rendkívül fontos a hetedik keretprogram és a strukturális alapok kritériumai közötti különbségtétel, mivel a hetedik keretprogram támogatásainak kihelyezésekor (kizárólag a Bizottság irányításával és koordinálásával) a kiválóság elvét kell érvényesíteni, hogy biztosítható legyen Európában a kutatás-fejlesztés és innováció terén elért legmagasabb hozzáadott érték; elégedetten emeli ki, hogy a 2007-2013-as időszakra a kohéziós alapok (ERDF) 86 milliárd eurót (a teljes összeg 25 %-át) irányoznak elő az innováció támogatására, amelyből alapkutatásokra és technológiai fejlesztésre (K+F) 50 milliárd euró jut, ami megfelel a hetedik keretprogram teljes költségvetésének; hangsúlyozza a K+F területi dimenziójának fontosságát, tekintetbe véve a szakpolitikák kialakításakor a területek egyedi szükségleteit és képességeit (intelligens szakosodás); ezért döntő fontosságúnak tartja a regionális és helyi hatóságok bevonását régiójuk kutatási és az innovációs kapacitásának növelésébe; javasolja, hogy az uniós költségvetésben 2013 végéig fennmaradó, el nem költött alapokat, valamint a 2014-20 időszakra előirányzott alapokat a humán erőforrások, a fejlesztés és az infrastruktúra tekintetében sokkal erőteljesebben orientálják az innováció, a tudomány és a kutatás felé;

2011. június 8., szerda

33. üdvözlöi a stabil, bár félnék előrelépést abban az irányban, hogy a hetedik keretprogramban részt vevő nők és férfiak aránya kiegyensúlyozottabb legyen, mivel a sokszínűség fontos tényező a kreativitás és az innováció szempontjából; rámutat, hogy a női kutatók többnyire kisebb, kevésbé elismert kutatási projekteken és feladatokban vesznek részt, és úgy tűnik, hogy a női kutatók esetében létezik az igen problémás „üvegplafon”, ami ahhoz vezet, hogy a magasabb beosztásokban csökken a női kutatók aránya, és amit az is jelez, hogy az Európai Kutatási Tanács (EKT) tapasztalt kutatóknak nyújtott támogatására kiválasztott női kutatók száma alacsony; egyetért azzal, hogy a nők részvételének fellendítésére irányuló intézkedéseket a projektek valamennyi életciklusában meg kell erősíteni (külön figyelmet szentelve a rugalmas munkaidőnek, a jobb gyermekgondozási létesítményeknek, a társadalombiztosítási ellátásnak és a szülői szabadságnak), valamint hogy a Bizottságnak meg kell erősítenie a tudományos munkát végző nők támogatására irányuló megközelítését, és azt kell célul tűznie, hogy a tagállamokat a nemek között e téren meglévő különbségek kezelésére ösztönözze; hangsúlyozza, hogy a program- és tanácsadó bizottságokban a nők 40 %-os részvételi arányára vonatkozó célt megfelelő tapintattal kell végrehajtani; felkéri a Bizottságot, hogy hívjon életre egy horizontális bizottságot, amely a női kutatók képviseletének nyomon követésével és az ehhez kapcsolódó tanácsadással foglalkozik, továbbá hogy dolgozza ki a hatodik keretprogram utólagos értékelésében javasolt, a nemekkel kapcsolatos cselekvési tervet; kéri az egyetemeket és az EU intézményeit, hogy az oktatás korai szakaszaitól kezdődően hívják fel a figyelmet a tudományra, mint a két nem számára egyaránt érdekes területre, és ehhez példaként mutassanak be női kutatókat;

34. a helyi innovatív kkv-k és az Európai Bizottság kapcsolatában regionális szinten kiemelkedő szerepet kell tulajdonítani a közvetítő szervezeteknek (kereskedelmi kamarák, európai vállalatok hálózata, regionális innovációs ügynökségek);

35. úgy véli, hogy a programokat meg kell nyitni a nemzetközi partnerek előtt; hangsúlyozza, hogy valamennyi program finanszírozása külföldi csoportok előtt is álljon nyitva (meghatározott kompetenciák esetében); elutasítja az elképzelést, hogy a Bizottság a kutatóknál alkalmasabb volna az együttműködő partnerek kiválasztásának eldöntésére;

36. úgy véli, hogy a hetedik keretprogramnak ki kellene emelnie a nemzetközi együttműködéssel kapcsolatos prioritásait; véleménye szerint a célszágok és alanyok nemzetközi együttműködési fellépésekhez történő kiválasztását a tagállamokkal együttműködve kell elvégezni annak érdekében, hogy biztosítható legyen, hogy a részt vevő felek körében a fellépések kölcsönösen kiegészítsék egymást; ugyanakkor megerősíti, hogy a fejlődő országokkal történő együttműködésre is figyelmet kell fordítani;

Finanszírozás

37. úgy véli, hogy legalábbis fenn kell tartani a hetedik keretprogram finanszírozási szintjét, amely indokolt és szükséges a nagy társadalmi kihívások kezeléséhez, és emlékeztet arra, hogy a K+F+I beruházás hosszú távra szól, és meghatározó elem a Stratégia 2020 céljainak elérésében;

38. úgy véli, hogy a hetedik keretprogram kiadásait és a teljes kutatási orientációt amennyire csak lehetséges, összhangba kell hozni az Európa 2020 stratégiában kitűzött, átfogó politikai célokkal; úgy véli, hogy a nagy kihívásokhoz kapcsolódó tudományos előrelépéshez közép-, illetve hosszú távra kell olyan finanszírozási forrásokat biztosítani, amelyek támogatják mind az alapkutatásokat, mind az iparral és más külső partnerekkel történő együttműködést;

39. hangsúlyozza a kutatási infrastruktúrák központi szerepét és azt, hogy fejlesztésüket és finanszírozásukat (az ESFRI-jegyzék alapján és ideértve a laboratóriumi felszerelések és eszközök biztosítását és karbantartását) jobban kell koordinálni és társfinanszírozni a hetedik keretprogram, az EBB eszközei, a strukturális alapok és a nemzeti és regionális politikák összehangolásával; úgy véli, hogy el kell kerülni a kutatási infrastruktúrák különböző tagállamokban való megduplázását, továbbá a kutatási infrastruktúrákhoz való nyílt és kiváltságon alapuló hozzáférést kell erősíteni; kéri, hogy a hetedik keretprogram keretében tegyenek erőfeszítéseket a kutatási infrastruktúrák finanszírozására, különöse ott, ahol legnagyobb a lehetőség az uniós hozzáadott érték biztosítására;

2011. június 8., szerda

40. úgy véli, hogy a kutatási infrastruktúra finanszírozása kedvezményezettjeinek világosan meg kell indokolniuk szerepüket és a berendezések, a laboratóriumok és a kutató- vagy műszaki személyzet általuk történt igénybevitelét; véleménye szerint e célból létre kell hozni a megállapodások teljesítését tanúsító monitoring vagy felügyeleti rendszert;

41. felhívja a tagállamokat és az Európai Uniót, hogy tartsák be a kutatásra vonatkozó nemzetközi megállapodások keretében tett pénzügyi vállalásaikat, köztük a 185. és a 187. cikkben foglalt tevékenységekre vonatkozó vállalásaikat;

42. tekintettel arra a célkitűzésre, hogy 2020-tól kezdődően a GDP 3 %-át kutatásra és műszaki fejlesztésre kell fordítani, és elismerve, hogy a kutatás és innováció a gazdasági fellendüléshez vezető egyetlen út az EU-ban, felhívja a Bizottságot, hogy fontolja meg annak lehetőségét, hogy a kutatás és műszaki fejlesztés kötelező finanszírozására átmeneti szintet állapítson meg, amelynek összege 2015-ben a GDP 1 %-a lenne;

Az innováció szerepe

43. Tudomásul veszi az innovációs dimenzió erősödését a jövőbeni munkaprogramokban; úgy véli, annak érdekében, hogy a kutatási és innovációs programok egyértelmű hatást gyakoroljanak a piacra és a társadalomra, olyan intézkedéseket kell hozni, amelyek lehetővé teszik a kutatási eredmények optimális kiaknázását és forgalmazását, például úgy, hogy egyes pályázatokban foglalkoznak a kutatási eredmények forgalmazásával, vagy bizonyos területeken a forgalmazás az értékelési kritériumok szerepel; felszólítja a Bizottságot, hogy a hetedik keretprogram befejezése előtt kezdje el finanszírozni a demonstrációs, a kísérleti és az igazoló projekteket, valamint fontolja meg olyan finanszírozási rendszer kialakítását, amely díjazza a sikeres projekteket és támogatja piaci bevezetésüket, valamint kiegészíti a jelenlegi kezdeti finanszírozást; úgy véli ezzel összefüggésben, hogy szoros koordinációra van szükség a hetedik keretprogram, a CIP és a strukturális alapok között;

44. hangsúlyozza, hogy fennáll annak a veszélye, hogy figyelmen kívül hagyják az alap kutatás, az alkalmazott kutatás és az innováció közötti fokozatos átmenetet, amennyiben a hetedik keretprogram felépítése „a tudomány a tudományért”, „a tudomány a versenyért” és „a tudomány a társadalomért” megosztásnak felel meg; hangsúlyozza, hogy biztosítani kell, hogy az integrált projektek sikeres végrehajtását ne akadályozzák rugalmatlan struktúrák;

45. úgy véli, hogy mind a hetedik keretprogramnak, mind pedig a jövőbeli nyolcadik keretprogramnak jobban hozzá kell járulnia az európai ipar fejlesztéséhez, és felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat az alkalmazott kutatás ösztönzésére;

46. miközben elismeri, hogy a hetedik keretprogram elsődleges célja a kutatási és a technológiai fejlődés elősegítése, hangsúlyozza, hogy úgy kell kidolgozni az uniós politikákat és programokat, hogy a lehető legteljesebb mértékben kiaknázásra kerüljenek a K+F értéklánc egészében meglévő szinergiák (a kutatástól és az oktatástól kezdve az innováción át a munkahelyteremtésig); úgy véli, csak így teljesíthetők az Innovatív Unió keretében kitűzött célok, és csak így lehet felgyorsítani Európa tudásalapú társadalommá való átalakulását; e tekintetben miközben üdvözlözi az innovációs eredménytábla jelenlegi kidolgozását, felszólít az innováció tág meghatározására (ideértve a nem technológiai jellegű és az alkalmazottak által megvalósított innovációt is) és az innováció mérését és fokozását szolgáló, hatékonyabb modellek, módszerek és eszközök kifejlesztésére, többek között a közbeszerzések, a szabványok meghatározása és a pénzügyi tervezés segítségével;

47. elismeri, hogy az európai technológiai platformok, a közös technológiai kezdeményezések és a PPP-k hozzájárulnak az ipari szektor nagyobb részvételi arányához, és kéri ezek bevonását a jövőbeni programokba; hangsúlyozza, hogy biztosítani kell a megfelelő részvételi szabályokat (ideértve a szellemi tulajdon szabályait is) és finanszírozási arányokat (ideértve a közvetett költségek támogatási arányait is), valamint hogy törekedni kell a további egyszerűsítésre ahhoz, hogy sok kkv, állami kutatóintézet és kisebb kutatószervezet vonzónak találja a lehetőségeket, és így biztosítható legyen a megfelelőbb egyensúly, ami az érdekeltek hozzáférést és a közös technológiai kezdeményezésekben és a PPP-kben való részvételét illeti;

2011. június 8., szerda

Az egyszerűsítések nyomon követése

48. aggódik a hetedik keretprogram túlzott adminisztratív terhei miatt; hangsúlyozza, hogy amint lehetséges, végre kell hajtani azokat az egyszerűsítési intézkedéseket, amelyekhez nem szükséges a szabályozás módosítása, miközben tiszteletben kell tartani az egyszerűséget, a stabilitást, a következetességet, a jogbiztonságot, az átláthatóságot, a kiválóságot és a bizalmat, továbbá bátorítja a Bizottságot, hogy tárjon fel további egyszerűsítési intézkedéseket, ideértve a jelentkezők természetbeni hozzájárulását is, valamint folytassa a hozzáigazodást a nemzeti finanszírozási rendszerekben alkalmazott kalkulációs és elszámolási módszerekhez; felszólítja a Bizottságot, hogy tegyen sürgős lépéseket annak érdekében, hogy csökkentse a benyújtástól a támogatás odaítéléséig tartó időt, a projekt előkészítésével, benyújtásával és értékelésével kapcsolatos bürokratikus eljárásokat (többek között a megfelelő amerikai modellen alapuló uniós jelentkezési portál alkalmazásával), csökkentse az időszakos pénzügyi helyzetjelentések és a jelentési időszakonként benyújtandó könyvvizsgálati dokumentumok számát, és teremtsen megfelelőbb egyensúlyt a kutatási kockázat és ellenőrzés között; hangsúlyozza, hogy az uniós kutatásfinanszírozás kockázatkerülő kultúrája nem teszi lehetővé a legnagyobb áttörési lehetőségeket hordozó, nagy kockázattal járó kutatási ötletek finanszírozását, ezért kockázat- és kudarc-tűrőbb, bizalomra épülő megközelítést javasol a tisztán eredmény-alapú megközelítéssel szemben, amely gátolhatja az innovatív kutatást; az elszámolható költségek meghatározása kapcsán egyszerűsített értelmezést és további pontosításokat javasol; támogatja a költségvetési rendelkezések az eljárások egyszerűsítése érdekében történő felülvizsgálatára irányuló javaslatot kéri az EU személyzeti szabályzatának a személyi felelősség tekintetében történő felülvizsgálatát és/vagy kibővített értelmezését; a könyvvizsgálatok tekintetében pontosabb, következetesebb és átláthatóbb eljárási szabályokat kér, ideértve azt is, hogy kevésbé alkalmazzák a véletlenszerű mintavételeket, és realisabb kritériumokat vegyenek figyelembe, például a résztvevők tapasztalatát és a hibák, valamint a teljesítés hátterét;

49. ismételten hangsúlyozza, hogy a hetedik keretprogram jelenlegi irányításába haladéktalanul adminisztrációs és pénzügyi egyszerűsítésre irányuló rendelkezéseket kell bevezetni a Parlament 2010. november 11-i állásfoglalásában foglaltak szerint; üdvözli a Bizottság 2011. január 24-i határozatát, amely három egyszerűsítési intézkedést és vezet be, továbbá az egyedi nyilvántartási lehetőség létrehozatalát; felszólítja a Bizottságot, hogy haladéktalanul egységesen hajtsa végre a fenti intézkedéseket, és vizsgálja meg, hol van még lehetőség további egyszerűsítési intézkedések bevezetésére; sajnálatát fejezi ki a hetedik keretprogram résztvevőit érintő komoly értelmezési problémák és jogbizonytalanság miatt, és megismétli azon szándékát, hogy a Bizottság és az összes keretprogram kedvezményezettjei között jelenleg folyamatban lévő jogvitákat gyorsan rendezzék a közpénzek felelősségteljes kezelésére vonatkozó elv tiszteletben tartásával; kéri a Bizottságot, hogy engedélyezze a kedvezményezettek számára, hogy a projekt ideje alatt, illetve utána költségvetéssel, részvételi és ellenőrzési szabályokkal – az utólagos ellenőrzéseket is ideértve – kapcsolatos kérdések tisztázása céljából konzultálhassanak a kutatások elszámolásával foglalkozó bizottsággal; hangsúlyozza, hogy ami jól működik, azt meg kell tartani, és csak a kiigazítást igénylő szabályokon szabad változtatni;

50. intézkedéseket igényel a támogatások odaítélésére fordított idő csökkentése érdekében oly módon, hogy 2011-ben a nyolc hónapon belül aláírt támogatások százalékos aránya bizonyos százalékkal emelkedjen, a fennmaradó időszakban pedig az odaítélési idő hat hónap alá csökkenjen;

51. kedvezően fogadja az odaítélési idő lerövidítésére irányuló ajánlásokat, valamint kéri, hogy mielőtt bármilyen új eszközt hoznának létre a hetedik keretprogram keretében, értékeljék a meglévő eszközöket;

52. javasolja, hogy a Bizottság támogassa a közintézményeket irányítási rendszereik fejlesztésében, gazdasági következmények nélküli olyan értékelések révén, amelyek az említett intézmények számára lehetővé teszik a projektirányítás terén számos fejlesztő tevékenység konkrét, egy évnél rövidebb időtartam alatt történő végrehajtását;

Kockázatmegosztási pénzügyi mechanizmus

53. úgy véli, hogy a kockázatmegosztási pénzügyi mechanizmus mind minőségi, mind mennyiségi szempontból meghatározó hajtómotorja volt a K+F+I területén történő beruházások növelésének a válság egy olyan időszakában, amikor a banki ágazat már nem tudta betölteni ezt a szerepet. Az első években ez 8 milliárd euro kölcsönt jelentett, ami több mint 20 milliárd euro összegű beruházást generált;

2011. június 8., szerda

54. ugyanakkor aggodalmát fejezi ki a kutatási infrastruktúráknak, az egyetemeknek, a kutatási szervezeteknek és a kkv-knak, elsősorban az innovációs kkv-knak nyújtott jelentéktelen összegek láttán, valamint a folyósított kölcsönök terén fennálló jelentős földrajzi és ágazati egyensúlyhiány miatt; következésképpen támogatja a szakértői csoportnak az egyes alulképviseelt célcsoportok részvételének növelésére irányuló konkrét ajánlásait, valamint támogatja az Európai Tanács 2011. február 4-i következtetéseit, különösen azt, a melyben kéri, hogy vizsgáljanak meg minden lehetséges fellépést a szellemi tulajdon jog európai szinten történő felértékeléséért, elsősorban a kkv-knak a tudás piacához való hozzáférése érdekében;

55. sajnálja, hogy az EU mindössze 18 tagállamában és két társult országában futnak RSFF-projektek, és hogy a kkv-k, egyetemek/kutatási testületek és kutatási mechanizmusok jelenleg alulképviselet az RSFF-ben; kéri a Bizottságot, hogy vizsgálja meg, hogy az EU kilenc tagállama mely okok miatt nem élt ezzel az új lehetőséggel, amelyről bebizonyosodott, hogy döntő mértékben járul hozzá a K+F+I finanszírozás növeléséhez, és biztosítsa az összes érintett ország részvételét;

56. kéri, hogy a Bizottság és a tagállamok vizsgálják meg a kockázatmegosztó finanszírozási mechanizmus (RSFF) keretében nyújtott kölcsönökhöz tagállami szinten való hozzájárulás nyilvánosságát, különösen azokban a tagállamokban, amelyeknek pénzneme nem az euró;

57. ajánlja, hogy folytassák és tegyék intenzívebbé ennek az innovatív pénzügyi eszköznek az alkalmazását a hetedik kutatási és fejlesztési keretprogramban csakúgy, mint a jövőbeli nyolcadik kutatási és fejlesztési keretprogramban, mivel hozzájárul a finanszírozáshoz való hozzáférés javításához és a magánszféra beruházásainak fellendítéséhez; hangsúlyozza annak szükségességét, hogy ezt a pénzügyi eszközt a kkv-k számára használható módon kell kialakítani;

Általános következtetés és a jövőre vonatkozó iránymutatások

58. kéri, hogy a hetedik keretprogram használata során a program utolsó éveiben (2011-2013) vegyék figyelembe a gazdasági válság eltérő hatásait az egyes tagállamokban, tekintettel a programokra fennmaradó jelentős összegre (28,8 milliárd euro három évre), az Európa 2020 keretében elérendő célkitűzésekre, valamint az Európai Kutatási Térség és az Innovatív Unió előkészítésére; kéri elsősorban, hogy a hetedik keretprogram célkitűzéseit igazítsák az EU forráshatékonyasági és nyersanyag-stratégiáihoz és a digitális menetrendhez;

59. úgy véli, hogy a fennmaradó összeget nem szabad elvonni a kutatástól és olyan más programok vagy eszközök finanszírozására használni, melyek nem kapcsolódnak a kutatási és innovációs ágazathoz, illetve a hetedik keretprogram célkitűzéseikhez;

60. hangsúlyozza, hogy az Unióban szükség van a kutatás, és a fejlesztés erősítésére, ösztönzésére és finanszírozásának biztos alapokra helyezésére a 2013 utáni időszak kutatási kiadásainak jelentős növelése révén; úgy véli, hogy a finanszírozás bővülése, amelynek forrása ideális esetben a költségvetés megkétszereződése, előmozdítja a kiválóság által megszerezhető fenntartható növekedést és versenyképességet; hangsúlyozza, hogy a megnövekedett finanszírozásnak eredményorientáltabb és teljesítményhez kötött megközelítéssel, valamint a finanszírozási eljárások gyökeres egyszerűsítésével kell együtt járnia; támogatja az uniós kutatási, fejlesztési és innovációs programok közötti további együttműködést és közös munkát, többek között a „Közös stratégiai keret a kutatás és az innováció terén” cím keretében; úgy véli, hogy ha elkészül, a jövőbeli program folyamatossága minden benne részt vevő szereplő számára fontos;

61. hangsúlyozza, hogy a jövőbeli programok jobb értékelése érdekében fontos figyelembe venni a finanszírozás szempontjából politikai prioritásként meghatározott valamennyi területen elért eredmények és azok hatásának értékelését;

*

* *

62. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezen állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a tagállamoknak.

2011. június 8., szerda

Az EU és Kanada közötti kereskedelmi kapcsolatok

P7_TA(2011)0257

Az Európai Parlament 2011. június 8-i állásfoglalása az EU és Kanada közötti kereskedelmi kapcsolatokról

(2012/C 380 E/04)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a „Kereskedelem, növekedés és globális ügyek – A kereskedelempolitika mint az Európa 2020 stratégia kulcseleme” című, az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának szóló 2010. november 9-i bizottsági közleményre (COM(2010)0612), valamint az „Egy átfogó európai nemzetközi beruházási politika felé” című, a Tanácsnak, az Európai Parlamentnek, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának szóló 2010. július 7-i bizottsági közleményre (COM(2010)0343),
- tekintettel a Bizottság és a kanadai kormány 2008. októberi közös tanulmányára ⁽¹⁾, amely az EU és Kanada közötti szorosabb gazdasági partnerség költségeit és előnyeit vizsgálja, valamint 2009. márciusi 5-i együttes jelentésére ⁽²⁾ az EU és Kanada közötti partnerség alkalmazási körének meghatározásáról,
- tekintettel az EU–Kanada-csúcstalálkozó közös nyilatkozatára az EU és Kanada között 2009. május 6-án Prágában aláírt átfogó gazdasági partnerségi megállapodásról (09547/2009. számú tanácsi dokumentum),
- tekintettel a Bizottság által a Tanács számára 2010. december 20-án benyújtott, a Kanadával kötendő gazdasági integrációs megállapodásra irányuló tárgyalási irányelvek módosításáról szóló ajánlásra (SEC(2010)1577), felhatalmazandó a Bizottságot a beruházással kapcsolatos tárgyalások Unió nevében történő lefolytatására,
- tekintettel „A kereskedelem és a befektetések útjában álló akadályokról szóló jelentés, 2011 – Stratégiai gazdasági partnereink bevonása a piacra jutás javításába: A kereskedelem útjában álló akadályok felszámolásával összefüggő fellépés prioritásai” című, az Európai Tanácsnak szóló 2011. március 10-i bizottsági jelentésre (COM(2011)0114),
- tekintettel korábbi állásfoglalásaira, különösen a globális Európáról – a versenyképesség külső szempontjairól szóló 2007. május 22-i ⁽³⁾, az európai vállalkozások piacra jutásának elősegítésére vonatkozó európai uniós stratégiáról szóló 2008. február 19-i ⁽⁴⁾, a nyersanyagok és alapanyagok kereskedelméről szóló 2008. május 20-i ⁽⁵⁾, a szolgáltatások kereskedelméről szóló 2008. szeptember 4-i ⁽⁶⁾, a hamisítás nemzetközi kereskedelemre gyakorolt hatásáról szóló 2008. december 18-i ⁽⁷⁾, az európai kis- és középvállalkozások nemzetközi kereskedelemben betöltött szerepének megerősítéséről szóló 2009. február 5-i ⁽⁸⁾, az EU–Kanada-csúcstalálkozóról szóló 2010. május 5-i ⁽⁹⁾, a nemzetközi kereskedelmi megállapodásokba foglalt emberi jogokról, valamint szociális és környezetvédelmi normákról szóló 2010. november 25-i ⁽¹⁰⁾, az éghajlatváltozással kapcsolatos követelmények összefüggésében a nemzetközi kereskedelempolitikáról szóló 2010. november 25-i ⁽¹¹⁾, a nemzetközi kereskedelmi megállapodásokba foglalt vállalati és szociális felelősségről szóló 2010. november 25-i ⁽¹²⁾, az Európa 2020 stratégiáról szóló 2011. február 17-i ⁽¹³⁾, valamint a jövőbeni nemzetközi európai befektetési politikáról szóló 2011. április 6-i ⁽¹⁴⁾ állásfoglalásaira,

⁽¹⁾ http://trade.ec.europa.eu/doclib/docs/2008/october/tradoc_141034.pdf

⁽²⁾ http://trade.ec.europa.eu/doclib/docs/2009/march/tradoc_142470.pdf

⁽³⁾ HL C 102 E, 2008.4.24., 128. o.

⁽⁴⁾ HL C 184 E, 2009.8.6., 16. o.

⁽⁵⁾ HL C 279 E, 2009.11.19., 5. o.

⁽⁶⁾ HL C 295 E, 2009.12.4., 67. o.

⁽⁷⁾ HL C 45 E, 2010.2.23., 47. o.

⁽⁸⁾ HL C 67E, 2010. 03.18., 101. o.

⁽⁹⁾ HL C 81 E, 2011.3.15., 64. o.

⁽¹⁰⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2010)0434.

⁽¹¹⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2010)0445.

⁽¹²⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2010)0446.

⁽¹³⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2011)0068.

⁽¹⁴⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2011)0141.

2011. június 8., szerda

- tekintettel a Kanada és az Európai Közösségek között létrejött kereskedelmi és gazdasági együttműködési keretmegállapodásra ⁽¹⁾ és az azt követően Kanadával kötött más kétoldalú megállapodásokra, különösen a vámügyi együttműködésről és kölcsönös jogsegélyről szóló megállapodásra ⁽²⁾, az élő állatok és állati termékek kereskedelmével kapcsolatos köz- és állat-egészségügyi védelemre vonatkozó állat-egészségügyi intézkedésekről szóló megállapodásra ⁽³⁾, a borok és szeszes italok kereskedelméről szóló megállapodásra ⁽⁴⁾, a polgári légi közlekedés biztonságáról szóló megállapodásra ⁽⁵⁾, valamint a légi közlekedésről szóló megállapodásra ⁽⁶⁾,
 - tekintettel az Európai Parlament és az Európai Bizottság közötti kapcsolatokról szóló egységes szerkezetbe foglalt keretmegállapodásra ⁽⁷⁾,
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 207. cikkének (3) bekezdésére és 218. cikkére,
 - tekintettel eljárási szabályzata 115. cikkének (5) bekezdésére és 110. cikkének (2) bekezdésére,
- A. mivel a Kereskedelmi Világszervezeten (WTO) keresztül létrehozott, szabályokon alapuló többoldalú kereskedelmi rendszer – a megfelelő szabályok kidolgozásával és e szabályok betartásának biztosításával – továbbra is a legmegfelelőbb keret a tisztességes és méltányos kereskedelem szabályozására és előmozdítására,
- B. mivel a dohai fejlesztési menetrend (DFM) sikeres lezárása kulcsfontosságú jelentőségű a WTO továbbfejlesztése szempontjából; mivel egy ilyen megállapodás nem zárja ki a WTO keretében tett kötelezettségvállalásokon túlmenő és a többoldalú szabályokat kiegészítő kétoldalú megállapodásokat,
- C. mivel Kanada az EU egyik legrégebbi és legközelebbi partnere, és az első iparosodott ország, amelyikkel az EU kereskedelmi és gazdasági együttműködési keretmegállapodást írt alá 1976-ban; mivel a szorosabb kereskedelmi kapcsolatok megkönnyítése érdekében az évek során számos kétoldalú megállapodást írtak alá,
- D. mivel az EU Kanada második legfontosabb kereskedelmi partnere, Kanada pedig jelenleg az EU tizenegyedik legfontosabb kereskedelmi partnere (2009); mivel Kanada az EU negyedik legnagyobb közvetlen külföldi befektetési (FDI) forrása, és az EU Kanada második legnagyobb közvetlen külföldi befektetési forrása (2008),
- E. mivel a 2008. évi közös tanulmány kimutatta, hogy mind Kanada, mind az EU számára kétoldalú kereskedelmük liberalizálása jelentős potenciális nyereséggel jár,
- F. mivel mind az uniós, mind a kanadai magánszektor határozottan támogatja egy ambiciózus és átfogó gazdasági megállapodás létrejöttét, és úgy hiszi, hogy az EU és Kanada közötti szorosabb gazdasági partnerség előmozdítása erőteljes növekedésösztönző üzenetet küldene a befektetők és az üzleti világ számára mind az EU-ban és Kanadában, mind nemzetközileg,
- G. mivel általános konszenzus alakult ki arról, hogy az EU és Kanada közötti gazdasági kapcsolatok még nem merítették ki összes lehetőségüket, és az EU–Kanada szabadkereskedelmi megállapodás jelentősen hozzájárulhat e potenciál kiaknázásához és eléréséhez, javítva a kereskedelmi és beruházási mozgások javítását, egyben megszüntetve a vámokat és a tarifális plafonokat, valamint az indokolatlan nem tarifális akadályokat, illetve támogatva a szorosabb együttműködést, különösen a szabályozási együttműködés, a munkaerő mobilitása és a képzések elismerése területén,

⁽¹⁾ HL L 260., 1976.9.24., 2. o.

⁽²⁾ HL L 7., 1998.1.13., 38. o.

⁽³⁾ HL L 71., 1999.3.18., 3. o.

⁽⁴⁾ HL L 35., 2004.2.6., 3. o.

⁽⁵⁾ HL L 153., 2009.6.17., 11. o.

⁽⁶⁾ HL L 207., 2010.8.6., 32. o.

⁽⁷⁾ HL L 304., 2010.11.20., 47. o.

2011. június 8., szerda

- H. mivel a jelenleg is folyó, átfogó gazdasági és kereskedelmi megállapodás (CETA) megkötésére irányuló tárgyalások célja egy olyan magasabb szintű megállapodás elérése, amely ambiciózusabb bármely eddigi, az Unió vagy Kanada által máig megkötött kereskedelmi és gazdasági megállapodásnál, és amely tovább tudja erősíteni a már eddig is erős kétoldalú kereskedelmi és beruházási kapcsolatokat,
- I. mivel a Bizottság integrálni akarja a befektetések védelmét a Kanadával folyó tárgyalásokba, és javasolta a Tanácsnak a meglévő tárgyalási irányelvek módosítását,
- J. mivel az EU is és Kanada is kijelentette, hogy jelentős előrelépések történtek a CETA-tárgyalások során, és az a célkitűzés, hogy 2011 végéig megállapodást érjenek el,
1. úgy ítéli meg, hogy továbbra is a WTO-ban megtestesülő többoldalú kereskedelmi rendszer kínálja messze a leghatékonyabb keretrendszert a szabad, tisztességes és méltányos kereskedelem világszintű liberalizálásának eléréséhez; újjól megerősíti, hogy szilárdan támogatja a DFM-tárgyalások sikeres lezárását, ami az EU kereskedelempolitikájában továbbra is prioritást képez; úgy véli, hogy az EU és Kanada együttesen hozzá tudnak járulni a DFM-tárgyalások sikeres lezárásához;
 2. üdvözli egy olyan megállapodás megkötését Kanadával, amely túlmutat a WTO keretében tett kötelezettségvállalásokon és kiegészíti a többoldalú szabályokat, feltéve, hogy a tárgyalások kiegyensúlyozott, ambiciózus és minőségi megállapodáshoz vezetnek, amely jóval túlmegy a vámok csökkentésén; kéri, hogy a kereskedelmi jogviták esetében a viszonzóság elvét alkalmazzák a rendelkezésre álló jogorvoslat keretében, és különösen hangsúlyozza, hogy javítani kell a szellemi tulajdonjogok, többek között a védjegyek, a szabadalmak és a földrajzi jelzések védelmét, valamint hogy el kell érni a valódi piacra jutást, elsősorban a szolgáltatásokhoz és a közbeszerzési piacokhoz való hozzáférést (szövetségi szint alatt is);
 3. kéri a Bizottságot, hogy jóindulatának jeleként álljon el az ontariói zöldenergia-törvényben (Ontario Green Energy Act) a helyi tartalmak vonatkozásában előírt követelményekkel szemben benyújtott kifogásaitól;
 4. úgy véli, hogy a szellemi tulajdonjogokról szóló fejezetnek nem lehetnek negatív hatásai a generikus gyógyszerek gyártására, és tiszteletben kell tartania a TRIPS közegészségre vonatkozó kivételeit;
 5. megjegyzi, hogy a Bizottság a negatív jegyzéken alapuló megközelítést választotta a szolgáltatások liberalizációjával kapcsolatban, de úgy véli, hogy ennek egyszerű kivételt kell jelentenie és nem szabadna precedenst teremtenie a jövőbeli tárgyalások számára; úgy véli, hogy a GATS közműszolgáltatásra vonatkozó mentessége marad továbbra is a legmegfelelőbb eszköz annak biztosítására, hogy a polgárok általánosan hozzáférjenek a közszolgáltatásokhoz,
 6. aggodalmának ad hangot, hogy Kanadában továbbra is folytatódik az azbesztbányászat, ami a dolgozók egészségére nézve súlyos következményekkel jár; emlékeztet, hogy az EU betiltotta az azbeszt bármilyen felhasználását, kitermelését és feldolgozását, illetve azbeszttermékek előállítását; felkéri Kanadát, hogy a közegészség javítása érdekében tegyen hasonló lépéseket;
 7. a két gazdaság egymást kiegészítő jellege alapján rámutat az EU és Kanada közötti kereskedelem és a beruházások növekedésével kapcsolatos jövőbeli lehetőségekre, továbbá a CETA-ból eredő vállalozási lehetőségekre;
 8. úgy véli, hogy a Kanadával folytatott tárgyalások során a Bizottság törekvéseit a fenntartható fejlődésre irányuló, hasonlóan ambiciózus megközelítéssel kell ellensúlyozni, különös tekintettel a munkaügyi kötelezettségek szintjére, a környezetvédelmi fejezet alkalmazási körére, a többoldalú környezetvédelmi megállapodások keretében felmerülő kérdések kezelésének módjára és a végrehajtási mechanizmusra, és hogy a Bizottságnak támogatnia és segítenie kell az olyan kezdeményezéseket, amelyek hozzájárulnak az éghajlatváltozás kezeléséhez, a kötelező erővel bíró emberi jogok, valamint a szociális és környezeti szabályok előmozdításához, illetve a vállalati társadalmi felelősségvállalás elmélyítéséhez;

2011. június 8., szerda

9. üdvözlöi a CETA-tárgyalások során elért előrelépéseket, és ösztönzi a Bizottságot, hogy továbbra is konzultáljon a kulcsfontosságú érdekelt felekkel; bár a közös tanulmány jelentős potenciális nyereséget mutatott ki mind Kanada, mind az EU számára, kéri a Bizottságot, hogy a lehető leghamarabb végezzen átfogó fenntarthatósági hatásvizsgálatot, amelyben értékeli a végső megállapodás eredményeként az EU számára előre láthatóan jelentkező, ágazatokon átnyúló és társadalmi-gazdasági következményeket;

10. megjegyzi, hogy az EU és Kanada közötti kapcsolatokban csak a szövetségi szint bír hatáskörrel, de mivel a kanadai tartományok és területek felelősek a joghatóságuk alá tartozó szerződésbeli kötelezettségek végrehajtásáért, lényegesnek tartja és üdvözlöi részvételüket a CETA-tárgyalásokon, és ösztönzi a tartományokat és területeket, hogy hangolják össze politikáikat és eljárásaikat a potenciális nyereség maximalizálása érdekében; úgy véli, hogy a sikeres tárgyalásnak magában kell foglalnia a tartományi és területi kormányzatok egyértelmű kötelezettségvállalását;

11. sajnálja, hogy a Bizottság – anélkül hogy megvárta volna az Unió jövőbeli általános befektetési politikájára vonatkozó parlamenti állásfoglalás elfogadását – a tárgyalási irányelvek módosítására irányuló javaslatot nyújtott be a Tanácsnak, felhatalmazandó a Bizottságot a beruházással kapcsolatos tárgyalások lefolytatására; kéri a Bizottságot, hogy a befektetésekre vonatkozóan Kanadával folytatott tárgyalásai során teljes mértékben vegye figyelembe az Európai Parlament ezzel kapcsolatos következtetéseit; úgy véli – tekintve Kanada és az EU igen fejlett jogrendszerét –, hogy az állam és az állam közötti potenciális vitarendezési mechanizmus és a helyi bírósági jogorvoslat használata a legmegfelelőbb eszköz a beruházási viták rendezésére; kéri a Bizottságot annak biztosítására, hogy a beruházók és az állam közötti potenciális vitarendezési mechanizmus ne akadályozza majd a jogalkotást az olyan érzékeny szakpolitikai területeken, mint a környezetvédelmi jogszabályok és képezze átfogóbb előírások szerves részét, ahogyan azt a jövőbeni európai nemzetközi beruházási politikáról szóló parlamenti állásfoglalás körvonalazta;

12. hangsúlyozza, hogy a befektetésről szóló fejezetben ösztönözni kell a magas színvonalú, a környezetet kímélő és a megfelelő munkakörülményeket előmozdító befektetéseket; arra szólít fel továbbá, hogy a befektetésről szóló fejezet tartsa tiszteletben mindkét fél szabályozási jogkörét, elsősorban ami a nemzetbiztonságot, a környezetet, a közegészséget, és munka- és fogyasztói jogokat, az iparpolitikát és a kulturális sokszínűséget illeti; felhívja a Bizottságot, hogy a befektetési megállapodások hatályából zárja ki a kultúrához, az oktatáshoz, a nemzetvédelemhez és a közegészségügyhöz hasonló érzékeny ágazatokat;

13. újból hangot ad aggodalmának az olajhomok-kitermelés globális környezetre gyakorolt káros hatása miatt – amely a feldolgozási eljárások során nagy mennyiségben felszabaduló szén-dioxiddal függ össze –, valamint a helyi biológiai sokféleségnek a kitermelés általi veszélyeztetése miatt; kifejezi abbéli reményét, hogy a CETA-tárgyalások egyrészt nem befolyásolják az EU azon jogát, hogy az üzemanyagok minőségéről szóló irányelv értelmében jogi aktusokat alkosson, másrészt nem akadályozzák meg a kanadai hatóságokat abban, hogy jövőbeli környezetvédelmi szabályokat tudjanak bevezetni az olajhomok-kitermelésre vonatkozóan; ösztönzi mindkét felet, hogy a nézeteltéréseket megegyezéssel és a CETA-tárgyalások veszélyeztetése nélkül rendezzék;

14. tudomásul veszi a fókából készült termékekre vonatkozó uniós tilalommal kapcsolatos legújabb jogi fejleményeket, különösen Kanadának a WTO-hoz intézett azon kérését, hogy állítsanak fel hivatalos vitarendezési panelt; elvárja, hogy a Bizottság továbbra is határozottan képviselje a fókából készült termékek tilalmával kapcsolatos uniós álláspontot valamint kifejezi abbéli határozott reményét, hogy Kanada még a CETA megállapodás Európai Parlament által történő ratifikációjának szükségessége előtt visszavonja a WTO ellen intézett támadását, ami ellentétes a pozitív kereskedelmi kapcsolatokkal;

15. felhívja a figyelmet a géntechnológiával módosított szervezetek szabályozását illetően az EU és Kanada által életbe léptetett különböző szakpolitikákra; figyelmeztet, hogy a szigorúbb uniós szabályozással szemben a CETA javasolt vitarendezési mechanizmusa értelmében a magánvállalatok kifogással élhetnek annál is inkább;

2011. június 8., szerda

16. úgy véli, hogy a mezőgazdaságra vonatkozó fejezetek mindkét fél számára fontosak lesznek a tárgyalások során; aggodalmát fejezi ki, hogy a felek lényeges engedményeket tehetnek a géntechnológiával módosított szervezetek, a tej és az eredetmegjelölés területén; ezért hangsúlyozza, hogy a mezőgazdaság érdekeit és prioritásait teljes mértékben vegyék figyelembe, és felkéri a Bizottságot, hogy folytasson tárgyalásokat egy olyan megállapodásról, amely előnyös lesz az EU és Kanada fogyasztóinak, illetve a két fél mezőgazdasági ágazatának, és amely egy kiegyensúlyozott, átfogó eredmény keretében biztosítja a mezőgazdasági termékek uniós és kanadai forgalmazóinak kiterjedtebb, de tisztességes versenyt; ebben az összefüggésben üdvözli mindkét fél kezdeti kötelezettségvállalását arra vonatkozóan, hogy nem tart fenn, nem vezet be és nem állít vissza mezőgazdasági exporttámogatásokat az eladott mezőgazdasági termékekre, ami pozitív lépésnek tekinthető az ambiciózus és tisztességes tárgyalások, valamint a WTO-ban folyó mezőgazdasági témájú tárgyalásokban való együttműködésre irányuló megállapodás irányába;

17. kéri a Bizottságot, hogy az uniós, kiváltképpen a tengerentúli országokra és területekre irányuló politikákkal összhangban ügyeljen arra, hogy a stratégiai termékekkel kapcsolatos érdekeik ne sérüljenek az Unió és Kanada között a jövőben létrejövő megállapodás következtében.

18. hangsúlyozza, hogy az egészségügyi és növény-egészségügyi intézkedések a mezőgazdasági fejezetek fontos részét képezik; ebben az összefüggésben kéri a Bizottságot, hogy vállaljon kötelezettséget e szabályok szigorú normáinak megtárgyalására;

19. emlékezteti a Tanácsot és a Bizottságot, hogy a Lisszaboni Szerződés hatálybalépése óta minden nemzetközi kereskedelmi megállapodásra vonatkozóan a Tanácsnak meg kell szereznie a Parlament egyetértését, és a Tanácsnak és a Bizottságnak haladéktalanul és teljes körűen tájékoztatnia kell a Parlamentet az eljárás minden szakaszáról; kéri a Tanácsot, hogy azonnal és teljes körűen tájékoztassa a Parlamentet az eljárás azon szakaszairól, amelyekért felelős, különösen az általa elfogadott tárgyalási irányelvekről és az azokban végzett módosításokról; kéri a Tanácsot és a Bizottságot, hogy vonja be a Parlamentet a tárgyalások minden szakaszába, és teljes mértékben vegye figyelembe a Parlament véleményét;

20. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, Kanada szövetségi kormányának és parlamentjének, valamint tartományi és területi kormányzatainak.

A hitelminősítő intézetekről: jövőbeli kilátások

P7_TA(2011)0258

Az Európai Parlament 2011. június 8-i állásfoglalása a hitelminősítő intézetekről: jövőbeli kilátások (2010/2302(INI))

(2012/C 380 E/05)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Értékpapír-felügyelet Nemzetközi Szervezete (IOSCO) 2009. márciusi feljegyzésére a hitelminősítő intézetek felügyeletére vonatkozó nemzetközi együttműködésről,
- tekintettel a hitelminősítések használatáról szóló helyzetfelmérésről szóló 2009. júniusi közös fórumra,
- tekintettel a Pénzügyi Stabilitási Fórum 2009. szeptember 25-i jelentésére a G20 vezetőinek, melynek címe: A pénzügyi szabályozás tökéletesítése,
- tekintettel a Nemzetközi Valutaalap 2010. október 29-i jelentésére, melynek címe: Jelentés a világ pénzügyi stabilitásáról: államadósság, finanszírozás és a rendszer likviditása,
- tekintettel a 2010. június 26–27-i torontói G20-csúcstalálkozó nyilatkozatára,

2011. június 8., szerda

- tekintettel a Pénzügyi Stabilitási Fórum 2010. október 27-i jelentésére, melynek címe: A hitelminősítő intézetek besorolására való támaszkodás csökkentésének elvei,
 - tekintettel a Bizottság által 2010. november 5-én indított nyilvános konzultációra,
 - tekintettel eljárási szabályzata 48. cikkére,
 - tekintettel a Gazdasági és Monetáris Bizottság jelentésére és Jogi Bizottság véleményére (A7-0081/2011)),
- A. mivel üdvözli a hitelminősítő intézetek szabályozása érdekében globális, nemzetközi és európai szinten folyó munkát,
- B. mivel a hitelminősítő intézetek elvileg információkat közvetítenek, csökkentik az információk aszimmetriát a tőkepiacokon, megkönnyítik a globális piaci hozzáférést, csökkentik az információ költségét és kiszélesítik a lehetséges hitelfelvevők és befektetők körét, és ezáltal likviditást és átláthatóságot biztosítanak a piacok számára és elősegítik az árak kialakítását,
- C. mivel a közelmúlt jogszabályai egy olyan eltérő szerepet ruháztak a hitelminősítő intézetekre, amelyet „tanúsításnak” lehet nevezni, ami tükrözi, hogy a minősítés egyre inkább beágyazódik a tőkekövetelmény-szabályozásba,
- D. mivel a pénzügyi szereplők túlságosan megbíznak a hitelminősítő intézetek által kiadott minősítésekben,
- E. mivel a hitelminősítő intézetek három különböző ágazatot értékelnek: az állami szektort, a vállalkozásokat és a strukturált pénzügyi eszközöket, és mivel jelentős szerepet játszottak a pénzügyi válság kialakulásában a strukturált pénzügyi eszközök hibás minősítése révén, amelyeket átlagosan három-négy besorolással kellett rontani a válság során,
- F. mivel az 1060/2009/EK rendelet volt az első reakció a pénzügyi válságra és már foglalkozik a legsürgősebb kérdésekkel, felügyelet és szabályozás alá helyezve a hitelminősítő intézeteket; mivel azonban nem foglalkozik valamennyi sarkalatos problémával, és valójában új belépési korlátokat hoz létre,
- G. mivel a szabályozási biztonság hiánya az ágazatban veszélyezteti az EU pénzügyi piacainak megfelelő működését, és ezért kéri az Európai Bizottságot, hogy mielőtt előállna az 1060/2009/EK rendelet további módosításaival, azonosítsa megfelelően az új keret hiányosságait, és készítsen hatásvizsgálatot az e hiányosságok megszüntetéséhez rendelkezésre álló alternatívákról, többek között további jogalkotási javaslatok lehetőségéről,
- H. mivel a hitelminősítő ágazat számos problémával küzd, melyek közül a legfontosabb, hogy nincs verseny, szerkezete oligopolisztikus és nélkülözi az elszámoltathatóságot és az átláthatóságot; mivel az erőfölényben levő hitelminősítők egyik problémája a fizetési modell, és mivel a szabályozási rendszer fő problémája, hogy túlságosan függ a külső hitelminősítésektől,
- I. mivel a verseny erősítésének legjobb módja a belépést hatékonyan támogató szabályozási környezet kialakítása, valamint a jelenlegi belépési korlátok és a versenyt befolyásoló egyéb tényezők mélyrehatóbb elemzésének elvégzése lenne,
- J. mivel kedvező időkből a piaci szereplők hajlamosak tévesen megítélni a hitelminősítés alapját képező módszertant és értelmezést – vagy eltekinteni attól –, amely igyekszik meghatározni a fizetéseképtelenség valószínűségét,

2011. június 8., szerda

- K. mivel az euróválság legújabb fejleményei rávilágítottak az államadósságok minősítésének jelentős szerepére, valamint a minősítések szabályozási célú használatának következtelenségeire és cikluserősítő hatására,
- L. mivel a minősítések piaci és politikai befolyástól való függetlensége mindennél fontosabb, és azt a gazdaságirányítás és a stressztesztok keretében garantálni kell, tekintet nélkül arra, hogy milyen új struktúrák és üzleti modellek alakulhatnak ki,
- M. mivel a kockázati profil alapvető változása vagy új információ megjelenése eredményeként a minősítések megváltozhatnak és meg is változnak, azokat úgy kell kialakítani, hogy stabilak legyenek és ne ingadozzanak a piaci hangulat függvényében,
- N. mivel a Bázel II. rendszerben túlságosan nagy bizalom alakult ki a külső minősítések iránt, ami néhány esetben oda vezetett, hogy a bankok lemondtak kitettségük önálló értékelésének elvégzésétől,
- O. mivel a minősítések legújabb szabályozása az Egyesült Államokban a Dodd-Frank törvény révén az intézetek által kiadott minősítésekbe vetett csekélyebb szabályozói bizalom mellett foglalt állást,

Makroszint: a pénzügyi piacok szabályozása*Túlzott bizalom*

1. úgy véli, hogy a hitelminősítések felhasználásában bekövetkezett változások fényében – amikor a kibocsátót azért minősítik, hogy kedvezményes elbánásban részesüljön egy szabályozási keretben, nem pedig azért, hogy hozzáférést nyerjen a globális tőkepiacokhoz – reális időn belül a lehető legnagyobb mértékben csökkenteni kell globális pénzügyi szabályozórendszer által a külső hitelminősítésekbe vetett túlzott bizalmat;
2. úgy véli, hogy a versenytorzulást okozó bevett gyakorlatot, miszerint a hitelminősítő intézetek értékelik a piaci szereplőket, és ezzel egy időben megbízásokat kapnak tőlük, vissza kell szorítani;
3. egyetért a Pénzügyi Stabilitási Fórum által 2010 októberében megállapított alapelvekkel, amelyek általános iránymutatást adnak arra vonatkozóan, hogy miként lehet csökkenteni a külső hitelminősítésekbe vetett bizalmat, és üdvözli a Bizottság által 2010 novemberében megkezdett nyilvános konzultációt; kéri a Bizottságot, hogy a pénzügyi szabályozórendszer általános túlzott bizalmának csökkentése érdekében vizsgálja felül, hogy a tagállamok felhasználják-e szabályozási célra a minősítéseket, és ha igen, miként;
4. rámutat a bázeli szabályozási keretben alkalmazott standardizált megközelítés hiányosságaira, hiszen az lehetővé teszi, hogy a pénzügyi intézményekre vonatkozó tőkekövetelmény-szabályokat külső hitelminősítések alapján állapítsák meg; fontosnak tartja egy tőke megfelelési keret létrehozását, amely biztosítja a szilárd belső kockázatértékelést, a jobb kockázatértékelési felügyeletet és a hitellel kapcsolatos információkhoz való jobb hozzáférést; emiatt támogatja a belső minősítésen alapuló megközelítés fokozott használatát, amennyiben az megbízható és biztonságos és a pénzügyi intézmény mérete, kapacitása és szofisztikáltsága lehetővé teszi a megfelelő kockázatértékelést; úgy véli, hogy az egyenlő versenyfeltételek biztosítása érdekében fontos, hogy a belső modellek tekintetbe vegyék az uniós szabályozásban előírt paramétereket, és szigorú felügyeleti hatósági jóváhagyás tárgyát képezzék; úgy véli ugyanakkor, hogy a kisebb és kevésbé szofisztikált, kisebb kapacitásokkal rendelkező piaci szereplőknek biztosítani kell a külső minősítések használatának lehetőségét, ha nincs megfelelő belső hitelkockázat-elemzésük, és amennyiben megfelelnek az elvárható gondosság megfelelő követelményeinek;

2011. június 8., szerda

5. rámutat a Bázeli III keretében elért fejlemények és a tőkekövetelményekről szóló jelenlegi IV. irányelv alakulása figyelemmel kísérésének fontosságára;
6. látja az igényt arra vonatkozóan, hogy a befektetők által tanúsított elvárható gondosság ismét előfeltétele legyen annak, hogy saját belső hitelkockázat-elemzési modelljeiket nagyobb mértékben használhassák; javasolja, hogy a bankok és más pénzügyi szereplők sokkal gyakrabban használjanak saját belső kockázatértékelést;
7. úgy véli, hogy a piaci szereplőknek nem lenne szabad strukturált vagy más termékekbe befektetniük, ha nem tudnak meggyőződni a mögöttes hitelek kockázatáról, vagy ellenkező esetben a legmagasabb kockázati besorolást kellene alkalmazniuk;
8. kéri az Európai Központi bankot és a nemzeti központi bankokat, hogy vizsgálják felül a külső minősítések használatát, és sürgeti őket, hogy építsenek ki szakértői háttérrel, amely kidolgozza a likviditást biztosító műveletekhez biztosítékként felhasznált tőkére vonatkozó hitelstandardok értékelésének saját modelljeit, és csökkenti a külső minősítésektől való függésüket;
9. kéri a Bizottságot, hogy alaposan értékelje a hitelkockázat mérésére szolgáló alternatív eszközök használatának lehetőségét;

A felügyeleti kapacitás bővítése

10. tisztában van a vevő érdekkonfliktusokkal, amennyiben a piaci szereplők belső hitelkockázatértékelést alkalmaznak saját tőkekövetelmény-szabályaik vonatkozásában, ezért úgy véli, hogy erősíteni kell a belső modellek megfelelőségének ellenőrzését, értékelését és felügyeletét biztosító felügyeleti felelősséget, kapacitást és hatásköröket, valamint prudenciális intézkedéseket kell előírni; úgy véli, hogy amennyiben egy belső modellt annak összetettsége miatt a felügyelet nem tud megfelelően értékelni, azt nem elfogadható szabályozási használat céljából; javasolja, hogy a független tudományos értékelés során a feltételezések átláthatósága is kapjon szerepet;
11. megjegyzi, hogy felügyeleti hatáskörei eredményes gyakorlása céljából az európai felügyeleti hatóságot (Európai Értékpapír-piaci Felügyeleti Hatóság) fel kell jogosítani arra, hogy be nem jelentett vizsgálatokat és helyszíni ellenőrzéseket végezzen, és hogy felügyeleti hatáskörei gyakorlása során az Európai Értékpapír-piaci Felügyeleti Hatóságnak a védekezéshez való jog tiszteletben tartása érdekében meghallgatási lehetőséget kell adnia az eljárások alanyai számára;

Egyenlő versenyfeltételek

12. rámutat a hitelminősítő ágazat globális jellegére, és sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a G20 országokkal együtt dolgozzanak ki egy, a legszigorúbb előírásokon alapuló globális megközelítést a külső hitelminősítésekbe vetett túlzott bizalom csökkentésére mind a hitelminősítő intézetekről szóló rendelet, mind a prudenciális és piaci szabályozás tiszteletben tartásával, hogy meg lehessen őrizni az egyenlő versenyfeltételeket és el lehessen kerülni a szabályozói arbitrázst a piacok nyitottságának megőrzése mellett;
13. úgy véli, hogy a verseny ösztönzése, az átláthatóság előmozdítása és egy jövőbeli fizetési modell kérdése a legfontosabb feladat, míg a hitelminősítő intézetek eredetének kérdése másodlagos;
14. hangsúlyozza, hogy az 1060/2009/EK rendelet két rendszert határoz meg a harmadik országokból származó külső hitelminősítések vonatkozásában, és hogy a befogadási rendszer létrehozása mögötti szándék az volt, hogy lehetővé tegyék harmadik országokból származó, nem ekvivalensnek tekintett külső hitelminősítések használatát az Európai Unióban, amennyiben egy befogadó hitelminősítő intézet egyértelműen felelősséget vállal értük;

2011. június 8., szerda

Középszint: ágazati struktúra

Versenypolitika

15. hangsúlyozza a fokozódó verseny az ágazatban nem jelenti automatikusan azt, hogy jobb lesz a minősítések minősége, és hangsúlyozza, hogy a minősítések minőségének biztosítása és a „minősítésvásárlás” elkerülése érdekében az összes hitelminősítő intézetnek be kell tartania az 1060/2009/EK rendeletben meghatározott legmagasabb szintű előírásokat az integritás, a nyilvánosságra hozatal, az átláthatóság és az érdekütközések kezelése tekintetében;

Európai Hitelminősítő Alapítvány

16. kéri a Bizottságot, hogy készítsen részletes hatásvizsgálatot és megvalósíthatósági tanulmányt egy teljesen független Európai Hitelminősítő Alapítvány (ECRaF) költségeiről, előnyeiről és lehetséges irányítási struktúrájáról, amelynek szakértelme mind a három minősített szektorra kiterjedne; úgy véli, hogy a Bizottságnak meg kell vizsgálnia az ECRaF felállításának kezdeti költségeit, amelyek fedezetet biztosítanak az első három, de legfeljebb öt év tevékenységére, és hogy azokat körültekintően kell értékelni; hangsúlyozza, hogy minden erre irányuló jogalkotási javaslatot különös figyelemmel kell megfogalmazni annak elkerülése érdekében, hogy az alássa azokat a párhuzamos politikai kezdeményezéseket, amelyek a hitelminősítésekre való túlzott támaszkodás gyakorlatának visszaszorítására és új hitelminősítő intézetek piaci megjelenésének ösztönzésére irányulnak;

17. kéri a Bizottságot, hogy a (9) bekezdésben említettek mellett készítsen részletes hatástanulmányt, megvalósíthatósági elemzést és költségbecslést a szükséges finanszírozásról; határozott véleménye, hogy a finanszírozás költségeit semmiképpen sem az adófizetőknek kellene viselniük, és úgy véli, hogy nem kell további finanszírozást biztosítani, továbbá hogy az új ECRaF költségvetésének a kezdeti időszakot követően teljes mértékben önfenn tartónak kell lennie;

18. úgy véli, hogy a hitelesség biztosítása érdekében az új ECRaF vezetésének, alkalmazottainak és irányítási struktúrájának teljesen függetlennek és önállóknak kell lennie, tehát a tagállamok, a Bizottságtól és más köztestületek, valamint a pénzügyi ágazat és más hitelminősítő intézetek nem adhatnak számára utasításokat, és hogy a módosított 1060/2009/EK rendelettel összhangban kell működnie;

19. kéri a Bizottságot, hogy alaposan vizsgálja meg egy ilyen európai hitelminősítő-hálózat költségeit, hasznát és irányítási struktúráját, beleértve azt is, hogy miként lehetne a nemzeti szinten tevékenykedő hitelminősítő intézeteket arra ösztönözni, hogy partnerségeket vagy közös hálózati struktúrákat alakítsanak ki, hogy a meglévő erőforrásokra és alkalmazottakra támaszkodva kiterjeszthessék működési területüket, lehetővé téve számukra a versenyt a nemzetközi szinten tevékenykedő hitelminősítő intézetekkel; javasolja, hogy a Bizottság vizsgálja meg, milyen módon támogathatóak a hitelminősítő intézetek hálózatai, ugyanakkor úgy véli, hogy az ilyen hálózatok létrehozását az ágazatnak kell kezdeményeznie;

20. úgy véli, hogy esetleg támogatni kellene egy ilyen hálózat létrejöttét, azonban a hálózatnak önfenn tartónak kell lennie és saját bevételekkel kell rendelkeznie; kéri a Bizottságot, hogy mérje fel, hogy kell-e, és miként lehet finanszírozni létrehozását, illetve hogy milyen jogi formát ölthet a projekt;

21. úgy véli, hogy egy ténylegesen független Európai Hitelminősítő Intézet létrehozását szintén meg kell vizsgálnia és elemeznie kell a Bizottságnak; arra kéri a Bizottságot, hogy különösen a személyzet és a források kérdését vizsgálja meg: az előbbinek teljesen függetlennek kell lennie, az utóbbinak pedig a pénzügyi magánszektor díjaiból kell származnia;

Nyilvánosság és információkhoz való hozzáférés

22. úgy véli, hogy a hitelminősítéseknek a piacok számára nyújtott tájékoztatás növelését kell szolgálniuk oly módon, hogy a befektetőket az ágazatbeli és országbeli hitelkockázatok következetes értékelésével látják el; fontosnak tartja, hogy a felhasználóknak lehetősége legyen a hitelminősítő intézetek jobb ellenőrzésére, és hangsúlyozza, hogy e tekintetben központi szerepet kap az intézetek tevékenységének fokozott átláthatósága;

2011. június 8., szerda

23. rámutat, hogy annak biztosítása érdekében, hogy a befektetők megfelelően tudják értékelni a kockázatokat és eleget tudjanak tenni az elvárható gondosságra és bizalomra vonatkozó kötelezettségeiknek, több információt kell nyilvánosságra hozni a termékekről a strukturált pénzügyi eszközök területén, hogy a befektetők tájékozottan tudjanak dönteni; úgy véli, hogy a szofisztikált befektetőknek biztosítani kell a mögöttes hitelek minősítésének lehetőségét, hogy az alapján meg tudják határozni az értékpapírosított termék kockázatát; támogatja az EKB és mások a strukturált pénzügyi eszközökkel kapcsolatos több információ rendelkezésre bocsátására irányuló jelenlegi kezdeményezéseit; kéri a Bizottságot, hogy értékelje, szükség van-e valamennyi termék esetében a nyilvánosságra hozott információk körének növelésére a pénzügyi eszközök területén;

24. megjegyzi, hogy a legtöbb hitelminősítő intézet hitelminősítő tevékenységén túl számos, a kilátásokat taglaló dokumentumot, beszámolót, figyelőt és figyelmeztetőt tesz közzé, melyek jelentős befolyást gyakorolnak a piacokra; úgy véli, hogy e dokumentumokat az átláthatóságot és a bizalmasságot biztosító, előre meghatározott kritériumok és előírások szerint kell nyilvánosságra hozni;

25. kéri a Bizottságot, hogy javasolja a 2003/71/EK és a 2004/109/EK irányelv felülvizsgálatát annak biztosítása érdekében, hogy szélesebb körben elegendően pontos és teljes információ álljon rendelkezésre a strukturált pénzügyi eszközökről;

26. e tekintetben kulcsfontosságúnak tartja az adatvédelmi szempontok teljes körű figyelembevételét minden lehetséges jövőbeli intézkedés vonatkozásában;

27. felveti a kérdést, hogy előnyös lenne-e arra kötelezni a kibocsátókat, hogy olyan harmadik felekkel vitassák meg a strukturált pénzügyi eszközök mögötti tartalmat és módszertant, amelyek kérés nélküli hitelminősítést vagy belső kockázatértékelés végeznek;

28. hangsúlyozza a Bizottságnak az információk átláthatósága tekintetében az 1060/2009/EK rendelet (5) preambulumbekzdésében hivatkozott kötelezettségét; kéri a Bizottságot, hogy végezze el az ahhoz szükséges elemzéseket, hogy az eredményeket és az esetleges jogszabály-módosításokat az 1060/2009/EK rendelet jelenlegi felülvizsgálata keretében be tudja nyújtani a Parlamentnek és a Tanácsnak;

29. tudomásul veszi a hitelminősítő intézetekről szóló 1. és 2. rendelet által az átláthatóság és a nyilvánosságra hozatal tekintetében tett előrelépést; ösztönzi a Bizottságot, hogy a hitelminősítő intézetek bejegyzési eljárásának befejeztével végezze el e rendeletek hatásvizsgálatát azon területeknek a megjelölése céljából, ahol a jövőben a közzététel a felhasználók számára további hasznokkal járhat;

30. felszólít a hitelminősítési eljárás és annak belső auditálása fokozott átláthatóságának biztosítására, a hitelminősítő intézetek európai uniós felügyeleti hatóságok általi felügyeletének szigorítására, valamint a hitelminősítések pénzügyi intézmények általi használatának, illetve a hitelminősítésektől való függésüknek a nemzeti felügyeleti hatóságok általi, határozottan beavatkozó jellegű felügyeletére;

Két kötelező minősítés

31. úgy véli, hogy a Bizottságnak fontolóra kellene vennie, hogy bizonyos körülmények fennállása esetén helyénvaló-e két kötelező minősítést használni, például a strukturált pénzügyi eszközök és a szabályozási célra felhasznált külső hitelminősítések esetében, és hogy a legkonzervatívabb, azaz legkevésbé kedvező külső hitelminősítéseket kell-e referenciaként használni a szabályozás során; kéri a Bizottságot, hogy végezzen hatástanulmányt két kötelező minősítés esetleges használatáról;

32. úgy véli, hogy mindkét minősítés költségét a kibocsátónak kellene viselnie, és hogy az első külső hitelminősítő a kibocsátó választása szerinti hitelminősítő intézet kell legyen, a második esetében pedig több kiválasztási lehetőséget kell fontolóra venni, így azt is, hogy azt az Európai Értékpapír-piaci Felügyeleti Hatóság (ESMA) jelöli ki meghatározott és objektív kritériumok alapján, figyelembe véve múltbeli teljesítményét, és támogatva új hitelminősítő intézetek létrehozását, ugyanakkor elkerülve a verseny bármiféle torzulását;

2011. június 8., szerda

33. rámutat, hogy a jó hírnevet nem lehet szabályozói szervek révén elismertetni, és minden új hitelminősítő intézet csak akkor válik elismertté, ha hitelességével erre rászolgál;

Államadósság minősítése

34. tisztában van azzal, hogy a piaci szereplők nem kedvelik a változó hitelminősítéseket, hiszen nagy költséggel jár (kapcsolódó vételi és eladási döntések), ha módosítják a minősítéseket; úgy véli azonban, hogy ily módon a minősítések cikluserősítővé válnak és késleltetik a pénzügyi piacok fejlődését;

35. megjegyzi, hogy a hitelminősítő intézeteknek világos kritériumokat kell alkalmazniuk az országjeljesítmények kiszámításakor, és tisztában van azzal, hogy a jelenlegi minősítés nem e tényezők mechanikus súlyozása; kéri az ágazatot, hogy pontosítsa mely módszertant és megítéléseket alkalmazzák az államadósságra vonatkozó minősítések hitelesítéséhez, és hogy magyarázza meg a modell által generált minősítéstől, illetve a főbb nemzetközi pénzügyi intézmények előrejelzéseitől való eltérést;

36. megjegyzi, hogy az IMF szerint a minősítések magyarázatot adhatnak a hitel-nemteljesítési csereügyletek felárainak 70 %-ára; aggódik a minősítések esetleges cikluserősítő hatása miatt, és kéri, hogy fordítsanak különös figyelmet ezekre az érzékeny kérdésekre;

37. úgy véli, hogy a minősítések változtatásai által kiváltott hirtelen változások árakra és felárakra gyakorolt negatív hatásainak csökkentése érdekében meg kell szüntetni azt a rendeletet, amely a minősítésekhez köti a vételi vagy eladási döntéseket;

38. úgy véli, hogy mivel az államadósságokról szinte minden információ nyilvánosan elérhető, ezeknek az információknak még könnyebben, egyenletesebben és összehasonlíthatóbb módon kell rendelkezésre állniuk, hogy nagyobb és szofisztikáltabb piaci szereplőket ösztönözzenek a saját megítéléseikre való támaszkodásban az államadósságok kockázatának értékelésekor;

39. úgy véli, hogy tekintettel az államadósságra vonatkozó hitelminősítések piacra gyakorolt hatásaira, növelni kell e téren a módszerek és a döntések okainak átláthatóságát, valamint a hitelminősítő intézetek felelősségét; kéri egy olyan tanulmány elkészítését, amelyben elemzik a jövőbeli Európai Alapítvány és a jövőbeli független Európai Hitelminősítő Intézet minősítésbe történő bevonását;

40. támogatja a hitelminősítő intézetek által elfogadott módszertanok, modellek és alapvető minősítési feltételezések fokozott közzétételét és elmagyarázását, azon rendszerszintű hatás fényében is, amit az államadósság leminősítése okozhat;

Európai minősítési mutató (EURIX)

41. úgy véli, hogy előnyös az akkreditált hitelminősítő intézetek által készített külső hitelminősítések átlagának közzététele; ezért javasolja egy európai minősítési mutató (EURIX) kialakítását, amely magában foglalja a bejegyzett hitelminősítő intézetek piacon rendelkezésre álló valamennyi minősítését;

Mikroszint: üzleti modell*Fizetési modellek*

42. támogatja, hogy a piacon számos fizetési modell létezzen egyszerre, azonban rámutat, hogy ez érdekütközések veszélyét hordozza magában, melyet megfelelő átláthatósági és szabályozási eszközökkel kell kezelni, de nem írva elő indokolatlan modellt; kéri a Bizottságot, hogy a nemrégiben történt konzultáció alapján tegyen javaslatokat alternatív fizetési modellekre, amelyben szerepet kapnak a kibocsátók és a felhasználók egyaránt; kéri ennek kapcsán a Bizottságot, hogy annak érdekében, hogy az értékelések kevésbé legyenek kitéve az érdekütközéseknek, fordítson különös figyelmet a „befektető fizet” modell esetleges használatára, és annak előnyeire illetve hátrányaira;

2011. június 8., szerda

43. úgy véli, hogy a minősítések minőségének biztosítása érdekében a helyes irányítás döntő fontosságú a hitelminősítő intézetek esetében, és felszólít a hitelminősítő intézetekben alkalmazott irányítási rendelkezések teljes mértékű átláthatóságára;

Elszámoltathatóság, felelősség és kötelem

44. hangsúlyozza, hogy az ESMA felel az 1060/2009/EK rendelet végrehajtásáért és azért, hogy a hitelminősítő intézetek azt betartsák; úgy véli, hogy amennyiben egy hitelminősítés szabályozási célt szolgál, azt már nem pusztán véleménynek kellene tekinteni, és hogy a hitelminősítő intézeteknek elszámoltathatónak kell lenniük a hitelminősítéseik alapjául szolgáló módszertan konzisztens alkalmazásáért; javasolja ezért, hogy a hitelminősítő intézetek jelentős hanyagság vagy kötelezettségmulasztás esetén viselt polgári jogi felelősségét mindenhol az Unióban egyformán határozzák meg, és hogy a Bizottság határozza meg e polgári jogi felelősségnek a tagállamok polgári jogába történő beillesztésének módjait;

45. rámutat, hogy egy befektetési döntéssel kapcsolatos végső felelősség a pénzügyi piaci szereplőké, azaz a vagyonkezelő, pénzügyi intézményé vagy a szofisztikált befektetőé; megjegyzi, hogy a felelősségrevonhatóságot a hitelminősítő intézetekről szóló 1. rendelet által létrehozott központi adattár (CEREP) is biztosítani fogja, amely egységes formában tesz közzé adatokat az EU-ban bejegyzett hitelminősítő intézetek által kiadott minősítések teljesítményéről, lehetővé téve a befektetők számára, hogy saját értékelést végezzenek egyes hitelminősítő intézetekről, és ezáltal nagyobb nyomást gyakoroljanak rájuk hírnevük tekintetében; rámutat, hogy a befektetőknek hatékony kockázatkezelési képességekkel kell rendelkezniük az irányítás megfelelő felügyelete alatt;

46. javasolja, hogy minden bejegyzett hitelminősítő intézet évente vizsgálja meg és értékelje múltbéli hitelminősítési teljesítményét, és az erre vonatkozó információkat tegye közzé egy jelentésben a felügyelet számára; javasolja, hogy az ESMA rendszeresen végezzen szűrőpróbaszerű ellenőrzéseket e jelentések vonatkozásában, jó minőségi standardokat biztosítva ezáltal a hitelminősítések esetében;

*

* *

47. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, valamint a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek.

Független hatástanulmányok biztosítása

P7_TA(2011)0259

Az Európai Parlament 2011. június 8-i állásfoglalása a független hatásvizsgálatok biztosításáról (2010/2016(INI))

(2012/C 380 E/06)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Lisszaboni Szerződésre és az Európai Unió Alapjogi Chartájára, amely 2009. december 1-jén lépett hatályba,
- tekintettel a Bizottságnak „Integrált szabályozás az Európai Unióban” című, 2010. október 8-i közleményére (COM(2010)0543),
- tekintettel a 2010. szeptember 9-i állásfoglalásra a jogalkotás minőségének javításáról – az Európai Bizottság 15. jelentése a szubszidiaritás és az arányosság elveinek alkalmazásáról szóló jegyzőkönyv 9. cikke értelmében ⁽¹⁾,

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek: P7_TA(2010)0311.

2011. június 8., szerda

- tekintettel „A jobb jogalkotásról 2006-ban” című, 2008. október 21-i állásfoglalására ⁽¹⁾ a szubszidiaritás és az arányosság elveinek alkalmazásáról szóló jegyzőkönyv 9. cikke szerint,
- tekintettel „A jogalkotás minőségének javításáról 2005-ben: a szubszidiaritás és arányosság elvének alkalmazása – 13. éves jelentés” című 2007. szeptember 4-i állásfoglalására ⁽²⁾,
- tekintettel a jogalkotáshoz kapcsolódó igazgatási költségek minimalizálásáról szóló, 2007. július 10-i állásfoglalására ⁽³⁾,
- tekintettel „A jogalkotás minőségének javításáról 2004-ben: a szubszidiaritás elvének alkalmazása – 12. éves jelentés” című 2006. május 16-i állásfoglalására ⁽⁴⁾,
- tekintettel 2004. április 20-i, a közösségi jogi szabályozásra és a konzultációs eljárásokra vonatkozó hatáselemzésről szóló állásfoglalására ⁽⁵⁾,
- tekintettel az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság közötti, a jobb jogalkotásról szóló, 2003. december 16-i intézményközi megállapodásra,
- tekintettel az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság között 2005 novemberében létrejött, a hatásvizsgálatokra vonatkozó intézményközi közös megközelítésre,
- tekintettel az Európai Számvevőszék 3/2010 sz. különjelentésére,
- tekintettel az Európai Parlament megbízásából készült, az EU-tagállamokban folytatott hatásvizsgálatokról szóló tanulmány eredményeire,
- tekintettel a Bizottság 2009. január 15-i hatásvizsgálati iránymutatására és a hozzá tartozó mellékletekre (SEC(2009)0092),
- tekintettel a Bizottság 2002. június 5-i hatásvizsgálatára (COM(2002)0276),
- tekintettel a Parlament és a Bizottság közötti, 2010. október 20-i keretmegállapodásra,
- tekintettel az „Integrált iparpolitika a globalizáció korában: A versenyképesség és fenntarthatóság középpontba állítása” című 2010. október 28-i bizottsági közleményre (COM(2010)0614),
- tekintettel a Hatásvizsgálati Testület 2010. évre vonatkozó 2011. január 24-i jelentésére (SEC(2011)0126),
- tekintettel a Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság elnökének az előadóhoz intézett, az anyasági szabadság 20 hétre történő meghosszabbításának hatása kapcsán végzett hatástanulmányból nyert tapasztalatokról szóló, 2010. november 16-i levelére,
- tekintettel eljárási szabályzata 48. cikkére,
- tekintettel a Jogi Bizottság jelentésére és a Költségvetési Bizottság, a Gazdasági és Monetáris Bizottság, a Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszer-biztonsági Bizottság, az Ipari, Kutatási és Energiaügyi Bizottság, valamint a Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottság véleményére (A7-0159/2011),

⁽¹⁾ HL C 15. E, 2010.1.21., 16. o.

⁽²⁾ HL C 187. E, 2008.7.24., 67. o.

⁽³⁾ HL C 175. E, 2008.7.10., 124. o.

⁽⁴⁾ HL C 297. E, 2006.12.7., 128. o.

⁽⁵⁾ HL C 104. E, 2004.4.30., 146. o.

2011. június 8., szerda

- A. mivel a hatásvizsgálatok a jogalkotói eljárás elvárható hatásainak szisztematikus értékelését tartalmazzák,
- B. mivel az átlátható, világos, hatékony és minőségi szabályozási környezet bevezetésének az Európai Unió politikai céljai közé kell tartoznia,
- C. mivel a hatásvizsgálatok pozitívan hozzájárulnak a közösségi jogszabályok minőségének a jobb jogalkotás érdekében történő javításához,
- D. mivel a hatályos uniós jog átültetése és végrehajtása során felmerülő problémák többek között hiányosan megalkotott jogszabályi szövegekre vezethetők vissza, és mivel minden európai jogalkotó testületre közös felelősség hárul,
- E. mivel a Lisszaboni Szerződés horizontális szociális és környezetvédelmi klauzulákat tartalmaz (EUMSZ 9. és 11. cikke), amelyeket figyelembe kell venni az uniós politikák és tevékenységek meghatározása és végrehajtása során, és amelyekhez a javasolt jogszabályok szociális és környezetvédelmi hatásainak mélyreható elemzése szükséges,
- F. mivel a hatásvizsgálatok az új törvények elfogadásakor, valamint a hatályos törvények egyszerűsítésekor és megalkotásakor a társadalmi, gazdasági, ökológiai és egészségügyi hatások, valamint az alapvető jogokkal való összeegyeztethetőségük jobb értékelését szolgálják, és ezáltal hozzájárulhatnak a bürokrácia leépítéséhez, valamint összhangot biztosítanak az uniós politikák és az Európai Tanács által kijelölt átfogó célkitűzések között,
- G. mivel a Bizottság a Hatásvizsgálói Testületet (IAB) függetlennek tartja, holott az a Bizottság elnökének felügyelete alatt áll, a különböző főigazgatóságok magas rangú tisztviselőiből tevődik össze és a főtítokárhelyettes elnökletével működik; mivel ez elfogultságot és ezáltal a szükséges pártatlanság sérülését eredményezi,
- H. mivel a Parlament többször felemelte szavát az Európai Unióban lefolytatott független hatásvizsgálatok igénybevétele érdekében,
- I. mivel a Bizottság által végzett hatásvizsgálatok minőségének színvonala nem egyenletes és mivel a Bizottság hatásvizsgálatai gyakran inkább a jogszabályi javaslatok létjogosultságát szolgálják, semmint a tények objektív mérlegelését,
- J. mivel a hatásvizsgálatok az európai jogi aktusok és szakpolitikák kidolgozása és hatálybalépése elé szükségtelen bürokratikus akadályokat is gördíthetnek,
- K. mivel a Parlament, a Tanács és a Bizottság a 2003. december 16-i intézményközi megállapodásban, a hatásvizsgálatokra vonatkozó, 2005 novemberében létrejött intézményközi közös megközelítésben, valamint a Parlament és a Bizottság közötti 2010. október 20-i keretmegállapodásban arra kötelezte magát, hogy kialakítja a jobb jogalkotásra vonatkozó menetrendet, illetve mivel ezen állásfoglalás konkrét javaslatokat tartalmaz a hatásvizsgálatok javítására,
- L. mivel a Bizottság újszerű megközelítést alkalmaz az iparpolitikában, amelynek következtében a gazdaságot érintő jelentős hatások kiváltására alkalmas minden politikai javaslatot alaposan elemezni kell a versenyképességre való hatásuk szempontjából,

2011. június 8., szerda

A hatásvizsgálatokkal szemben támasztott európai szintű általános követelmények

1. hangsúlyozza, hogy a hatásvizsgálatok az egész politikai ciklus alatt az intelligens és jobb jogalkotás megvalósításának fontos segédeszközét jelentik, amellyel az uniós jogalkotó határozottan élhet annak érdekében, hogy cselekvési lehetőségeinek gazdasági, szociális, környezeti és egészségügyi következményeit, továbbá az állampolgárok alapvető jogaira gyakorolt hatását jobban meg lehessen becsülni, figyelemmel arra is, hogy a költség/haszon elemzés csupán egy kritérium a sok közül;
2. üdvözli az „intelligens szabályozásról” szóló közleményt és hangsúlyozza, hogy a hatásvizsgálatoknak kulcsszerepet kell betölteniük a jogszabályok tervezésétől kiindulva, a végrehajtásukon, foganatosításukon és értékelésükön át egészen a felülvizsgálatukig terjedő döntéshozatali ciklus egészében; hangsúlyozza a jogalkotási javaslatok tervezési szakaszában az átgondolt és kimerítő információkon alapuló döntéshozatal jelentőségét, mivel ez jobb minőséget eredményez és megrövidíti a jogalkotási folyamatot;
3. hangsúlyozza, hogy a magas színvonalú jogalkotás, illetve a jogszabályok megfelelő átültetése, alkalmazása és végrehajtása előfeltételeként alapos hatásvizsgálatokra van szükség;
4. aláhúzza, hogy a hatásvizsgálat készítése semmilyen módon nem helyettesítheti a politikai vitát és a jogalkotó demokratikus döntési folyamatát, hanem pusztán egy politikai döntés technikai előkészítését szolgálja,
5. kiemeli, hogy a hatásvizsgálatokat a politikák kialakításának korai szakaszában kell elvégezni; hangsúlyozza, hogy teljesen függetlennek kell lenniük és mindig a lehetséges hatások alapos és objektív elemzésén kell alapulniuk;
6. hangsúlyozza, hogy a jobb jogalkotásról szóló intézményközi megállapodással a társjogalkotók bármilyen lényeges módosítás elfogadása előtt hatásvizsgálatok lefolytatását vállalták, amennyiben azt a jogalkotási eljárásához megfelelőnek és szükségesnek ítélik;
7. szükségesnek tartja valamennyi szakpolitikai terület tekintetében külső szakértők, valamint az összes érdekelt csoport bevonását a hatásvizsgálati folyamatba az objektivitás és függetlenség biztosítása érdekében; ebben az összefüggésben hangsúlyozza a nyilvános konzultáció és a független hatásvizsgálat közötti alapvető különbséget; megállapítja, hogy a hatásvizsgálat végleges eredménye és a minőségellenőrzés felett az európai uniós intézményeknek kell rendelkezniük annak biztosítása érdekében, hogy ezeket ugyanazon magas szinten végzik;
8. kiáll a hatásvizsgálatok kidolgozása során alkalmazott átláthatóság legmagasabb foka mellett, amely többek között a javasolt jogszabályokra vonatkozó átfogó ütemterv korai közzétételét is jelenti, mivel ez biztosítja valamennyi érdekelt fél számára a jogalkotási folyamatokhoz való egyenlő hozzáférést; úgy véli ezért, hogy a Bizottság rendelkezésére álló konzultációs időszakot 12 hétre kell növelni;
9. úgy véli, hogy a közigazgatási szervek vagy azok függő vállalkozásai által támogatott projektekhez vagy jogszabályokhoz kapcsolódó környezeti hatásvizsgálatokat az illetékes szerv nem hagyhatja jóvá;
10. a javasolt jogszabályok nemzeti jogra és közpolitikára gyakorolt hatásának értékelése szempontjából alapvetőnek tartja, hogy a tagállamok előzetesen áttanulmányozzák a hatásvizsgálatokat; kiterjedtebb utólagos értékelésre és a megfelelési táblázatok kötelezővé tételének mérlegelésére szólít fel az uniós jogszabályok tagállamok általi helyes végrehajtásának, valamint annak biztosítása érdekében, hogy e jogszabályok révén elérhetőek a kijelölt célok;
11. úgy véli, hogy a hatásvizsgálat megfelelő eszköz a bizottsági javaslatok jelentőségének, és különösen a szubszidiaritás és arányosság elvének való megfelelés igazolására, valamint arra is, hogy a társjogalkotók és a közvélemény számára érthetőbb magyarázattal szolgáljanak egy adott intézkedés mögött meghúzódó okokról;

2011. június 8., szerda

12. hangsúlyozza, hogy egy jó hatásvizsgálat kulcsfontosságú eleme a probléma felismerés, az érintett felek konzultációja, az elérendő célok meghatározása, valamint a stratégiai cselekvési lehetőségek kidolgozása;
13. fontosnak tartja, hogy az új jogszabályi javaslatokat mindig kísérje hatásvizsgálat; utal arra, hogy ez adott esetben a közösségi jog egyszerűsítéseire és átdolgozására, illetve adott esetben a felhatalmazáson alapuló jogi aktusokra és végrehajtási jogi aktusokra is vonatkozhat az EUMSZ 290. és 291. cikkének rendelkezései szerint;
14. úgy véli, a hatásvizsgálat a törvényhozási eljárás részét képező „élő dokumentum”; hangsúlyozza, hogy megfelelő rugalmasságot kell garantálni annak érdekében, hogy további hatásvizsgálatokat lehessen elvégezni a jogalkotási folyamat során;
15. kéri, hogy az integrált megközelítés elvéhez híven a hatásvizsgálatok ne kizárólag a költség/haszon elemzésre összpontosítsanak, hanem vegyenek figyelembe egy sor kritériumot annak érdekében, hogy a jogalkotó a lehető legteljesebb képet kapja; ebben az összefüggésben utal a 2003. december 16-i intézményközi megállapodásban és a 2005-ös közös megközelítésben említett gazdasági, szociális és ökológiai aspektusokra, amelyeket ugyanazon értékelésben együtt kell figyelembe venni; hangsúlyozza e tekintetben annak szükségességét, hogy biztosítani kell valamennyi célkitűzésének figyelembevételével a politikák és fellépések közötti következetességet, valamint az EUMSZ 7. cikkében foglalt hatáskör-átruházás elvének való megfelelést;
16. arra ösztönöz, hogy a hatásvizsgálatok keretében mindig végezzenek költség-haszon elemzést, azaz vizsgálják meg az összes kiadással járó program és intézkedés költséghatékonyságát, valamint a kis- és középvállalatokra (kkv-k) gyakorolt lehetséges hatásokat; ebben az összefüggésben kéri a 2008-as, kisvállalkozásokat érintő európai intézkedéscsomagban (Small Business Act) megfogalmazott kkv-teszt következetes alkalmazását; ebben az összefüggésben emlékeztet arra, hogy minden új, a kkv-kat terhelő jogszabály esetében a rájuk vonatkozó szabályozási teher csökkentése érdekében körültekintő felmérést kellene készíteni a hatályos szabályozásról;
17. kéri, hogy a hatásvizsgálatok keretében a versenyképességre jelentős hatásokkal járó minden politikai javaslatot alapos elemzésnek vessenek alá; ezen kívül kéri, hogy a továbbiakban végezzenek alapos értékelést az uniós jogszabályoknak az európai gazdaság versenyképességére gyakorolt hatásairól; utal arra, hogy a Bizottság a globalizáció korában megvalósuló integrált iparpolitikáról szóló közleményében ilyen eljárást is kilátásába helyezte;
18. hangsúlyozza, hogy le kell vonni a tanulságot a jelenlegi jogszabályok utólagos értékeléséből és az Európai Bíróság vonatkozó ítélkezési gyakorlatának elemzéséből, valamint hogy az egyes politikai területeken rendelkezésre álló stratégiai választások tekintetében megfelelő konzultációkra van szükség, mielőtt új jogszabályra irányuló javaslat születne;
19. arra ösztönöz, hogy a hatásvizsgálatokban európai szinten annak a kérdésnek is utána kell járni, hogy egy európai megoldás esetén mi képviseli az európai hozzáadott értéket, vagyis milyen költségmegtakarítás merül fel, illetve a tagállamokban milyen többletköltségek keletkeznek, amennyiben nincs európai megoldás;
20. úgy véli, hogy a hatásvizsgálatok során figyelembe kell venni az EU gazdasági partnerségeire gyakorolt hatást, valamint annak következményeit, hogy a nemzetközi normák helyett egy konkrét európai normára esik a választás;
21. kiemeli, hogy a hatásvizsgálatoknak a jogalkotó számára rendelkezésre álló valamennyi alternatívát fel kell mutatniuk, amelyek mellett mindig komolyan mérlegelni kell annak lehetőségét is, hogy ne kerüljön sor cselekvésre;

2011. június 8., szerda

22. hangsúlyozza, hogy a hatásvizsgálatok nem vezethetnek a jogalkotási eljárásban több bürokráciához és szükségtelen késedelemhez; megbízható eredmény felmutatásához azonban elengedő időt kell szánni a hatásvizsgálatokra; ebben az összefüggésben kiemeli, hogy a hatásvizsgálatokkal nem szabad visszaélni és arra használni őket, hogy nem kívánt jogszabályokat akadályozzanak meg; arra ösztönöz ezért, hogy teremtsék meg az ahhoz szükséges technikai és igazgatási feltételeket, hogy a hatásvizsgálatok gyorsan és időben elkészüljenek, például olyan eszközök révén, mint a keretmegállapodások, a gyorsított tenderek és a saját források optimalizált felhasználása;

23. a legjobb gyakorlatok elv értelmében arra hív fel, hogy használják fel az olyan más országok tapasztalatát, amelyekben már évek óta végeznek hatásvizsgálatokat a hatásvizsgálatok Európai Unió szintjén történő további javítása érdekében;

24. kéri, hogy az egész jogalkotási folyamat során a hatásvizsgálatokat folyamatosan frissítsék azért, hogy az e folyamat alatt fellépő változásokat figyelembe tudják venni;

25. hangsúlyozza, hogy a hatásvizsgálatokra nem csak egy jogszabályszöveg elfogadása előtt (ex ante) kell sorra kerülniük, hanem sokkal inkább azt követően is (ex post); emlékeztet arra, hogy ez szükséges annak jobb megítélhetőségéhez, hogy egy norma célkitűzései valójában megvalósultak-e, illetve egy jogi aktust mennyiben kell kiigazítani, illetve hatályában fenntartani; kiemeli ugyanakkor, hogy az utólagos értékelés semmiképp sem helyettesítheti a Bizottságra a „szerződéses öröként” háruló azon kötelezettséget, hogy hatékonyan és időben ellenőrizze az uniós jog tagállamok általi végrehajtását;

26. hangsúlyozza, a Bizottság elsődleges felelőssége, hogy a Szerződések értelmében kezdeményezési jogköre gyakorlásakor a javaslataival kapcsolatban kiváló minőségű hatásvizsgálatokat végezzen;

Előrelépési lehetőség az Európai Bizottság szintjén

27. elismeri, hogy a Bizottság az elmúlt években optimalizálta hatásvizsgálatait, de hangsúlyozza, hogy még van javítanivaló;

28. ebben az összefüggésben utal a Bizottság által 2006-ban létrehozott Hatásvizsgálati Testületre (Impact Assessment Board - IAB), amely alapvetően a Bizottság saját hatásvizsgálatainak továbbfejlesztéséért felelős;

29. kiemeli, hogy a hatásvizsgálatokért felelős bizottság tagjai csak formálisan függetlenek, mivel azokat jelenleg a Bizottság elnöke jelöli ki, utasítja és ezért teljes függetlenségről nem lehet beszélni; kéri ezért, hogy az IAB tagjait az Európai Parlament és a Tanács a kijelölés előtt vizsgálja meg és kéri, hogy a jövőben ne legyenek alárendelve a Bizottság elnöke utasításainak; felszólít arra, hogy az IAB és a szakértők munkája nyilvánosság előtt folyjon a lehető legnagyobb átláthatóság mellett annak érdekében, hogy függetlenségüket a gyakorlatban igazolni lehessen;

30. ösztönzi valamennyi szakpolitikai terület tekintetében külső szakértők, valamint az összes érdekelt csoport bevonását az IAB munkájába; kéri, hogy Bizottságon kívüli, nem utasítható szakértőket alkalmazzanak;

31. az Európai Parlamentnek és különösen a tárgyban illetékes parlamenti bizottságoknak a teljes hatásvizsgálati folyamatba és az IAB munkájába történő korai és átfogó bevonását ösztönzi például tájékoztatás és közbenső jelentések révén; felhívja a Bizottságot, hogy lássa el a Parlamentet és a Tanácsot kettő-négy oldalas összefoglalókkal a teljes hatásvizsgálattal együtt – adott esetben a hatásvizsgálat elmaradását megindokló határozattal együtt – a jogalkotási javaslat benyújtásakor annak megállapíthatósága érdekében, hogy minden lényeges kérdés napirendre kerül anélkül, hogy a vizsgálat függetlensége veszélyeztetve lenne a tényleges értékelés befolyásolása révén;

2011. június 8., szerda

32. megállapítja, hogy a Bizottságnak hatásvizsgálatai készítése során is konzultálnia kellene a tagállamokkal, mivel azoknak az irányelveket később át kell ültetniük nemzeti jogukba, és a nemzeti közigazgatási hatóságok általában jobban tudják, hogy a jogszabályok milyen hatást váltanak ki a gyakorlatban;
33. hangsúlyozza, hogy a teljes és objektív hatásvizsgálaton alapuló intelligens szabályozás továbbra is az európai intézmények és a tagállamok közös hatáskörébe tartozik majd, és ezért a Bizottságnak figyelembe kell vennie az Európai Parlamenttől, a Régiók Bizottságától, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságtól, valamint a tagállamoktól kapott visszajelzéseket;
34. utal arra, hogy egy hatásvizsgálat végleges elfogadása előtt az ideiglenes eredményeket mindig külső vizsgálatnak kellene alávetni; ebben az összefüggésben nyilvánosan hozzáférhető ellenőrzési dokumentumokat kér;
35. utal az Európai Számvevőszék kritikájára, miszerint a Bizottság olykor már akkor is belefog jogalkotási kezdeményezésekbe, amikor a hatásvizsgálat folyamata még nem zárult le; továbbá megjegyzi azt a kritikai észrevételt is, hogy a politikai alternatívák nem kapnak azonos figyelmet; hangsúlyozza, hogy a hatásvizsgálati eljárás során alaposan meg kell fontolni valamennyi lehetőséget;
36. több átláthatóságot kér azon összes szakértő és egyéb résztvevő személyének és érdekeltségű nyilatkozatainak közzétételére révén, akik a hatásvizsgálat folyamatában közreműködtek;
37. a nyilvános konzultációkra tekintettel arra ösztönöz, hogy az érdekképviselőket korán értesítsék egy tervezett konzultációról; arra ösztönöz továbbá, hogy az érdekképviselőeknek legyen arra is alkalmuk a nyilvános konzultációk során, hogy kommentálják a hatásvizsgálatokat, mégpedig időben, még mielőtt a Bizottság mindenkori javaslatát közzéteszi;
38. kéri, hogy a Bizottság által felhasznált adatok legyenek megbízhatóak és összehasonlíthatók;
39. felszólítja a Bizottságot, hogy a hatásvizsgálatokban szisztematikusan vizsgálja a jogszabályjavaslatokból adódó adminisztrációs terhet, és mindig egyértelműen jelezze, hogy a vizsgált lehetőségek közül melyik csökkenti leginkább az adminisztrációs terhet, illetve melyik teremt a lehető legkevesebb új bürokratikus feladatot;
40. utal arra, hogy hátrányos a hatásvizsgálat eredményét valamely jogalkotási javaslattal egy időben előterjeszteni, mivel ezáltal az a benyomás alakul ki, hogy a hatásvizsgálat elsősorban egy bizottsági javaslat igazolását szolgálja; ezért a jogalkotási folyamat valamennyi fázisában a dokumentumok korai közzétételére tesz javaslatot, többek között még a Bizottság szolgálatain belüli konzultáció megkezdése előtt közzé kellene tenni az IAB által jóváhagyott végleges bizottsági hatásvizsgálatot;
41. azt javasolja, hogy a Bizottság egy külön sorozatban tegye közzé az általa végrehajtott hatásvizsgálatokat, így könnyen lehet hivatkozni rájuk és a felhasználók is egyszerűen rákereshetnek az anyagokra egy külön e célból létrehozott honlapon;
42. a Bizottság részéről az elfogadott jogi aktusok utólagos értékelését kéri; megismétli ugyanakkor, hogy az utólagos értékelés semmiképp sem helyettesítheti a Bizottságra a „szerződéses öröként” háruló azon fenti kötelezettséget, hogy ellenőrizze az uniós jog tagállamok általi végrehajtását;
43. felhívja a Bizottságot, hogy készítsen részletes állásfoglalást a Parlament által végzett hatásvizsgálatokról;

2011. június 8., szerda

Előrelépési lehetőség az Európai Parlament szintjén

44. felszólítja a bizottságokat, hogy következetesebben alkalmazza a Parlament már meglévő, saját hatásvizsgálati eszközét; emlékeztet arra, hogy külön költségvetési sor áll rendelkezésre a hatásvizsgálatok elkészítésére; különösen indokoltnak tartja a parlamenti hatásvizsgálatot akkor, ha az eredeti jelentésbe jelentős változtatásokat vezetnek be;

45. emlékeztet rá továbbá, hogy a hatásvizsgálatoknak nem feltétlenül hosszadalmas tanulmány formájában kell megjelennie, hanem sokkal inkább korlátozott terjedelmű tanulmányok, műhelyek és szakértői meghallgatások keretében;

46. úgy véli, hogy a Parlamentnek sablon preambulumbekendést kellene mindenkor beiktatnia jogalkotási állásfoglalásaiba, amellyel hivatkozik az uniós intézmények által végzett valamennyi hatásvizsgálat megfontolásaira a szóban forgó jogszabály szempontjából lényeges területeken;

47. utal arra, hogy számára és bizottságai számára már most is rendelkezésre állnak a Bizottság hatásvizsgálatainak vizsgálatát szolgáló mechanizmusok; úgy véli, hogy a Parlament által folytatott ellenőrzés érdemi kiegészítéseként szolgálna az, ha a Bizottság bemutatná az illetékes szakbizottságoknak a hatásvizsgálatot; megjegyzi, hogy az ellenőrzést más formában is lehet végezni, erre többek között kiegészítő hatásvizsgálatok révén, további elemzések, a Bizottság saját hatásvizsgálatainak szakértők által történő felülvizsgálata és a független szakértőkkel folytatott külön ülések megrendezése útján kerülhet sor; kiemeli, hogy ebben az összefüggésben koherens módon tovább kell fejleszteni szakosztályainak munkáját;

48. kiemeli, hogy a Parlament saját hatásvizsgálatait a Bizottság hatásvizsgálataihoz képest kiegészítésként kell számításba venni;

49. kéri, hogy parlamenti és különösen bizottsági szinten szisztematikusan és a lehető legkorábban végezzék el a Bizottság hatásvizsgálataival való kapcsolat elemzését;

50. kiemeli, hogy a Parlament saját hatásvizsgálatáról szóló döntést illetékes bizottságában az előadó bevonása mellett kell meghozni; arra ösztönöz, hogy az eljárási szabályzatot úgy módosítsák, hogy hatásvizsgálatra már a bizottsági tagok egynegyede is megbízást adhasson;

51. ösztönzi valamennyi bizottságát, hogy egy jogalkotási javaslat véleményezése előtt folytassanak alapos konzultációt a Bizottsággal a hatásvizsgálat tekintetében;

52. aláhúzza, hogy a hatásvizsgálatoknak a parlamenti jogalkotási folyamat során is jelentőségük van; arra ösztönzi a Parlamentet, hogy a lényeges módosító indítványoknál a jogalkotási folyamat minden fázisában vizsgálja meg a hatásvizsgálatok lehetőségét; arra utal, hogy ez nem vezethet hosszú késedelmekhez;

53. kéri továbbá, hogy az európai parlamenti képviselők kérhessenek a parlamenti munkájukkal kapcsolatos tényekről vagy statisztikákról kisebb terjedelmű tanulmányokat, és azt javasolja, hogy a jelenlegi feladatainak kibővítése révén az Európai Parlament könyvtára készítse el ezeket a tanulmányokat;

54. felszólítja ezért a Parlamentet, hogy fogadjon el terveket arra, hogy könyvtára ezt a szolgáltatást nyújthassa a képviselőknek; hangsúlyozza, hogy a szigorú szabályok alapján, – a kutatással foglalkozó bizottságokkal együttműködésben összeállított – tervezetnek a parlamenti könyvtárakban alkalmazott bevált gyakorlatot kell alapul vennie;

2011. június 8., szerda

Az önálló hatásvizsgálat struktúrájának megteremtése az Európai Parlament számára, illetve perspektívák felrajzolása

55. aláhúzza azt a jelentőséget, amelyet a hatásvizsgálat egységes mechanizmusa a saját politikaformálásának minőségére és koherenciájára kifejthet;
56. ezért integrált hatásvizsgálati folyamat felépítését kéri az Európai Parlamenten belül; ebben az összefüggésben közös rendszer és módszertan alapján a hatásvizsgálat olyan közös eljárásának kifejlesztését javasolja, amelyet minden bizottság használ;
57. sürgeti, hogy ennek egy önálló, a Parlament saját erőforrásait igénybe vevő szervezet keretén belül kell megvalósulnia, például bevonva a könyvtárt és a szakpolitikai osztályokat, illetve külső szakértőket – például a hatásvizsgálatokat végző nemzeti szervezetek rendelkezésre bocsátott tisztviselőit – eseti alapon az egyes hatásvizsgálatok tekintetében; e szervezetek és szakértők az Európai Parlament képviselőiből álló felügyelőbizottságnak tartoznának felelősséggel;
58. felszólít arra, hogy ehhez hozzák létre a szükséges adminisztratív szervezetet, biztosítva, hogy e szervezet költségvetési szempontból semleges hatású legyen, vagyis a meglévő erőforrások felhasználásán alapuljon;
59. aláhúzza, hogy hosszú távú megbeszéléseket kell folytatni annak lehetőségéről, hogy az európai intézmények a hatásvizsgálatokkal kapcsolatban közös megközelítést alkalmazzanak; emlékeztet arra, hogy már a 2003. december 16-i intézményközi megállapodás, valamint a hatásvizsgálatokra vonatkozó, 2005 novemberében létrejött intézményközi közös megközelítés is felszólított arra, hogy az európai intézmények hatásvizsgálatakor kövessenek közös módszertani eljárást;
60. sajnálattal tölti el, hogy az Európai Bizottság jelenleg elutasítóan viszonyul azon elképzeléshez, amely szerint az európai intézményeknek a hatásvizsgálatokkal kapcsolatban közös megközelítést alkalmaznának;
61. utal arra, hogy a Tanács eddig alig használta a hatásvizsgálat eszközét; kéri ezért a Tanácsot, hogy a hatásvizsgálatokat is intenzívebben használja fel az uniós jogalkotáshoz való hozzájárulás minőségének javítása érdekében, a hatásvizsgálatokra vonatkozó említett intézményközi közös megközelítéssel összhangban; hangsúlyozza, hogy a teljes és objektív hatásvizsgálaton alapuló intelligens szabályozás továbbra is az uniós intézmények és a tagállamok közös hatáskörébe tartozik majd;

*

* * *

62. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.

A szociálpolitika külső dimenziója, a munkaügyi és szociális normák előmozdítása és az európai vállalatok szociális felelőssége

P7_TA(2011)0260

Az Európai Parlament 2011. június 8-i állásfoglalása a szociálpolitika külső dimenziójáról, a munkaügyi és szociális normák előmozdításáról és az európai vállalatok szociális felelősségéről (2010/2205(INI))

(2012/C 380 E/07)

Az Európai Parlament,

— tekintettel az Európai Unióról szóló szerződés 2., 3., 6. és 21. cikkére,

— tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 7., 9., 145–161., 206–209. és 215. cikkére,

2011. június 8., szerda

- tekintettel az Európai Unió Alapjogi Chartájának 5., 12., 14., 15., 16., 21., 23., 26., 27., 28., 29., 31., 32., 33., 34. és 36. cikkére,
- tekintettel az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatára (1948) és az ENSZ más emberi jogi okmányaira, különösen a polgári és politikai (1966), valamint a gazdasági, szociális és kulturális jogok nemzetközi egyezségokmányaira (1966), a faji megkülönböztetés minden formájának felszámolásáról szóló egyezményre (1965), a nőikkel szemben alkalmazott hátrányos megkülönböztetések minden formájának kiküszöböléséről szóló egyezményre (1979) és a gyermek jogairól szóló egyezményre (1989), a migráns munkavállalók és családtagjaik jogainak védelméről szóló nemzetközi egyezményre (1990), és a fogyatékossgal élő személyek jogairól szóló egyezményre (2006) ⁽¹⁾,
- tekintettel a jogok védelmére, tiszteletben tartására és a jogorvoslatra vonatkozó, a vállalkozásokra és az emberi jogokra irányadó ENSZ-keretrendszerre („Protect, Respect and Remedy”), amelyet John Ruggie professzor, az ENSZ-főtitkár emberi jogi, transznacionális társaságokkal és egyéb üzleti vállalkozásokkal foglalkozó különleges megbízottja javasolt, és az ENSZ Emberi Jogi Tanácsa 2008-ban egyhangúlag támogatott (8/7. sz. határozat), a keretrendszer végrehajtására vonatkozó, a közelmúltban közzétett vezérelvekre ⁽²⁾ és a Küllapcsolatok Tanácsa 2009. december 8-i következtetéseire ⁽³⁾, amely megemlíti a vállalkozások fontos szerepét az emberi jogok teljes körű tiszteletben tartásának elérésében, és megismétli, hogy a Tanács teljes mértékben támogatja az ENSZ különmegbízottjának munkáját,
- tekintettel John Ruggie, az ENSZ-főtitkár emberi jogokkal és a transznacionális társaságokkal és egyéb üzleti vállalkozásokkal foglalkozó különmegbízottja legutóbbi jelentésére ⁽²⁾,
- tekintettel az Európai Szociális Chartára, és különösen annak 5., 6. és 19. cikkére ⁽⁴⁾,
- tekintettel a migráns munkavállalók jogállásáról szóló európai egyezményre ⁽⁵⁾,
- tekintettel a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet egyezményeire, különösen az egyesülési szabadságról és a kollektív tárgyalásokhoz való jog tényleges elismeréséről (a 87. és 98. számú egyezmény), a kényszer-munka vagy kötelező munka minden formájának eltörléséről (a 29. és 105. számú egyezmény), a foglalkoztatás és a munkavégzés során alkalmazott megkülönböztetés megszüntetéséről (a 100. és 101. számú egyezmény), valamint a gyermekmunka tényleges megszüntetéséről (138. és 182. számú egyezmény) szóló nyolc alapvető egyezményre ⁽⁶⁾,
- tekintettel továbbá a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet (ILO) munkaügyi záradékokról (állami szerződések) (94. számú egyezmény) és a kollektív tárgyalások előmozdításáról (154. számú egyezmény) szóló egyezményeire ⁽⁷⁾,
- tekintettel az ILO-nak a 2009. június 19-i Nemzetközi Munkaügyi Konferencián globális konszenzussal elfogadott, a tisztességes munkára vonatkozó programjára és globális foglalkoztatási paktumára ⁽⁸⁾,
- tekintettel a 2008. június 10-i, a Szociális igazságosság a méltányos globalizációért című nyilatkozatra, amelyet az ILO 183 tagállama 2008-ban egyetértéssel elfogadott ⁽⁹⁾,
- tekintettel a Kereskedelmi Világszervezetet (WTO) létrehozó Marrakechi Egyezményre ⁽¹⁰⁾, valamint a 2001 novemberében Dohában megrendezett negyedik miniszteri konferencián elfogadott nyilatkozatra ⁽¹¹⁾, különösen annak (31) bekezdésére,

⁽¹⁾ <http://www2.ohchr.org/english/law/>

⁽²⁾ <http://www.business-humanrights.org/SpecialRepPortal/Home/Protect-Respect-Remedy-Framework>

⁽³⁾ http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/EN/foraff/111819.pdf

⁽⁴⁾ <http://conventions.coe.int/Treaty/en/Treaties/Html/163.htm>

⁽⁵⁾ http://www.coe.int/t/dg3/migration/documentation/Default_conv_en.asp

⁽⁶⁾ <http://www.ilo.org/ilolex/english/convdisp1.htm>

⁽⁷⁾ u.o.

⁽⁸⁾ <http://www.ilo.org/jobspact/about/lang-en/index.htm>

⁽⁹⁾ http://www.ilo.org/wcmsp5/groups/public/@dgreports/@cabinet/documents/publication/wcms_099766.pdf

⁽¹⁰⁾ http://www.wto.org/english/docs_e/legal_e/04-wto.pdf

⁽¹¹⁾ http://www.wto.org/english/thewto_e/minist_e/min01_e/mindecl_e.htm

2011. június 8., szerda

- tekintettel a szolgáltatások kereskedelmére vonatkozó általános megállapodásra és 1. cikke (2) bekezdésének d) pontjára, az úgynevezett MODE 4-re ⁽¹⁾,
- tekintettel a globalizáció szociális dimenziójával foglalkozó világbizottság „Igazságos globalizáció: esélyteremtés mindenkinek” címet viselő jelentésére ⁽²⁾,
- tekintettel a 2009. szeptember 24–25-i pittsburghi G20-csúcs vezetői nyilatkozatára ⁽³⁾,
- tekintettel az OECD multinacionális vállalkozások számára szóló iránymutatásainak legutóbbi frissítésére ⁽⁴⁾,
- tekintettel az európai globalizációs alkalmazkodási alap létrehozásáról szóló 2006. december 20-i 1927/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽⁵⁾, valamint az 546/2009/EK rendelet módosítására,
- tekintettel a munkavállalók szolgáltatások nyújtása keretében történő kiküldetéséről szóló, 1996. december 16-i 96/71/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre ⁽⁶⁾ (a kiküldetési irányelv – PWD),
- tekintettel a demokratikus alapelvek és az emberi jogok tiszteletének a Közösség és harmadik országok között létrejövő megállapodásokba való foglalásával kapcsolatos bizottsági közleményről szóló 1996. szeptember 20-i állásfoglalására ⁽⁷⁾, valamint az Európai Unió megállapodásaiban szereplő emberi jogi és demokráciázaradékról szóló 2006. február 14-i állásfoglalására ⁽⁸⁾,
- tekintettel a nemzetközi kereskedelmet érintő nyitásról és demokráciáról szóló 2001. október 25-i állásfoglalására ⁽⁹⁾, amelyben a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet (ILO) alapvető társadalmi normáinak WTO általi tiszteletben tartását, és az ILO határozatainak Európai Unió általi elfogadását kéri, beleértve az alapvető szociális normák súlyos megsértéséhez kapcsolódó szankciókra való felhívásokat,
- tekintettel a mindenki számára biztosítandó tisztességes munka ösztönzéséről szóló 2007. május 23-i állásfoglalására ⁽¹⁰⁾, amelyben a tisztességes munka előmozdítása nevében kéri a szociális normák belefoglalását az Európai Unió kereskedelmi megállapodásaiba, különösen a kétoldalú megállapodásokba,
- tekintettel a globalizáció szociális dimenziójáról szóló 2005. november 15-i állásfoglalására ⁽¹¹⁾,
- tekintettel a „Gyermekek fejlődő országokban történő kizsákmányolása, különös tekintettel a gyermekmunkára” című 2005. július 5-i állásfoglalására ⁽¹²⁾,
- tekintettel a tisztességes kereskedelemről és fejlesztésről szóló 2006. július 6-i állásfoglalására ⁽¹³⁾,
- tekintettel „A globális Európa: nemzetközi versenyképesség – Hozzájárulás az EU növekedési és munkahely-teremtési stratégiájához” című, a Tanácsnak és az Európai Parlamentnek szóló bizottsági közleményre (COM(2006)0567) válszként adott „Globális Európa – a versenyképesség külső szempontjai” című 2007. május 22-i állásfoglalására ⁽¹⁴⁾,

(1) WTO: GATS, 1. cikk, (2) bekezdés, d) pont = MODE 4

(2) Genf, ILO, 2004. <http://www.ilo.org/fairglobalization/report/lang-en/index.htm>

(3) <http://www.pittsburghsummit.gov/mediacenter/129639.htm>

(4) http://www.oecd.org/document/33/0,3746,en_2649_34889_44086753_1_1_1_1,00.html

(5) HL L 48., 2008.2.22., 82. o.

(6) HL L 18., 1997.1.21., 1. o.

(7) HL C 320., 1996.10.28., 261. o.

(8) HL C 290. E, 2006.11.29., 107. o.

(9) HL C 112. E, 2002.5.9., 326. o.

(10) HL C 102. E, 2008.4.24., 321. o.

(11) HL C 280. E, 2006.11.18., 65. o.

(12) HL C 157. E, 2006.7.6., 84. o.

(13) HL C 303. E, 2006.12.13., 865. o.

(14) HL C 102. E, 2008.4.24., 128. o.

2011. június 8., szerda

- tekintettel a vállalati szociális felelősség európai keretének előmozdításáról szóló bizottsági zöld könyvről szóló 2002. május 30-i állásfoglalására ⁽¹⁾, valamint a fejlődő országokban tevékenykedő európai vállalatok számára felállítandó, egy európai magatartási kódex felé mutató európai standardokról szóló 1999. január 15-i állásfoglalására ⁽²⁾,
- tekintettel „A vállalatok társadalmi felelőssége: új partnerség” című, 2007. március 13-i állásfoglalására ⁽³⁾,
- tekintettel „A vállalatok társadalmi felelőssége a nemzetközi kereskedelmi megállapodásokban” című 2010. november 25-i állásfoglalására ⁽⁴⁾,
- tekintettel az AKCS-államokkal és -régiókkal kötött partnerségi megállapodásokról szóló állásfoglalásaira, különösen a 2002. szeptember 26-ira ⁽⁵⁾, a 2007. május 23-ira ⁽⁶⁾ és a 2007. december 12-ire ⁽⁷⁾,
- tekintettel a Tanácsnak a gyermekmunkára vonatkozó 2010. június 14-i következtetéseire ⁽⁸⁾,
- tekintettel az Európai Tanács 2010. szeptember 16-i következtetéseire az alábbi témában: „Változó világ: kihívás az EU számára” ⁽⁹⁾,
- tekintettel „A globalizáció szociális dimenziója – Az EU politikai hozzájárulása az előnyök mindenki számára történő elérhetővé tételéhez” című bizottsági közleményre (COM(2004)0383),
- tekintettel a Bizottságnak a megújított szociális menetrendről szóló, 2008. július 2-i közleményére (COM(2008) 0412),
- tekintettel a Bizottságnak a „Tisztességes munka mindenki számára – Az Európai Unió hozzájárulása a tisztességes munkára vonatkozó menetrend végrehajtásához” című közleményére (COM(2006)0249),
- tekintettel Belső Piaci és Szolgáltatási Főigazgatóság pénzügyi adatszolgáltatással foglalkozó osztálya által indított, a vállalatok nem pénzügyi információinak nyilvánosságra hozataláról szóló nyilvános konzultációra ⁽¹⁰⁾,
- tekintettel a Bizottság alábbi közleményére: „Kereskedelem, növekedés és globális ügyek: A kereskedelempolitika mint az Európa 2020 stratégia kulcseleme” (COM(2010)0612),
- tekintettel a 2009. január 1. óta hatályban levő általános preferenciarendszerre, amely egyre több terméknek biztosít vámmentes hozzájutást vagy vámcsökkentést, és amely egy új ösztönzőt is tartalmaz a sérülékeny helyzetű országok számára, amelyeknek különleges kereskedelmi, pénzügyi és a fejlődésbeli igényeik vannak ⁽¹¹⁾,
- tekintettel az Európai Unió és a harmadik országok között megkötött valamennyi kereskedelmi megállapodásra,
- tekintettel különösen az afrikai, karib-tengeri és csendes-óceáni térség országai (AKCS-országok) és az Európai Unió közötti partnerségi megállapodásra, amelyet 2000. június 23-án írtak alá Cotonouban, valamint annak 2005. és 2010. évi felülvizsgálatára ⁽¹²⁾,

⁽¹⁾ HL C 187. E, 2003.8.7., 180. o.

⁽²⁾ HL C 104., 1999.4.14., 180. o.

⁽³⁾ HL C 301. E, 2007.12.13., 45. o.

⁽⁴⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2010)0446.

⁽⁵⁾ HL C 273. E, 2003.11.14., 305. o.

⁽⁶⁾ HL C 102. E, 2008.4.24., 301. o.

⁽⁷⁾ HL C 323. E, 2008.12.18., 361. o.

⁽⁸⁾ A Tanács 2010. június 14-i 10937/1/2010. számú következtetése a gyermekmunkáról.

⁽⁹⁾ A Tanács 2010. szeptember 16-i következtetése, EUCO 00021/1/2010.

⁽¹⁰⁾ http://ec.europa.eu/internal_market/consultations/2010/non-financial_reporting_en.htm

⁽¹¹⁾ HL L 211., 2008.8.6.

⁽¹²⁾ http://ec.europa.eu/development/icenter/repository/second_revision_cotonou_agreement_20100311.pdf

2011. június 8., szerda

- tekintettel az Európai Unió, Kolumbia és Peru közötti többoldalú kereskedelmi megállapodás aláírására vonatkozó tárgyalások lezárására ⁽¹⁾,
 - tekintettel a „Társadalmi és környezetvédelmi normák alkalmazása a kereskedelmi tárgyalások során” című meghallgatásra, amelyet 2010. január 14-én rendeztek az Európai Parlamentben,
 - tekintettel eljárási szabályzatának 48. cikkére,
 - tekintettel a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság jelentésére, valamint a Fejlesztési Bizottság és a Nemzetközi Kereskedelmi Bizottság véleményére (A7-0172/2011),
- A. mivel az Unióban a szociális védelem és az emberi jogok védelme magas szintű, és az Európai Unió számára döntő fontossággal bír a nem uniós tagállamokkal való tárgyalások során,
- B. mivel valamennyi tagállam és az ENSZ Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatából fakadóan minden állam kötelessége, hogy a gazdasági és szociális jogokat megvédje, és mivel ez magában foglalja mindenkinek azon jogát, hogy szakszervezetet alakítson, vagy ahhoz csatlakozzon érdekeinek megvédése céljából,
- C. mivel az alapvető ILO-egyezményeket a tisztességes nemzetközi kereskedelem alapjaként ismerik el szerte a világban, és mivel sajnálatos módon nem minden tagállam tartja teljes mértékben tiszteletben ezeket az egyezményeket,
- D. mivel az Uniónak az az érdeke, hogy – egészen addig, amíg mindkét fél tiszteletben tartja az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatában foglalt jogokat – az Unió és kereskedelmi partnerei javára szolgáló kétoldalú kereskedelmi megállapodásokat kössön,
- E. mivel a tagállamok fellépésében egyértelműen tükröződnie kell az európai szociális modellnek, amikor a szociális kérdések és a nyitott koordinációs módszeren alapuló tagállamok közötti együttműködés forognak kockán,
- F. mivel a demokráciához és a jogállamisághoz erős és szabad szakszervezetekre, munkavállalói szervezetekre és társadalmi mozgalmakra van szükség, és mivel ezek csak egy demokratikus közösségben létezhetnek, ahol a hatalmi ágak szétválasztásának elve érvényesül,
- G. mivel egyes fejlődő országok úgy vélik, hogy amikor az Unió a nemzetközi munkaügyi normáknak való megfelelést követeli tőlük, nyomást gyakorol rájuk, hogy feladják komparatív előnyeiket,
- H. mivel az ILO Szociális igazságosság a méltányos globalizációért című, 2008. évi nyilatkozata, amelyet az ILO 183 tagállama konszenzussal fogadott el, kimondja, hogy a munka világára vonatkozó alapvető elvek és jogok megsértése nem használható fel jogos komparatív előnyként, és a munkaügyi normákat nem szabad protekcionista kereskedelmi célokra használni,
- I. mivel néhány nem uniós tagállam az EU-val való tárgyalások során megkísérli a MODE4 ⁽²⁾ alkalmazását,

⁽¹⁾ <http://trade.ec.europa.eu/doclib/press/index.cfm?id=691>

⁽²⁾ WTO: GATS, 1. cikk, (2) bekezdés, d) pont = MODE 4

2011. június 8., szerda

- J. mivel számos vállalkozás vállalja vállalati szociális felelősségét (CSR), és igyekszik megfelelni a hatáskörébe tartozó szociális és környezetvédelmi normáknak, például azáltal, hogy csatlakozik az ENSZ Globális Megállapodásához, vagy önkéntes ipari kezdeményezésekben való részvétel révén,
- K. mivel a vállalati társadalmi felelősségvállalás meghatározó elvei, amelyeket nemzetközi szinten teljes mértékben elismernek, akár az OECD által, akár az ILO vagy az ENSZ által, a vállalkozások felelősségteljes magatartására vonatkoznak, és elsődlegesen feltételezik a hatályos jogszabályok tiszteletben tartását a foglalkoztatás, társadalmi kapcsolatok, az emberi jogok, a környezetvédelem, a fogyasztóvédelem és a fogyasztók számára biztosított átláthatóság, valamint a korrupció elleni küzdelem tekintetében,
- L. mivel az európai vállalatok szociális felelősségéről szóló ajánlás elfogadását és tiszteletben tartását el kellene érni uniós szinten,
- M. mivel a globalizáció megkönnyíti a tagállamok között, de még a nem uniós országok felé is a munkavállalók mobilitását,
- N. mivel az ILO szerepe az új normák meghatározásában nyilatkozatok elfogadására korlátozódott, amelyeket ezt követően nem is tartottak tiszteletben, annak ellenére, hogy az ILO részt vesz a G20-csúcstalálkozókon, a tisztességes munkára vonatkozó programot globálisan elismerik, és az 1. millenniumi fejlesztési cél része a foglalkoztatás és a tisztességes munka,
- O. mivel emlékeztetni kell az egyesülési jog és a hatékony kollektív tárgyalások feltétlen tiszteletben tartására,
- P. mivel elő kell mozdítani a tisztességes munkára vonatkozó programot,
- Q. mivel az ENSZ Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozata 23. cikkében foglalt, az egyenlő munkáért járó egyenlő díjazás elve szerint rendkívül fontos a jövedelmek terén tapasztalható mindennemű megkülönböztetés megakadályozása,
- R. mivel az EU általános preferenciarendszerének (GSP) ⁽¹⁾ féldős értékelése azt mutatja, hogy a GSP+ kereskedelmi rendszer, amely előírja, hogy a kedvezményezett országok ratifikálják és hatékonyan hajtják végre az emberi jogokra, az alapvető munkajogokra, a fenntartható fejlődésre és a jó kormányzásra vonatkozó meghatározott nemzetközi egyezményeket, határozottan pozitív hatással volt a nemek közötti egyenlőségre ezekben az országokban,
- S. mivel elő kell mozdítani a munkavállalók szociális védelmét,
- T. mivel elő kell mozdítani az ILO által naprakésznek nyilvánított ILO-egyezmények ratifikálását és alkalmazását a tisztességes munka négy alappillére (foglalkoztatás, szociális védelem, társadalmi párbeszéd és munkahelyi jogok) egyre növekvő mértékű elterjesztése céljából, különös hangsúllyal a munkügyi ellenőrzésre vonatkozó szociális kormányzásról (81. és 129. számú egyezmény), a foglalkoztatáspolitikára (122. számú egyezmény) és a háromoldalú konzultációról szóló egyezményre (144. számú egyezmény),
- U. mivel a megújított szociális menetrendről szóló, 2008. július 2-i bizottsági közlemény (COM(2008) 0412) felszólítja az Unió tagállamait, hogy ratifikálják és alkalmazzák az ILO által naprakésznek minősített ILO-egyezményeket, azzal a céllal, hogy példát mutassanak partnereiknek szerte a világon,

⁽¹⁾ http://trade.ec.europa.eu/doclib/docs/2010/may/tradoc_146196.pdf

2011. június 8., szerda

- V. mivel sok országban negatívan befolyásolja a nemzetközi munkaügyi normák hatékony alkalmazását a gyenge munkaügyi igazgatás és a szociális partnerek kapacitáshiánya,
- W. mivel a globális foglalkoztatási trendekről szóló 2011-es ILO-jelentés becslései szerint 2009-ben globális szinten a munkavállalók 50,1 %-a, azaz 1,53 milliárd ember nehéz foglalkoztatási helyzetben van ⁽¹⁾, és mivel a pénzügyi és gazdasági válság megállította és megfordította a nehéz foglalkoztatásra vonatkozó, 2008 előtt mért csökkenő tendenciát,
- X. mivel az ILO 2010-es, a globális szociális biztonságról szóló jelentése szerint az összes munkavállaló több mint 50 %-a nem rendelkezik semmiféle szociális védelemmel, és mivel újra érdeklődés mutatkozik a szociális védelem kiterjesztése iránt, beleértve a társadalombiztosítási rendszerek támogatását,

Általános elvek

1. emlékeztet arra, hogy az EU a szociális célkitűzések világszerte való előmozdítása révén a szociálpolitikák terén vezető szerepre törekszik a világon; hangsúlyozza a Lisszaboni Szerződésből adódóan az Európai Parlamentre háruló fontos szerepet, amely jelentősen növeli befolyását;
2. arra is emlékeztet, hogy az EUMSZ. 9. cikkének szociális záradékát is figyelembe kell venni a közösségi politikák és célkitűzések végrehajtása során, például az EUMSZ. 46. és 49. cikke esetén vagy az EU kereskedelempolitikája kapcsán a Közösség nem hagyhatja figyelmen kívül a közérdek miatt indokolt korlátozókat ⁽²⁾;
3. továbbá emlékeztet arra, hogy az EUMSZ. 7. cikke az egységesség követelményét támasztja az EU politikáival szemben, valamint előírja a jogalkotó számára, hogy valamennyi uniós célkitűzést figyelembe kell vennie és a hatáskörök átruházása elvének megfelelően kell eljárnia, amely azt jelenti, hogy egy adott jogalapon nyugvó jogalkotási aktus elfogadásakor megfelelő egyensúlyt kell teremtenie a különféle célkitűzések és/vagy érdekek között ⁽³⁾;
4. sürgeti a tagállamokat, hogy feleljenek meg az alapvető ILO-egyezményeknek, különös tekintettel a gyülekezési szabadság vagy a kollektív tárgyalások előtt álló akadályok megszüntetésére, amelyek a színlelt önálló vállalkozói státusz ösztönzése, illetve az egyénnek a kollektív megállapodások visszautasítására való kényszerítése következtében alakultak ki;
5. felhívja a szabadkereskedelmi megállapodásokban részes feleket, hogy az ILO-tagságból eredő kötelezettségekkel és a Nemzetközi Munkaügyi Konferencia 1998-ban megrendezett 86. ülésén az ILO által elfogadott a munkaügyi alapelvekről és alapjogokról és azok nyomán követéséről szóló nyilatkozattal összhangban vállaljanak kötelezettséget arra, hogy jogszabályaikban és gyakorlataikban tiszteletben tartják, előmozdítják és megvalósítják különösen a következő alapvető jogokra vonatkozó elveket:
 - a) az egyesülés szabadsága és a kollektív szerződéshez való jog tényleges elismerése;
 - b) a kényszermunka vagy kötelező munka minden formájának felszámolása;
 - c) a gyermekmunka tényleges megszüntetése; valamint
 - d) a munkavállalás és a foglalkoztatás terén a megkülönböztetés eltörlése.

⁽¹⁾ Nehéz foglalkoztatási helyzet: az önfoglalkoztató dolgozók és a díjazás nélküli családi dolgozók összessége. A nehéz foglalkoztatási helyzet mutatója a hivatalos millenniumi fejlesztési célok foglalkoztatási mutatóinak egyike, az első cél alatt: A súlyos szegénység és éhezés felszámolása

⁽²⁾ Az EP Jogi Szolgálatának az EMPL bizottság elnöke által kért, az EUMSZ. 9. cikkének hatáskörére (horizontális szociális rendelkezés) vonatkozó véleménye (SJ-00004/10), (15) bekezdés.

⁽³⁾ Ugyanott, 8. pont.

2011. június 8., szerda

Nemzetközi együttműködés – szociális szövetség

6. emlékeztet arra, hogy a gazdasági dinamizmus és a szociális modell példa nélkül álló kombinációja miatt az EU-t mágnesként és vonzó partnerként tekintik szerte a világon;
7. hangsúlyozza, hogy az európai szociális modell egyenlő esélyeket biztosít az oktatásban, a képzésben és a munkaerőpiacon, továbbá egyenlő hozzáférést nyújt a gazdasági siker legfőbb tényezőjét jelentő szociális szolgáltatásokhoz;
8. úgy véli, hogy az alapvető nemzetközi szociális normák tiszteletben tartásának elmulasztása az európai vállalatok és munkavállalók számára káros szociális és környezetvédelmi dömping egy formáját jelenti;
9. felkéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy működjenek együtt a nemzetközi szervezetekkel annak érdekében, hogy javítsák a globalizáció azon szociális dimenzióit, amelyeknek a kiindulópontja az európai szociális modell;
10. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy a szociális védelemre vonatkozóan az Unióban és azon kívül is összehangolt cselekvésre van szükség;
11. párbeszéd kialakítását javasolja valamennyi érdekelt féllel, hangsúlyozva a szociális kérdések fontosságát, továbbá javasolja a pragmatikus és fenntartható megoldások végrehajtásának és alkalmazásának előtérbe helyezését; hangsúlyozza e tekintetben, hogy fontos a társadalmi partnerekben tudatosítani a jogaikat és kötelességeiket;
12. úgy véli, hogy meg kell erősíteni az illetékes nemzetközi intézmények (mint például az ILO, a WTO, az OECD és az Egyesült Nemzetek) szerepét és együttműködésüket az alapvető nemzetközi szociális normák és a kapcsolódó végrehajtási fellépések kidolgozása, illetve a vonatkozó szankciók végrehajtása és előmozdítása érdekében;
13. javasolja, hogy az Unió tartózkodjon az azokkal az országokkal való kereskedelmi megállapodásoktól, amelyek nem tartják tiszteletben az emberi jogokat és az alapvető munkaügyi normákat;
14. támogatja a partnerországokkal való, a kölcsönös elismerésen alapuló és a partnerországok – elsősorban a fejlődő országok – saját forrásainak fejlesztését célzó és a gazdasági ágazatok körülményeként történő fejlesztését lehetővé tevő fenntartható párbeszédet szolgáló eszközök kialakítását;
15. felkéri ezenkívül a Bizottságot, hogy a tárgyalások során az általa támasztott követelmények szintjét alakítsa a különböző partnerországok fejlődési szintjéhez; javasolja továbbá a Bizottságnak, hogy állítson össze jegyzéket a kiegészítő normákról azok fokozatos és rugalmas alkalmazása előtt, és vegye figyelembe a szóban forgó partner gazdasági, szociális és környezeti helyzetét;
16. úgy véli, hogy mind a partnerországok területén, mind a tagállamokban ezen alapvető normák végrehajtását független testületeknek kell folyamatosan nyomon követniük és – előzetesen meghatározott kritériumok alapján megállapított – be nem tartásuk vagy megsértésük esetén hatékony és átlátható eljárások alkalmazásával szankciókat kell kiróni;
17. úgy véli, hogy e normákat teljes körűen kell alkalmazni, és hogy sem a vámszabad területeket, sem a fogadó országgal kötött megállapodásokat („host country agreements”) nem lehet azok megsértésére felhasználni;
18. kéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy működjenek együtt a partnerországokkal a nemi alapú diszkrimináció és a nőkkel szembeni erőszak minden formája elleni fellépés céljából, és a millenniumi fejlesztési célok, valamint a pekingi cselekvési terv elveivel összhangban valósítsák meg a nemek közötti egyenlőséget az Unión belül és kívül egyaránt; felhívja e tekintetben a Bizottságot és a tagállamokat, hogy hajtsanak végre olyan intézkedéseket, amelyek jelentősen erősítsék a nők jogi és társadalmi helyzetét a nők által a gazdasági és társadalmi fejlődés szempontjából hordozott potenciál hasznosítása érdekében;

2011. június 8., szerda

19. üdvözlí a nemek közötti egyenlőség előmozdítását a fejlődő országokban és területeken a GSP keretében tartozó jelenlegi és jövöbéli kereskedelmi megállapodások révén; kéri, hogy a nemek közötti egyenlőségre vonatkozó nemzetközi egyezmények ratifikálása és tényleges végrehajtása előfeltétel legyen minden külkereskedelmi és gazdasági partnerségi megállapodásban;

20. kéri továbbá a Bizottságot és a tagállamokat az egymással és a partnerországokkal való együttműködésre a sérülékeny csoportok megvédeése és a nemi, valamint a faji vagy etnikai származáson, valláson vagy meggyöződésen, fogyatékoságon, életkoron vagy szexuális irányultságon alapuló megkülönböztetés elleni fellépés céljából; annak érdekében, hogy fellépjen a szegénység kiváltó okaival szemben felhívja a figyelmet különösen azon személyekre, akiknek többszörös megkülönböztetésben vagy hátrányos helyzetben van részük;

21. sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a kereskedelmi megállapodásokban, a más országokkal folytatott párbeszéd során és a fejlesztési együttműködésen belül tegyék prioritássá a gyermekmunka megszüntetését és a gyermekjogok tiszteletben tartását, és megállapítja, hogy a magánszektorban kulcs szerepe van a gyermekjogok tiszteletben tartásában; azon a véleményen van, hogy a gyermekmunka elleni fellépésre irányuló intézkedéseknek tartalmazniuk kell tisztességes munkahelyek teremtését a felnöttek számára és megfelelő oktatás lehetővé tételét a gyermekek számára; kéri továbbá a gyermekmunkával kapcsolatos uniós forróvonal létrehozását, ahol a polgárok bejelenthetik azokat a vállalatokat, amelyek bárhol a világon gyermekmunkát vesznek igénybe; úgy véli, e forróvonalnak rendelkeznie kell kisebb, de hatékony kapacitással, amely alapján lehetővé válik éves jelentést kiadni a megállapításokról;

22. hangsúlyozza, hogy a fejlesztési együttműködés, társulási vagy stabilitási megállapodások és a kereskedelmi megállapodások keretében folyósított uniós támogatások egyedülálló lehetőségeket teremtenek arra, hogy életképes oktatási, szakképzési, munkaerő-piaci intézmények és szociális védőháló kialakítása révén a partnerországokat támogatni lehessen a nagyobb szintű szociális és gazdasági biztonság és következetes képpen a nagyobb jólét elérésében;

23. ragaszkodik ahhoz, hogy a fejlesztési együttműködés és a külső segítségnyújtás keretében a Bizottság és a tagállamok támogassák a foglalkoztatással és a szociálpolitikával kapcsolatos nemzeti igényeket és prioritásokat tükrözö és háromoldalú (munkáltatók, munkavállalók és kormányok közötti) megállapodásokon alapuló, tisztességes munkára vonatkozó programok végrehajtását; kéri továbbá a Bizottságot és a tagállamokat, hogy jobban integrálják a szociális és foglalkoztatási célokat a fejlesztési együttműködés és a külső segítségnyújtás keretében tartozó gazdasági és kereskedelmi ágazatokba;

24. kéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy működjenek együtt a partnerországokkal annak érdekében, hogy javuljon a polgárok képzettségének minősége olyan képzettségek tekintetében, amelyek az új munkahelyek és a foglalkoztatás szempontjából fontosak a stabilitás, a jólét, a befogadó társadalom és a jó kormányzás katalizátoraként, különösen az EU szomszédságában;

25. szociális attaséi posztok kialakítását kéri az új Európai Külügyi Szolgálaton belül, hogy a szociálpolitika terén növelni lehessen a Szolgálat hatékonyságát és főként, hogy biztosítani lehessen „a tisztességes munka mindenki számára” központi politikai célkitűzés végrehajtását;

26. elismeri, hogy noha a kétoldalú kereskedelmi megállapodásokkal összefüggésben egyre inkább elfogadják a kereskedelemmel kapcsolatos munkaügyi és szociális normákat, a szabad kereskedelmi megállapodások többnyire még mindig ritkán hivatkoznak szociális normákra; sajnálja, hogy az EU nem rendelkezik olyan egységes megfogalmazású „szociális záradékkal”, amelyet be lehetne illeszteni az összes kétoldalú kereskedelmi megállapodásba; sürgeti az Európai Uniót, hogy minden külső kereskedelmi megállapodásba, ideértve a WTO keretén belül megkötendő megállapodásokat is, iktasson be egy szociális záradékot összhangban a többi nemzetközileg elfogadott és elismert normával (azaz az ILO alapvetö munkaügyi normáival);

2011. június 8., szerda

27. emlékeztet arra, hogy szükség van a WTO által jelenleg alkalmazott gyakorlatok átalakítására, hogy azok a fejlődő és a fejlett országok javát egyformán szolgálják;

28. emlékeztet arra, hogy a verseny- és a szociálpolitikát össze kell kapcsolni egymással, és hangsúlyozza, hogy az európai szociális modell semmilyen körülmények között sem gyengülhet a versenyképesség és a feltételezett gazdasági előnyök érdekében; emlékeztet arra, hogy az európai szociális modellnek példát kell mutatnia a fejlődő országok számára a munkavállalók védelme tekintetében;

A vállalatok társadalmi felelősségvállalása

29. emlékeztet, hogy az EU-nak nem pusztán az a célja, hogy a vállalati társadalmi felelősségvállalás kérdésében példaértékűvé váljon, hanem a vállalati társadalmi felelősségvállalásnak az EU által alkalmazott külpolitikai lépések során történő előmozdítása is; elismeri a Bizottság által a vállalati társadalmi felelősségvállalás külföldön működő európai vállalatok körében követett legjobb gyakorlatainak ösztönzésére tett erőfeszítéseket, ám kiemeli, hogy fokozottabban figyelembe kellene vennie azon minősítések és besorolások fontosságát, amelyek igazolják, hogy a vállalatok megfelelnek a vállalati társadalmi felelősségvállalás elveinek;

30. úgy véli, hogy az európai vállalatok szociális felelősségére vonatkozó kódex hasznos és nem kötelező kötelezettségvállalási forma a multinacionális társaságok részéről; javasolja továbbá az európai vállalatok szociális felelősségére vonatkozó kódex – többek között az ISO 26000 szabványon, az ENSZ Globális Megállapodásán vagy az OECD multinacionális vállalkozások számára szóló iránymutatásain keresztül, valamint a kódexnek a tisztességes munka egy-egy ágazatban, közösségekben, országos és regionális szinten való előmozdítására irányuló kezdeményezések szélesebb körével, például az ILO munkavállalókat, munkaadókat, hatóságokat és más érintett feleket bevonó Jobb munka és SCORE programjával való összekapcsolása révén történő – célzott fejlesztését;

31. hangsúlyozza, hogy semmilyen, az európai vállalatok szociális felelősségét szabályozó irányelvet nem lenne szabad uniós szinten elfogadni és tiszteletben tartani;

32. úgy véli, hogy a kkv-k tevékenységének nemzetközivé tételéről szóló jövőbeli közleményében a Bizottság olyan intézkedéseket javasol, amelyek lehetővé teszik a vállalati társadalmi felelősségvállalás tekintetében tett, a „gondolkozz először kicsiben” elvet tiszteletben tartó kezdeményezéseik támogatását és előmozdítását, valamint figyelembe veszik a vállalkozások egyedi jellemzőit;

33. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy törekedjenek arra, hogy biztosítsák az OECD multinacionális vállalkozások számára szóló iránymutatásai aktuális változatának megerősítését, „egyedi esetekre” történő alkalmazásának fenntartását és kiterjesztését, valamint legjobb gyakorlat bevezetését a nemzeti kapcsolattartó pontok számára, beleértve annak felülvizsgálatát, hogy az Európai Unió miként teljesíthetné a nemzeti kapcsolattartó pontokkal kapcsolatos kötelezettségvállalásait az Európai Külügyi Szolgálat küldöttségein keresztül;

34. rámutat arra, hogy a vállalati szociális felelősségvállalásnak olyan új területeket kell érintenie, mint a munkaszervezés, az esélyegyenlőség és a szociális integráció, a diszkriminációellenes intézkedések, az egész életen át tartó tanulás és a képzés fejlesztése; hangsúlyozza, hogy a vállalati szociális felelősségvállalásnak ki kell terjednie például a munka minősége, a fizetések egyenlősége és a karrierkilátások, valamint az innovatív projektek előmozdítására annak érdekében, hogy segítséget nyújtson a fenntartható gazdaság irányába történő elmozdulásban;

35. kéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy ösztönözzék az Unió területén székhellyel rendelkező üzleti vállalkozásokat, hogy – különösen a leányvállalataik és egyéb kapcsolt jogi személyek által folytatott – globális tevékenységeik során tartsák tiszteletben az emberi jogokat és ezen belül a gazdasági és szociális jogokat is, valamint a környezetet;

36. hangsúlyozza, hogy a szigorú környezetvédelmi előírások uniós vállalkozások általi, harmadik országokban történő betartását ugyanolyan fontosnak kell tekinteni, mint a munkavállalói jogok tiszteletben tartását, mivel a környezetben okozott kár majdnem mindig veszélyezteti a munkavállalók egészségét, tönkreteszi a termőföldeket, a halászati területeket és az egyéb gazdasági erőforrásokat is, ezáltal számos embert foszt meg megélhetése alapjától;

2011. június 8., szerda

37. hangsúlyozza, hogy az európai vállalkozások, leányvállalataik és alvállalkozóik nagy súllyal vesznek részt a nemzetközi kereskedelemben, ennél fogva alapvető szerepet játszanak világszerte a munkaügyi és szociális normák előmozdításában és terjesztésében, ezért az európai értékeknek és a nemzetközi szinten elismert normáknak megfelelően kell működniük; úgy véli, hogy helyes és megfelelő lenne, ha felelősségre lehetne vonni – akár európai bíróságok előtt – a helyi népszerűséget érintő károk és negatív külső következmények miatt azon európai vállalatokat, amelyek szociális kötelezettségeik csökkentése érdekében áthelyezik termelésüket;

38. kéri a Bizottságot, hogy a polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról szóló rendeletre irányuló javaslatába (2010/0383 (COD)) illesszen be olyan módosításokat, amelyek lehetővé teszik a felperesek számára, hogy pert indítsanak a harmadik országban székhellyel rendelkező leányvállalatok ellen, azok európai anyavállalataival együtt, és hozzon létre kiegészítő joghatósági kritériumokat;

39. kéri a Bizottságot, hogy segítse elő a vállalati szociális felelősségvállalás figyelembevételét a multilaterális szintű kereskedelempolitikában a vállalati társadalmi felelősségvállalást támogató nemzetközi fórumokon, különösen az OECD-n és az ILO-n belül, valamint a WTO Doha utáni időszakára való tekintettel;

40. felkéri a Bizottságot, hogy rendszeresen foglaljon bele a harmadik országokkal megkötendő szabadkereskedelmi és befektetési megállapodásokba a fenntartható fejlődésre vonatkozó fejezetet, amely tartalmaz egy, a vállalati társadalmi felelősségvállalásról szóló, jogi úton kikényszeríthető záradékot;

41. javasolja, hogy ez a vállalati társadalmi felelősségvállalásról szóló záradék ne csak az ILO nyolc alapvető egyezményének és négy prioritást élvező egyezményének betartására térjen ki, hanem az arra irányuló ösztönzőkre is, hogy a vállalatok maguk kezdeményezzék a vállalati társadalmi felelősségvállalást, valamint térjen ki a vállalatok és vállalatcsoportok részéről tanúsítandó gondossági kötelezettségekre, ami azt a kötelezettséget jelenti, miszerint megelőző intézkedéseket kell hozni az emberi jogok vagy a környezethez fűződő jogok mindenfajta megsértésének, a korrupciónak vagy az adócsalásnak megelőzése és felismerése céljából, illetve ezt jelenítsék meg fióktelepeiken és beszerzési láncokban, vagyis a befolyásuk alá tartozó területeken;

A munkavállalók jogai és a munkakörülmények

42. felszólítja valamennyi tagállamot az ILO alapvető munkaügyi normáinak tiszteletben tartására és előmozdítására, a szociális téren eddig aláírt megállapodások betartására és a munkavállalók jogaival összefüggésben e megállapodásokban foglalt elvek gyakorlati alkalmazására;

43. hangsúlyozza, hogy több GSP+ (Általános Preferenciarendszer +) státuszú országból jelentették az alapvető munkaügyi előírások többszöri megsértését, ez azonban nem vezetett a preferenciák felfüggesztéséhez; úgy véli, hogy a feltételrendszer végrehajtásának hiánya aláássa a szociálpolitika és az alapvető munkaügyi előírások globális előmozdítására irányuló uniós törekvést, és ellentétes a fejlesztési célú politikák koherenciájának elvével;

44. üdvözli az ILO nemzetközi munkaügyi normák felügyeletét szolgáló rendszerét, amely nemzetközi szinten egyedülálló, és segíti annak biztosítását, hogy az országok az általuk ratifikált egyezményeket végrehajtsák; hangsúlyozza, hogy probléma esetén az ILO-nak szociális párbeszéd útján és technikai segítségnyújtással kellene támogatnia az országokat;

45. felhívja a Bizottságot, hogy mozdítsa elő a WTO és az ILO közötti szorosabb együttműködést – lehetővé téve az ILO számára, hogy kereskedelmi jogviták során szakértői jelentéseket nyújtson be a WTO-hoz – annak elérése érdekében, hogy a munkaügyi normák és a tisztességes munka kérdése érvényesüljön a WTO tevékenységeiben, és megakadályozza, hogy veszélybe kerüljön a szociális fejlődés;

46. véleménye szerint az uniós politikáknak a humán tőke fejlesztése és a munkaerő-piaci reformok tekintetében jobban kellene összpontosítaniuk az egyénekre és a vállalatokra;

47. aggodalmát fejezi ki, amiért egyes nem uniós országok kereskedelmi tevékenységeik során használják a MODE4 folyamatot; felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy oly módon igyekezzenek a nemzetközi migráció szerkezetét alakítani, hogy el lehessen kerülni a kizsákmányolást és az „agyelszívást”;

2011. június 8., szerda

48. támogatja a szociális partnerekkel folytatott, partnerországokon belüli és transznacionális párbeszéd és együttműködés fejlesztését fokozó kezdeményezéseket, és kéri a Bizottságot, hogy a szociális partnerek szakpolitikák kidolgozására és végrehajtására szolgáló intézményi kapacitásainak megerősítését célzó programokra összpontosítva fejlessze tovább a már meglévő programokat;

49. a tisztességes munkakörülmények érvényesítése, javítása és védelme érdekében javasolja a szakszervezetek egyesülési szabadságának és kollektív tárgyaláshoz való jogának kivétel nélküli végrehajtását;

50. emlékeztet a különféle emberi jogi kérdésekre vonatkozó uniós iránymutatásokra, amelyek erős politikai jelzések és azt mutatják, hogy ezek a kérdések az Unió prioritásait képezik; kéri ezért a Tanácsot, hogy fogadjon el a nyolc alapvető ILO-egyezményen alapuló hasonló iránymutatásokat, amelyeket az Unió külső szociálpolitikáján belül a megfelelőbb előrehaladást segítő pragmatikus eszközként lehetne használni; ismételten hangsúlyozza, hogy az Egyetemes Nyilatkozat szerint továbbra is valamennyi vállalat köteles tiszteletben tartani a nemzetközi emberi jogi jogszabályokat;

51. kéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a globalizációval összefüggő változtatások és átszervezések társadalmi következményeinek kezelésére alakítsanak ki kezdeményező megközelítést;

Globális Gazdasági Kormányzás

52. üdvözli a G20 csoport szociális miniszteri szintű találkozóinak megrendezését, és kéri a Bizottságot az aktív részvételre; sajnálja, hogy általában az uniós szintű nyomon követés továbbra sem kielégítő;

53. kéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a globális gazdasági kormányzási struktúrákról és a makrogazdasági párbeszédéről folytatott tárgyalásokba emeljék be a szociál-, foglalkoztatás- és környezetpolitikát, ideértve a nemek közötti egyenlőség szempontjait is;

54. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a pénzügy, az adóügy és az igazságügy területén támogassák a jó kormányzást mint a globalizáció szociális dimenziójának erősítéséhez vezető utat;

55. kéri a Bizottságot, hogy az Unió és a partnerországokon belül a munkavállalók jogai és a munkakörülmények javítása érdekében fogalmazzon meg egy tagállamokhoz intézett ajánlást az ILO által naprakésznek minősített ILO-egyezmények végrehajtásáról és ratifikálásáról, a tagállamok gazdaság- és szociálpolitikai külső dimenziója közötti nagyobb koherencia révén a tisztességes és mindenkit magában foglaló globalizáció elérése érdekében; e tekintetben kéri a Bizottságot, hogy ösztönözze a tagállamokat a pénzügyi, gazdaság- és kereskedelempolitikák következményeivel foglalkozó rendszeres összegzés készítésére;

56. úgy ítéli meg, hogy a nemzetközi szabályozó hatóságok számának növekedése sürgető kérdéseket vet fel a nemzetközi jogrend következetességével és eredményességével kapcsolatban, különösen a munkavállalói jogok és az alapvető jogok védelme vonatkozásában;

57. javasolja, hogy a globális kormányzás újradefiniálását kapcsolják össze a szabályozó szerveknek az Egyesült Nemzetek Szervezetének jogrendjébe történő nagyobb fokú integrálásával, valamint az ENSZ szakosított intézményei, különösen az ILO és a WHO által felkarolt elvek nagyobb fokú tiszteletben tartásával;

*

* *

58. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, valamint a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek.

2011. június 8., szerda

A fejlesztési együttműködés finanszírozási eszköze

P7_TA(2011)0261

Az Európai Parlament 2011. június 8-i állásfoglalása a fejlesztési együttműködés finanszírozási eszközének létrehozásáról szóló 1905/2006/EK rendeletről: tanulságok és a jövőre szóló tervek (2009/2149(INI))

(2012/C 380 E/08)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 208–211. cikkeire, valamint a 290. és 291. cikkére
- tekintettel az Európai Parlament és a Tanács 2006. december 18-i 1905/2006/EK rendeletére a fejlesztési együttműködés finanszírozási eszközének (fejlesztési együttműködési eszköz – DCI) létrehozásáról ⁽¹⁾,
- tekintettel a 2000. szeptember 8-i millenniumi nyilatkozatra, amely a szegénység megszüntetése érdekében a nemzetközi közösség által együttesen megállapított kritériumként rögzíti a millenniumi fejlesztési célokat,
- tekintettel a Tanács, valamint a tagállamok kormányainak a Tanács keretében ülésező képviselői, az Európai Parlament és a Bizottság által 2005. december 20-án aláírt, az Európai Unió fejlesztési politikájával foglalkozó, „Az európai konszenzus” című közös nyilatkozatra ⁽²⁾,
- tekintettel a demokratikus ellenőrzésről és a külső fellépések koherenciájáról szóló együttes nyilatkozatra, valamint az ahhoz kapcsolódó, a költségvetési fegyelemről és a pénzgazdálkodás hatékonyságáról és eredményességéről szóló intézményközi megállapodáshoz mellékelte bizottsági nyilatkozatra ⁽³⁾,
- tekintettel a fejlesztési együttműködési eszköz jóváhagyásáról szóló közös tanácsi álláspontot hivatalosan elfogadó, a tanácsi jegyzőkönyvbe foglalt bizottsági nyilatkozatokra ⁽⁴⁾, és különösen a fejlesztési együttműködési eszköz 5. cikkéről szóló bizottsági nyilatkozatra,
- tekintettel Josep Borrell Fontelles, a Fejlesztési Bizottság akkori elnökének Ferrero-Waldner és Michel akkori biztosokhoz intézett 2007. március 5-i levelére ⁽⁵⁾ (D (2007) 303749),
- tekintettel Ferrero-Waldner és Michel akkori biztosoknak a Fejlesztési Bizottság egykori elnökéhez, Josep Borrell Fontelles-hez intézett 2007. március 26-i levelére ⁽⁶⁾ (A (2007) 5238),
- tekintettel a Gazdasági Együttműködési és Fejlesztési Szervezet Fejlesztési Segítségnyújtási Bizottságának (OECD/DAC) a hitelezői jelentéstételi rendszerek számára szóló jelentéskészítési iránymutatásaira ⁽⁷⁾,

⁽¹⁾ HL L 378., 2006.12.27., 41. o.

⁽²⁾ HL C 46., 2006.2.24., 1. o.

⁽³⁾ HL C 139., 2006.6.14., 1. o.

⁽⁴⁾ A Bizottság 2006.10.24-i alábbi közleményéhez mellékelve: A Bizottság közleménye az Európai Parlamentnek az EK-Szerződés 251. cikke (2) bekezdésének második albekezdése alapján a Tanácsnak a fejlesztési együttműködés finanszírozási eszköze létrehozásáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására vonatkozó közös álláspontjáról (COM(2006)0628).

⁽⁵⁾ Nyilvántartásba véve CMT-2007-1709 számú komitológiai dokumentumként – a melléklet nyilvántartásba véve CMT-2007-1709-2 számú komitológiai dokumentumként.

⁽⁶⁾ Nyilvántartásba véve CMT-2007-1709-3. számú komitológiai dokumentumként.

⁽⁷⁾ DCD/DAC (2007)39/végleges, 2007.9.4., 145. o.

2011. június 8., szerda

- tekintettel az Európai Bíróság C-403/05. sz. ügyben (Európai Parlament kontra az Európai Közösségek Bizottsága) – a fülöp-szigeteki határok biztonságával kapcsolatos projekt jóváhagyására vonatkozó bizottsági határozat megsemmisítése iránti kereset ügyében – a 443/92/EGK rendelet alapján 2007. október 23-án hozott ítéletére,
- tekintettel a fejlődő országok gyorsan emelkedő élelmiszeráraihoz kapcsolódó gyorsreagálási eszköz létrehozásáról szóló 2008. december 16-i 1337/2008/EK európai parlamenti és a tanácsi rendeletre ⁽¹⁾,
- tekintettel az Európai Tanács 2009. október 29–30-i ülésének elnökségi következtetéseire (15265/2009. számú dokumentum),
- tekintettel az Európai Külügyi Szolgálat (EKSZ) szervezetének és működésének megállapításáról szóló, 2010. július 26-i tanácsi határozatra ⁽²⁾,
- tekintettel az uniós költségvetés felülvizsgálatáról szóló, 2010. október 19-i bizottsági közleményre (COM(2010)0700),
- tekintettel a harmadik országoknak nyújtandó jövőbeni európai uniós költségvetési támogatásokról szóló 2010. október 19-i bizottsági zöld könyvre (COM(2010)0586),
- tekintettel „Az EU fejlesztéspolitikája az inkluzív növekedés és a fenntartható fejlődés támogatására: Az EU fejlesztéspolitikájának hathatósabbá tétele” (COM(2010)0629) című, 2010. november 10-i bizottsági zöld könyvre, 0629),
- tekintettel a Malajzia, Brazília és Pakisztán számára országos stratégiai dokumentumokat és nemzeti indikatív programokat létrehozó bizottsági határozattervezetéről szóló 2007. február 15-i állásfoglalására ⁽³⁾,
- tekintettel a Mercosur és Latin-Amerika számára készült regionális stratégiai dokumentumok és regionális indikatív programok létrehozására irányuló bizottsági határozattervezetről szóló 2007. június 7-i állásfoglalására ⁽⁴⁾,
- tekintettel az Ázsia számára készült 2007–2013-as regionális stratégiai dokumentum és a többéves indikatív program létrehozására irányuló bizottsági határozattervezetről szóló, 2007. június 21-i állásfoglalására ⁽⁵⁾,
- tekintettel az együttműködés finanszírozási eszköze végrehajtásának (DCI) demokratikus ellenőrzéséről szóló 2007. július 12-i állásfoglalására ⁽⁶⁾,
- tekintettel a 2007-es iraki különintézkedést létrehozó európai bizottsági határozat tervezetéről szóló 2007. október 25-i állásfoglalásra ⁽⁷⁾,
- tekintettel a Brazília és Argentína számára a 2008-as évre szóló éves cselekvési programok létrehozására irányuló bizottsági határozattervezetéről szóló 2008. július 9-i állásfoglalására ⁽⁸⁾,
- tekintettel a helyi hatóságokról és a fejlesztési együttműködésről szóló 2007. március 15-i állásfoglalására ⁽⁹⁾,
- tekintettel a „Helyi hatóságok: a fejlesztés tevékeny szereplői” című bizottsági közleményre (COM(2008) 0626),

⁽¹⁾ HL L 354., 2008.12.31., 62. o.

⁽²⁾ HL L 201., 2010.8.3., 30. o.

⁽³⁾ HL C 287. E, 2007.11.29., 507. o.

⁽⁴⁾ HL C 125. E, 2008.5.22., 213. o.

⁽⁵⁾ HL C 146. E, 2008.6.12., 337. o.

⁽⁶⁾ HL C 175. E, 2008.7.10., 595. o.

⁽⁷⁾ HL C 263. E, 2008.10.16., 624. o.

⁽⁸⁾ HL C 294. E, 2009.12.3., 19. o.

⁽⁹⁾ HL C 301. E, 2007.12.13., 249. o.

2011. június 8., szerda

- tekintettel a Bizottság által 2010-ben azzal a céllal megindított strukturált párbeszédre, hogy a civil társadalmi szervezeteket és a helyi hatóságokat bevonja az EK fejlesztési együttműködésbe,
 - tekintettel a fejlesztésben részt vevő nem állami szereplők és helyi hatóságok 2009. évi cselekvési programjának létrehozására irányuló bizottsági határozattervezetről (II. rész: Célzott projektek) szóló 2009. május 6-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
 - tekintettel a fejlesztési együttműködés finanszírozási eszközének létrehozásáról szóló 1905/2006/EK rendeletet módosító európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadása céljából a Tanács által első olvasatban elfogadott álláspontról szóló 2011. február 3-i állásponjtára ⁽²⁾,
 - tekintettel a fejlesztési együttműködés finanszírozási eszközének létrehozásáról szóló 1905/2006/EK tanácsi rendeletet módosító európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadása céljából a Tanács által első olvasatban elfogadott álláspontról szóló 2011. február 3-i állásponjtára ⁽³⁾,
 - tekintettel az iparosodott és egyéb, magas jövedelmű országokkal és területekkel folytatott együttműködés finanszírozási eszközének létrehozásáról szóló 1934/2006/EK tanácsi rendeletet módosító európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadása céljából a Tanács által első olvasatban elfogadott álláspontról szóló 2011. február 3-i állásponjtára ⁽⁴⁾,
 - tekintettel eljárási szabályzata 48. cikkére,
 - tekintettel a Fejlesztési Bizottság jelentésére (A7-0187/2011),
- A. mivel a fejlesztési együttműködési eszközről szóló rendelet 2. cikkének (1) bekezdése értelmében az eszköz keretében folytatott együttműködés átfogó célja, „hogy a partnerországokban felszámolja a szegénységet”, „beleértve a millenniumi fejlesztési célok elérésére való törekvéseket”,
- B. mivel a fejlesztési együttműködési eszközről szóló rendelet 2. cikkének(4) bekezdése értelmében a földrajzi programokban foglalt valamennyi intézkedésnek és tematikus programok keretében előirányzott kiadások legalább 90 %-ának eleget kell tenniük a Gazdasági Együttműködési és Fejlesztési Szervezet Fejlesztési Segítségnyújtási Bizottsága (OECD/DAC) által létrehozott hivatalos fejlesztési támogatás (ODA) kritériumainak,
- C. mivel a Bizottság számításai szerint a fejlesztési együttműködési eszköz tematikus programjainak keretében 2007 és 2009 között finanszírozott kötelezettségvállalások csupán 0,2 %-a nem felel meg az ODA-kritériumoknak,
- D. mivel az 1999/468/EK tanácsi határozattal (komitológia-határozat) ⁽⁵⁾ összhangban a Parlament elindította az 1905/2006/EK rendelet végrehajtásának demokratikus ellenőrzésére irányuló folyamatot, beleértve az összes országos stratégiai dokumentum (CSP), regionális stratégiai dokumentum (RSD), tematikus stratégiai dokumentum (TSD) és többéves indikatív program, valamint az éves cselekvési programok (AAP) nagy részének ellenőrzését,
- E. mivel – a költségvetési fegyelemről és a pénzgazdálkodás hatékonyságáról és eredményességéről szóló intézményközi megállapodáshoz csatolt, a demokratikus ellenőrzésről és a külső fellépések koherens voltáról szóló közös nyilatkozattal, valamint a bizottság demokratikus ellenőrzéséről és a külső fellépések koherens voltáról szóló nyilatkozatával összhangban – a Bizottság kötelezettséget vállalt arra, hogy „a stratégiák végrehajtása során megfelelő mértékben figyelembe veszi az Európai Parlament állásponjtát”,

⁽¹⁾ HL C 212. E, 2010.8.5., 8. o.

⁽²⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2011)0032.

⁽³⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2011)0030.

⁽⁴⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2011)0033.

⁽⁵⁾ HL L 184., 1999.7.17., 23. o.

2011. június 8., szerda

- F. mivel a felelősségvállalás, a részvétel és a felelősségteljes kormányzás elvei olyan, több érdekeltre figyelemmel lévő megközelítést igényelnek, amelynek keretében a különböző partnerek – például a helyi hatóságok, illetve nem állami szereplők – egymást kiegészítő és koherens módon járnak el; és mivel azonban fontos az, hogy egyértelmű különbséget tegyenek a helyi hatóságok és nem állami szereplők különleges szerepe között a hatásköreiket, legitimitásukat és demokratikus ellenőrzést, a helyi ügyek kezelésében szerzett tapasztalatukat, valamint az állami politikák végrehajtásában való részvételüket illetően,
- G. mivel az Afrikával folytatott nemzetközi együttműködésre fordított uniós finanszírozás négy földrajzi eszközből származik: az afrikai és AKCS-országokra vonatkozó EFA-ból, a Dél-Afrikára vonatkozó kereskedelmi, fejlesztési és együttműködési megállapodásból, az öt észak-afrikai államra vonatkozó ESZPE-ből, valamint a tematikus programokra irányuló fejlesztési együttműködési eszközből (DCI);
- H. mivel a Bizottság vállalta annak biztosítását, hogy a fejlesztési együttműködési eszköz által fedezett országprogramok keretében nyújtott támogatás 20 %-át 2009-re az alap- és középfokú oktatásra és az egészségügyi alapellátásra használják fel e szektorokhoz kapcsolódó projektek, programok vagy a költségvetés támogatásán keresztül, a támogatást arányosan elosztva valamennyi földrajzi egység között,
- I. mivel az EU elkötelezte magát emellett, hogy 2015-ig a bruttó nemzeti jövedelmének (GNI) 0,7 %-át fogja hivatalos fejlesztési támogatásra költeni,
- J. mivel a 2012-es Föld csúcstalálkozó célja a fenntartható fejlődés iránti megújított politikai elköteleződés biztosítása, a fenntartható fejlődéssel kapcsolatban nemzetközileg megállapított célok iránti előrehaladás értékelése, valamint az új és felmerülő kihívások kezelése,
- K. mivel az EUMSZ 290. cikke kimondja, hogy jogalkotási aktusokban felhatalmazás adható a Bizottság részére olyan általános hatályú nem jogalkotási aktusok elfogadására, amelyek a jogalkotási aktusok egyes nem alapvető rendelkezéseit kiegészítik, illetve módosítják,

Levont tanulságok

1. üdvözlő, hogy a Bizottság kész tiszteletben tartani kötelezettségeit a fejlesztési együttműködési eszköz megvalósítása tárgyában a Parlamenttel rendszeres időközönként folytatott megbeszéléseket illetően; elismeri azokat az erőfeszítéseket, amelyeket azért tettek, hogy a fejlesztési együttműködési eszközön dolgozó parlamenti munkacsoportok értesüljenek arról, hogy hogyan vették számításba a stratégiai dokumentumokról alkotott véleményüket az éves cselekvési programok létrehozásánál;
2. megjegyzi, hogy különösen a félidős értékelés alatt a Bizottság és a Parlament közötti párbeszéd a demokratikus ellenőrzés részeként segített elkerülni hatáskörtúllépést tartalmazó stratégiai dokumentumok elfogadását, valamint hozzájárult ahhoz, hogy a stratégiai dokumentumok összhangba kerüljenek a fejlesztési együttműködési eszközről szóló rendelet követelményeivel és különösképp az ODA támogathatósági feltételekkel;
3. sajnálatosnak találja, hogy a demokratikus ellenőrzési eljárás során számos, a Parlament által felvetett – különösen a szegénység felszámolására és a millenniumi fejlesztési célokra fektetett hangsúly hiányára vonatkozó – aggodalmat a Bizottság nem vett kellő mértékben számításba;
4. sajnálatosnak találja, hogy annak ellenére, hogy a fejlesztéssel kapcsolatos európai konszenzus (2005) és a fejlesztési együttműködési eszköz hangsúlyozza a felelősségvállalás jelentőségét, a nemzeti parlamentek részvétele az országstratégiai dokumentumok kidolgozásában a gyakorlatban csekély mértékű volt; sajnálatosnak találja, hogy a Bizottság nem hajtotta végre megfelelően az 1905/2006/EK rendeletnek a nem állami szereplőkkel és a helyi hatóságokkal folytatott konzultációra vonatkozó 19., 20. és 33. cikkében előírt rendelkezéseket;
5. megjegyzi, hogy a „növekedésnek kedvező stratégia” nem keverhető össze a hosszú távú fejlesztési stratégiával, amely az olyan hosszú távú célkitűzések finanszírozását vonja maga után, mint amilyen az egészségügy, az oktatás, a vidéki területeken az energiához való hozzáférés, a mezőgazdasági kistermelők támogatása stb.;

2011. június 8., szerda

6. sajnálja, hogy a rendelet 2. cikke (4) bekezdésében lefektetett, a hivatalos fejlesztéstámogatásra (ODA) való jogosultság megszegését jelző parlamenti állásfoglalásokra reagálva a Bizottság a 11 érintett végrehajtási intézkedéstervezetből csak 3-at módosított vagy vont vissza;

7. sajnálatosnak találja, hogy a fejlesztési együttműködési rendelet 35. cikke értelmében létrehozott bizottság nem reagált azokra a parlamenti állásfoglalásokra, amelyek jelezték, hogy a Bizottság túllépett végrehajtási jogkörein; aggodalommal állapítja meg, hogy a Parlament által elvégzett érdemi ellenőrzés nem kapott semmiféle visszhangot a fejlesztési együttműködési eszközzel foglalkozó bizottság tagállamokat képviselő tagjai részéről, valamint arra sürgeti a tagállamokat, hogy vállalják fel feladataikat és – a Parlamenttel szorosan együttműködve – biztosítsák, hogy a Bizottság által javasolt intézkedések teljes egészében megfeleljenek a fejlesztési együttműködési eszközről szóló rendelet előírásainak;

8. arra kéri a Bizottságot, hogy a viszonylagos súlyukkal együtt, fontossági sorrendben jelölje meg azokat a kritériumokat, amelyeket az alapok elosztásánál alkalmazott a DCI-országok és -régiók között, valamint a földrajzi és tematikus programokon belüli különböző tevékenységi ágazatokban;

9. úgy véli, hogy számos ország- és régióstratégiai dokumentum nem biztosít elegendő forrásokat a fejlesztési együttműködési eszköznek a szegénység – fenntartható fejlődéssel összefüggő – felszámolására irányuló átfogó célja számára, valamint hogy számos dokumentum nem jelöli meg egyértelműen, hogy a javasolt intézkedések mennyiben fognak hozzájárulni a millenniumi fejlesztési célokhoz;

10. külön felhívja a figyelmet a DCI alá tartozó területi programok ODA támogathatósági követelményére, és sürgeti a Bizottságot és az Európai Külügyi Szolgálatot, hogy minden esetben biztosítsák ezen jogi kötelezettségeknek való teljes megfelelést;

11. rámutat arra, hogy a támogatási hatékonyság biztosításához alapvetően fontos a fejlesztéssel, a fejlesztés iránti felelősségvállalással és a támogatások szétterjedtségének hiányával kapcsolatos politikai koherencia;

Tervek a jövőre nézve: alapelvek

12. hangsúlyozza, hogy az Uniónak a fejlesztési együttműködéshez továbbra is szüksége van külön finanszírozási eszközre, amely kizárólag a fejlődő országokra irányul és világosan követi az EUMSZ 208. cikkében meghatározott célkitűzéseket; kitart amellett, hogy a hivatalos fejlesztési támogatás (ODA) éves mutatóit a következő többéves pénzügyi keret időtartama alatt reálértéken növelni kellene, hogy eleget tegyenek a célkitűzésnek, miszerint 2015-ig a bruttó nemzeti jövedelem 0,7 %-át hivatalos fejlesztési támogatásra költik;

13. hangsúlyozza, hogy az ODA kritériumoknak és különösen az OECD Fejlesztési Segítségnyújtási Bizottsága (DAC) azon követelményének való teljes megfelelés, miszerint „minden tranzakció elsődleges célja a fejlődő országok gazdasági fejlődésének és jólétének előmozdítása” ⁽¹⁾ az új pénzügyi eszköz földrajzi programjai keretében finanszírozandó valamennyi intézkedés feltétele kell, hogy maradjon; felszólít arra, hogy a jelenlegi DCI keretében megvalósuló tematikus programokhoz képest szigorúbb hivatalos fejlesztési támogatási (ODA) kvótát alkalmazzanak e tematikus programok, kiváltképpen a „migrációra és menedékgogra” vonatkozó programok tekintetében, amelyek esetében a Bizottság nem mutatta ki egyértelműen, hogy a határellenőrzésekkel összefüggésben finanszírozott tevékenységek hogyan részesíthetők az OECD/DAC által létrehozott hivatalos fejlesztési támogatás (ODA) kritériumainak megfelelő fejlesztési segítségnyújtásban;

14. hangsúlyozza, hogy a millenniumi fejlesztési célok megvalósítása kell, hogy az elsődleges célja maradjon a 2015-ig tartó időszak finanszírozási eszközének; sürgeti a Bizottságot, hogy biztosítsa, hogy az uniós támogatás továbbra is összhangban legyen a nemzetközi szinten egyeztetett célkitűzésekkel, valamint az ENSZ és más illetékes nemzetközi szervezetek által a 2015 utáni időszakra vonatkozó elfogadásra kerülő fejlesztési célokkal;

⁽¹⁾ Lásd OECD/DAC: „Jelentéskészítési iránymutatások a hitelezői jelentéstételi rendszerek számára”.

2011. június 8., szerda

15. a globális közjavak biztosítása érdekében elismeri az ODA körébe nem tartozó együttműködések szükségességét számos fejlődő országgal; úgy gondolja, hogy egy ilyen típusú együttműködést szabályozni kellene, és a forrásokat egy vagy több külön eszközön keresztül kellene lebonyolítani annak érdekében, hogy az átláthatóság biztosítva legyen, valamint hogy a külkapcsolatok terén megőrizzék a fejlesztési együttműködés sajátos jellegét mint önálló szakpolitikai területet; kitart amellett, hogy összhangban az Európai Tanács 2009. október 29–30-án tett állásfoglalásával az éghajlatváltozás elleni küzdelem nem áshatja alá, illetve nem veszélyeztetheti a szegénység elleni küzdelmet és a folyamatos előrehaladása milleniumi fejlesztési célok elérése felé, valamint hogy a szegénység csökkentésére korlátozottan rendelkezésre álló ODA-forrásokat nem kellene a fejlődő országokban nem fejlesztési célokra fordítani; hangsúlyozza, hogy az ODA OECD által meghatározott fogalmát nem szabad módosítani, és felhívja a Bizottságot annak biztosítására, hogy az EU által finanszírozott egyik fejlesztési projekt sem álljon ellentétben a globális éghajlatváltozás-mérséklési erőfeszítésekkel, és minden ilyen projekt feleljen meg az éghajlati céloknak, különösen a nagyobb infrastrukturális projektek vagy az olyan kisebb szigeteken végrehajtott projektek esetében, amelyek elsőként fogják elszenvedni az éghajlatváltozás következményeit;

16. aggályát fejezi ki amiatt, hogy az állami költségvetés komoly megszorításainak idején túl nagy hangsúlyt helyeznek a magánszektorbeli befektetésekre, azzal a céllal, hogy az több fejlesztési finanszírozási forrást mobilizáljon; rámutat, hogy a fejlesztési együttműködés a külső fellépések tekintetében a (humanitárius segély mellett) az egyetlen olyan politika, amelyet nem az uniós érdekek szolgálatára, hanem bolygónk leginkább peremre került és legkiszolgáltatottabb népességei érdekében védelmére alakítottak ki; ennél fogva arra sürgeti a Bizottságot, hogy biztosítsa azt, hogy a déli térségben a magánszektorbeli befektetések támogatására felhasznált közfinanszírozást ne a már így is alulfinanszírozott ágazatoktól vonják el (amint az például a nem állami szereplőkre és a helyi hatóságokra irányuló programok esetében történik), valamint hogy az említett támogatás eredményesen tegye lehetővé az alacsony jövedelemmel rendelkező országokban a hazai magánszektor, valamint a kis- és középvállalkozások fejlődését;

17. egyetért a fejlődő országok különböző csoportjaival szembeni differenciált megközelítés szükségességével, valamint azzal, hogy a felemelkedő országok számára a hagyományos pénzügyi segítség kevésbé relevánssá válhat; úgy véli, hogy a felemelkedő országoknak szánt segítségnek – miközben elősegíti a fenntartható gazdasági növekedést – továbbra is a partnerország fiskális politikájának támogatására és a hazai bevételek mozgósításának elősegítésére kellene koncentrálnia, amelynek a szegénység és a segélyektől való függőség csökkentéséhez kellene vezetnie;

18. sürgeti a Bizottságot, hogy nyújtson fokozott támogatást a fejlődő és felemelkedő országoknak az adóreformok terén, azzal a céllal, hogy támogassa a hatékony, eredményes, tisztességes és fenntartható adórendszereket; felszólítja a Bizottságot, hogy ténylegesen építse be az adóügyi kérdésekkel kapcsolatos felelősségteljes kormányzás elvét az ország- és régióstratégiai dokumentumok programozásába, végrehajtásába és nyomon követésébe, ugyanakkor pedig tegye meg a transznacionális társaságok országokénti beszámolójának érvényesítéséhez szükséges intézkedéseket;

19. hangsúlyozza ezért, hogy a jövőbeni fejlesztési együttműködési eszköznek továbbra is le kell majd fednie minden földrajzi régiót, az OECD Fejlesztési Segítségnyújtási Bizottságának fejlődő országokat tömörítő listájának megfelelően;

20. a Bizottság és a tagállamok közötti szorosabb együttműködésre szólít fel az EUMSZ 210. cikkének megvalósítása érdekében, és támogatja a közös európai stratégiai dokumentumok fejlesztését; úgy véli, hogy az egyes országokra és régiókra vonatkozó valamennyi uniós programozási dokumentumnak részletes és frissített adományozói mátrixot, valamint az uniós támogatás hatékonyságára vonatkozó fejezetet kell tartalmaznia, amely fejezet meghatározza az adományozói koordináció, harmonizáció és kiegészítő jelleg fokozására, valamint az adományozók között – és különösen az uniós tagállamok körében – a munkamegosztás javítására megtett intézkedéseket;

21. megerősíti a felhívását, miszerint az Európai Fejlesztési Alapot (EFA) az EU költségvetésének részévé kell tenni, amely egyszerűsítene az eljárásokat és növelné az uniós segélyek hatékonyságát és eredményességét; kitart amellett, hogy ennek nem szabad az uniós szinten fejlesztési együttműködésre és az EFA-ra fordítható teljes összeg, valamint az uniós szinten az ODA tekintetében rendelkezésre álló pénzeszközök teljes összegének csökkentéséhez vezetnie;

2011. június 8., szerda

22. úgy véli, hogy a kiszolgáltatott csoportok (nők, fogyatékkal élők, fiatalok, munkanélküliek, öslakosok) számára, valamint a nemek közötti egyenlőség érvényesítése és más „átfogó kérdések” kezelése tekintetében biztosított támogatást fokozni kell; kitarthat emellett, hogy a fejlesztési együttműködési eszközöknek jogutód eszköze egyértelmű referenciaértékeket igényel a programozási dokumentumokban annak biztosítására, hogy az ezeken a területeken végzett uniós beavatkozások hatása mérhető legyen;

23. hangsúlyozza, hogy a helyi hatóságok bevonása a fejlesztési politikákba elengedhetetlen az MFC elérése és a felelősségteljes kormányzás biztosítása érdekében; különösen rámutat arra, hogy a helyi hatóságok kritikus szerepet kell, hogy játsszanak az olyan területeken, mint az oktatás, az éhezés elleni küzdelem, az egészségügy, a víz, a higiénia, a társadalmi kohézió és a helyi gazdasági fejlődés stb.; ennélfogva alapvető fontosságúnak tartja, hogy a fejlesztési felelősség elvételével összhangban a következő pénzügyi eszközben fokozzák ezek szerepét;

24. hangsúlyozza a Bizottság, az Európai Külügyi Szolgálat, a nem állami szereplők, valamint a helyi hatóságok közötti rendszeres és strukturált párbeszéd szükségességét a programozásról, valamint a stratégiai dokumentumok végrehajtásáról és értékeléséről; kiegészítésként kitarthat emellett, hogy a következő finanszírozási eszközökben figyelembe kell venni a strukturált párbeszédéből eredő következtetéseket;

25. hangsúlyozza a rugalmassági rendelkezések szükségességét, amely képessé tenné az Uniót, hogy a szükségletek és prioritások tekintetében fellépő igényekre reagálni tudjon; javasolja a nem programozott korlátozott támogatási keretek EFA modelljének, mint a jövőbeli fejlesztési együttműködési eszköz lehetséges modelljének vizsgálatát; hangsúlyozza mindazonáltal, hogy a rugalmasabb módon felhasznált pénzügyi támogatásoknak követniük kell az eredeti fejlesztési célokat;

26. úgy véli, hogy az új fejlesztési együttműködési eszköznek a célzott, rugalmasabb, az instabilitás esetére nyújtott segítségnek kellene alapjául szolgálnia; úgy véli, hogy az új pénzügyi struktúrájának hozzá kell járulnia a segélyezés, a rehabilitáció és a fejlesztés megfelelő összekapcsolásához;

Tervek a jövőre nézve: területi és tematikus programok

27. felszólít, hogy szabják meg, hogy a területi programok alá tartozó kiadások 20 %-át alapvető szociális ellátásra kell fordítani az ENSZ millenniumi fejlesztési céljainak megfelelően (a 8. fejlesztési céljának 8.2-es indikátora: Globális fejlesztési partnerség kialakítása);

28. ragaszkodik a költségvetési támogatás szigorú jogosultsági kritériumaihoz; kitarthat emellett, hogy a Bizottságnak kerülnie kell a költségvetési támogatás alkalmazását azokban az országokban, ahol a közkiadások átláthatósága nem biztosítható, hogy a költségvetési támogatást mindig kísérmie kell olyan intézkedéseknek, amelyek fejlesztik a befogadó ország parlamenti ellenőrzését és a pénzügyi ellenőrzési kapacitásokat, továbbá növelik az átláthatóságot és a nyilvánosságnak az információkhoz való hozzáférést, valamint lehetővé teszik, hogy a civil társadalmat be lehessen vonni a költségvetési támogatás ellenőrzésébe;

29. elismeri azt a fontos szerepet, amelyet a civil társadalom a fejlődésben játszik, például azzal, hogy az elszámoltathatóság biztosítása érdekében a kormányzat megfigyelőjeként jár el, és felszólít arra, hogy fordítsanak megfelelő finanszírozást a fejlődő országokban a civil társadalomra;

30. megismétli a Bizottsághoz intézett azon kérését, hogy biztosítson általános globális mérleget, amelyet a költségvetési támogatás általános, ágazati, projektenkénti, vagy a helyi önkormányzat által meghatározott bármely más formában számszerűsítettek; kitarthat emellett, hogy ez az átfogó szemlélet javítaná a helyi önkormányzatoknak nyújtott támogatás koherenciáját, és a partnerországokban javítaná a felelősségteljes kormányzást;

31. megjegyzi, hogy minden, a fejlesztési együttműködési eszköz alá tartozó tematikus program helytállónak bizonyult, és hangsúlyozza, hogy mind a tematikus, mind pedig a földrajzi programok fenntartása kötelező, de némi célkorrekcióra szólít fel az új kihívások tükrében, úgy mint a globális pénzügyi és gazdasági válság, a globális élelmiszerszerválság, az éghajlatváltozás, valamint a törekény helyzetű és átalakulóban levő államok különleges igényei;

2011. június 8., szerda

32. rámutat, hogy a migráció olyan terület, ahol a fejlesztésre vonatkozó politikai koherenciának egyértelműen prioritást kell élveznie a – főként az illegális bevándorlással szembeni küzdelemre irányuló – rövid távú uniós migrációs megfontolásokkal szemben; hangsúlyozza, hogy a migrációra fordított pénzeszközöket nem szabad a határigazgatás és az illegális bevándorlás elleni küzdelem megerősítésére felhasználni; kitarthat, hogy a jövőbeli migrációra vonatkozó tematikus programokat teljes mértékben össze kell hangolni az Unió fejlesztési célkitűzéseivel, valamint hogy a program keretein belül történő alapfinanszírozásnak ki kell elégítenie a hivatalos fejlesztési támogatás (ODA) jogosultsági kritériumait; különösen azt hangsúlyozza, hogy a dél–dél irányú migrációval foglalkozó projekteknek prioritást kell élvezniük a tematikus programok keretében;

33. hangsúlyozza, hogy a „Befektetés a humántőkébe” című új tematikus programnak többek között a megvalósításuk terén hiányokat mutató millenniumi fejlesztési célok elérésére kell koncentrálnia, és különös hangsúlyt kell helyeznie a rossz MDG-mutatókkal rendelkező országokra és régiókra; hangsúlyozza, hogy az alapfokú oktatás és az írás-olvasás oktatása képezi a kiindulópontot a figyelem felkeltésére irányuló folyamatban és a fejlesztési felelősségben; ezért felszólít arra, hogy az emancipáció és részvétel eszközeként a program állítsa az oktatást a figyelem középpontjába;

34. úgy véli, hogy az új eszköznek differenciált megközelítést kell biztosítania a civil társadalmi szervezeteknek és a helyi hatóságoknak nyújtott finanszírozás tekintetében, illetve e két szereplőtípus közötti eredménytelen verseny elkerülése érdekében; hangsúlyozza, hogy a jelenlegi program keretében tapasztalt túljelentkezés problémáját kezelni kell; felszólít arra, hogy a jövőbeli eszköz és a javasolt támogatási módok keretében teljes mértékben tükrözzék a strukturált párbeszéd eredményeit;

35. hangsúlyozza, hogy a környezet, a természeti erőforrások és az ökoszisztémák által az emberi fejlődéshez és a szegénység felszámolásához való hozzájárulás el nem ismerése az egyik oka annak, amiért a millenniumi fejlesztési célok nem teljesültek; aggodalommal állapítja meg, hogy míg a jelenlegi európai hivatalos fejlesztési támogatás (ODA) az összes kiadásnak csupán 3 %-át osztja ki környezetvédelmi kérdésekre, további probléma az, hogy a fejlődő országoknak nyújtott uniós és tagállami finanszírozás egy részét olyan projektekbe fektetik, amelyek elősegítik az éghajlatváltozást, ahelyett, hogy mérsékelnék azt; hangsúlyozza, hogy az éghajlatváltozás területén javítani kell a fejlesztéssel kapcsolatos politikai koherenciát, különösen az éghajlattal kapcsolatos finanszírozás, valamint az éghajlatváltozással kapcsolatos megfontolásoknak az uniós fejlesztési együttműködésben való érvényesítése tekintetében;

36. rámutat, hogy a Számvevőszék 6/2006. sz. külön jelentésében arra a következtetésre jutott, hogy az EU 2001 óta csupán korlátozott előrehaladást ért el a környezet fejlesztési együttműködésben történő érvényesítésében, mivel az országstratégiai dokumentumok nem vették elégséges mértékben figyelembe a környezeti kérdéseket; ennek megfelelően sürgeti a Bizottságot annak biztosítására, hogy a környezetvédelmi kérdéseket minden külső politika és pénzügyi eszköz terén jobban érvényesítsék és rendszeresen nyomon kövessék, különösen az éghajlatváltozáshoz és a biológiai sokféleség hanyatlásához fűződő jelenlegi kihívások fényében;

37. megismétli, hogy az EUMSZ 290. cikke teljes mértékben alkalmazható a fejlesztési együttműködési eszköz vonatkozásában, ezért kiemeli arra, hogy a felhatalmazáson alapuló jogi aktusok alkalmazása kötelező az olyan döntésekre, amelyek megfelelnek az EUMSZ 29. cikkében foglalt kritériumoknak, úgy mint az általános célkitűzésekre, a prioritásokra, a várt eredményekre és a pénzeszközök kiutalására vonatkozó döntések;

*

* *

38. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek.

2011. június 8., szerda

A fogyasztók és a vállalkozások javára szolgáló európai szerződési jog felé történő előrehaladás szakpolitikai választási lehetőségeiről

P7_TA(2011)0262

Az Európai Parlament 2011. június 8-i állásfoglalása a fogyasztók és a vállalkozások javára szolgáló európai szerződési jog felé történő előrehaladás szakpolitikai választási lehetőségeiről (2011/2013(INI))

(2012/C 380 E/09)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a fogyasztók és a vállalkozások javára szolgáló európai szerződési jog felé történő előrehaladás szakpolitikai választási lehetőségeiről szóló, 2010. július 1-jei bizottsági zöld könyvre (COM(2010)0348),
- tekintettel a 2010/233/EU számú, az európai szerződési jog közös referenciakeretének szakértői csoportja létrehozásáról szóló, 2010. április 26-i bizottsági határozatra ⁽¹⁾,
- tekintettel a szerződési jogról szóló, 2001. július 11-i bizottsági közleményre (COM(2001)0398),
- tekintettel a „Cselekvési terv a koherensebb európai szerződési jogért” című, 2003. február 12-i bizottsági közleményre (COM(2003)0068),
- tekintettel az európai szerződési jog és a közösségi vívmányok felülvizsgálata tekintetében a követendő útról szóló, 2004. október 11-i bizottsági közleményre (COM(2004)0651),
- tekintettel „Az elért haladásról szóló első évi jelentés az európai szerződési jogról és a közösségi vívmányok felülvizsgálatáról” című, 2005. szeptember 23-i (COM(2005)0456), valamint a „Második időközi jelentés a közös referenciakeretről” című, 2007. július 25-i bizottsági jelentésre (COM(2007)0447),
- tekintettel az EU-ban a vállalkozások és a fogyasztók közötti, határokon átnyúló elektronikus kereskedelemről szóló, 2009. október 22-i bizottsági közleményre (COM(2009)0557),
- tekintettel az európai szerződési jog közös referenciakeretéről szóló, 2008. szeptember 3-i állásfoglalására ⁽²⁾,
- tekintettel az európai szerződési jogról szóló 2007. december 12-i állásfoglalására ⁽³⁾,
- tekintettel az európai szerződési jogról szóló 2006. szeptember 7-i állásfoglalására ⁽⁴⁾,
- tekintettel az európai szerződési jog és a közösségi vívmányok felülvizsgálata tekintetében a követendő útról szóló 2006. március 23-i állásfoglalására ⁽⁵⁾,
- tekintettel a kérdéssel kapcsolatos 1989. május 26-i ⁽⁶⁾, 1994. május 6-i ⁽⁷⁾, 2001. november 15-i ⁽⁸⁾ és 2003. szeptember 2-i ⁽⁹⁾ állásfoglalásaira,

⁽¹⁾ HL L 105., 2010.4.27., 109. o.

⁽²⁾ HL C 295. E, 2009.12.4., 31. o.

⁽³⁾ HL C 323. E, 2008.12.18., 364. o.

⁽⁴⁾ HL C 305. E, 2006.12.14., 247. o.

⁽⁵⁾ HL C 292. E, 2006.12.1., 109. o.

⁽⁶⁾ HL C 158., 1989.6.26., 400. o.

⁽⁷⁾ HL C 205., 1994.7.25., 518. o.

⁽⁸⁾ HL C 140. E, 2002.6.13., 538. o.

⁽⁹⁾ HL C 76. E, 2004.3.25., 95. o.

2011. június 8., szerda

- tekintettel eljárási szabályzata 48. cikkére,
- tekintettel a Jogi Bizottság jelentésére, valamint a Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottság és a Gazdasági és Monetáris Bizottság véleményére (A7-0164/2011),
- A. mivel évek óta zajlanak a megbeszélések az európai szerződési joggal kapcsolatos kezdeményezésről, amelynek célja a többek között a szerződési joggal foglalkozó szövegek közötti eltérések miatt az egységes piacon jelentkező problémák megoldása,
- B. mivel a globális pénzügyi válság fényében minden eddiginél fontosabbnak tűnik, hogy a belső piac lehetőségeinek teljes kiaknázása érdekében koherens európai szerződési jogi rendszer jöjjön létre, és ekként segítsen az Európa 2020 stratégiával kapcsolatos céljaink elérésében,
- C. mivel az egységes piac – számos tényező, köztük az egységes piacra vonatkozóan már meglévő jogszabályok végrehajtásának elmaradása miatt – továbbra is széttöredezett,
- D. mivel behatóbb tanulmányokra van szükség annak megértéséhez, hogy a belső piac miért széttöredezett továbbra is, és hogyan lehet ezeket a problémákat a legjobban kezelni, például hogyan lehet biztosítani a meglévő jogszabályok végrehajtását,
- E. mivel a Bizottság fent említett zöld könyvében számos lehetőséget ismertetett az európai szerződési jogi eszközre vonatkozóan, amelyek a vállalati kedv fokozásához, illetve a polgárok egységes piacba vetett bizalmának megszilárdításához segíthetnek hozzá,
- F. mivel az európai szerződési jog közös referenciakeretével kapcsolatosan a Bizottságnak segítséget nyújtó szakértői csoport az érintett felek kerekasztalával közösen megkezdte a munkáját,
- G. mivel nem a nemzeti szintű eltérő szerződési jogok képezik a kkv-k és a fogyasztók előtt a határokon átnyúló tevékenységek tekintetében meglévő egyetlen akadályt, hiszen olyan más problémákkal is szembesülnek, mint például a nyelvi akadályok, az eltérő adórendszerek, az online kereskedők megbízhatóságának kérdése, a széles sávhoz való korlátozott hozzáférés, a digitális jártasság, biztonsági problémák, az egyes tagállamok népességének demográfiai összetétele; adatvédelmi aggályok; a panaszok kezelése és a szellemi tulajdonjogok kérdése stb.,
- H. mivel a Bizottság 2008. évi felmérése szerint a kiskereskedők 80 %-a csak a hazai piacon forgalmazza a termékeit, a határokon átnyúló forgalmazás pedig csak kevés tagállamba irányul ⁽¹⁾,
- I. mivel különbséget kell tenni a hagyományos, határokon átnyúló ügyletek és az elektronikus kereskedelem között, amely utóbbinál különös problémák állnak fenn, és amely esetében a tranzakciós költségek eltérőek; mivel a jövőbeli hatásvizsgálatok céljából körültekintően és pontosan kell meghatározni, hogy a tranzakciós költségeket hogyan számítják ki;
- J. mivel egyértelmű, hogy a külföldi (fogyasztóvédelmi) szabályozás határokon átnyúló tranzakciókra történő, a Róma I. rendelet ⁽²⁾ szerinti alkalmazása jelentős, becslések szerint egyedül az Egyesült Királyságban tagállamonként és vállalatonként 15 000 eurós költséget hárít a vállalkozásokra, elsősorban a kis- és középvállalatokra ⁽³⁾,

⁽¹⁾ Eurobarometer 224, 2008, 4.o.

⁽²⁾ HL L 177., 2008.7.4., 6. o.

⁽³⁾ UK Federation of Small Businesses, a Róma I. rendeletről szóló álláspont (2007).

2011. június 8., szerda

- K. mivel több információ szükséges a Róma I. rendelet 6. cikke (2) bekezdésének és a 4. cikke (1) bekezdése a) pontjának alkalmazásából adódó tranzakciós költségekre vonatkozóan, tekintettel arra, hogy a Róma I. rendeletet csak 2009. decembere óta alkalmazzák,
- L. mivel e tranzakciós költségeket tekintik a határokon átnyúló kereskedelem egyik jelentős akadályának, ahogyan azt a 2011-ben megkérdezett, már határokon átnyúló kereskedelmet folytató európai kiskereskedők 50 %-a megerősítette, akik azt állították, hogy a határokon átnyúló kereskedelemre alkalmazandó jogok uniós harmonizálása növelné a határokon átnyúló forgalom volumenét, míg 41 % szerint nem nőne a forgalom; mivel ehhez képest a határokon átnyúló kereskedelmet nem folytató kiskereskedők 60 %-a szerint a fokozottabban harmonizált szabályozási környezetben nem nőne határokon átnyúló forgalma, és 25 % állította, hogy nagyobb lenne a forgalma ⁽¹⁾
- M. mivel a szerződéses viszonyok bonyolultsága, a szerződésekben alkalmazott tisztességtelen feltételek, a nem megfelelő és elégtelen tájékoztatás, a nem hatékony és időigényes eljárások azok a legnyilvánvalóbb akadályok, amelyekkel az egységes piac vonatkozásában a fogyasztóknak és a kkv-knak szembe kell nézniük,
- N. mivel rendkívül fontos, hogy az EU-tól kiinduló bármely kezdeményezés mind a vállalkozások, mind pedig a fogyasztók valós igényeire és aggályaira reagáljon; mivel ezek az aggályok kiterjednek a jogi, illetve nyelvi problémákra (a kisvállalkozások tekintetében állandó szerződési feltételekre vonatkozó rendelkezések minden uniós nyelven) és a szerződések teljesítésének határokon átnyúló kikényszerítésével kapcsolatos nehézségekre is (az eljárási jog területén önálló uniós intézkedésekre vonatkozó rendelkezések),
- O. mivel az online piac egy bizottsági tanulmány becslése szerint továbbra is szétőredezett: egy felmérés szerint 10 964 határokon átnyúló próbarendelés 61 %-a sikertelen volt, és határokon átnyúló vásárlás révén a fogyasztó nagyobb eséllyel talál olcsóbb ajánlatot ⁽²⁾, illetve olyan termékeket is megvásárolhat, amelyek nem állnak rendelkezésre a hazai online piacon ⁽³⁾, mivel a 61 %-os adat igen magasnak tűnik, és további tanulmányozást, ellenőrzést és értékelést igényel,
- P. mivel a fokozatos harmonizáció nem számolja fel hatékonyan a belső piacon az eltérő nemzeti szerződési jogokból eredő akadályokat, az ezen a téren megtett bármely intézkedésnek egyértelmű bizonyítékon kell alapulnia arra vonatkozóan, hogy egy ilyen kezdeményezés tényleges különbséget jelentene, amelyet más, kevésbé erőszakos eszközökkel nem lehetne elérni,
- Q. mivel a közös európai szerződési jog a fogyasztók javát szolgálja, és különösen hozzájárul a több és könnyebben hozzáférhető, határokon átnyúló kereskedelemhez a belső piacon belül,
- R. mivel a fogyasztói jogokról szóló irányelvről ⁽⁴⁾ folytatott tárgyalások megmutatták, mennyire nehéz a szerződésekre alkalmazott fogyasztói jogot harmonizálni anélkül, hogy sérülne a magas szintű európai fogyasztóvédelmi norma iránti közös elkötelezettség, továbbá hogy hogyan korlátozza mindez a folyamatot,
- S. mivel az európai szerződési jog kérdéskörében meghozott valamennyi intézkedésnek figyelembe kell vennie a kötelező erejű nemzeti szabályokat, és összeegyeztethetőnek kell lennie a későbbiekben hatályba lépő fogyasztói jogi irányelvvel, amely jelentős hatással fog járni az európai szerződési jog területén egy esetleges jövőbeli eszköz tartalmára és harmonizációs szintjére; mivel a következő hónapok során folyamatosan és körültekintően nyomon kell követni ennek végrehajtását annak meghatározása érdekében, hogy az opcionális eszköz hatálya mire terjedjen ki;

⁽¹⁾ Flash Eurobarometer 300, 2011 http://ec.europa.eu/consumers/strategy/docs/retailers_eurobarometer_2011_en.pdf

⁽²⁾ COM(2009) 0557., 3. o.

⁽³⁾ U.o.

⁽⁴⁾ COM(2008)0614

2011. június 8., szerda

T. mivel az európai szerződési jog területén bármely végterméknek reálisnak, kivitelezhetőnek, arányosnak és alaposan átgondoltnak kell lennie, mielőtt szükség esetén az európai társjogalkotók módosítják és hivatalosan elfogadják,

1. támogatja azon akadályok felszámolását, amelyekkel a belső piacon belüli, határokon átnyúló ügyletekben részt venni kívánók szembesülnek, valamint úgy véli, hogy az európai szerződési joggal kapcsolatos projekt hasznos lehet a belső piacon rejlő lehetőségek, valamint az ehhez kapcsolódóan a gazdaság és a foglalkoztatás terén elérhető haszon teljes kiaknázásához;

2. üdvözli a zöld könyvről folytatott nyílt vitát, és elvárja, hogy a Bizottság illetékes részlegei e konzultáció eredményeit alapos vizsgálatnak vessék alá;

3. hangsúlyozza a kkv-k és kézműipari vállalkozások gazdasági jelentőségét az európai gazdaságban; ezért kitart amellett, hogy biztosítani kell, hogy a kisvállalkozói intézkedéscsomag keretében támogatott „gondolkodj először kicsiben!” elvet megfelelően hajtsák végre és prioritásnak tekintsek a szerződési joggal kapcsolatos uniós kezdeményezésekről szóló vitában;

Az európai szerződési jogi eszköz jogi természete

4. üdvözli az európai szerződési jog szakértői csoportja által készített megvalósíthatósági tanulmány eredményeinek közelmúltbeli közzétételét és a Bizottság azon kötelezettségvállalását, hogy folytatja az opcionális eszköz hatályával és tartalmával kapcsolatos konzultációt, és ennek jegyében sürgeti a Bizottságot, hogy döntéshozatali folyamatának részeként az összes érdekelttel folytasson valóban nyílt és átlátható megbeszélést a megvalósíthatósági tanulmány felhasználásának módjáról;

5. elismeri, hogy további előrelépésre van szükség a szerződési jog területén, és más opciók közül az opcionális eszköz rendeleti úton történő bevezetésére vonatkozó 4. opciót támogatja, hatásvizsgálatot és a jogalap tisztázását követően; úgy véli, ezt az opcionális eszközt egy intézményközi megállapodás útján elfogadott „eszköztárral” lehetne kiegészíteni; felszólít a valamennyi uniós nyelvre lefordított, online elérhető alternatív vitarendezési rendszerrel összekapcsolt „európai szabványos szerződésminták” kidolgozására, ami költségghatékony és egyszerűbb megoldásként mind a szerződő felek, mind pedig a Bizottság számára előnyös lenne;

6. úgy véli, hogy csak a rendelet jogi formájának alkalmazásával biztosítható a szükséges egyértelműség és jogbiztonság;

7. hangsúlyozza, hogy az európai szerződési jog opcionális eszközét bevezető rendelet a közvetlen hatály miatt javítaná a belső piac működését, és előnyökkel járna a cégek (költségcsökkenés a kollíziós szabályok megelőzése által), a fogyasztók (jogbiztonság, bizalom, magas szintű fogyasztóvédelem) és a tagállamok igazságszolgáltatási rendszerei számára (szükségtelemmé válik a külföldi jog tanulmányozása);

8. üdvözli, hogy a választott megoldás kellőképpen figyelembe veszi a szubszidiaritás elvét, és a szerződési és polgári jog tekintetében nem sérti a tagállamok jogalkotási hatáskörét;

9. úgy véli, az „eszköztár” lépcsőről lépésre lehetne bevezetni, kezdetben a Bizottság eszköze lenne, majd ezt lehetne az intézmények közötti megállapodások létrejöttével az uniós jogalkotó eszközévé alakítani; hangsúlyozza, hogy az „eszköztár” megfelelő jogi háttérrel és alapot nyújtana az opcionális eszköz és a szabvány feltételek működéséhez, és a már meglévő fogyasztóvédelmi jogi vívmányok keretén belül, illetve azon kívül elhelyezkedő kötelező nemzeti fogyasztóvédelmi szabályok értékelésén kell alapulnia;

2011. június 8., szerda

10. úgy véli, azzal, hogy az opcionális eszköz kiegészül egy „eszköztárral”, világosabb információk állnak majd rendelkezésre az uniós eszközt illetően, amely lehetővé teszi, hogy a felek jobban megértsék jogaikat, és ezek ismeretében hozzanak döntést az ezen a rendszeren alapuló szerződések megkötéséről, és a jogi keret ezáltal érthetőbbé, nem pedig bonyolultabbá válik;

11. úgy véli, hogy minden – akár a vállalkozások közötti, akár a vállalkozások és fogyasztók közötti ügyletekben érintett – fél számára lehetővé kell tenni, hogy a nemzeti vagy nemzetközi jog alternatívájaként (opt-in) szabadon választhassa vagy mellőzhesse az opcionális eszközt, ennél fogva felszólítja a Bizottságot, hogy tisztázza az opcionális eszköz, valamint a Róma I. rendelet és a nemzetközi egyezmények – köztük az ENSZ áruk nemzetközi adásvételi szerződéseiről szóló egyezménye (CISG) – között tervezett kapcsolatot; úgy véli azonban, hogy további figyelmet kell szentelni annak biztosítására, hogy az opcionális eszköz védelmet nyújtson a fogyasztók és a kisvállalkozások számára, mivel kereskedelmi partnerként ők vannak gyengébb helyzetben, és hogy a jog megválasztása során minden egyértelmű legyen; ezért felszólítja a Bizottságot, hogy a fogyasztók opcionális eszközbe vetett bizalmának növelése érdekében és azért, hogy megfelelő információk birtokában hozhassanak döntést arra vonatkozóan, hogy e szerint az alternatíva szerint kívának-e szerződést kötni, egészítse ki az opcionális eszközt további információkkal, amelyek világos, pontos és érthető nyelven ismertetik a fogyasztói jogokat, valamint azt, hogy e jogok nem fognak sérülni;

12. úgy véli, egy opcionális eszköz európai hozzáadott értéket teremtene, különösen azzal, hogy jobbiztonságot adna az Európai Bíróság joggyakorlata révén, egyszerre biztosítva lehetőséget a jogi és a nyelvi akadályok leküzdésére, hiszen egy opcionális eszköz értelemszerűen minden uniós nyelven elérhető lenne; hangsúlyozza, hogy az európai intézmények működésének jobb megértése és elfogadása érdekében az európai polgárok részére lehetővé kell válnia, hogy hozzáférhető és felhasználóbarát online fordítóprogramok segítségével lefordíthassák az opcionális eszközre vonatkozó valamennyi információt, hogy a kívánt tudnivalókat a saját anyanyelvükön olvashassák el;

13. lehetséges gyakorlati előnyt lát az opcionális eszköz rugalmasságában és önkéntes jellegében; felszólítja azonban a Bizottságot, hogy a fogyasztók és a vállalkozások számára egyaránt tisztázza az eszköz előnyeit, és hogy tegye még inkább egyértelművé, hogy mely szerződő fél választhat az opcionális eszköz és a „rendszeres” alkalmazandó jog között, valamint azt, hogy a Bizottság hogyan kívánja csökkenteni a tranzakciós költségeket; felszólítja a Bizottságot, hogy az opcionális eszközre irányuló valamennyi javaslata tartalmazzon a rendszeres nyomon követésre és felülvizsgálatra szolgáló mechanizmust, amely biztosítja valamennyi érintett fél szoros bevonását annak biztosítása érdekében, hogy az opcionális eszköz lépést tartson a szerződési jog területén, különösen a Róma I-ben már meglévő vívmányokkal, piaci igényekkel, valamint a jogi és gazdasági fejleményekkel;

Az eszköz alkalmazási köre

14. úgy véli, hogy az eszköznek a vállalkozások egymás közötti szerződéseit, valamint a vállalkozások és a fogyasztók közötti szerződéseket egyaránt le kell fednie; hangsúlyozza, hogy az opcionális eszköznek a fogyasztók magas szintű védelmét kell biztosítania annak érdekében, hogy a fogyasztókat kárpótolja azért a védelemért, amelyet általában a nemzeti jog alapján élveznének; további magyarázatot kér arra vonatkozóan, hogy mindez hogyan érhető el; úgy véli, hogy ennél fogva a fogyasztóvédelem szintjének a fogyasztóvédelmi vívmányokban biztosított minimumvédelemnél magasabbnak kell lennie, és annak a kötelező erejű nemzeti szabályokra ki kell terjednie, mivel kielégítő megoldásokat kell találni a nemzetközi magánjogi problémákra; úgy véli, hogy a magas szintű fogyasztóvédelem a vállalkozások érdekét is szolgálja, hiszen csak akkor tudnak részesülni az opcionális eszköz nyújtotta előnyökből, ha a fogyasztók valamennyi tagállamban biztosak abban, hogy az opcionális eszköz megválasztása nem fosztja meg őket a védelemtől;

15. hangsúlyozza, hogy a polgárok felé pozitívan kell kommunikálni az egységes európai szerződési jog előnyeit a politikai legitimitás és támogatás érdekében;

16. megállapítja, hogy a nemzeti jogrendszerek közös hagyományait tiszteletbe tartva a B2B- és B2C-szerződéseket illetően a szerződési jog differenciált kialakítására kell törekedni, különös figyelmet fordítva a gyengébb szerződő felek, nevezetesen a fogyasztók védelmére;

2011. június 8., szerda

17. rámutat arra, hogy a szerződésekre alkalmazott fogyasztóvédelmi jog alapvető elemeit a különböző európai szabályozások már magukban foglalják, valamint hogy a fogyasztóvédelmi vívmányok jelentős részét a fogyasztói jogokról szóló irányelv valószínűleg egységes szerkezetbe foglalja majd; rámutat arra, hogy az említett irányelv a fogyasztók és a vállalkozások számára könnyen átlátható, egységes törvény-szöveget biztosítana; ezért hangsúlyozza, hogy a végső döntéssel meg kell várni a fogyasztói jogokról szóló irányelvről folytatott tárgyalások kimenetelét;

18. továbbá úgy véli, hogy figyelembe véve a különböző szerződések, különösen a B2C és a B2B szerződések sajátos jellegét, a szerződési jog legfontosabb nemzeti és nemzetközi elveit és a fogyasztóvédelem magas fokának alapelvét, a B2B szerződések tekintetében meg kell őrizni a meglévő ágazati gyakorlatokat és a szerződési szabadság elvét;

19. úgy véli, hogy a választható közös európai szerződési jog a belső piac működőképességét javíthatná, miközben a tagállamokon belüli nemzeti szerződési jogokat nem érintené;

20. úgy véli, hogy az opcionális eszköznek első körben a határokon átnyúló helyzetekben kellene választható eszközként rendelkezésre állnia, továbbá hogy garantálni kell, hogy a tagállamok megakadályozzák az opcionális eszközzel való visszaélést a valójában nem határokon átnyúló esetekben, megjegyzi, hogy az eszköz a hazai helyzetekben is előnyökkel szolgálhat, különösen az egyszerűség és a költséghatékonyság tekintetében jelentkező, elsősorban a kkv-szektorban kedvező előnyök következtében; úgy véli, hogy külön kell elemezni, milyen hatásokkal járna az eszköz hazai alkalmazása a szerződési joggal foglalkozó nemzeti rendelkezésekre;

21. elismeri, hogy az e-kereskedelemmel vagy távértékesítéssel kapcsolatos szerződések jelentős arányt képviselnek a határokon átnyúló ügyleteken belül; úgy véli, hogy miközben az opcionális eszközt nem kellene ezekre a tranzakciókra korlátozni, lehetnek előnyei annak, ha első körben más korlátok is bevezetésre kerülnek az opcionális eszköz alkalmazása tekintetében addig, amíg nincs elég tapasztalat ezzel kapcsolatban;

22. rámutat, hogy az EU-n belül különösen fontos az e-kereskedelem megkönnyítése, tekintettel arra, hogy ez az ágazat alulfejlett, valamint úgy véli, fel kell mérni, hogy a nemzeti szerződésjog-rendszerek közötti különbségek gátolhatják-e ezen ágazat fejlődését, amelyet a vállalkozások és a fogyasztók indokoltan tekintenek a jövőbeli növekedés potenciális motorjának;

23. úgy véli, hogy az „eszköztár” hatóköre meglehetősen széles lehetne, miközben az opcionális eszköznek a szigorúan vett szerződési jogi kérdésekre kell korlátozódnia; úgy véli, hogy az eszköztárnak továbbra is koherensnek kell maradnia az opcionális eszközzel, és az „eszközöknek” magukban kell foglalniuk az EU-n belüli jogi hagyományok sokszínű tárházából eredő fogalmakat, többek között például az elméleti közös referenciakeret-tervezetből (DCFR)⁽¹⁾, valamint a „Principes contractuels communs” és a „Terminologie contractuelle commune”⁽²⁾ című művekből levezetett további szabályokat; valamint hogy a fogyasztói szerződésre vonatkozó joggal kapcsolatos ajánlásainak valóban magas szintű fogyasztóvédelmen kell alapulniuk;

24. felszólítja a Bizottságot és a szakértői csoportot, hogy tegye egyértelművé, mi minősül „kulcsfontosságú szerződési jogi kérdésnek”;

25. hasznosnak tartana egy olyan opcionális eszközt, amely konkrét rendelkezéseket tartalmazna a leggyakoribb szerződéstípusokra vonatkozóan, különösen az értékesítés és a szolgáltatások terén; ismételten kéri, hogy az opcionális eszköz hatálya terjedjen ki a biztosítási szerződésekre is, mivel egy ilyen eszköz különösen hasznos lehetne a kisebb értékű biztosítási szerződések esetében; hangsúlyozza, hogy a biztosítási szerződési jog területén már megkezdtek az európai biztosítási szerződésjog alapelveivel (PEICL) kapcsolatos előkészítő munkákat, amelyeket be kell emelni az európai szerződési jog szövegébe, felül kell vizsgálni és tovább kell gondolni; ugyanakkor óvatosságra szólít fel, ami a pénzügyi szolgáltatások bármilyen, ebben a fázisban javasolt szerződési jogi eszközbe való bevonását illeti, és felkéri a Bizottságot, hogy saját szolgálatain belül hozzon létre egy szakértői csoportot a pénzügyi szolgáltatásokkal kapcsolatos jövőbeni

⁽¹⁾ Principles, Definitions and Model Rules of European Private Law - Draft Common Frame of Reference (DCFR) (Az európai magánjog elvei, fogalom meghatározásai és mintaszabályai – Közös referenciakeret-tervezet)

⁽²⁾ B. Fauvarque-Cosson és D. Mazeaud (dir.) Droit privé comparé et européen (Összehasonlító és európai magánjog) c. gyűjtemény, 6. és 7. kötet, 2008.

2011. június 8., szerda

előkészítő munkák céljára annak biztosítása érdekében, hogy minden jövőbeni eszköz figyelembe vegye a pénzügyi szolgáltatási ágazat lehetséges egyedi jellemzőit és a Bizottság más szolgálatai által tett kezdeményezéseket, kéri továbbá, hogy már a korai szakaszokban vonják be az Európai Parlamentet;

26. kiemeli, hogy felmerült több olyan egyedi kérdéskör, például a digitális jogok és a hasznélvezet, amelyek vonatkozásában hasznos lenne egy opcionális eszköz; másrészt úgy véli, hogy érdemes lehet kizárni az alkalmazási körből az összetett közjogi szerződések bizonyos típusait; felszólítja a szakértői csoportot, vizsgálja meg a szerzői jogok területén kötött szerződések bevonásának lehetőségét a szerződéses jogviszonyokban gyakorta gyengébb félként szereplő szerzők helyzetének javítása céljából;

27. úgy véli, hogy az opcionális eszköznek összhangban kell lennie a szerződési jog területén meglévő vívmányokkal;

28. emlékeztet arra, hogy az európai szerződési joggal kapcsolatban még sok a megválaszolandó kérdés és a megoldatlan probléma; felszólítja a Bizottságot, hogy vegye figyelembe az ítélkezési gyakorlatot, az árukereskedelmre vonatkozó nemzetközi megállapodásokat – például a nemzetközi árukereskedelmi szerződésekről szóló ENSZ-egyezményt –, valamint a fogyasztói jogokról szóló irányelv hatását; hangsúlyozza a szerződési jog Unión belüli harmonizálásának fontosságát, figyelembe véve ugyanakkor a vonatkozó nemzeti szabályozásokat, amelyek magas szintű védelmet nyújtanak a vállalkozók és fogyasztók közötti (B2C) szerződések vonatkozásában;

Az európai szerződési jogi eszköz gyakorlati alkalmazása

29. hangsúlyozza, hogy az opcionális eszköznek a fogyasztók és a kkv-k valós érdekeit kell szolgálnia, és egyszerűnek, egyértelműnek és kiegyensúlyozottnak kell lenni, hogy ennek következtében könnyen használható és vonzó legyen minden érdekelt számára;

30. úgy véli, hogy bár az opcionális eszköz egységes törvényszöveget eredményezne, továbbra is szükség lenne olyan standard kereskedelmi szabályok és feltételek bevezetésére, amelyek egyszerű és közérthető formában fogalmazhatók meg, és amelyek felhasználásra készen a vállalkozások, különösen a kkv-k rendelkezésére állnak, és amelyekre a fogyasztói bizalom garantálása érdekében valamiféle jóváhagyás vonatkozik; megállapítja, hogy az opcionális eszközön alapuló szabványos szerződési feltételek fokozottabb jogbiztonságot kínálnának, mint a nemzeti jogokon alapuló, EU-szerte szabványos feltételek, amelyek fokoznák az eltérő nemzeti értelmezések lehetőségét;

31. emlékeztet rá, hogy továbbra is prioritásnak számít a határokon átnyúló, különösen a kkv-knek és fogyasztóknak szánt – gyors és költséghatékony – alternatív vitarendezési mechanizmusra irányuló munka, ám hangsúlyozza, hogy e mechanizmus ügyét is előmozdítja, ha a felek az opcionális eszköz által biztosított közös jogszabályi szöveget alkalmazzák; felkéri a Bizottságot, hogy a javaslat előterjesztésekor vegye figyelembe az ilyen szinergiákat is; megállapítja, hogy az online vitarendezéssel foglalkozó UNCITRAL munkacsoport az alternatív vitarendezés megkönnyítésének eszközeként ⁽¹⁾ szintén érdeklődést mutatott az opcionális eszköz iránt, ezért azt javasolja, hogy a Bizottság kövesse nyomon a más nemzetközi testületek keretében zajló fejleményeket;

32. úgy véli, hogy a határokon átnyúló jogorvoslati rendszerek működésének és hatékonyságának javítását megkönnyítené, ha közvetlen kapcsolat épülne ki az opcionális eszköz, az európai fizetési meghagyásos eljárás és a kis értékű követelések esetén alkalmazható európai eljárás között; úgy véli, hogy ki kell fejleszteni az elektromos felszólító levelet annak érdekében, hogy könnyebb legyen a cégek részére jogaik védelme, különösen a szellemi tulajdon és a kis értékű követelések esetén alkalmazható európai eljárás területén;

⁽¹⁾ United Nations Commission on International Trade Law Report of Working Group III (Online Dispute Resolution) on the work of its twenty-second session (az ENSZ-nek a III. munkacsoport nemzetközi kereskedelmi jogi jelentésével foglalkozó bizottsága [online vitarendezés], a 22. ülészakon folytatott munkáról, Bécs, 2010. december 13–17.), 8., 10. o.

2011. június 8., szerda

33. aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy a fogyasztók gyakran úgy érzik, nincs választási lehetőségük a szerződési feltételeket illetően, és gyakran találják magukat abban a kényszerhelyzetben, hogy vagy elfogadják a feltételeket, vagy nem kötnek szerződést; határozottan úgy véli, hogy az opcionális eszköz kiegészítése egy „eszköztárral” és egy sor, minden nyelvre lefordított, szerződési szabványfeltétellel, ösztönözni fogja EU-szerte a piacra újonnan belépőket, ezzel fokozza a versenyt és szélesíti a fogyasztók rendelkezésére álló általános választéket;

34. hangsúlyozza, hogy ugyan bármely végleges eszköz hatékonyságának végső próbája maga a belső piac, előre le kell szögezni, hogy a kezdeményezés hozzáadott értéket képvisel a fogyasztók számára, és nem fogja nehezíteni a határokon átnyúló ügyletek bonyolítását a fogyasztók és a vállalkozások számára; hangsúlyozza, hogy szabályokat kell alkotni arról, hogy a szerződési jog létéről és működéséről megfelelő tájékoztatás álljon rendelkezésre valamennyi potenciális érdeklődő és érintett (többek között a nemzeti bíróságok) részére;

35. megállapítja, hogy az európai szerződési jog célkitűzésével összefüggésben nem szabad figyelmen kívül hagyni a működő európai polgári jogi bírászkodás fontosságát;

36. sürgeti a Bizottságot, hogy a tagállamokkal együttműködve végezzen minőségi ellenőrzéseket annak megállapítására, hogy az európai szerződési jog javasolt eszközei felhasználóbarát eszközök-e, teljes mértékben megfelelnek-e a polgárok érdekeinek, hozzáadott értéket biztosítanak-e a fogyasztók és a vállalkozások számára, erősítik-e az egységes piacot és megkönnyítik-e a határokon átnyúló kereskedelmet;

Az érintettek bevonása, hatásvizsgálat

37. hangsúlyozza, hogy létfontosságú bevonni valamennyi érintett felet az egész Unióból és a különféle ágazatokból, ideértve a gyakorló jogászokat is, és emlékezteti a Bizottságot, hogy folytasson széles körű és átlátható konzultációt valamennyi érdekléssel azelőtt, hogy a szakértői csoport eredményei alapján döntést hozna;

38. nagyra értékeli, hogy a bevont szakértők és érintett felek már most széles földrajzi és szektorális spektrumot ölelnek fel; úgy véli, hogy az érintettek hozzájárulása még ennél is fontosabb lesz a konzultációs szakasz után, és egy esetleges konkrét jogalkotási eljárás elindítását követően, amikor e hozzájárulásokra a lehető legszélesebb kör bevonásával és a lehető legátláthatóbb módon kellene sort keríteni;

39. a jobb jogalkotás elvével összhangban emlékeztet rá, hogy átfogó és széles körű hatásvizsgálatra van szükség, amely elemzi a különféle politikai lehetőségeket – köztük azt a lehetőséget is, hogy nem kerül sor uniós intézkedésre –, miközben a gyakorlati szempontokra összpontosít, például a kkv-kra és a fogyasztókra háruló esetleges következményekre, a belső piaci tisztességtelen versenyre gyakorolt lehetséges hatásokra, annak pontosítására, hogy milyen hatással lesz e megoldások mindegyike a közösségi vívmányokra és a nemzeti jogrendszerekre;

40. úgy véli – a kért hatásvizsgálat eredményeinek függvényében –, hogy a szerződési jog uniós szinten történő harmonizálása hatékonyabban biztosíthatná a konvergenciát és az egyenlő feltételeket, ám a tagállamok és az e tekintetben jogalkotási hatáskörrel bíró régiók jogrendjeinek harmonizálásával kapcsolatos kihívások miatt egy opcionális eszköz megvalósíthatóbb megoldás, amennyiben biztosítható, hogy a fogyasztók és a vállalkozások számára egyaránt hozzáadott értéket képviseljen;

41. kitart amellett, hogy az Európai Bizottság által előterjesztendő bármely jövőbeli opcionális eszköz tekintetében a Parlamenttel teljes körűen konzultálni kell, és be kell vonni a rendes jogalkotási eljárásba, továbbá hogy ezen eljárás keretében kell megvizsgálni és módosítani bármely javasolt opcionális eszközt;

*

* *

42. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.

2011. június 8., szerda

Európai szakképzési együttműködés az „Európa 2020” stratégia támogatására

P7_TA(2011)0263

Az Európai Parlament 2011. június 8-i állásfoglalása az „Európa 2020” stratégiát támogató európai szakképzési együttműködésről (2010/2234(INI))

(2012/C 380 E/10)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a „Megújított szociális menetrend: Lehetőségek, hozzáférés és szolidaritás a XXI. századi Európában” című, 2008. július 2-i bizottsági közleményre (COM(2008)0412),
- tekintettel az „Új lendület az európai szakképzési együttműködésnek az „Európa 2020” stratégia támogatására” című, 2010. június 9-i bizottsági közleményre (COM(2010)0296),
- tekintettel a Bizottság „Kulcskompetenciák a változó világban” című 2009. november 25-i közleményére (COM(2009)0640),
- tekintettel „Az egész életen át tartó tanuláshoz szükséges kulcskompetenciák” című 2006. december 18-i, 2006/962/EK európai parlamenti és tanácsi ajánlásban ⁽¹⁾ „európai referenciakeretként” meghatározott nyolc kulcskompetenciára,
- tekintettel az európai szakoktatási és szakképzési kreditrendszer (ECVET) létrehozásáról szóló európai parlamenti és tanácsi ajánlásra irányuló, 2008. április 9-i javaslatra (COM(2008)0180),
- tekintettel a tízéves „Oktatás és képzés 2010” munkaprogramra és azt követően az annak megvalósítása terén elért előrehaladásról szóló közös időközi jelentésekre,
- tekintettel „Az EU ifjúsági stratégiája – befektetés és az érvényesülés elősegítése” című, 2009. április 27-i bizottsági közleményre (COM(2009)0200),
- tekintettel „Az EU ifjúsági stratégiája – befektetés és az érvényesülés elősegítése” című, 2010. május 18-i állásfoglalására ⁽²⁾,
- tekintettel az ifjúságpolitika terén folytatott európai együttműködés megújított keretéről (2010–2018) szóló, 2009. november 27-i tanácsi állásfoglalásra,
- tekintettel a fiatalság munkaerőpiacra való bejutásának, valamint a gyakornoki, szakmai gyakorlati és gyakorlati képzési lehetőségeknek az előmozdításáról szóló 2010. július 6-i állásfoglalására ⁽³⁾,
- tekintettel a „Mozgásban az ifjúság – Kezdeményezés a fiatalokban rejlő potenciál felszabadítására az Európai Unióban megvalósítandó intelligens, fenntartható és inkluzív növekedés érdekében” című bizottsági közleményre (COM(2010)0477),

⁽¹⁾ HL L 394., 2006.12.30., 10. o.⁽²⁾ HL C 161. E, 2011.5.31., 21. o.⁽³⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2010)0262.

2011. június 8., szerda

- tekintettel az oktatás és képzés terén folytatott európai együttműködés stratégiai keretrendszeréről („Oktatás és képzés 2020”) szóló, 2009. május 12-i tanácsi következtetésekre,
- tekintettel az ifjúságpolitika területén folytatott európai együttműködés jelenlegi keretének értékeléséről és a megújított keret jövőbeli kilátásairól szóló, 2009. május 11-i tanácsi következtetésekre (09169/2009),
- tekintettel az „Európai digitális menetrend” című, 2010. augusztus 26-i bizottsági közleményre (COM(2010)0245),
- tekintettel a Tanács az új munkahelyekhez szükséges új készségekről szóló, 2007. november 15-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
- tekintettel a „Kulcskompetenciák a változó világban: az „Oktatás és képzés 2010” munkaprogram megvalósítása” című 2010. május 18-i állásfoglalására ⁽²⁾,
- tekintettel az egész életen át tartó tanuláshoz szükséges tudás, a kreativitás és az innováció fejlesztése érdekében történő megvalósításáról – az „Oktatás és képzés 2010” munkaprogram megvalósításáról szóló, 2008. december 18-i állásfoglalására ⁽³⁾,
- tekintettel „A karriertanácsadás szakmai fejlesztése: gyakorlati kompetenciák és képzési útvonalak Európában” című 2009. márciusi Cedefop-tanulmányra,
- tekintettel az „Európa jövőjéhez szükséges képesítések: a szakmai képesítésekre vonatkozó igények előrejelzése” című 2009. májusi Cedefop-tanulmányra,
- tekintettel az „Európa 2020: Az intelligens, fenntartható és inkluzív növekedés stratégiája” című, 2010. március 3-i bizottsági közleményre (COM(2010)2020),
- tekintettel az egész életen át tartó tanulást támogató kompetenciákról és az „új munkahelyekhez szükséges új készségek” elnevezésű kezdeményezéséről szóló, 2010. május 11-i tanácsi következtetésekre,
- tekintettel „Az európai szakképzési kreditrendszer (ECVET): A tanulási eredmények transzferének, összegyűjtésének és elismerésének rendszere Európában” című, 2006. október 31-i bizottsági szolgálati munkadokumentumra (SEC(2006)1431),
- tekintettel a Tanács és a tagállamok kormányainak a Tanács keretében ülésező képviselői által elfogadott, a szakoktatás és szakképzés (VET) területén való fokozott európai együttműködés jövőbeni prioritásairól szóló következtetésekről (16459/2008) a Tanács által 2008. december 5-én folytatott tanácskozások eredményére,
- tekintettel az Európai szakoktatási és szakképzési kreditrendszer (ECVET) létrehozásáról szóló, 2009. június 18-i európai parlamenti és tanácsi ajánlásra ⁽⁴⁾,
- tekintettel a szakképzés európai minőségbiztosítási referenciakeretének létrehozásáról szóló, 2009. június 18-i európai parlamenti és tanácsi ajánlásra ⁽⁵⁾,

⁽¹⁾ HL C 290., 2007.12.4., 1. o.

⁽²⁾ HL C 161. E, 2011.5.31., 8. o.

⁽³⁾ HL C 45. E, 2010.2.23., 33. o.

⁽⁴⁾ HL C 155., 2009.7.8., 11. o.

⁽⁵⁾ HL C 155., 2009.7.8., 1. o.

2011. június 8., szerda

- tekintettel az egész életen át tartó tanulás európai képesítési keretrendszerének létrehozásáról szóló, 2008. április 23-i európai parlamenti és tanácsi ajánlásra ⁽¹⁾,
 - tekintettel a fiatalok mobilitásáról szóló, 2008. november 21-i tanácsi következtetésekre ⁽²⁾;
 - tekintettel az egész életen át tartó tanuláshoz szükséges kulcskompetenciákról szóló, 2006. december 18-i európai parlamenti és tanácsi ajánlásra,
 - tekintettel „Az oktatásra és képzésre vonatkozó lisszaboni célkitűzések tekintetében elért haladás nyomán követésére szolgáló mutatók és referenciaértékek összefüggő keretrendszere” című, 2007. február 21-i bizottsági közleményre (COM(2007)0061),
 - tekintettel a „Hatékonyság és igazságosság az európai oktatási és képzési rendszerekben” című, 2006. szeptember 8-i bizottsági közleményre (COM(2006)0481),
 - tekintettel „A veszélyeztetett fiatalok munka felé irányítása a tanuláson keresztül” (Guiding at-risk youth through learning to work) című Cedefop-tanulmányra (Luxembourg, 2010),
 - tekintettel a Cedefopnak „Az európai foglalkoztatás tudás- és készségintenzívebbé tétele” című, 2010. februári tájékoztató feljegyzésére,
 - tekintettel a Cedefop „Megfelelő képesítés? A képesítések terén fennálló egyensúlytalanságok Európában” című, 2010. júniusi tájékoztató feljegyzésére,
 - tekintettel a Cedefop „Munka és öregedés” című kiadványára (Luxembourg, 2010),
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 165. és 166. cikkére, amelyek az oktatással, a szakképzéssel, az ifjúsággal és a sporttal foglalkoznak,
 - tekintettel eljárási szabályzata 48. cikkére,
 - tekintettel a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság jelentésére és a Kulturális és Oktatási Bizottság, a Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottság és a Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság véleményére (A7-0082/2011),
- A. mivel a fiatalok munkanélküliségi rátája jelenleg 21 %, amely a munkanélküliség általános uniós szintjének kétszerese, és ez az egyik legsürgetőbb kihívás Európában, és mivel a cél az iskolából kimaradók arányának 10 % alá csökkentése, mivel a másik cél 2020-ig a nők munkaerő-piaci részvételének 70 %-kal való növelése, mivel az oktatás és képzés kulcsfontosságú tényezők a sikeres munkaerő-piaci részvétel és az élet fontos döntéseinek meghozatala tekintetében, mivel több mint 5,5 millió fiatal európai pályakezdőnek nincs munkája, társadalmi kirekesztés fenyegeti, és a szegénységgel és a lehetőségek hiányával kell szembenéznie, sok fiatal pedig kénytelen olyan bizonytalan, rosszul fizetett, korlátozott társadalombiztosítási ellátással járó állásokat elfogadni, amelyek negatív hatással vannak munkahelyi egészségükre és biztonságukra,
- B. mivel míg az Európai Unióban kiadott egyetemi oklevelek 58,9 %-át nők szerzik meg, ez az arány a PhD-oklevelek szintjén már csak 43 %, egyetemi tanári szinten pedig még alacsonyabb, és mivel az „A” besorolású egyetemi tanároknak csupán 15 %-a nő,
- C. mivel a Bizottság „Új lendület az európai szakképzési együttműködésnek az Európa 2020 stratégia támogatására” című közleménye (COM(2010)0296) nem vette figyelembe a nemek közötti esélyegyenlőség szempontjait,

⁽¹⁾ HL C 111., 2008.5.6., 1. o.

⁽²⁾ HL C 320., 2008.12.16., 6. o.

2011. június 8., szerda

- D. mivel az oktatásból a munkavégzésbe való átlépés, valamint a különböző munkahelyek közötti váltás időszaka az egész Európai Unióban strukturális kihívást jelent a munkavállalók számára; mivel az átmeneti időszak biztonsága lényeges motivációs tényező a munkavállalók munkahelyen kívüli képzésben való részvétele szempontjából; mivel a minőségi, tanulószereződéses gyakorlati képzések jelentősen elősegítik a fiatalok munkaerőpiacra való belépését,
- E. mivel a korai munkanélküliség tartós negatív hatásokkal jár, többek közt növeli a jövőbeli munkanélküliséget és az egész élet során megszerzett jövedelem alacsonyabb szintjének kockázatát,
- F. mivel a demográfiai változások és a várható élettartam megnövekedése nyomán magától értetődővé válik a hosszabb és sokrétűbb szakmai pályafutás, és mivel többek között az egész életen át tartó tanulás, az új digitális gazdaság, az új technológiákhoz való alkalmazkodás és az „Európa 2020” célkitűzések végrehajtása állást és jobb életszínvonalat biztosíthatnak,
- G. mivel a tanulók egyéni igényeihez szabott képzés, szakképzés és továbbképzés kiemelt jelentőséggel bír, növeli a verseny okozta nyomással szembeni egyéni ellenálló képességet, emeli az életszínvonalat, társadalmi és gazdasági kohéziót teremt, és jobb beilleszkedést tesz lehetővé, különösen az olyan sajátos csoportok számára, mint a migránsok, a fogyatékkal élők vagy az iskolát korán elhagyók és a kiszolgáltatott helyzetű nők,
- H. mivel a kisvállalkozások az új munkahelyek több mint 50 %-át teremtették meg Európában, és ezek olyan munkahelyek, amelyek önfenntartóak és ösztönző hatással vannak az újabb munkahelyek létrejöttére,
- I. mivel a tagállamok és a Bizottság szerepe elsősorban az volna, hogy segítsen olyan környezetet teremteni, amelyben a vállalkozások sikeresek lehetnek, fejlődhetnek és növekedhetnek, a növekedéshez pedig csökkenteni kell az adóterheket és biztosítani kell a kiszámíthatóságot, hogy a vállalkozások tervezhessenek és beruházhassanak,
- J. mivel - tekintettel a tanulók szakképzésben való részvételének tagállamonkénti jelentősen eltérő szintjére - fontos a legjobb gyakorlatok cseréje a tanulók számának növelése és minőségének javítása érdekében, akik a tagállamokban a műszaki képzést választják, amely jelenleg a résztvevők számát és minőségét illetően elmarad az egyéb képzésektől,
1. elismeri a szakképzés és továbbképzés modernizálásának fontosságát, mivel a humán tőke nélkülözhetetlen Európa sikeréhez;
 2. elismeri a szakmai alapoktatás és -képzés, valamint továbbképzés jelentőségét, és hangsúlyozza, hogy sikerük az összes érintett szereplő közreműködésén és együttműködésén, valamint a stratégiák ilyen irányú tervezésén, szervezésén és finanszírozásán múlik; kéri a tagállamokat hogy használják ki a szakoktatáson és szakképzésen (VET) belüli duális rendszerrel kapcsolatosan a példaként szolgáló országokban szerzett pozitív tapasztalatokat, ahol a rendszer a fiatal munkavállalók hosszabb távú munkaerő-piaci integrációját és magasabb foglalkoztatási rátáit, valamint magasabb képesítési szintek elérését eredményezte, amely idősebb korban növeli a munkavállaló foglalkoztatási esélyeit;
 3. emlékeztet arra, hogy a szakképzési programokat ki kellene szélesíteni annak érdekében, hogy megfeleljenek az egész életen át tartó tanulás, az alapképzés és a folyamatos képzés elveinek;
 4. hangsúlyozza, hogy az egész életen át tartó tanulás részét képező rendszeres továbbképzési szemináriumokat bátorítani kell;
 5. sürgeti a tagállamokat, hogy az alapfokú oktatás pályaalkalmassági felméréssel záruljon;

2011. június 8., szerda

6. figyelmeztet arra, hogy a fiatal európaiak elveszett nemzedékké válhatnak, amennyiben nem kapnak gyakorlati támogatást a munkakereséshez és tanulmányaik folytatásához egy olyan időszakban, amikor az egyre súlyosbodó szegénység az iskolából való kimaradás arányainak növekedését eredményezi;
7. üdvözli a Bizottság azon intézkedéseit, amelyek az átjárhatóság, az átláthatóság, valamint a képzési rendszereken belüli és azok közötti elismerések tekintetében az összehasonlíthatóság javítására irányulnak;
8. felhívja a tagállamokat annak biztosítására, hogy a szakképzés, a továbbképzés és az egész életen át tartó tanulás jobban igazodjon a munkaerő-piaci igényekhez és lehetővé tegye a munkaerő-piacra való belépést és az azon belüli mobilitást; hangsúlyozza ezenkívül, hogy jobb és megerősített interakciókra van szükség az oktatás, a munka, a szakoktatás és szakképzés világa között, mivel az az oktatás és a munka világa közötti létfontosságú kapcsolatot jelenti; ezért felhívja a tagállamokat, hogy támogassák a képesítésfejlesztésre és az egész életen át tartó tanulásra irányuló folyamatos egyéni igényeket;
9. rámutat arra, hogy az oktatás és képzés közötti kapcsolat – különösen a szakképzéstől a felsőoktatásig vezető út – szükségessé teszi a szakképzés és az egyetemi oktatás között lehetséges kapcsolatok szélesítését, és különösen hangsúlyozza, hogy ezeket be kell építeni a szakmai életpályával kapcsolatos tájékoztatás, útmutatás és tanácsadás nyújtására irányuló mechanizmusokba; álláspontja szerint továbbá a képzés és a foglalkoztatás összekapcsolása biztosítja, hogy a szakképzésben részesülők megszerezzék a munkaerő-piaci igényeknek megfelelő ismereteket;
10. hangsúlyozza annak jelentőségét, hogy az oktatási rendszerek befelé forduló természetének meghaladása, valamint az egyrészt az ismeretek és képességek, másrészt a munkaerőpiac igényei közötti szakadék áthidalása érdekében helyi és regionális szinten meg kell erősíteni a hatékony szinergiákat és az iskolák, a képzésre szakosodott ügynökségek, a kutatóközpontok és a vállalatok közötti szoros együttműködési formákat, és bővíteni kell a fiatalok, különösen a fiatal nők munkához jutásának lehetőségeit, különös tekintettel a szakmai továbbképzés során szerezhető képesítésekre;
11. kéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy tegyék az Európai Szociális Alap igazgatását rugalmasabbá, szem előtt tartva a munkaerőpiac átalakuló jellegét;
12. üdvözli a tanulás eredményorientáltságának, valamint az informálisan vagy a nem formálisan szerzett készségek elismerésének erősödését;
13. hangsúlyozza a tanárok alapképzésének fontosságát, tekintettel arra, hogy a tanárok és oktatók minősége egyben az oktatási programok és az oktatás egészének minőségében is tükröződik;
14. felszólítja a tagállamokat és a Bizottságot, hogy még inkább javítsák az informális és a nem formális tanulás elismerését; felhívja a figyelmet az e téren meglévő, és különösen az Európai Szociális Alap által finanszírozott legjobb gyakorlatokra, amelyek azt igazolják, hogy a képzettségek elismerése, függetlenül azok megszerzésének helyétől, sikeresebb munkaerő-piaci beilleszkedést eredményeznek;

Szakoktatás

15. felhívja a tagállamokat arra, hogy gondoskodjanak a munkahelyi környezetben történő tanulásra orientálódó és az érintettek igényeit kiszolgáló, színvonalas képzési kínálatról; úgy véli egyúttal, hogy a színvonalas szakképzés és továbbképzés alapvető fontosságú annak érdekében, hogy Európa tudásalapú társadalommá alakulhasson és sikeresen vehessen részt a globalizált gazdasági versenyben;
16. megállapítja, hogy a szakképzés belső piaca is létezik, és felszólítja a tagállamokat, hogy hozzanak létre több olyan tanácsadó központot, amelyek a képzési lehetőségekkel és a szakmai mobilitással foglalkoznak saját országukban és más tagállamokban;

2011. június 8., szerda

17. véleménye szerint az EU 2020 stratégia „Új készségek és munkahelyek menetrendje” kiemelt kezdeményezésének teljes körű megvalósításához az uniós intézményeknek pragmatikusabb, átfogóbb és szélesebb hatókörű, valamennyi tagállam által támogatott kezdeményezést kell útjára indítaniuk, amelynek a szakképzés, szakképesítések, az egész életen át tartó tanulás és a gyakornoki munka területeinek a munkaerőpiaccal való összekapcsolására kell összpontosítani annak biztosítása érdekében, hogy minden egyes tagállam valóban magáénak tekintse az oktatás és a képzés terén folytatott európai együttműködés stratégiai keretében meghatározott célokat;

18. felhívja a tagállamokat annak biztosítására, hogy a szakképzés és továbbképzés jobban igazodjon a munkaerő-piaci igényekhez;

19. felszólít arra, hogy a tanulószereződéses gyakorlati képzések kapjanak elsőbbséget a továbbképzés minden egyéb formájával (pl. a szakmai gyakorlattal) szemben; arra ösztönzi a tagállamokat, hogy ne tervezzenek olyan, szakképzés jellegű egyetemi képzéseket, amelyekhez nem kapcsolódik tanulószereződéses gyakorlati képzés;

20. felhívja a tagállamokat, hogy tegyék lehetővé a gyengébb képességű diákok középfokú vagy felsőfokú általános oktatásba való visszatérését;

21. arra biztatja a tagállamokat, hogy a szociális partnerek aktív részvételével nyújtsanak segítséget a szakképzési programok és az átadott szakismeretek modernizálásához az oktatási tantervek alapjául szolgáló, az adott szakterületet érintő tudományos és technológiai fejleményeknek megfelelően 2-3 évente megújítandó szakképzési minták közös kialakítása révén;

22. hangsúlyozza, hogy a jelenleginél nagyobb mértékű kompatibilitásra és szinergiára van szükség az egyes tagállamok oktatási rendszerei között, a nyelvtanulásra és az innovatív Unió célkitűzéseire igazított tantervekre összpontosítva; hangsúlyozza, hogy az EU egész területén meg kell szüntetni a jó minőségű gyakornoki képzések széles körét biztosító európai keret kialakítása előtt álló jogi és adminisztratív akadályokat;

23. kéri, hogy fokozzák az egyensúlyt a lányok és fiúk karrierválasztása között, hogy elkerüljék a munkaerőpiacok nemek szerinti szétválását és megfeleljenek azon célkitűzésnek, amely az EU egész területén magasabb és kiegyensúlyozottabb munkavállalási arányra irányul, és terjesszenek elő olyan kezdeményezéseket, amelyek segítséget nyújtanak a nőknek abban, hogy hagyományosan férfiak által dominált életpályát válasszanak és fordítva; felhívja a tagállamokat, hogy biztosítsanak magas minőségű pályaválasztási tanácsadást, és a lányok és fiúk szakmaválasztása vonatkozásában tegyenek lehetővé nagyobb kiegyensúlyozottságot, tekintettel a még mindig létező sztereotípiákra, amelyek befolyásolják a szakmai orientációt;

24. hangsúlyozza, hogy a magas színvonalú szakképzés alapja a stabil, nemek szempontjából semleges általános oktatás, és sürgeti a tagállamokat annak biztosítására, hogy a tananyagok ne tartalmazzanak nemhez kötött karriermintákat, hogy a fiúk és lányok érdeklődését már a kezdetektől fogva valamennyi karrierlehetőség iránt felkeltsék;

25. elismeri a nemi sztereotípiák jelentős szerepét oktatási gyakorlatunkban, ezért hangsúlyozza olyan új stratégiák kidolgozásának jelentőségét, amelyek célja a nemek szempontjából semleges oktatás létrehozása, ami többek között hozzájárulna a férfiak és a nők szakképzéshez és munkalehetőségekhez való egyenlő hozzáféréseinek megvalósításához is;

26. felszólítja a tagállamokat és a szociális partnereket, hogy segítsék elő a szakképzés, a tanulás és a családi élet összehangolását, egyrészt gyermekfelügyelet, másrészt olyan praktikus oktatási időbeosztás biztosítása révén, amely összeegyeztethető a gyerekek iskolában töltött idejével;

2011. június 8., szerda

27. intézményesített párbeszédre hívja fel az összes érintettet, különösen az oktatási intézményeket, a munkáltatókat, a munkavállalókat és a szakszervezeteket, a szakképzés minősége és munkaerőpiac aktuális igényeihez való alkalmazkodás biztosítása érdekében;
28. támogatást kér az oktatási intézmények és munkáltatók közötti határon átnyúló kapcsolatok és kommunikációs platformok számára a bevált gyakorlatok cseréje céljából;
29. felszólítja valamennyi munkaerő-piaci szereplőt, köztük a szakmai ágazatok, az üzleti szféra, a szakszervezetek, a minisztériumok és az állami foglalkoztatási szolgálatok képviselőit, hogy folytassanak strukturált társadalmi párbeszédet a fiatalok szakmai integrációjára, az egész életen át tartó tanulás és a formális/informális képzés jobb biztosításának mikéntjéről.
30. üdvözli az EU 2020 stratégiának a szakképzési rendszerek megerősítésére irányuló célkitűzését, és kéri a tagállamokat, hogy ezek a rendszerek széles alapokon nyugvó képesítésekre, széleskörű részvétellel, illetve a munka emberközelivé tételére irányuljanak;
31. javasolja, hogy élénkítsék a kreativitást, az innovációra törekvést és a vállalkozói szellemet az oktatás minden szintjén, így a szakképzés területén is, valamint ismerjék el a tanulás bármely formája során megszerzett képességeket – ideértve a nem formális és az informális tanulást is; javasolja továbbá azon projektek bátorítását, amelyek az ismeretek és készségek egyik nemzedék részéről a másik számára történő átadását támogatják;
32. fenntartja, hogy a vállalkozói szellemre nevelést a szakképzés fontos részévé kell tenni annak érdekében, hogy a szakképzés minden tanuló számára vonzóbbá váljon, az EU 2020 stratégia rendelkezéseivel összhangban előmozdítva a vállalkozói szellemet;
33. emlékeztet az Európa 2020 stratégiában idén megfogalmazott célkitűzésekre, valamint arra, hogy a stratégia hangsúlyozza a magasan képzett és iskolázott európai munkaerő szükségességét az erőteljes és fenntartható növekedés és a stratégiában kitűzött foglalkozási célok megvalósítása érdekében; kiemeli a megfizethető és elérhető szakképzés szerepének fontosságát az európai munkaerő képzésére és képesítési szintjének emelésére irányuló folyamatban;
34. kiemeli a helyi, nemzeti és európai szinten felmerülő igények azonosítására irányuló eljárás megerősítésének fontosságát, hogy a kínált képesítések a lehető legnagyobb mértékben megfeleljenek a munkaerőpiaci igényeknek;
35. felhívja a tagállamokat arra, hogy a munkaerőpiachoz igazított készségek átadása révén vegyék tekintetbe, hogy a szakmai pályafutások a jövőben hosszabbak és változékonyabbak lesznek;
36. hangsúlyozza, hogy a szakképzésnek a jövő fenntartható gazdaságában megjelenő új, fenntartható munkahelyek betöltéséhez szükséges képesítéseket kell nyújtania a munkavállalók számára;
37. kéri a tagállamokat, hogy kísérik figyelemmel az oktatásból a munka világába való átmenet megkönnyítését integrált pályaválasztási útmutató és tanácsadó programok létrehozása révén;
38. hangsúlyozza, hogy a vállalkozások a szakmákhoz kapcsolódó képzésekben történő együttműködésének és közreműködésének köszönhetően a kettős rendszer (gyakorlati és iskolai oktatás) bizonyos tagállamokban sikeresnek bizonyul;
39. felhívja a vállalkozásokat, hogy fokozottabban vegyék igénybe a közös képzési rendszereket azon egyedi képzési célok hatékonyabb megvalósítása érdekében, amelyek iránt a munkaerőpiacon kereslet mutatkozik;

2011. június 8., szerda

40. sürgeti a tagállamokat, hogy tekintettel a fenntartható gazdaság és fenntartható növekedés irányába történő elmozdulásra, erősítsék meg a szakoktatás és szakképzés intézményét, mivel ez lehetőséget biztosít a vállalati átszervezések munkavállalókkal kapcsolatos következményeinek kezelésére e munkavállalók foglalkoztathatóságának növelése révén;

41. hangsúlyozza a szociális és inkluzív gazdaság jelentőségét ezen új vállalkozói kultúra szempontjából, és rámutat annak létfontosságú mivoltára, hogy a szak- és továbbképzést nyújtó intézmények, tehát a felsőoktatási intézmények is részletes ismeretekkel lássák el hallgatóikat a vállalkozások minden, közöttük a szociális és inkluzív gazdaságban működő formája, valamint a felelősségteljes és etikus üzletviteli elvek tekintetében;

42. hangsúlyozza, hogy fel kell térképezni, mely területeken áll vagy állhat az Európai Unió más szereplővel összehasonlítva világviszonylatban előnyös helyzetben, és mely területek esetében van szükség további képzési stratégiák kidolgozására;

Szakképzés

43. felhívja a tagállamokat, hogy vegyék figyelembe a képesítéssel járó továbbképzés iránti növekvő igényt, és tanácsadó szolgálatok révén segítsék a munkavállalókat a megfelelő továbbképzés megtervezésében; felhívja a munkaadókat, hogy tegyék lehetővé a további képesítések megszerzését valamennyi munkavállaló számára;

44. javasolja ösztönzők bevezetését annak érdekében, hogy a munkáltatók bátorítsák alkalmazottaikat a képzési programokban való részvételre;

45. felszólítja a tagállamokat, hogy dolgozzanak ki olyan ösztönzőket a munkáltatók számára, amelyek megkönnyítik a mikro- és kisvállalkozások számára a nők igényeihez igazított, költséghatékony és rugalmas képzések nyújtását; sürgeti a Bizottságot és az összes tagállamot, hogy tegyenek határozott erőfeszítéseket a nők és férfiak bére közötti egyenlőtlenségek megszüntetésére azzal a céllal, hogy 2020-ig felszámolják a nemek között jelenleg fennálló 18 %-os bérezésbeli különbséget;

46. sürgeti a tagállamokat, hogy a Bizottság támogatásával a vonatkozó egyetemi programok révén népszerűsítsék a szakoktatás és szakképzés elismerésén alapuló emberierőforrás-gazdálkodási és -hasznosítási modelleket az élethosszig tartó tanulás keretében, amelyek hozzáadott értéket és versenyelőnyt jelentenek a vállalkozások számára;

47. javasolja, hogy a szakképzést nyújtó központokat erősítsék meg a tervezés, a finanszírozás, az irányítás és az értékelő tevékenységek tekintetében egyaránt, és vezessenek be dinamikusabb együttműködési formákat a szakképzést nyújtó központok és a vállalatok között;

48. emlékeztet arra, hogy az oktatásba és képzésbe való befektetés elengedhetetlen az európaiak szebb jövője szempontjából; álláspontja szerint a legfontosabb képességek és az új készségek – és különösen azok, amelyekre a növekedő, stratégiaileg fontos ágazatokban van szükség – az emberek számára új lehetőségeket kínálnak, sőt lefedtetik a hosszú távú fenntartható gazdasági és társadalmi fejlődés alapjait; fontosnak tartja ezzel összefüggésben, hogy a tagállamok minden érintett szereplő bevonásával biztosítsák, hogy a munkavállalók elsajátítsák a szükséges alapvető képességeket;

49. felhívja a Bizottságot, hogy dolgozzon ki olyan eszközöket, mint az élethosszig tartó tanulás értékelő mechanizmusai, amelyek arra ösztönzik a munkavállalókat, hogy rendszeresen és önszántukból részt vegyenek az egész életen át tartó tanulásban/szakoktatásban és szakképzésben, kiemelt figyelmet fordítva azokra, akiknek össze kell egyeztetniük a munkát a családi élettel, illetve hogy rendszeresen megvizsgálják, milyen képesítésekre van szükségük a munkaerőpiacon való sikeres részvételhez, képességeik továbbfejlesztéséhez és a munkaerő-piaci mobilitás megteremtéséhez;

2011. június 8., szerda

50. felszólítja a tagállamokat, hogy a családi élet és a karrier összeegyeztetése, valamint a vidéken élő nők támogatása céljából biztosítsanak számítástechnikai továbbképzést, lehetőséget teremtve ezzel a női alkalmazottak számára az otthonról végezhető távmunkára;

51. nyomatékosan kéri a kormányokat a rugalmas, a szervezetek és vállalatok igényeit kielégíteni képes szakképzés előmozdítására, amely lehetővé teszi valamennyi elvégzett képzés hasznosítását, a képzésnek a magánélettel és egyéb szakmai tevékenységekkel való összeegyeztetését, és serkenti az európai mobilitást, különös hangsúlyt fektetve a szakképzéshez való hozzáférés megkönnyítésére a marginalizáció által fenyegetett csoportok számára annak érdekében, hogy meghosszabbíthassák a képzésüket;

52. rámutat arra, hogy az egész életen át tartó tanulás kulcsfontosságúvá válik majd a munkanélkülivé válás elkerülése szempontjából, amikor a különböző munkavállalói életrajzok tétje megnő; úgy véli, hogy ennek tudatában a dolgozóknak jobban szem előtt kell tartaniuk a folyamatos továbbképzés szükségességét;

53. sürgeti a Bizottságot, hogy készítsen tanulmányt a szakoktatásban és szakképzésben való részvétel következményeiről mind a munkavállalók termelékenységére, mind a vállalkozások versenyképessége és a munka minősége tekintetében;

54. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy könnyen hozzáférhető, rugalmas és egyénre szabott továbbképzési lehetőségek álljanak a különböző életszakaszban lévő emberek rendelkezésére, ami megkönnyíti és elősegíti a munkaerő-piaci szakmai részvételt; úgy véli, hogy a szakoktatásnak és szakképzésnek az élet minden szakaszában hozzáférhetőnek, elérhetőnek és megfizethetőnek kell lennie, függetlenül az adott személy munkaerő-piaci státuszától és jövedelmétől, nem csak az egész életen át tartó tanulás elősegítése, de a társadalom tényleges igényeinek megfelelően a jelenlegi szakmák fejlődéséhez és az újak létrehozásához való hozzájárulás érdekében is; úgy véli ezenkívül, hogy ezt mindemellett az egyének munkával töltött életszakaszának meghosszabbítását szolgáló fontos eszköznek is kell tekinteni;

55. kéri a tagállamokat, hogy biztosítsák a nők számára a jó minőségű, széles körű, rugalmas és megfizethető szakképzéshez történő hozzáférést, valamint valamennyi életkorban nyújtsanak nekik konkrét, az egyes foglalkozástípusokhoz kapcsolódó végzettségekre vonatkozó útmutatást és karrier-tanácsadást, melynek során a különböző háttérrel rendelkező valamennyi nőt figyelembe veszik, méltányosan megfizetett, minőségi állásokba történő hatékony bevonásuk és összetett képzési igényeik kielégítése céljából, melyek a következők:

- személyre szabott szakképzés a karrierépítés támogatása céljából;
- elérhető tanulási pályák az informálistól a formális tanulásig;
- a különböző tanulási stílusokhoz való alkalmazkodás;
- példaképek és mentorok elérhetőségének biztosítása;
- a rugalmas munkavégzéshez és részidős munkaszerződésekhöz igazodó programok kialakítása;
- személyre szabott online tanulási lehetőségek;

56. rámutat arra, hogy a népesség előregedési arányának emelkedése Európában növeli az egész életen át tartó tanulás és az oktatási programok jelentőségét, valamint szükségessé teszi azok támogatását;

57. hangsúlyozza a kvk-k szakképzésben és élethosszig tartó tanulásban való részvételének növelésére és a nyilvántartások szerint a különösen alulreprezentált alacsonyan képzett munkavállalók részvételének növelésére irányuló erőfeszítések mind európai, mind nemzeti szinten történő fokozásának szükségességét;

2011. június 8., szerda

58. hangsúlyozza, hogy a rugalmas biztonság célkitűzésének megvalósulása érdekében sürgős szükség van a rugalmas munkavállalási formákban részt vevő munkavállalók szakképzésbe történő bevonásának tényleges növelésére; sürgeti ezért a tagállamokat, hogy tegyék meg a megfelelő kezdeményezéseket;

59. felhívja a tagállamokat, hogy a továbbképzés és az egész életen át tartó tanulás keretében nagyobb mértékben alkalmazzanak online oktatóprogramokat annak érdekében, hogy lehetővé tegyék a családok számára a munka és a családi élet összehangolását;

60. hangsúlyozza az önkormányzatoknak, a vállalkozói partnerségeknek és az oktatási intézményeknek a szakképzés tényleges munkaerő-piaci szükségleteknek megfelelően történő kialakításában játszott szerepét;

61. véleménye szerint a regionális és helyi hatóságok alapvető szerepet játszanak a szakképzést nyújtó központokkal és az üzleti világgal való együttműködésben, hozzájárulva, hogy a szakképzést nyújtók olyan barátságos környezetet alakíthassanak ki, amely a szakképzésben részt vevő diákok számára megkönnyíti az eredményes belépést a munkaerőpiacra;

62. sürgeti a tanulószervezeteket, ugyanakkor a tanulók védelmét és alkalmazásukkal kapcsolatos bizonyos rugalmasságot és rugalmas intézkedéseket annak érdekében, hogy a szerződés felbontható legyen, amennyiben a személy nem bizonyul megfelelőnek a munkáltató számára vagy súlyos kötelességszegést követ el;

63. felszólítja a tagállamokat, hogy – az Európa 2020 stratégia célkitűzéseivel és a kiemelt kezdeményezésekkel összhangban – erősítsék meg a szakképzés és a munkaerő-piaci igények közötti kapcsolatokat, például a tanulmányi és karriertanácsadási szolgáltatások fejlesztésével, valamint a nők gyakornoki és tanulói szerződéseinek ösztönzésével, továbbá hogy a nőknek a műszaki és tudományos területeken, valamint a nem hagyományos állásokban és a gazdaság alacsony szén-dioxid-kibocsátású és csúcstechnológiai ágazataiban történő foglalkoztathatóságának növelése érdekében hozzanak létre új képzési lehetőségeket többek között a tudomány, a matematika és a technológia területén, méltányos fizetést biztosító állandó munkahelyek teremtésével;

64. úgy véli, hogy a meglévő európai szakképzési programok hatékonyak, és a jövőben több támogatást kell kapniuk;

Minőség és hatékonyság a szakoktatás és szakképzés területén

65. kéri a tagállamokat, hogy javítsák az oktatók lehetőségeit, és teremtsék meg a fakultatív tanulást ösztönző partnerség alapjait, különösen regionális és helyi szinten, a szakoktatási és szakképzési rendszerek hatékonyságának, továbbá az ismeretek hatékony és sikeres átadásának biztosítása érdekében;

66. hangsúlyozza, hogy a magasan képzett, iskolázott munkaerő az innováció legjelentősebb hajtóerőjé közé tartozik, és jelentős versenyelőnyt jelent az Unió számára; hangsúlyozza, hogy a magas színvonalú szakoktatás és szakképzés alapvető módon járul hozzá a fenntartható fejlődéshez és a jól működő egységes belső piac megteremtéséhez, így azt az összes érdekelt féllel folytatott kiterjedt párbeszéd révén folyamatosan az európai munkaerőpiac igényeihez és változásaihoz kell igazítani;

67. rámutat arra, hogy az új digitális gazdaságban az információs és kommunikációs technológiák a szakképzés minőségének javítása érdekében megkönnyíthetik az együttműködést és a bevált gyakorlatok cseréjét a tagállamok között, ezért elérkezett az idő, hogy a szakképzés központi helyre kerüljön a napi-rendben, hogy szembe tudjunk nézni a 2020-as stratégia – például a 30–34 évesek 40 %-ának felsőfokú vagy azzal egyenértékű végzettségre vonatkozó fő uniós célkitűzés – jelentette kihívásokkal;

2011. június 8., szerda

68. sürgeti a tagállamokat, hogy hozzanak létre és valósítsanak meg minőségbiztosítási rendszereket nemzeti szinten és dolgozzanak ki a kompetenciára vonatkozó keretet a tanárok és oktatók számára;
69. sürgeti egyrészt az Bizottságot, hogy nyújtson tájékoztatást a munkaerőpiaccal kapcsolatos EU-n belüli várható változásokról, másrészt a tagállamokat, hogy illesszék be ezen információkat oktatási stratégiáikba és programjaikba;
70. sürgeti a tagállamokat, hogy helyi szinten szorgalmazzák a szociális partnerek, a helyi szakmai szervezetek, az egyetemek valamint az iskolákat vezető testületek és oktatási egységek közötti szinergiákat annak érdekében, hogy tudományos tanulmányok és rendszeres konzultációk révén készítsenek középtávú tervet a készségekre vonatkozó jövőbeli szükségletekről, és számítsák ki a területenként szükséges tanulók számát, ami növelhetné a szakképzés hatékonyságát a munkaerőpiacra történő közvetlen és tartós átmenet megvalósításával;
71. bátorítja a Bizottságot, hogy készítse el egy olyan térképet – és rendszeresen frissítse azt –, amely régióról régióra képet ad a képzés útján szerezhető képesítésekről és az igényekről;
72. hangsúlyozza, hogy a szakképzés és továbbképzés a kulcskompetenciákra, többek között a vállalkozói szellemre összpontosít, amelyeket a gyermekek oktatásának kezdetétől fogva erősíteni kell; úgy véli, hogy e folyamatnak a munkahelyi környezetben történő tanulás mellett is folytatódnia kell;
73. nemzeti és európai szintű támogatást sürget a szakoktatásra és szakképzésre vonatkozó közös alapvető fellépések létrehozásával az Európai Unión belüli hatékonysággal, munkaerő-mobilitással és munkahelyteremtéssel kapcsolatos célok elérése érdekében;
74. sürgeti a tagállamokat, hogy aktívan vonjanak be magánkézben levő felsőoktatási intézményeket, valamint állami intézményeket, például egyetemeket a szakmai készségek továbbfejlesztésébe és bővítésébe, különösen a matematika, informatika, természettudományok és technológia szakterületén való továbbképzés terén;
75. felszólítja az Uniót egy célzott kezdeményezés kialakítására, amely révén a lányokat a matematikával, informatikával, természettudományokkal és technológiával kapcsolatos foglalkozások felé irányítja, és leküzdí az ezeken a területeken továbbra is uralkodó sztereotípiákat; hangsúlyozza, hogy a médianak és az oktatásnak kulcsszerepe van az ilyen sztereotípiák leküzdésében;
76. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy mozdítsák elő az uniós jogszabályok nemzeti jogba való teljes körű átültetését, végrehajtását és betartatását olyan képzési programok támogatásával, amelyeknek célja, hogy az érdekelt felek kellőképpen tisztában legyenek a hatályos jogszabályokkal és megfelelő jogakkal és kötelezettségeikkel;
77. sürgeti a tagállamokat, hogy támogassanak olyan újszerű tevékenységeket, valamint doktori és poszt-doktori programokat, amelyek elősegítik a versenyképességet és a fenntartható gazdasági növekedést;

A speciális csoportoknak szóló kínálat

78. kéri a tagállamokat, hogy a szakképzés és továbbképzés során vegyék figyelembe az alacsonyan képzettek, a migráns háttérrel rendelkező tanulók, az etnikai kisebbségekhez tartozók, a kiszolgáltatott nők, a munkanélküliek, a fogyatékossgal rendelkező személyek és a gyermeküket egyedül nevelő anyák sajátos igényeit; javasolja ugyanakkor, hogy fordítsanak kiemelt figyelmet a roma kisebbségre, mivel az oktatásban való részvétel és a munkavállalás kulcsfontosságú elemek a romák társadalmi integrációjának elősegítésében;

2011. június 8., szerda

79. kéri a tagállamokat, hogy biztosítsanak áthidaló lehetőségeket a végzettség nélküli vagy alacsony végzettséggel rendelkező fiatalok számára a munkaerőpiacra való belépés lehetővé tétele érdekében, ezáltal lehetővé téve a részleges képesítések további népszerűsítését és elismerését; a kérdés fontosságának jeleként olyan átfogó stratégia elindítását kéri, amely a fiatalok és nők közötti munkanélküliség leküzdését célozza, és amely az iskolák, a vállalatok, a fiatalokat segítő intézmények és a fiatalok közötti helyi hálózatok kialakításában segíti a tagállamokat;

80. rámutat a harmadik országok állampolgárai előtt a képesítésük el nem ismerése esetén tornyosuló integrációs akadályokra; felszólítja a Bizottságot, hogy értékelje az Európai Képesítési Keretrendszernek a harmadik országok állampolgárai által megszerzett szakképesítések elismerésére gyakorolt hatását;

81. sürgeti a tagállamokat, hogy a szociális partnerekkel együttműködve fogadjanak el kezdeményezéseket az idős munkavállalók számára történő hatékony segítségnyújtásra az élethosszig tartó tanulásban és a szakképzésben;

82. a mobilitás lehetőségét a szakképzés fontos részének tekinti, javasolja következképpen a Leonardo da Vinci program megújítását;

Rugalmasság és mobilitás

83. üdvözli azt az elképzelést, hogy a szakképzés és továbbképzés opcionális részévé tegyék a határokon átnyúló mobilitást, és az érintettek számára aknázzák ki a határokon átnyúló munkaerőpiac lehetőségeit, ahogy az a Leonardo da Vinci program esetében is történik; nyomatékosan sürgeti az érintett feleket, hogy javítsák a Leonardo da Vinci program és egyéb ide tartozó programok ismertségét; ezért szorgalmazza a mobilitás fokozottabb népszerűsítését annak érdekében, hogy a fiatalok könnyebben szerezhessenek tapasztalatokat külföldön;

84. szorgalmazza, hogy az Európai Bizottság, a tagállamok és az Európai Parlament támogassa és bővítse a gyakornokok európai mobilitási programjait, különösen a Leonardo da Vinci programot, ezáltal elősegítve a gyakornokok nagyobb mobilitását az egységes piacon;

85. úgy véli, hogy a szakoktatásnak és a szakképzésnek meg kell teremtenie a munkaerő mobilitásának feltételeit a kezdeti tanulmányok során és az egész életen át tartó tanulás keretében egyaránt;

86. úgy véli, hogy a határokon átnyúló mobilitás a szakmai oktatás és a szakképzés terén éppolyan fontos, mint a mobilitás az általános oktatás terén, ezért nagyobb erőfeszítéseket kellene tenni a fejlesztése érdekében;

87. úgy véli, hogy a határokon átnyúló együttműködés megerősítése és a mobilitás támogatása érdekében nagyobb hangsúlyt kellene helyezni a tagállamok különböző oktatási rendszereinek jobb együttműködésére, áthidalva e különbségeket és biztosítva a bizonyítványok és a diplomák tagállamok közötti elismerését;

88. kéri a tagállamokat, hogy tegyék könnyebben elismertethetővé a nem formális és az informális tanulást, és ösztönözzék a munkatapasztalatok megosztását a munkaerő-mobilitás és az ismeretek megosztásának legjobb kihasználása érdekében, hogy nagyobb teret biztosítsanak az egyéni tanulási pályáknak;

89. megállapítja, hogy a munkavállalók belső piacon belüli mobilitásának elősegítése döntő jelentőségű; üdvözli és teljes mértékben támogatja a szakképesítések elismerési rendszerének felülvizsgálatára irányuló bizottsági kezdeményezést; úgy véli, hogy a szakképesítésekről szóló irányelv jelenlegi formájával foglalkozó érdemi értékelésnek meg kell jelennie az irányelv bizottsági felülvizsgálatában; úgy véli, hogy a szakképesítések tagállamok közötti való kölcsönös elismerésének továbbra is a Bizottság legfőbb prioritásai között kell szerepelnie;

2011. június 8., szerda

90. úgy véli, hogy egy, a specifikus készségek területén az általános tudás javítására szolgáló nyelvtanulási stratégia kialakítása elősegíti majd a tanárok és diákok mobilitását; rámutat arra, hogy a szakképzésből a felsőoktatásba történő zökkenőmentes átlépés biztosítása hozzájárul a szakképzést nyújtó tanfolyamok vonzóbbá tételéhez;

91. sürgeti a tagállamokat, hogy a Bizottság támogatásával és a szociális partnerekkel együttműködve fejlesszék és kövessék nyomon a szakképesítések tanúsítására szolgáló rendszereket az élethosszig tartó tanulás és a szakmai képzés keretében;

92. üdvözli a Bizottság azon javaslatát, hogy a képzési kínálatot modulok formájában alakítsák ki; kéri mindazonáltal a széles körű szakmai képesítés integrált jellegének megőrzését mint abszolút prioritást, továbbá azt, hogy az egyes modulokat világosan határozzák meg, és azok legyenek összehasonlíthatók;

93. hangsúlyozza, hogy a szakképzésben a tanárok és az oktatók fontos szerepet játszanak a nemi szempontok előmozdításában, valamint felszólít olyan, specifikusan nőkre vonatkozó intézkedéseket tartalmazó mobilitási programok kidolgozására, mint például a Leonardo da Vinci program és a gyakornoki projektek, hogy elősegítsék a nők munkaerő-piaci beilleszkedéséhez vagy ismételt beilleszkedéséhez szükséges ismeretek egész életen át történő folyamatos elsajátítását;

94. meggyőződése, hogy az Európa 2020 stratégia keretében szorgalmazott, a szakképzés és továbbképzés terén megvalósuló partnerségek a hatékonyság és a munkaerőpiac igényeinek való megfelelés előfel-tételét jelentik, továbbá hogy ezeknek a munkaerő-piaci orientáltságú, hosszú távú készségekkel kapcsolatos tanácsok formáját kell öltetniük;

95. kéri a tagállamokat, hogy a szakképzés és továbbképzés során hangsúlyozzák a nyelvismeretek megszerzését, különös figyelmet fordítva a kis- és középvállalkozásokra, ezáltal lehetőségeket teremtvé versenyképességük növelésére az egységes piac részeként;

96. hangsúlyozza a több nyelvben való jártasság megszerzésének és fejlesztésének döntő jelentőségét az önbizalom növelésében, valamint az alkalmazkodóképesség és az interkulturális készségek fejlesztésében;

97. hangsúlyozza, hogy az oktatási vagy képzési idő egy része külföldön való eltöltésének lehetővé tétele a fiatalok számára elengedhetetlen az új készségek, köztük a nyelvi készségek megszerzéséhez, mivel bővíti munkaerő-piaci integrációs lehetőségeiket; üdvözli ezért a Bizottság azon szándékát, hogy létrehozza a „Mozgásban az ifjúság” kártyát, amely minden fiatal számára segítséget nyújt a tanulás céljából más tagállamba való költözéshez, valamint európai diákmobilitási kölcsönöket hoz létre, hogy az eddiginél több fiatal európainak, különösen a leghátrányosabb helyzetűeknek lehetőséget biztosítson arra, hogy egy másik országban tanulással, képzéssel vagy munkahelyi elhelyezkedéssel eltöltött időszak révén tapasztalatot szerezzen;

Európai és nemzetközi együttműködés a szakképzés és továbbképzés terén

98. üdvözli a közös referenciaeszközök (az Europass, az európai képesítési keretrendszer, az európai szakképzési kreditrendszer és a szakképzés európai minőségbiztosítási referenciakerete) koppenhágai folyamat révén támogatott fejlesztését, és szorgalmazza ezen eszközök következetes bevezetését és továbbfejlesztését;

2011. június 8., szerda

99. felszólítja a Bizottságot, hogy vizsgálja meg a kölcsönhatásokat – és teremtsen szorosabb szinergiákat – a szakmai képzések elismeréséről szóló 2005/36/EK irányelv, a felsőoktatásra vonatkozó bolognai folyamat és a szakoktatással és szakképzéssel kapcsolatos koppenhágai folyamat között az európai képesítési keretrendszer és az európai szakképzési kreditrendszer (ECVET), valamint az Europass eddiginél jobb felhasználásával; fenntartja, hogy az oktatási rendszer sajátos társadalmi és kulturális körülményeikkel összhangban levő megszervezésének továbbra is tagállami hatáskörben kell maradnia;

100. felszólítja a Bizottságot, hogy továbbra is támogassa és következetesen hajtsa végre a minőség-igazolást – amely alapvető lökést ad az innovációs folyamatoknak a fellépés, az eredményesség és a hatékonyság tekintetében egyaránt –, például az „európai minőségbiztosítás a szakképzési hálózatban (EQA-VET)” által javasoltakat, valamint a koppenhágai folyamat során kidolgozott eszközöket, például az Europass-t és az európai képesítési keretrendszert (EQF); kéri a tagállamokat, hogy egyszerűsítsék a külföldi szakmai képzések elismerésére irányuló eljárásaikat, valamint biztosítsák, hogy a munkához szükséges képességeket ne pusztán a hivatalos képesítések erejével, hanem próbaidőszakokkal, elméleti és gyakorlati vizsgákkal és szakértői értékelésekkel is igazolni lehessen;

101. úgy véli, hogy a koppenhágai folyamat és a 2020-as stratégia jelentette kihívások megfelelő, többek között a strukturális alapokból, különösen az Európai Strukturális Alapból történő pénzügyi források biztosítását teszik szükségessé, valamint nagyobb elkötelezettséget igényelnek a magas színvonalú szakképzés előmozdítása tekintetében, amely konkrét fellépések, valamint új képzési modellek és módszerek bevezetése révén – például a hallgatók munkaerő-piaci sikertörténeteinek nyilvánossá tételével, a szakképzés nagyvállalatoknak köszönhető presztízsének reklámozásával, a kötelező iskolai képzés elvégzése előtt szakképzési témákban nyújtott teljesebb tájékoztatással és irányvonalak biztosításával – valósulhat meg; megjegyzi, hogy rendkívül értékes lenne, ha a tapasztalatcsere a támogató programok és a külföldi tartózkodás – például a Leonardo da Vinci programban való részvétel – tekintetében bátorításban részesülne;

102. kéri a tagállamokat, hogy egyszerűsítsék a külföldi szakmai végzettség elismerését célzó azon eljárásokat, amelyek lehetővé teszik, hogy a szakképzéseket ne csak hivatalos oklevelekkel, hanem munkapróbákkal, gyakorlati és elméleti vizsgákkal és szakvéleménnyel is lehessen igazolni;

103. sürgeti a transznacionális együttműködés előmozdítását mind az uniós tagállamok, mind harmadik országok között a szakoktatás és szakképzés területén alkalmazott bevált gyakorlatok cseréjére vonatkozó programok létrehozása érdekében;

104. sürgeti a Bizottságot, hogy a magas foglalkoztatottsági arány megvalósítása és fenntartása érdekében valósítsa meg a képzési hatékonyság értékelésére vonatkozó rendszert;

105. felhívja a Bizottságot és az Európai Szakképzés-fejlesztési Központot (CEDEFOP), hogy a 2011 és 2020 közötti időszakra vonatkozó, a szakképzés terén folytatott megerősített európai együttműködésről szóló Bruges-i közlemény nyomán követése során vegyék figyelembe a nemi szempontokat, különös tekintettel az egész életen át tartó tanulás elérhetőségére, hogy – többek között a tanuláshoz és a képzéshez való hozzáférés nyitottabbá és rugalmasabbá tétele révén – a nőknek és férfiaknak bármely életszakaszban legyen lehetőségük tanulni;

Finanszírozás

106. kéri a Bizottságot, hogy az Európai Szociális Alapot, az egész életen át tartó tanulás programját, valamint a fiatal vállalkozókat célzó Erasmus programot igazítsa ki oly módon, hogy a képzési és továbbképzési projektek, valamint a fiatalok közötti munkanélküliség leküzdését, illetve az idősek továbbképzését célzó programok az EU egész területén finanszírozásban részesüljenek, és hogy könnyítse meg az ezen pénzforrásokhoz való hozzáférést; sürgeti a Bizottságot, hogy támogasson olyan közösségi programokat, amelyek segítséget nyújtanak a fiataloknak az első munkahelyük megtalálásához szükséges ismeretek, készségek és tapasztalatok megszerzésében;

2011. június 8., szerda

107. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy – nem utolsósorban megfelelően finanszírozott, kifejezetten erre a célra tervezett intézkedések által – biztosítsák a strukturális alapok, például az Európai Szociális Alap olyan konkrét programokra történő optimális felhasználását, amelyek előmozdítják az egész életen át tartó tanulást és ösztönzik a nők fokozottabb részvételét, illetve amelyek célja, hogy növelje a nők szakképzési rendszerben történő részvételének arányát; szorgalmazza olyan konkrét intézkedések kidolgozását az Erasmus fiatal vállalkozók számára indított kísérleti projektje keretében, melyek célja a vállalkozási kedvű nők körében történő ösztönzése;

108. ismételten kifejezésre juttatja bírálata miatt, hogy a Miniszterek Tanácsa megrövidítette a költségvetésben az oktatási téren megvalósítandó fő uniós programok költségvetését (a Lifelong Learning programot 25 millió euróval, a People programot pedig 100 millió euróval csökkentve); a költségvetési kényszerek által teremtett helyzet miatt így megtorpan a nagyra törő Európa 2020 stratégia is;

109. kéri a tagállamokat, hogy lehetőségként mérlegeljék továbbképzési utalványrendszer létrehozását annak érdekében, hogy biztosítsák a képzésben való részvétel lehetőségét az alacsonyabb jövedelműek számára; szükség esetén felkéri a tagállamokat, hogy e továbbképzési utalványrendszer számára folyamodjanak az Európai Szociális Alap forrásaiból történő finanszírozásért;

*

* *

110. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.

A GDP-n innen és túl - A haladás mérése változó világunkban

P7_TA(2011)0264

Az Európai Parlament 2011. június 8-i állásfoglalása: A GDP-n innen és túl – A haladás mérése változó világunkban (2010/2088(INI))

(2012/C 380 E/11)

Az Európai Parlament,

- tekintettel „A GDP-n innen és túl – A haladás mérése változó világunkban” című, 2009. augusztus 20-i bizottsági közleményre (COM(2009)0433),
- tekintettel a Parlament, a Bizottság, a Római Klub, a WWF és az OECD által „A GDP-n túl” címmel 2007 novemberében, Brüsszelben szervezett konferenciára,
- tekintettel a Bizottságnak a gazdasági teljesítmény és a társadalmi haladás méréséről szóló, 2009. szeptember 14-én benyújtott jelentésére (Stiglitz-jelentés),
- tekintettel a G8+5-országok vezetői által 2007 júniusában elfogadott, „Az ökoszisztémák és a biológiai sokféleség gazdaságtana” (TEEB) elnevezésű globális kezdeményezésre, valamint annak 2009-ben és 2010-ben közzétett eredményeire,
- tekintettel az éghajlatváltozás gazdaságtanáról szóló, 2006. október 30-án közzétett Stern-jelentésre,
- tekintettel az OECD statisztikával, tudással és politikával foglalkozó 2. világforumán, 2007. június 30-án aláírt Isztambuli Nyilatkozatra,
- tekintettel az Európai Tanács 2009. december 10–11-i, 2010. március 25–26-i és 2010. június 17-i következtetéseire,

2011. június 8., szerda

- tekintettel a Gazdasági és Pénzügyi Tanács statisztikákról szóló, 2009. november 10-i következtetéseire,
 - tekintettel a Környezetvédelmi Tanácsnak a 2010 utáni lisszaboni menetrend és az EU fenntartható fejlődési stratégiájának fényében az ökohatékony gazdaságról szóló, 2009. október 23-i következtetéseire,
 - tekintettel a Bizottságnak az európai környezeti-gazdasági számlákról szóló rendeletre irányuló javaslatára (COM(2010)0132),
 - tekintettel a Bizottság által 2010. április 27-én javasolt, az Európa 2020 stratégia keretein belüli, az európai gazdasági és foglalkoztatáspolitikákra vonatkozó integrált iránymutatásokra,
 - tekintettel a következő, európai kormányzásról szóló közleményekre: „A szabályozás javítása” (COM(2002)0275), „Az Európai Unión belüli jobb szabályozás stratégiai felülvizsgálata” (COM(2006)0689), „Az Európai Unión belüli jobb szabályozás második stratégiai felülvizsgálata” (COM(2008)0032), valamint „A jobb szabályozás harmadik stratégiai felülvizsgálata az Európai Unióban” (COM(2009)0015),
 - tekintettel a fenntartható fogyasztásról, termelésről és iparpolitikáról szóló európai uniós cselekvési tervre (COM(2008)0397),
 - tekintettel a már létező olyan statisztikai eszközökre, mint az EU-SILC, a munkaerő-felmérés (LFS), az Eurobarométer, az Európai Értékrendvizsgálat és az Európai Társadalomtudományi Elemzések (EUTE),
 - tekintettel az európai országokban az életminőségről és életkörülményekről átfogó képet adó, az Eurofound által koordinált és minden uniós tagállamra és tagjelölt országra kiterjedő európai életminőség-felmérésre (EQLS), amely több mint 120 mutató alkalmazásával szolgáltat az országok közötti összehasonlíthatóságot lehetővé tévő adatokat ⁽¹⁾,
 - tekintettel az Európa 2020 stratégiáról szóló 2010. március 10-i ⁽²⁾ és 2010. június 16-i ⁽³⁾ állásfoglalásaira, a 2009. szeptember 24–25-i pittsburghi G20 csúcstalálkozóról szóló 2009. október 8-i ⁽⁴⁾ állásfoglalására, a felülvizsgált fenntartható fejlődési stratégiáról szóló 2006. június 15-i ⁽⁵⁾ állásfoglalására, valamint a környezetvédelmi és a kapcsolódó politikai célokra szolgáló piaci alapú eszközökről szóló zöld könyvről szóló 2008. április 24-i ⁽⁶⁾ állásfoglalására,
 - tekintettel eljárási szabályzata 48. cikkére,
 - tekintettel a Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszer-biztonsági Bizottság jelentésére, valamint a Gazdasági és Monetáris Bizottság, a Fejlesztési Bizottság, a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság, az Ipari, Kutatási és Energiaügyi Bizottság és a Regionális Fejlesztési Bizottság véleményeire (A7-0175/2011),
- A. mivel valamennyi nemzetközi intézmény egyre szükségesebbnek tartja az általános társadalmi fejlődésre vonatkozó, a GDP-t kiegészítő adatok és mutatók minőségének javítását,

⁽¹⁾ Az EQLS az életminőség fogalmának alábbi fő területeire terjed ki: gazdasági erőforrások, nélkülözés; egészség és az egészségügyi ellátáshoz való hozzáférés; munkavállalás és munkaminőség; a munka és a magánélet egyensúlya; családi kapcsolatok és támogatás; társadalmi integráció/kirekesztés (közösségi élet és társadalmi részvétel); oktatás és képzés; lakáskörülmények és helyi környezet; társadalmi tőke és a társadalom minősége; a közszolgáltatások minősége; szubjektív jólét (beleértve a boldogságot, az élettel való elégedettséget és a jövőbeli kilátásokkal kapcsolatos optimizmust).

⁽²⁾ HL C 349 E., 2010.12.22., 30. o.

⁽³⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2010)0223.

⁽⁴⁾ HL C 230 E., 2010.8.26., 1. o.

⁽⁵⁾ HL C 300 E., 2006.12.9., 487. o.

⁽⁶⁾ HL C 259 E., 2009.10.29., 86. o.

2011. június 8., szerda

1. üdvözlöi a Bizottságnak a „A GDP-n innen és túl – A haladás mérése változó világunkban” című közleményét mint olyan lehetséges kiegészítő eszközt, amely hozzájárulhat a politikai elemzés és viták minőségének javításához;
2. hangsúlyozza, hogy a GDP a gazdasági piaci tevékenység mutatójaként világszerte a politikai döntéshozók által használt viszonyítási alappá vált; hangsúlyozza, hogy a GDP a termelés mérőszáma, amely nem képes számszerűsíteni a környezeti fenntarthatóságot, az erőforrás-hatékonyságot, a társadalmi befogadást és az általános társadalmi fejlődést; kiemeli továbbá, hogy a GDP félrevezető lehet abban az értelemben, hogy a bizonyos eseményeket – például a baleseteket és természeti katasztrófákat – követően hozott helyreállítási intézkedéseket költségek helyett haszonként kezeli;
3. megjegyzi, hogy a gazdasági fejlődés és a termelékenység mérésén kívül léteznek egyéb olyan mutatók, amelyek befolyásolják és megvilágítják egy adott ország életszínvonalának alakulását, és amelyeket eddig még nem számszerűsítettek, bár vonatkozó mutatók már léteznek;
4. hangsúlyozza, hogy szükség van a közép- és hosszú távú gazdasági és társadalmi fejlődést mérő további mutatók kialakítására; felszólít olyan egyértelmű és számszerűsíthető mutatók kialakítására, amelyek figyelembe veszik az éghajlatváltozást, a biológiai sokféleséget, az erőforrás-hatékonyságot és a társadalmi befogadást; ezenkívül sürgeti olyan mutatók kidolgozását, amelyek jobban összpontosítanak a háztartások szintjének szempontjaira, tükrözve a jövedelmet, a fogyasztást és a vagyont;
5. üdvözlöi a Bizottságnak a GDP mellett olyan, a környezeti terhelés jelzésére szolgáló mutató benyújtására vonatkozó kezdeményezését, amely kezdetben a következő alapvető környezetvédelmi politikai elemeket foglalja magában: „az éghajlatváltozás és az energiafelhasználás”, „a természet és a biológiai sokféleség”, „a levegőszennyezés és az egészségügyi hatások”, „a vízhasználat és a szennyezés”, „a hulladéktermelés és a természeti erőforrások felhasználása”;
6. azt várja, hogy a figyelem átfogóbb és fenntarthatóbb mutatók felé történő átirányítása a társadalmi és környezetvédelmi tényezők – mint az éghajlatváltozás, a biológiai sokféleség, az egészség, az oktatás és a kormányzás – módszeresebb előtérbe helyezéséhez is vezet majd a fejlődő országokban, és ezáltal lehetővé teszi, hogy a fejlesztési politikák a leginkább nélkülözhető és hátrányos helyzetű lakosságot célozzák meg; hangsúlyozza, hogy az ilyen mutatóknak összeegyeztethetőnek kell lenniük a már létező globális kezdeményezésekkel – például az ENSZ humán fejlettségi mutatójával –, és összhangban kell állniuk azokkal;
7. hangsúlyozza, hogy szükség van a társadalmak életminőségének mérésére; úgy véli, hogy a magas életminőség elérése és fenntartása olyan fontos, közös megegyezésen alapuló tényezőket foglal magában, mint az egészség, az oktatás, a kultúra, a foglalkoztatás, a lakhatás, a környezetvédelmi feltételek stb.; úgy véli, hogy nagyobb szerepet kell tulajdonítani az ilyen tényezők mérésére szolgáló mutatóknak; javasolja, hogy mind a minőségi, mind a mennyiségi mérések további fejlesztésekor az életminőség legfőbb területeit lefedő EQLS-mutatókra építsenek;
8. tudomásul veszi a jogalkotási kezdeményezések által a fejlődésre gyakorolt esetleges hatások mérésére és elemzésre európai szinten elfogadott intézkedéseket és eszközöket, mint amilyenek a hatásvizsgálatok, köztük a költség-haszon elemzések, a költséghatékonysági és több kritériumot vizsgáló elemzések, a kockázattertelékek, az adatgyűjtés, a statisztikák, a környezeti-gazdasági számlák, a különböző politikai szinten végzett politikai elemzések, a végrehajtást nyomon követő jelentések, valamint az uniós jogalkotás különböző területein végzett felülvizsgálatok; teljes mértékben támogatja az európai környezeti-gazdasági számlák szilárd jogi keretének kialakítását a „GDP-n innen és túl” folyamat pozitív lépéseként;
9. tudomásul veszi annak növekvő nemzetközi felismerését, hogy a GDP korlátokba ütközik a társadalmi fejlődés, a természeti erőforrások és ökoszisztéma-szolgáltatások, valamint az éghajlatváltozásból és a fenntartható fejlődésből fakadó lényeges átalakulások mutatójaként; elismeri a különböző fórumokon, például az ENSZ Fejlesztési Programjában, a Világbankban, az OECD-ben és többek között a Bizottságban az olyan mutatók kidolgozása terén tett előrelépéseket, amelyek mérik és elemzik a fejlődést;

2011. június 8., szerda

10. hangsúlyozza, hogy meg kell állapodni az egységes „GDP-n túlmutató rendszer” bevezetésére vonatkozó rendszerszintű megközelítésről, ezzel hozzájárulva a politikai elemzés és a viták minőségének javításához;

11. hangsúlyozza, hogy a kihívást a világos és érthető mutatók kidolgozása jelenti, amelyek elméleti síkon következtetések, ugyanakkor politikai szempontból lényegesek és empirikusan mérhetőek, továbbá biztosítják az országok és régiók összehasonlíthatóságát; hangsúlyozza, hogy ezt a munkát a többi érintett intézménnyel és szervezettel szorosan együttműködve kell elvégezni;

12. hangsúlyozza olyan megbízható, összehangolt és időszerű statisztikák kialakításának, valamint hosszú időszakot lefedő adatsorok és mutatók beszerzésének szükségességét, amelyek alkalmazhatók a jövőbeli fejlemények előrejelzése és a politikák tervezése során; ajánlja a közigazgatási hatóságok által fenntartott számos adatbázis fokozottabb használatát és összekapcsolását, valamint az adatok minőségének és összehasonlíthatóságának biztosítása érdekében javasolja, hogy minden tagállamban alkalmazzanak hasonló módszertant, közös szabványokat, meghatározásokat, besorolásokat és elszámolási szabályokat; felszólít a szakmai függetlenség, a pártatlanság, a tárgyilagosság, a statisztikai titoktartás és a költséghatékonyság elveinek teljesítésére az adatgyűjtés és -feldolgozás során, kellő figyelmet fordítva ugyanakkor a személyi adatok védelmének kérdésére; úgy véli, az Eurostatnak fontos szerepet kell betöltenie a folyamatban;

13. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.

Az európai műholdas rádió navigációs programok

P7_TA(2011)0265

Az Európai Parlament 2011. június 8-i állásfoglalása az európai műholdas navigációs programok félidős felülvizsgálatáról: a végrehajtás értékelése, a jövő kihívásai és finanszírozási kilátások (2009/2226(INI))

(2012/C 380 E/12)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az európai műholdas rádió navigációs programnak (Galileo) a 2006. május 17-i intézményközi megállapodás és a 2007–2013-as többéves pénzügyi keret szerinti finanszírozásáról szóló, 2007. június 20-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
- tekintettel az európai műholdas navigációs programok (EGNOS és Galileo) végrehajtásának folytatásáról szóló, 2008. július 9-i 683/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽²⁾,
- tekintettel az Európai GNSS Ügynökség létrehozásáról szóló, 2010. szeptember 22-i 912/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽³⁾,
- tekintettel a „Cselekvési terv a globális navigációs műholdrendszer (GNSS) alkalmazásairól” szóló bizottsági közleményre (COM(2010)0308),
- tekintettel az Európai GNSS Ügynökség „GNSS piaci jelentés” című dokumentumára (2010. október),
- tekintettel „Az uniós költségvetés felülvizsgálata” című bizottsági közleményre (COM(2010)0700),
- tekintettel „Az európai műholdas navigációs programok félidős értékelése” című bizottsági jelentésre (COM(2011)0005),

⁽¹⁾ HL C 146. E., 2008.6.12., 226. o.

⁽²⁾ HL L 196., 2008.7.24., 1. o.

⁽³⁾ HL L 276., 2010.10.20., 11. o.

2011. június 8., szerda

- tekintettel eljárási szabályzata 48. cikkére,
 - tekintettel az Ipari, Kutatási és Energiaügyi Bizottság jelentésére, a Külügyi Bizottság és a Költségvetési Bizottság és a Regionális Fejlesztési Bizottság véleményére (A7-0165/2011),
- A. mivel az Európai Parlament folyamatosan támogatta – a Galileo és az EGNOS programok által végrehajtott – európai globális navigációs műholdrendszer, melynek célja az európai polgárok mindennapi életének javítása, Európa autonómiájának és függetlenségének biztosítása, valamint a műholdas navigációtól függő csúcstechnológiai világpiac jelentős részének megszerzése,
- B. mivel az EU jelenleg függ az amerikai globális helymeghatározó rendszertől (GPS), hiszen a GDP körülbelül 7 %-át előállító tevékenységek támaszkodnak rá,
- C. mivel a Galileo a várakozások szerint olyan világos előnyöket fog nyújtani a GPS-hez képest, mint a megnövelt pontosság, a globális integritás, a szolgáltatás hitelesítése és garanciája, továbbá stratégiai autonómiát ad majd az Unió számára,
- D. mivel a globális GNSS piac exponenciálisan növekszik – becslések szerint 2020-ban eléri a 150 milliárd eurót –, de ennek kevesebb, mint 20 %-a keletkezik az EU-ban,
- E. mivel az EGNOS-t már 80 000 európai gazdálkodó használja naponta, és a közelmúltban alkalmasnak minősítették a polgári repülés céljaira, és mivel a közeljövőben várhatóan a tengeri közlekedés céljaira is alkalmasnak minősítik majd;
- F. mivel a Galileo célja, hogy a világ technológiailag legfejlettebb, legkorszerűbb globális navigációs műholdrendszerévé váljon, amely képes felállítani a jövőbeni globális standardot magas fokú tudományos koncentrációt, fejlett technológiákat és szakképzett humánerőforrásokat bevonva, illetve hozzájárulva az innovációhoz és az uniós ipar versenyképességéhez,
- G. mivel az EGNOS és a Galileo 60 milliárd euró közvetett hozamot fog hozni az uniós gazdaságnak és társadalomnak, megerősített közúti és légi biztonság, csökkentett levegőszennyezés és kevesebb növényvédőszer-felhasználás, új munkahelyek és közbiztonság formájában, és a hasonló befektetésekhez képest rendkívül jelentős ár-érték arányt képviselve,
- H. mivel a négy globális és két regionális műholdas navigációs rendszer különböző nemzetközi szereplők általi felállítása miatt a szolgáltatások rendelkezésre bocsátásának gyorsasága létfontosságú elem ahhoz, hogy mihamarabb a Galileo lehessen az egyik alternatív lehetőség a rendelkezésre álló nagyobb GNSS-rendszerek között,
- I. mivel a globális rádió navigációs műholdrendszer (GNSS) finanszírozásához kezdetben választott köz- és magánszféra közötti partnerség kudarca miatt 2007-ben olyan döntés született, hogy a programok megvalósítását a továbbiakban kizárólag az uniós költségvetésből finanszírozzák (3,4 milliárd euró a meghatározás, a tesztelés és a kiépítés szakaszaira 2013-ig), és következőképpen az Európai Unió kizárólagos tulajdonossá vált, aminek eredményeképpen a Galileo és az EGNOS lesz az első ilyen típusú, nagyszabású, az EU tulajdonában lévő, projekt,
- J. mivel a Galileo polgári ellenőrzés alatt működő polgári rendszer, és valamennyi szolgáltatásának meg kell felelnie a nemzetközi újrjognak, az uniós szerződéseknak, illetve az ENSZ Alapokmányában és az ENSZ-szerződéseken lefektetett elveknek,

2011. június 8., szerda

- K. mivel a programhoz kapcsolódó, és többek között a pontatlan költségbecslés és költségkezelési stratégiák miatt megnövekedett költségek csak a 18 műholdat magában foglaló kezdeti operatív képesség (Initial Operating Capacity, IOC) elindításának finanszírozását teszik lehetővé a jelenlegi költségvetésből,
- L. mivel a Bizottságnak világos értékelést kell bemutatnia az összes lehetséges technikai választási lehetőségről, illetve a hozzájuk kapcsolódó költségekről és előnyökről azt megelőzően, hogy döntés születne a következő többéves pénzügyi keret uniós költségvetésének terhére történő további pénzügyi kötelezettségvállalásról;

Félidejű értékelés: a végrehajtás értékelése

1. üdvözli a Bizottság jelentését, mely felvázolja e fontos irányadó kezdeményezés jelenlegi helyzetét és jövőbeli kihívásait;
2. sajnálja azonban a félidejű felülvizsgálat késői megjelentetését, mivel túl sok ideig okozott bizonytalanságot a projektben elért általános haladásról és annak pénzügyi helyzetéről, ami káros hatással van a GNSS-alkalmazások piaci elterjedésére és az állami támogatásra;
3. az átláthatóság fokozása érdekében felhívja a Bizottságot, hogy a jelenlegi helyzet fényében frissítse a GNSS stratégiai keretet (C(2008)8378), beleértve a főbb fellépéseket, a becsült költségvetést és a célkitűzések eléréséhez szükséges menetrendet;
4. a jövőbeni költségtúllépések megelőzése érdekében felkéri a Bizottságot, hogy dolgozzon ki szigorú költségmegtúllépés és kockázatenyhítő politikákat, beleértve a műholdak fellövéséhez kapcsolódó költségek ellenőrzés alatt tartásához szükséges politikákat is; javasolja, hogy a Bizottság tanulmányozza az eddigi megállapításokat, és fontolja meg független szakértők alkalmazását – többek között az érintett iparágak szakterületeiről is – annak érdekében, hogy jelentősen javítani lehessen a projektirányítás hatékonyságát;
5. felhívja a Bizottságot, hogy az ambiciózus ütemterv betartása érdekében hajtsa végre a kockázatok csökkentése céljából javasolt intézkedéseket – mint a kritikus fontosságú munkacsomagok esetében alkalmazott kettős beszerzés –, figyelembe véve az érintett piacokon kialakult tényleges verseny szintjét, illetve a többek között a hetedik Úrtanács 2010. november 25-i állásfoglalásában tükröződő politikai akaratot a fellövési képesség jövőbeni fenntartására Európában;

Pénzügyi helyzet

6. úgy véli, hogy a kezdeti operatív képességet – mely 18 műholdon alapuló kezdeti szolgáltatások nyújtására képes – legkésőbb 2014-re meg kell valósítani annak biztosítása érdekében, hogy valóban a Galileo legyen a vevőkészülékek gyártóinak második hivatkozási GNSS-rendszere; sürgeti e tekintetben a Bizottságot, hogy minél előbb indítsa el a keringési pályán történő tesztre szolgáló négy műholdat, dolgozzon ki világos ütemtervet a fennmaradó 14 műhold fellövésére, és fejezze be a végleges munkacsomagokat;
7. meggyőződése, hogy a 27 műholdból és megfelelő számú pótműholdból álló rendszeren, valamint a megfelelő földi infrastruktúrán alapuló teljes operatív képesség (Full Operating Capacity, FOC) előfeltétele a Galileo hozzáadott értékének eléréséhez a hitelesítés, a magas fokú pontosság és a folyamatos szolgáltatás szempontjából, és ezáltal a gazdasági és társadalmi előnyök learatásához; úgy véli, hogy a teljes operatív képesség teljesítésének az európai intézmények általi világos és egyértelmű támogatása szükséges ahhoz, hogy a felhasználókat és a befektetőket meg lehessen győzni az EU hosszú távú elkötelezettségéről; felkéri a Bizottságot, hogy ennek érdekében küldjön pozitív jelet a piac számára;

2011. június 8., szerda

8. sajnálja, hogy nem javasoltak kiegészítő finanszírozást e programra a többéves pénzügyi keret kiigazítása által, ami további késésekhez, újabb költségekhez és esetleg a megfelelő alkalom elszalasztásához vezet; ennek tükrében úgy véli, hogy a teljes operatív képességet legkésőbb 2018-ra el kell érni, ami a Bizottság becslése szerint további 1,9 milliárd eurós kiegészítő finanszírozást, 2014-től kezdődően pedig körülbelül évi 800 millió eurós finanszírozást igényel a működési költségek fedezésére; felhívja a Bizottságot, hogy aktívan használjon ki a hatékony működésből származó minden megtakarítási lehetőséget és hozzon létre megfelelő finanszírozási struktúrát (figyelembe véve többek között a Galileo kereskedelmi szolgáltatásából származó bevételeket) a szükséges kiegészítő finanszírozás korlátozása érdekében;

9. kiemeli, hogy a GNSS K+F tevékenységeinek jelenlegi uniós finanszírozása nem több mint évi 15 millió euró; felhívja a figyelmet arra, hogy más K+F programok láthatják a kárát annak, ha e tevékenységek kiegészítő finanszírozása a jelenlegi (7. kutatási) keretprogram terhére történik; véleménye szerint a jövőben több finanszírozást kell biztosítani a 8. kutatási keretprogram alatt és egyéb intézkedések révén a GNSS-alapú termékek és szolgáltatások fejlesztésének elősegítése érdekében;

10. hangsúlyozza a GNSS-alkalmazások és -szolgáltatások kifejlesztését szolgáló finanszírozás növelésének alapvető fontosságát annak biztosítása érdekében, hogy a Galileo által képviselt infrastrukturális beruházást teljes mértékben ki lehessen aknázni, és hogy a Galileo rendszer teljes kapacitása kiépülhessen;

A nyilvánosság tájékoztatása

11. határozottan úgy véli, hogy a GNSS számára csak úgy biztosítható kiegészítő finanszírozás, ha a döntéshozók és a közvélemény figyelmét sikerül felhívni azokra az előnyökre, amiket a GNSS kínálhat az EU gazdasága és társadalma számára; helyesli az éves „Galileo Masters” ötletversenyhez (amelyen 2010-ben 44 ország 350 nevezője indult), a Galileo gyermekversenyhez és a GNSS-innovációs díjhoz hasonló konkrét kezdeményezéseket;

12. sürgeti a Bizottságot és az Európai GNSS Ügynökséget, hogy tegyenek sokkal jelentősebb erőfeszítéseket azért, hogy felhívják a potenciális felhasználók és befektetők figyelmét a GNSS-re, elősegítsék a GNSS-alapú szolgáltatások használatát, valamint azonosítsák és összefogják az ilyen szolgáltatásokra irányuló európai keresletet; ezzel összefüggésben hangsúlyozza, hogy a Galileo uniós szintű közérdek, ezért indokoltan tart igényt közfinanszírozásra;

13. felkéri a Bizottságot és a GSA-t, hogy megfelelő pályázati felhívások, tudatosság-növelő kampányok és technológiatranszfer-mechanizmusok révén lépjenek kapcsolatba a világgűrrel kapcsolatos tevékenységet folytató nemzeti hatóságokkal és kkv-kal mint a GNSS-alkalmazások potenciális végfelhasználóival, ezzel párhuzamosan hangsúlyt helyezve az európai regionális egyensúly fenntartásának fontosságára;

Nemzetközi dimenzió

14. felhívja a Bizottságot, hogy aktívan vonja be a világ azon régióit, ahol az európai GNSS-technológia és -alkalmazások használata segítheti a piac fejlődését, mint például Latin-Amerika, Délkelet-Ázsia vagy Afrika;

15. támogatja a Bizottság azon erőfeszítéseit, hogy biztosítsa a Galileo kompatibilitását és interoperabilitását az egyéb műholdas navigációs rendszerekkel, és hogy globális szabványosításra törekszik; e tekintetben sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy használjanak fel minden rendelkezésre álló eszközt a jelenlegi kompatibilitási kérdések Kínával történő gyors megoldása érdekében;

2011. június 8., szerda

Jövőbeli kihívások: finanszírozás és irányítás

16. hangsúlyozza az úrpolitika és a műholdas rádió navigációs program stratégiai fontosságát azon törekvés szempontjából, hogy konkrét projektekre alapozva alakítsanak ki egy tényleges európai ipari stratégiát, amely projektek kézzelfogható eredményeket nyújtanak a polgároknak és vállalkozásoknak; e tekintetben felkéri a Bizottságot, hogy ismerje el a műholdas navigáció által betölthető fontos szerepet, és integrálja azt az összes többi releváns közösségi politikába;

17. kiemeli, hogy a további késések, a költségek újratervezésének és a felhasználói bázis destabilizációjának minimálisra csökkentése érdekében fontos a hosszú távú stabilitás; e tekintetben felhívja a Bizottságot, hogy mielőbb nyújtson be jogalkotási javaslatot a GNSS-programok szolgáltatásainak jövőbeni szintjére, finanszírozására és irányítására vonatkozóan; úgy véli továbbá, hogy a programok megfelelő irányítása érdekében létfontosságú a releváns tudás és a felhalmozott tapasztalat megtartásának biztosítása;

18. felkéri a Bizottságot, hogy a jövőbeni jogalkotási javaslat keretében végzendő hatásvizsgálat tartalmazzon világos és átfogó tájékoztatást a következőkről:

- a különféle Galileo műhold-konfigurációk (többek között az IOC és az FOC, akár önmagukban, akár más GNSS-rendszerekkel kombinálva) által biztosítható szolgáltatások (nyílt szolgáltatások, életvédelmi szolgáltatás, kereskedelmi szolgáltatások, kormányzati ellenőrzésű szolgáltatások) műszaki jellemzői (pontosság, földrajzi lefedettség, integritás stb.);
- az EGNOS szolgáltatások szerepe a különféle lehetséges Galileo-konfigurációk fényében, valamint annak megválaszolása, hogy teljes operatív képesség esetén meg kell-e tartani az EGNOS-t;
- a lehetséges Galileo- és EGNOS-konfigurációk költségei, az infrastrukturális beruházások, valamint az igazgatási és rendkívüli költségek tekintetében (az IOC, az FOC és más lehetséges választási lehetőségek esetében);

19. úgy véli, hogy a Galileót és az EGNOS-t – mivel uniós tulajdonú európai programok, amelyek EU-szintű közérdeket képviselnek – nagyrészt az EU költségvetéséből kell finanszírozni; úgy véli, hogy – az EU-költségvetésből származó hozzájárulások mellett – valamennyi lehetséges finanszírozási forrást, beleértve az innovatív finanszírozási formákat is, meg kell vizsgálni; hangsúlyozza, hogy a múltban alkalmazott eseti, sürgősségi költségvetési megoldások veszélyeztetik az ilyen stratégiai, nagyszabású uniós projektek sikerét és hozzáadott értékét, illetve aláássák az őket előrevívő politikai lendületet; ezért úgy véli, hogy tartós, globális és hosszú távú finanszírozási megoldásokat kell találni; javasolja, hogy előre meghatározott éves összeget biztosítsanak az EU költségvetéséből (a Galileo fennmaradó infrastruktúrájának, valamint a működési költségek finanszírozására); kiemeli, hogy a 2013 utáni időszak féldős felülvizsgálatában található becslült összegek jelzésértékűek, és felhívja a Bizottságot, hogy 2011 nyaráig nyújtsa be a becslült pénzügyi szükségletek részletes felsorolását a projekt elszámoltathatóságának, kiszámíthatóságának és átláthatóságának növelése érdekében;

20. úgy véli, hogy a váratlan kiegészítő költségeket a közösségi költségvetésből kell finanszírozni az egyéb meglévő programok veszélyeztetése nélkül; e tekintetben felhívja a Bizottságot, hogy értékelje egy „Galileo tartalékalap” létrehozásának lehetőségét az ilyen váratlan költségek fedezése érdekében;

21. úgy véli, hogy a GNSS hosszú távú irányítási és igazgatási szerkezetének gondoskodnia kell a feladatok és felelőségek Bizottság, Európai GNSS Ügynökség és Európai Űrügynökség közötti megosztásáról, valamint meg kell oldania az egyéb releváns kérdéseket, például a megfelelő költségmegosztás, a bevételek elosztására szolgáló mechanizmus, a felelősségi rendszer, az árpolitika, illetve a magánszféra lehetséges bevonásának és GNSS-programokhoz való hozzájárulásának kérdéseit; ezzel összefüggésben felkéri a Bizottságot, hogy tegyen gyors előrelépést a rendszer üzemeltetésére szolgáló jövőbeni irányítási mechanizmusokkal kapcsolatosan zajló mérlegelésben, vállaljon felelősséget a hosszú távú műveletekért és az infrastruktúra kiigazításáért, biztosítsa a felhasználók számára nyújtott szolgáltatások és adatszolgáltatások folyamatosságát, valamint maximális mértékben aknázza ki a kereskedelmi szolgáltatások kifejlesztésében rejlő lehetőségeket;

2011. június 8., szerda

22. hangsúlyozza, hogy a GNSS hosszú távú irányítási és igazgatási szerkezetének teljes mértékben átláthatónak, pénzügyi szempontból ésszerűnek és elszámoltathatónak kell lennie, és a lehető legfejlettebben kell működnie; ezzel összefüggésben megállapítja, hogy a Tanáccsal és az Európai Parlammal rendszeresen egyeztetni kell, és ezeket az intézményeket részletesen tájékoztatni kell a fejleményekről;

23. felkéri a Bizottságot, hogy alakítson ki megfelelő mechanizmusokat annak biztosítására, hogy a magánkézben lévő és a kormányzati ellenőrzésű GNSS-alapú szolgáltatások és alkalmazások egyaránt eleget tesznek az alapvető állampolgári jogoknak, például a magánélet és a személyes adatok védelméhez való jognak;

*
* *
*

24. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak és az Európai Ürügynökségnek.

Új többéves pénzügyi keret a versenyképes, fenntartható és befogadó Európáért

P7_TA(2011)0266

Az Európai Parlament 2011. június 8-i állásfoglalása Befektetés a jövőbe: új többéves pénzügyi keret (MFF) a versenyképes, fenntartható és befogadó Európáért (2010/2211(INI))

(2012/C 380 E/13)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság között 2006. május 17-én aláírt, a költségvetési fegyelemről és a pénzgazdálkodás hatékonyságáról és eredményességéről szóló intézményközi megállapodásra ⁽¹⁾,
- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre, és különösen annak 312. cikkére,
- tekintettel az Európai Unió saját forrásainak jövőjéről szóló, 2007. március 29-i állásfoglalására ⁽²⁾,
- tekintettel az Európai Közösségek saját forrásainak rendszeréről szóló, 2007. június 7-i 2007/436/EK, Euratom tanácsi rendeletre ⁽³⁾ és annak végrehajtási szabályaira,
- tekintettel az EU költségvetésének felülvizsgálatáról szóló bizottsági közleményre (COM(2010)0700),
- tekintettel 2010. június 16-i, a 2013 utáni fenntartható Európai Unióval kapcsolatos politikai kihívásokkal és a rendelkezésére álló költségvetési eszközökkel foglalkozó különbizottság felállításáról szóló határozatára ⁽⁴⁾,
- tekintettel az osztrák Nationalrat, a cseh képviselőház, a dán Folketing, az észt Riigikogu, a német Bundestag, a német Bundesrat, az ír Oireachtas, a litván Seimas, a lett Saeima, a portugál nemzetgyűlés, a holland Tweede Kamer és a svéd Riksdag hozzájárulásaira,
- tekintettel eljárási szabályzata 184. cikkére,

⁽¹⁾ HL C 139., 2006.6.14., 1. o.

⁽²⁾ HL C 27. E, 2008.1.31., 214. o.

⁽³⁾ HL L 163., 2007.6.23., 17. o.

⁽⁴⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2010)0225.

2011. június 8., szerda

- tekintettel a 2013 utáni fenntartható Európai Unióval kapcsolatos politikai kihívásokkal és a rendelkezésre álló költségvetési eszközökkel foglalkozó különbizottság jelentésére és a Fejlesztési Bizottság, a Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszer-biztonsági Bizottság, az Ipari, Kutatási és Energiaügyi Bizottság, a Közlekedési és Idegenforgalmi Bizottság, a Regionális Fejlesztési Bizottság, a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottság, a Kulturális és Oktatási Bizottság és a Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság véleményeire (A7-0193/2011),
- A. mivel a Parlament különbizottságot hozott létre a következő megbízatással:
- a) a Parlament politikai prioritásainak meghatározása a 2013 utáni MFF számára, jogalkotási és költségvetési szempontból egyaránt,
 - b) a 2014. január 1-jével kezdődő időszakra vonatkozó uniós célkitűzések eléréséhez, valamint az uniós politikák végrehajtásához szükséges pénzügyi források megbecslése,
 - c) a következő MFF időtartamának meghatározása,
 - d) e prioritásokkal és célkitűzésekkel összhangban javaslattétel a jövőbeli MFF felépítésére, megjelölve az Unió tevékenységének főbb területeit,
 - e) útmutató készítése a forrásoknak az MFF egyes kiadási fejezetei közötti és azokon belüli indikatív elosztásához, a prioritásokkal és a javasolt szerkezettel összhangban,
 - f) az uniós költségvetés finanszírozási rendszerére vonatkozó reform és a kiadások felülvizsgálata közötti kapcsolat pontos meghatározása ahhoz, hogy a Költségvetési Bizottság megbízható alappal rendelkezzen az új MFF-ről folyó tárgyalásokhoz,
- B. mivel a különbizottságnak még azelőtt kell végleges jelentését benyújtania, hogy a Bizottság betérjesztene a következő MFF-re vonatkozó javaslatait,
- C. mivel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 311. cikke értelmében az Unió gondoskodik a céljai eléréséhez és politikái megvalósításához szükséges eszközökről, és azt teljes egészében saját forrásokból kell finanszírozni,
- D. mivel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 312. cikke (5) bekezdésének és 324. cikkének megfelelően az Európai Parlamentet megfelelően be kell vonni a következő többéves pénzügyi keret tárgyalási folyamatába;
- E. mivel a Lisszaboni Szerződés hatálybalépése megerősítette az uniós politikákat és új hatásköri területeket hozott létre, aminek a következő MFF-ben is kifejezésre kell jutnia,
- F. mivel az Unió és polgárai előtt álló kihívások – a világméretű gazdasági válság, a feltörekvő gazdaságok gyors növekedése, az alacsony mennyiségű szén-dioxidot kibocsátó és hatékony erőforrás-felhasználású társadalom felé való átmenet, a népesség szociális modellünk fenntarthatóságát fenyegető elöregedése, a termelés és a megtakarítások világméreteken jellemző eltolódása a feltörekvő gazdaságok felé, a szegénység elleni küzdelem, továbbá a terrorizmus és a szervezett bűnözés jelentette veszélyek erőteljes választ kívánnak meg az Uniótól és tagállamaitól,

2011. június 8., szerda

- G. mivel nemzetközi szinten az Európai Uniónak nagyobb súlya van, mint egyes tagállamainak együttvéve,
- H. mivel az uniós kohéziós politika fő céljának az Unióban még mindig létező szociális, gazdasági és területi különbségek mérséklése, és mivel az érzékelhető és sikeres kohéziós politikának önmagában is van európai hozzáadott értéke és valamennyi uniós tagállam javát kell szolgálnia,
- I. mivel az uniós polgárok a múlthoz képest több igényt támasztanak az Unióval szemben és kritikusan szemlélik teljesítményét; és mivel az Uniót akkor fogják polgárai újra sajátjuknak tekinteni, ha bízhatnak abban, hogy az Unió jobban tudja szolgálni értékeiket és érdekeiket,
- J. mivel az Európa 2020 stratégiának az lenne a feladata, hogy segítse Európát a válságból való kilábalásban, valamint abban, hogy munkahelyek teremtése, valamint intelligens, fenntartható és befogadó növekedés útján erősebbé váljon; mivel ennek a stratégiának az alapját az Unió öt kiemelt célkitűzése képezi, azaz a foglalkoztatás előmozdítása, az innováció, kutatás és fejlesztés feltételeinek javítása, az éghajlatváltozás és az energiaügyi célok kezelése, az oktatási színvonal emelése és a társadalmi befogadás előmozdítása különösen a szegénység csökkentése révén,
- K. mivel az uniós költségvetés a reform erőteljes eszköze; és mivel hatását megsokszorozhatja a beruházásokat szolgáló magán és állami pénzforrások ehhez járuló mozgósítása, mely katalizátorként járulhat hozzá az uniós kiadások hatásainak megtöbbszörözéséhez; mivel az úgynevezett „méltányos megtérülés” elve gazdasági szempontból nem indokolható, hiszen nem veszi figyelembe az európai hozzáadott értéket, a továbbgyűrűző hatásokat és az uniós országok közötti szolidaritás szükségességét,
- L. mivel az EUSZ 3. cikke értelmében Európa fenntartható fejlődésének olyan kiegyensúlyozott gazdasági növekedésen, árstabilitáson és magas versenyképességű, teljes foglalkoztatottságot és társadalmi haladást célul kitűző szociális piacgazdaságon kell alapulnia, amely a környezet minőségének magas fokú védelmével és javításával párosul,
- M. mivel a hatékony és eredményes pénzgazdálkodás elve az uniós költségvetés végrehajtásának egyik alapelve; és mivel számos tagállam súlyos költségvetési kiigazításokra kényszerül az ország pénzügyei tekintetében; továbbá mivel a hatékony és eredményes pénzgazdálkodás – eredményesség, hatékonyság, gazdaságosság – egyre fontosabb a közkiadások területén mind uniós, mind tagállami szinten,
- N. mivel a kiadásokra vonatkozó programoknak a változó szükségletekhez és körülményekhez való időnkénti hozzáigazítására irányuló intézkedések elégtelennek bizonyultak; és mivel részben a rendeletek és szabályozások bonyolult volta magyarázza az irányítási és ellenőrzési rendszerek nem kielégítő teljesítményét,
- O. mivel a jelenlegi 2007–2013-as időszakra vonatkozó MFF első négy éve világosan bebizonyította, hogy a pénzügyi keret nem képes az új fejleményekhez és prioritásokhoz való alkalmazkodásra a meglévő keretek veszélyeztetése nélkül; és mivel a jelenlegi MFF képtelennek bizonyult az új kötelezettségvállalások – Galileo, ITER, élelmiszer-eszköz vagy az európai gazdaságélénkítési terv – gyors befogadására,
- P. mivel a bruttó nemzeti jövedelem alapú források uniós finanszírozási rendszerbe való 1988-as bevezetését ideiglenes kiegészítésnek szánták a saját források csökkenése miatt, de meghosszabbították és éveken át végrehajtották, és ma ez az uniós költségvetési források fő eleme; mivel ez az uralkodó jelleg kihangsúlyozta a tagállamok nettó egyenlegének kiszámítására irányuló trendet, aminek következménye a visszatérítések, korrekciók, kivételek és kompenzációk sorozata, ami miatt a saját források jelenlegi

2011. június 8., szerda

rendszere rendkívül bonyolult és átláthatatlan, nem kapcsolódik kellőképpen a meglévő uniós politikákhoz, továbbá híján van a méltányosságnak, és ennél fogva képtelen az európai érdekű uniós szakpolitikák átlátható és eredményes finanszírozására, és végezetül teljességgel érthetetlen az európai polgárok számára,

- Q. mivel a globális és európai szintű innovatív finanszírozásról szóló, 2011. március 8-i állásfoglalásában ⁽¹⁾ az Európai Parlament jóváhagyta a pénzügyi tranzakciókra kivetendő globális adó bevezetését, ami „hozzájárulhat a pénzügyi piacok rendkívül káros kereskedelmi modelljeinek kezeléséhez, mint amilyen például a rövid távú és automatizált, nagyfrekvenciájú kereskedelem, valamint a spekuláció visszaszorításához”;

I. rész: Fő kihívások

1. véleménye szerint az előttünk álló kihívások – népesedési helyzet, éghajlatváltozás vagy az energiaszűke – olyan területek, amelyek az Európai Unió megmutathatja hozzáadott értékét mint olyan szervezet, amely jóval több a tagállamok összességénél;

2. megállapítja, hogy a jelenlegi válság és a közkiadásokat érintő komoly megszorítások megnehezítették a tagállamok számára, hogy továbblépjenek a gazdasági és szociális konvergencia felé vezető úton, valamint hogy teljes értékű résztvevői lehessenek a belső piacnak; határozott meggyőződése, hogy a válság megoldása az európai dimenzió erősítése és nem annak gyengítése;

3. úgy véli, hogy a „Fenntartható források az Európai Unió számára” elsősorban és mindenekelőtt az uniós költségvetés „forrásrendszerének” annak érdekében történő újragondolására irányul, hogy a nemzeti hozzájárulások jelenlegi rendszerét valóban európai forrásokkal lehessen felváltani;

4. megítélése szerint a közelmúlt eseményei azt mutatják, hogy az euróövezetnek merészebb gazdaságirányításra van szüksége, és hogy a szociális és gazdasági pillért nélkülöző monetáris pillér bukásra van ítélve; álláspontja szerint erre tekintettel alapvető fontosságú az Unió számára gazdaságirányítási rendszerének megerősítése az Európa 2020 stratégia végrehajtásának (a hosszú távú gazdasági növekedési ráta helyreállítása és garantálása) biztosítása, a mostani válság megismétlődésének megelőzése és az európai projekt védelme céljából;

A tudásalapú társadalom felépítése

5. rámutat, hogy a válság felszínre hozta azokat a szerkezeti kihívásokat, amelyekkel a legtöbb tagállam gazdaságának szembe kell néznie: ezek az optimálistól elmaradó termelékenység, az államadóság magas szintje, magas költségvetési hiány, a strukturális munkanélküliség, a munkaerőpiac nem kielégítő rugalmassága, a korszerűtlenné vált szaktudás és az erőtlén növekedés; hangsúlyozza e szerkezeti kihívások meghaladása érdekében a beruházások szükségességét olyan kulcsterületeken, mint az oktatás, kutatás és innováció;

6. emlékeztet rá, hogy a jelenlegi beruházási trendek folytatódása esetén 2025-re Ázsia töltheti be a vezető szerepet a tudományos és technológiai fejlődés terén; emlékeztet azonban arra is, hogy ezek a változások nem csak jelentős kihívásokat, hanem lehetőségeket is jelentenek, úgymint az EU exportlehetőségeinek meredek emelkedését; megállapítja, hogy az Unió a felsőfokú képzés területén is hátul kullog, ugyanis az európai egyetemek közül csak mintegy harminc található a világ első száz egyeteme között; hangsúlyozza, hogy Európa a szaktudást tekintve is elmarad a versenyben, és felhívja a figyelmet arra, hogy 2020-ra az eddiginél 16 millióval több munkahelyen lesz szükség magas szintű képzettségre, az alacsony szintű képzettséget igénylő munkahelyek száma pedig 12 millióval csökkenni fog;

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2011)0080.

2011. június 8., szerda

A munkanélküliség elleni küzdelem

7. megítélése szerint az Európai Unió előtt álló egyik legnagyobb kihívás a versenyképesség megtartása, a növekedés gyorsítása és a munkanélküliség magas szintjének lezorítása, a megfelelően működő munkaerőpiacra és a társadalmi feltételekre való összpontosítás létfontosságú a foglalkoztatási teljesítmény javításában;

A népesedési kihívás

8. hangsúlyozza, hogy az Uniónak szembe kell néznie a demográfiai helyzet jelentette kihívással; megállapítja, hogy a munkában állók alacsonyabb száma és a nyugdíjas korosztályok létszámának növekedése további nyomást jelent majd a jóléti rendszerek és a gazdasági versenyképesség számára;

Éghajlati és energetikai kihívások

9. aggályainak ad hangot amiatt, hogy a világ népességének 6 milliárdról 9 milliárdra történő növekedése fokozni fogja a természeti erőforrásokért folyó globális versenyt, és további nyomást helyez a környezetre; megállapítja, hogy az ételmszer iránti igények 2050-re valószínűleg 70 %-kal nőnek, továbbá a nyersanyagok fenntarthatatlan kiaknázása, felhasználása és kezelése az emberekre káros és költséges, az ételmszer-termelés, a természetvédelem és az energiatermelés közötti versenyt, valamint áremelkedéseket és spekulációt kényszerít, fenyegetve a gazdaság és az ételmszerellátás biztonságát és még inkább hozzájárulva az éghajlatváltozáshoz; ennek súlyos következményei lehetnek az ipar számára az üzleti lehetőségek szempontjából, ideértve a nyersanyagokhoz való hozzáférés szűkülését, a gazdasági biztonságra leselkedő veszélyeket és az éghajlatváltozás súlyosbodását; hangsúlyozza ezért, hogy az EU-nak haladéktalanul cselekednie kell, és vezető szerepet kell vállalnia a fenntartható erőforrásokat felhasználó gazdaság felé történő elmozdulásban;

10. felhívja a figyelmet a növekvő globális energiafogyasztásra és arra, hogy növekszik az energiaimporttól való függés is, ugyanis az Unió 2050-ben – a jelenlegi energiapolitika változatlansága esetén – szükségleteinek kétharmadát behozatalból fogja fedezni, ha az EU és tagállamai nem fokozzák erőfeszítéseiket saját **megújuló** energiaforrásaik fejlesztése és energiahatékonysági potenciáljuk kiteljesítése céljából, teljes körűen figyelembe véve az EU energiaügyi és éghajlati kötelezettségvállalásait, illetve a biztonsági vonatkozásokat; figyelmeztet rá, hogy az áringadozásokat és az ellátás bizonytalanságát emellett tovább súlyosbítják majd az energiaforrásokban gazdag országok politikai bizonytalanságai; ezért kéri az ellátási útvonalak és a kereskedelmi partnerek diverzifikálását;

11. támogatja azt a gondolatot, hogy az összes uniós finanszírozásnak együttesen el kell vezetnie az európai környezet általános állapotának javulásához az üvegházhatású gázok kibocsátásának legalább a mostani uniós jogszabályokban kitűzött célkitűzésekkel egyező mértékű csökkentésével; javasolja ezért, hogy az uniós pénzeszközök elköltésének kedvező és kedvezőtlen éghajlati és környezeti hatásait összesítve elemezzék;

Belső és külső biztonság és a személyes szabadságok

12. véleménye szerint ma sebezhetőbbnek is érezzük magunkat, mivel a globalizáció eltüntette a határokat a szabadság, a jog érvényesülése és a biztonság belső és külső formái között; meggyőződése, hogy a 21. század biztonsági kihívásainak kezelésére és az alapvető jogok és a személyes szabadságok megővésére ezért globális és megelőző válaszokat kell találni, márpedig ilyen válaszok csak az Unióhoz hasonló méretű szereplőtől várhatók; meggyőződése, hogy az Unió biztonságának külső dimenziója szorosan kapcsolódik a harmadik országokban uralkodó demokráciához, jogállamisághoz és felelősségteljes kormányzáshoz, valamint hogy az EU-t különleges felelősség terheli az ehhez való hozzájárulásban;

2011. június 8., szerda

Európa és a nagyvilág: öntudatos partnerré válva

13. meggyőződése, hogy az Uniónak – politikai, gazdasági és kereskedelmi nagyhatalomként – teljes értékű szerepet kell játszania a nemzetközi szinten; emlékeztet rá, hogy a Lisszaboni Szerződés új eszközöket biztosít az európai érdekek és értékek világszintű érvényesítéséhez; hangsúlyozza, hogy az Unió globális szinten csak akkor jelenthet többletértéket, illetve akkor lehet befolyással a globális politikai döntésekre, ha képes az együttes fellépésre; hangsúlyozza, hogy az erősebb külső képviseletnek kéz a kézben kell haladnia az erőteljesebb belső koordinációval;

A jó kormányzás biztosítása

14. meggyőződése, hogy erősíteni kell az Unióval való közös azonosulás érzését, és ennek az együttes cselekvés vezető erejévé kell válnia; véleménye szerint a „jó kormányzás” biztosítása messze az Unió leghatékonyabb eszköze arra, hogy biztosítsa polgárai folyamatos elkötelezettségét és szerepvállalását;

II. rész: A teljesítmény optimalizálása: az uniós költségvetés szerepe

Az európai hozzáadott érték és az Európa hiányából adódó költség

15. hangsúlyozza, hogy az uniós költségvetési kiadások célja, hogy – a források összpontosítása, a katalizátorhatás és a méretgazdaságosság, a pozitív, határokon átívelő és továbbgyűrűző hatások révén – európai hozzáadott értéket (European Added Value, EAV) hozzanak létre, így járulva hozzá a közösen elfogadott, közös szakpolitikai célok hatékonyabb vagy gyorsabb eléréséhez, ezáltal csökkentve az egyes tagállamok kiadásait; emlékeztet arra, hogy elvi alapon kerülendő a kiadások megkettőzése és a különféle költségvetési tételeken allokált pénzeszközök egymás közti átfedése, hogy az uniós kiadásoknak mindig nagyobb érték létrehozására kell törekednie, mint amit az egyes tagállami kiadások létrehozhatnak; véleménye szerint az EU többéves pénzügyi kerete helyesen felhasználva igen fontos eszköz az európai projekt hosszú távú tervezése tekintetében, mivel figyel az európai perspektívákra és az Unió hozzáadott értékére;

16. felhívja a figyelmet a következő területekre, mint amelyek szóba jöhetnek a fokozott szinergia és méretgazdaságosság elérése szempontjából: az Európai Külügyi Szolgálat, a humanitárius segítségnyújtás és konkrétan az EU gyorsreagálási képessége, a védelmi források összevonása, a kutatás, fejlesztés és innováció, a nagy infrastrukturális projektek (különösen az energiaügy és a közlekedés terén), valamint a pénzügyi felügyelet;

17. véleménye szerint bevált gyakorlatként – a szubszidiaritás nemzeti parlamentek által gyakorolt, a Lisszaboni Szerződésben rögzített ellenőrzés révén – az EAV várható értékére vonatkozóan becslést kell készíteni valamennyi költségvetési következményekkel járó jogalkotási javaslat esetében; ugyanakkor hangsúlyozza, hogy az EAV-ra vonatkozó becslés nem történhet csupán „Excel-tábla szintű megközelítésben”, és a politikai értékeléshez szükség van annak vizsgálatára is, hogy a tervezett fellépés vajon eredményesen hozzájárul-e a közös uniós célkitűzések eléréséhez, valamint létrehoz-e uniós közjavakat; megállapítja, hogy az EAV legfőbb és legfontosabb elemei – a béke, a stabilitás, az emberek, az áruk, a szolgáltatások és a tőke mozgásának szabadsága – nem értékelhetők számszerűen;

18. hangsúlyozza annak szükségességét, hogy bizonyítani kell minden uniós kiadás szerződésben rögzített kötelezettségekkel vagy a főbb uniós politikai célkitűzésekkel való összeegyeztethetőségét; hangsúlyozza, hogy az EAV nem csupán kiadások révén hozható létre, hanem európai jogszabályok és a nemzeti és uniós gazdasági, adózási, költségvetési és szociális szakpolitikák összehangolása útján is; meggyőződése, hogy a jövőbeni többéves pénzügyi keret alapján a kiadások európai hozzáadott értékének növekednie kell; hangsúlyozza, hogy az uniós finanszírozásnak lehetőség szerint egyszerre több uniós célkitűzéshez kell hozzájárulnia (pl. a területi kohézióhoz, az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodáshoz, a biodiverzitás védelméhez);

2011. június 8., szerda

19. határozott véleménye, hogy az uniós szintű beruházások lényegesen magasabb szintű nemzeti megtakarításokhoz vezethetnek, különösen azokon a területeken, ahol az EU vitathatatlanul nagyobb hozzáadott értéket hoz létre, mint a nemzeti költségvetések; erős meggyőződése, hogy az EAV elvét valamennyi jövőbeli uniós költségvetési tárgyalás egyik alapmotívumának kell tekinteni; üdvözli ezért a Bizottság arra vonatkozó kötelezettségvállalását, hogy elvégzi az „Európa hiányából” a tagállamokra és nemzeti költségvetésekre háruló költségek átfogó elemzését; felhívja a Bizottságot, hogy ezt a jelentést időben tegye közzé, hogy arra támaszkodni lehessen a következő MFF-re vonatkozó tárgyalási folyamatban;

20. felhív az uniós költségvetés és a tagállami nemzeti költségvetések közötti nagyobb összhangra az uniós politikai prioritások finanszírozása terén; megismétli, hogy a közpénzek elköltését a tervezéstől a végrehajtásig koordinálni kell az egymást kiegészítő jelleg, a nagyobb hatékonyság és láthatóság, valamint az uniós költségvetés fokozott áramvonalasítása érdekében; meggyőződése, hogy az új gazdasági és költségvetési politikára vonatkozó koordinációs mechanizmusnak („európai szemeszter”) fontos szerepet kell majd betöltenie a szakpolitikai célok egész Európában, továbbá az uniós célkitűzésekkel történő összehangolásában, ezzel támogatva a kívánt költségvetési szinergiák létrehozását az uniós és a nemzeti költségvetések között;

Eredményes költségvetés

21. véleménye szerint – mindamellett, hogy az EAV elvét a kiadási prioritásokat meghatározó jövőbeli döntések során figyelembe kell venni – a különböző szakpolitikák és tevékenységek végrehajtásának a költségvetési keretösszegek eredményes és hatékony felhasználásán kell alapulnia;

22. hangsúlyozza, hogy – a növekedés és a fejlesztés szempontjából optimális gyakorlati eredmények érdekében – elsőbbséget kell adni a szinergiák növelésének az uniós költségvetés minden olyan pénzeszköze között, amelyek hatást gyakorolnak a gazdasági fejlődésre, és az egyes ágazatokat összefogó integrált megközelítésnek, eredményorientált szakpolitikák kidolgozásának, a feltételhez kötöttség, a károkozás elkerülése és a szennyező fizet elv alkalmazásának, a sikerkritériumoknak és az eredményindikátoroknak;

A költségvetés felhasználása a beruházások elősegítésére

23. emlékeztet arra, hogy az uniós költségvetés elsősorban beruházási költségvetés, amely állami vagy magánforrásokból további beruházásokat generálhat; úgy véli, hogy a további tőkebevonás ösztönzése alapvető fontosságú ahhoz, hogy rendelkezésre álljanak az Európa 2020 stratégia céljainak eléréséhez szükséges jelentős beruházási összegek; külön is hangsúlyozza, hogy szükség van az uniós finanszírozás hatásának maximalizálására, ami a köz- és magánszféra forrásainak – az infrastrukturális és más európai érdekű nagyprojekteket szolgáló és a versenyt nem torzító – mozgósítása, összefogása és támogatása révén érhető el;

24. megállapítja, hogy az 1990-es évek óta előrehaladás történt a köz- és magánszféra közötti intézményesített partnerségek (ppp) terén az Unióban – többek között a közlekedési ágazatban, az állami építkezések és fejlesztések terén, a környezetvédelemben –, mely partnerségek a hatóságok és a magánszféra közötti, az infrastruktúra és a stratégiai közszolgáltatások teljesítményének javítását célul kitűző együttműködés formái; egyszersmind aggasztják bizonyos, a ppp-k terén tapasztalt problémák, és hangsúlyozza, hogy a jövőbeli ppp-k tervezésekor figyelembe kell venni a múltban szerzett tanulságokat és ki kell küszöbölni a hiányosságokat;

25. megállapítja, hogy az innovatív pénzügyi eszközök felhasználása mindeddig általában kedvező eredménnyel zárult, ideértve a támogatásokat és kölcsönöket vegyítő, illetve a kockázatmegosztási mechanizmusokat, így a transzeurópai közlekedési hálózattal kapcsolatos projektek számára adott hitelgarancia-eszközt (LGTT), a kockázatmegosztási pénzügyi mechanizmust (RSFF) és a kohéziós politika eszközeit (JEREMIE, JESSICA, JASPERS és JASMINE), melyeknek célja specifikus szakpolitikai célok elérése; úgy véli, hogy az Uniónak elsősorban az uniós alapok felhasználásának bővítését kell szem előtt tartania, olyan katalizátornak tekintve őket, amelyek révén további finanszírozásra nyílik lehetőség az EBB, az EBRD és más nemzetközi pénzügyi intézmények, valamint a magánszektor részéről;

2011. június 8., szerda

26. ezért felszólítja a Bizottságot, hogy – alapos elemzés és a köz- és magánberuházásokra vonatkozó szükségletek pontos felmérése, továbbá a különböző forrásokból történő finanszírozás koordinációjára szolgáló módszertan kialakítása után – tegyen javaslatokat az innovatív finanszírozás rendszerének bővítését szolgáló intézkedésekre, felhívja a tagállamokat annak biztosítására, hogy nemzeti jogszabályaik tegyék lehetővé e rendszerek igénybevételét; ennek érdekében felszólít e mechanizmusok szabályozási, költségvetési és operatív keretének átfogó megerősítésére hatékony támogató eszközként történő működtetésük biztosítása érdekében, illetve az uniós források megfelelő felhasználása és a megfelelő nyomon követés, beszámolás és elszámoltathatóság garantálása céljából; ezenkívül hangsúlyozza, hogy szükség van az esetleges kockázatok mennyiségi szempontú számbavételére és megfelelő figyelembevételére;

27. megállapítja, hogy történeti okok miatt nehézkes magánbefektetőket találni az uniós nagyprojektekhez; elismeri, hogy a pénzügyi válság hatására a magánbefektetők a korábbinál inkább ódzkodnak az uniós projektek finanszírozásától, és világossá vált, hogy ha azt akarjuk, hogy a nagy beruházási projektek hozzájussanak a szükséges fedezethez, újra kell építeni a bizalmat; hangsúlyozza, hogy rövid és hosszú távon szükség lesz az EU költségvetési támogatására a magánbefektetések uniós érdekű projektekbe történő bevonásához és mozgósításához, különösen az olyan – európai hozzáadott értéket képviselő – projektek esetében, amelyek gazdaságilag életképesek ugyan, de üzleti szempontból nem minősülnek annak;

28. üdvözli ezért az Európa 2020 projektkötvény-kezdemenyezését, ezt a kockázatok megosztására szolgáló mechanizmust, amelyben részt vesz az Európai Befektetési Bank (EBB), és amely az uniós alapok hatását felerősítve, az uniós költségvetésből maximált támogatást biztosítva további ösztönzést jelent a magánbefektetők számára ahhoz, hogy részt vegyenek az Európa 2020 stratégia céljaihoz kapcsolódó elsődleges uniós projektekben; felhívja a Bizottságot, hogy nyújtson be – a közös EU–EBB eszközökkel kapcsolatos tapasztalatokra építő – kiforrott javaslatot az uniós projektkötvényekről, amely tartalmazzon világos és átlátható kritériumokat a projektek támogathatóságára és kiválasztására vonatkozóan; emlékeztet rá, hogy az alacsony hasznot generáló uniós érdekű projektekhez továbbra is támogatások útján történő finanszírozásra lesz szükség; aggályának ad hangot amiatt, hogy az uniós költségvetés korlátozott mérete adott esetben gátat szabhat az új kezdeményezések további finanszírozásának;

29. megismétli, hogy az uniós költségvetést igénybe vevő innovatív finanszírozási eszközök és mechanizmusok esetében a lehető legnagyobb mértékű átláthatóságot, elszámoltathatóságot és demokratikus ellenőrzést kell biztosítani; felhívja a Bizottságot, hogy tegyen javaslatot olyan – rendes jogalkotási eljárásban elfogadandó – végrehajtási és projektkiválasztási keretre, amely garantálja a folyamatos információáramlást és a költségvetési hatóság részvételét az említett eszközök Unióban történő felhasználása tekintetében, lehetővé teszi a Parlament számára a politikai célok teljesülésének ellenőrzését, az Európai Számvevőszék számára pedig az említett eszközök feletti szoros ellenőrzést;

A hatékony és eredményes pénzgazdálkodás biztosítása

30. véleménye szerint az uniós költségvetés optimális felhasználása, valamint a 2013 utáni programok és tevékenységek tervezése és irányítása szempontjából alapelvnek kell tekinteni a kiadási oldal végrehajtásának és minőségének javítását;

31. hangsúlyozza továbbá, hogy a programok költségeinek tervezése során kiemelt figyelmet kell fordítani a következő elvekre: a célok egyértelműsége, az eszközök és fellépések teljes koherenciája és egymást kiegészítő volta, a támogathatósággal és a végrehajtással kapcsolatos szabályok harmonizálása és egyszerűsítése, az átláthatóság, a teljes és közösen megállapított elszámoltathatóság; hangsúlyozza a nemek közötti esélyegyenlőség általános érvényesítését, amely a hatékonyság és a méltányosság javításának bevált irányítási eszköze;

32. különösen hangsúlyozza, hogy a szabályok és eljárások egyszerűsítését kulcsfontosságú horizontális prioritásnak kell tekinteni, és meggyőződése, hogy a költségvetési rendelet felülvizsgálata során kiemelt figyelmet kell fordítani erre az aspektusra;

2011. június 8., szerda

33. hangsúlyozza, hogy a Bizottságban és a tagállamokban a javulás szigorú nyomon követésével kell támogatni az Unión belüli pénzgazdálkodás tökéletesítését; hangsúlyozza, hogy a tagállamoknak felelősséget kell vállalniuk az uniós pénzeszközök helyes felhasználásában és kezelésében, és évente – a megfelelő politikai szinten – nemzeti nyilatkozatokat kell kiadniuk az uniós források felhasználásáról;

34. hangsúlyozza, hogy foglalkozni kell a függő kötelezettségvállalások (RAL) növekvő mértékével; emlékeztet rá, hogy a Bizottság szerint a RAL szintje 2013 végére eléri a 217 milliárd eurót; hangsúlyozza, hogy a fennálló kötelezettségvállalások bizonyos szintje elkerülhetetlen többéves programok végrehajtásakor, és hogy az ilyen kötelezettségvállalások létezése természetükből fakadóan szükségessé teszi a megfelelő kifizetéseket; sajnálja ezért, hogy a Tanács úgy döntött, hogy a kifizetések szintjét a priori módon határozza meg, tekintet nélkül a valós szükségletek pontos számbavételére; ezért a következő MFF esetében az éves költségvetési eljárás során mindent meg fog tenni annak érdekében, hogy – a kifizetések szintjének megfelelő emelése révén – csökkenjen a kötelezettségvállalási és a kifizetési előirányzatok közötti diszrepancia;

35. erős meggyőződése, hogy szükség van – külön-külön mindegyik szakpolitikai területen – az egyes tagállamokban működtetett irányítási és ellenőrzési rendszerek erősségeinek és gyengeségeinek felmérésére annak érdekében, hogy javuljon az uniós pénzeszközök tagállami irányításának és ellenőrzésének minősége; továbbá úgy véli, hogy a jobb irányítás, a kevesebb bürokrácia és a nagyobb átláthatóság, valamint a jobb – és nem több! – ellenőrzés szükséges feltétel az uniós alapok hatékonyságának és hatásosságának erősítéséhez, a rájuk vonatkozó felvevőképesség tekintetében is; e tekintetben úgy véli, hogy egyensúlyt kell találni az ellenőrzés szintje és költségei között;

36. hangsúlyozza a jogbiztonság és a költségvetési folytonosság fontosságát a többéves politikák és programok sikeres végrehajtásában; úgy véli ezért, hogy kellő indokolás és megfelelő hatásvizsgálat nélkül nem szabad a programozási időszak közben megváltoztatni a szabályokat, mivel ez magasabb átállási költségeket, lassabb végrehajtást és a hibakockázat növekedését eredményezi;

37. hangsúlyozza, hogy az intézményi kapacitás kulcselem az uniós politikák sikeres érvényesítése, végrehajtása és nyomon követése szempontjából; ennek megfelelően úgy vélekedik, hogy az intézményi és adminisztratív kapacitás megerősítése mind nemzeti, mind regionális, mind helyi szinten alátámaszthatja a strukturális kiigazításokat és hozzájárulhat az uniós források kiegyensúlyozott és sikeres felhasználásához;

III. rész: Politikai prioritások

38. emlékeztet rá, hogy a Lisszaboni Szerződés hatálybalépése megerősítette az uniós politikákat és jelentős új előjogokat biztosított az Uniónak, így a külső fellépések, a sport, az úrkutatás, az éghajlatváltozás, az energiaügy, a turizmus és a polgári védelem területén; hangsúlyozza, hogy mindehhez megfelelő nagyságú pénzügyi forrásokra van szükség; e tekintetben emlékeztet rá, hogy az EUMSZ 311. cikkének értelmében az Uniónak biztosítania kell a célkitűzései eléréséhez és politikái véghezviteléhez szükséges eszközöket;

Az Európa 2020 célkitűzéseihez rendelt költségvetés

39. ismételt hangsúlyozza, hogy a következő MFF fő politikai talpkövének az Európa 2020 stratégiát kell tekinteni; egyszersmind fenntartja, hogy az Európa 2020 stratégia nem mindent magába foglaló és valamennyi uniós szakpolitikai területet felölelő stratégia; hangsúlyozza, hogy a Szerződésre alapozó többi – különböző célokat követő – szakpolitikának megfelelő módon meg kell jelennie a következő MFF-ben;

2011. június 8., szerda

40. álláspontja szerint az Európa 2020 stratégiának az lenne a feladata, hogy segítse Európát a válságból való kilábalásban, valamint abban, hogy abból az innováció, a kutatás és fejlesztés, az EU éghajlat-változási és energiával kapcsolatos célkitűzései elérésének, az oktatási színvonal javításának és a társadalmi integráció – különösen a szegénység visszaszorítása révén történő – előmozdításának feltételei javítása és az azokra fordított közkiadások emelése révén megerősödve álljon talpra; megállapítja, hogy az Európa 2020 stratégia nem csupán a rövid távú gazdasági növekedéssel és a pénzügyi stabilitással kíván foglalkozni, hanem hosszabb távon a strukturális átalakulással is a fenntarthatóbb növekedési pálya felé, az erőforrások hatékonyabb felhasználása alapján;

41. hangsúlyozza ugyanakkor, hogy az Európa 2020 stratégia jelenlegi tartalma – mint például a kiemelt célok, az iránymutató javaslatok, a szűk keresztmetszetek és a mutatószámok – rendkívül általános jellegű; álláspontja szerint továbbá az egységes piac újraindítása az EU 2020 stratégia alapvető eleme, amely növeli a különböző kiemelt kezdeményezések közötti szinergiákat; hangsúlyozza, hogy a stratégia célkitűzése csak akkor járhat sikerrel, ha a tagállamok konkrét kötelezettségvállalásokat tesznek nemzeti reformprogramjaikban, valamint ha konkrét és konzisztens jogalkotási javaslatok kísérik, valamint olyan politikák, amelyek bevált teljesítési mechanizmusokkal rendelkeznek;

42. hangsúlyozza azt is, hogy az Európa 2020 stratégia hitelességét csakis a célok elérése és az azokra európai és nemzeti szinten kiosztott finanszírozás közötti garantált összhang biztosíthatja; álláspontja szerint a következő MFF-nek tükröznie kell az Európa 2020 stratégia ambiciózus céljait, és elkötelezett a Bizottsággal és a tagállamokkal folytatandó együttműködés mellett, hogy biztosítsák a szükséges hiteles finanszírozási keretet, elsősorban is a kiemelt kezdeményezések és a kiemelt uniós célkitűzések megfelelő pénzellátását; e tekintetben megemlíti, hogy a feladatokat, a forrásokat és a felelősségi köröket egyértelműen meg kell határozni és fel kell osztani az Unió és a tagállamok között, ideértve a helyi és regionális hatóságokat is; e tekintetben megemlíti, hogy a feladatokat, a forrásokat és a felelősségi köröket egyértelműen meg kell határozni és fel kell osztani az Unió és a tagállamok között; felhívja a Bizottságot a kiemelt kezdeményezések költségvetési dimenziójának tisztázására, mivel ezek az elsőbbséget élvező cselekvési tervek az uniós költségvetés révén finanszírozott valamennyi politikát érintik;

43. figyelmeztet rá, hogy a tíz évre szóló Európai 2020 stratégia megvalósítása megfelelő költségvetési rugalmasságot igényel annak biztosítása érdekében, hogy a költségvetési eszközök megfelelően alkalmazkodhassanak a változó körülményekhez és prioritásokhoz;

A gazdaságirányítást támogató költségvetés

44. rámutat, hogy a jelenlegi európai pénzügyi stabilizációs mechanizmus alapján a saját források plafonja és az éves költségvetésben szereplő kiadási szint közötti résnek fedeznie kell az összesen 60 milliárd eurót nem meghaladó hitelgaranciák összegét; megemlíti azokat a további kötelezettségeket, amelyekről az euróövezeten kívüli tagállamoknak juttatandó középtávú pénzügyi segítségnyújtás kapcsán született megállapodás: ezeket ugyancsak a fentebb említett határok alapján megállapított összegből kell fedezni;

45. felszólít rá, hogy az európai szemeszter keretében javuljon a költségvetési koordináció és szinergia az Unió és a tagállamok között és ennek révén növekedjék az EAV is; felszólít rá, hogy az európai szemeszter keretében javuljon a tagállamok közötti gazdasági koordináció is, továbbá javuljon az euróövezet és az ahhoz csatlakozni kívánó tagállamok gazdaságirányítása, és ezzel csökkenjen a pénzügyi stabilizációs mechanizmus felhasználása iránti igény; álláspontja szerint az európai szemeszternek az európai és tagállami közberuházások közötti szinergiák erősítésére kell összpontosítania;

46. elutasítja, hogy az európai stabilizációs mechanizmust 2013 után tisztán kormányközi módon alakítsák át; aggályának ad hangot e fejlemény miatt, és hangsúlyozza, hogy a kormányközi megközelítés jellemzője a demokratikus ellenőrzés, az elszámoltathatóság és a végrehajtás hiánya; hangsúlyozza, hogy az európai stabilizációs mechanizmus céljából figyelembe kell venni a közösségi módszert; emlékeztet arra, hogy az uniós költségvetés az európai pénzügyi stabilizációs mechanizmus, valamint az euróövezetbe nem tartozó tagállamok fizetési mérlegére nyújtott időközi pénzügyi támogatás keretében garanciákat biztosít az tagállamoknak nyújtott kölcsönökre;

2011. június 8., szerda

47. emlékeztet arra, hogy az európai valutát az azt bevezetni kész államok közötti valós gazdasági konvergencia és olyan uniós költségvetés nélkül hozták létre, amely elég nagy ahhoz, hogy saját fizetőeszköznek adjon teret; úgy véli, hogy egy ilyen költségvetés azt követelné meg, hogy a jelenlegi tagállami kiadások jelentős részét uniós kiadások váltsák fel annak érdekében, hogy kellőképpen figyelembe vegyék a közösségi módszert, és biztosítsák az euróövezet és az EU számára a hitelválságból való kilábaláshoz szükséges költségvetési stabilitást; felkéri a Bizottságot, hogy mérje fel az eurókötvények rendszerének lehetséges hatását az uniós költségvetésre;

A tudás mint a növekedés előmozdítója

Kutatás és innováció

48. tudomásul veszi a kutatás és az innováció fontos szerepét a fenntartható, a világban vezető szerepet betöltő, tudás alapú társadalom felé való átmenet felgyorsításában; ezért úgy véli, hogy a következő többéves pénzügyi keretben – az európai hozzáadott érték és a kiválóság elvével összhangban – a költségvetési források nagyobb koncentrációját kell megvalósítani a gazdasági növekedést és a versenyképességet ösztönző területeken, például a kutatás és az innováció terén;

49. szilárd meggyőződése, hogy a nemzeti kutatási és innovációs kiadások uniós költségvetésben történő, fokozódó összevonása hozzáadott értéket teremt a szükséges kritikus tömeg és a méretgazdaságosság elérése, a hatás erősítése, valamint az átfedések és a szűkös erőforrások pazarlásának mérséklése érdekében;

50. véleménye szerint Európában összehangolt erőfeszítésre van szükség az Európa 2020 stratégiában megjelölt cél, azaz annak elérése érdekében, hogy a kutatási-fejlesztési ráfordítások elérjék a bruttó hazai termék (GDP) 3 %-át, valamint hogy létrejöjjön az európai kutatási térség és az „innovatív unió”; felszólítja az uniós intézményeket és a tagállamokat, hogy e cél elérése érdekében további késedelem nélkül állapodjanak meg egy konkrét menetrendről, és rámutat arra, hogy e cél megvalósításához jelentős gazdasági kötelezettségvállalásra van szükség, amely körülbelül évi 130 milliárd euró terhet hárít mind az uniós, mint a nemzeti költségvetésekre, a magánszférára pedig kétszer annyit;

51. meggyőződése, hogy jelentős mértékben növelni kell az állami kutatási-fejlesztési alapokat, mivel az állami beruházások gyakran ösztönzőként szolgálnak a magánberuházások megvalósulásához; hangsúlyozza, hogy az uniós kutatás, fejlesztés és innováció finanszírozásának bővítését, ösztönzését és biztosítását 2013-tól az ennek a területnek – azaz a 8. kutatási keretprogramnak – juttatott kiadások jelentős növelése révén kell megvalósítani; e tekintetben felhívja a figyelmet arra, hogy a kohéziós politika katalizátorként működött a jelenlegi programozási időszakban a kutatás-fejlesztési beruházások növelésében, és sürgeti e tendencia folytatását és megerősítését a következő időszakban;

52. hangsúlyozza, hogy a pénzkeret növekedését a finanszírozási eljárások radikális egyszerűsítésének kell kísérnie; különös aggodalmának ad hangot amiatt, hogy az európai tudományos közösség viszonylag kis mértékben használja fel az uniós forrásokat, és felszólítja a Bizottságot, hogy kitartóan törekedjen arra, hogy összeegyeztesse az adminisztratív terhek csökkentésének és a kutatók, a kkv-k és a civil társadalmi szervezetek számára a finanszírozáshoz való hozzáférés egyszerűsítésének követelményeit, miközben fenntartja a kellő költségvetési ellenőrzést; hangsúlyozza, hogy mentesíteni kell a kkv-kat bizonyos adminisztratív követelmények alól, csökkentve ezzel a bürokráciát, és a finanszírozáshoz való könnyebb hozzáféréseken keresztül ösztönözve az innovációt;

53. felhív az alapkutatások és az ipari innováció, illetve az innováció és a gyártási folyamat közötti kapcsolat erősítésére; emlékeztet különösen arra, hogy az uniós kutatási és innovációs programok egyik legfőbb nehézsége az, hogy az eredmények ténylegesen nem jutnak el a piacra, és hangsúlyozza annak fontosságát, hogy ösztönzőket hozzanak létre a K+F termékek kereskedelmi forgalomba hozatalára vonatkozóan, különösen a finanszírozáshoz való könnyebb hozzáférés révén; e tekintetben kiemeli annak fontosságát, hogy különböző alapok együtt és zökkenőmentesen működjenek, és felszólítja a Bizottságot, hogy tegye meg a szükséges kiigazításokat annak érdekében, hogy a vonatkozó források kiegészíthessék egymást;

2011. június 8., szerda

54. emlékeztet arra, hogy az EU éghajlatváltozással és energiával kapcsolatos céljainak elérése érdekében az EU K+F erőfeszítéseit jelentősen fokozni kell a környezetvédelmi kutatás, az energiahatékonyság és a megújuló energiával kapcsolatos technológiák terén; álláspontja továbbá, hogy Európa zöld technológiák terén elért úttörő helyzete csak akkor tartható meg, ha azt megfelelő kutatási erőfeszítések támasztják alá;

55. véleménye szerint az innovatív európai vállalatoknak nem csupán támogatásokra, hanem jobb jogszabályokra, a kutatási alappal való jobb kapcsolatokra, valamint jobb és változatosabb támogatási és finanszírozási lehetőségekre is szükségük van a támogatásoktól, a kölcsönökön át a sajáttőke-finanszírozásig; ezért felszólítja a tagállamokat és a Bizottságot, hogy nemzeti és európai szinten teremtsék meg a megfelelő feltételeket ahhoz, hogy a magánszféra növelhesse részesedését a K+F beruházásokban; hangsúlyozza, hogy a bürokratikus terhek csökkentésével és a meglévő eljárások egyszerűsítésével e téren javítani kell a PPP-együtműködéseket; e tekintetben rávilágít arra a jelentős szerepre, amely az EBB-re és az EBA-ra vár, és úgy véli, hogy szükség van az EBB által a kockázatmegosztási pénzügyi mechanizmus (RSFF) keretében ajánlott állandó kockázatmegosztási eszközök körének bővítésére, különösen a kkv-k támogatása céljából;

56. hangsúlyozza, hogy az innováció az Európa 2020 stratégia egyik kulcsfontosságú prioritása; elismeri az Európai Innovációs és Technológiai Intézet (EIT) szerepét, amely a világszinten vezető innováció ösztönzésével az EU fenntartható növekedésének és versenyképességének egyik fő mozgatóerejeként tartható számon, és kéri, hogy a tudományos és innovációs társulások számára kiemelt területeket bővítsék ki és finanszírozzák megfelelően; hangsúlyozza az Európai Kutatási Tanács fontosságát abban a tekintetben, hogy a jövőbeli innováció számára élenjáró tudásanyagot közvetítsen; támogatja továbbá hosszú távú pénzügyi stratégiák kidolgozásának szükségességét a nagy volumenű K+F projektek finanszírozásának biztosítása érdekében;

Az ipar és a kis- és középvállalkozások

57. hangsúlyozza, hogy az erős és diverzifikált ipari bázis kulcsfontosságú a versenyképes, fenntartható és befogadó európai gazdaság megvalósítása célkitűzésének eléréséhez; emlékeztet arra, hogy a kkv-k a gazdasági növekedés, a versenyképesség, az innováció és a foglalkoztatás legfontosabb hajtóerői, és elismeri a felemelkedés biztosításában és a fenntartható uniós gazdaság fellendítésében betöltött jelentős szerepüket; ezért üdvözli, hogy az Európa 2020 stratégia hangsúlyt fektet az innovációs és az iparpolitikára, nevezetesen az „Innovatív Unió” és az „Integrált iparpolitika a globalizáció korában” elnevezésű kiemelt kezdeményezés révén, és hangsúlyozza, hogy egyéb kiemelt kezdeményezések esetében is elő kell mozdítani a kkv-kkal kapcsolatos fellépéseket;

58. kéri, hogy a kkv-k és a vállalkozók az Európa 2020 stratégia központi elemét képezzék; ennél fogva követeli, hogy a következő többéves pénzügyi keretben nagyobb támogatás jusson minden, a kkv-kat támogató programnak és eszköznek, különösen a versenyképességi és innovációs keretprogramnak (VIK); javasolja az EU költségvetésében a kkv-knak szóló közösségi eszközök és források jobb összekapcsolását; hangsúlyozza továbbá, hogy a kkv-k számára elérhetőbbé kell tenni a pénzügyi eszközöket, melyeket még inkább az igényeikhez kell igazítani, többek között a VIP garanciaeszközöknek, valamint a kutatási keretprogramban biztosított kockázatmegosztási finanszírozási mechanizmusnak a kiszélesítése és bővítése által;

Digitális menetrend

59. véleménye szerint az EU-nak vezető szerepet kellene játszania az információs és kommunikációs technológiák létrehozásában és szerepük erősítésében; hangsúlyozza, hogy biztosítani kell a tartalmak és az ismeretek szabad áramlását, az úgynevezett „ötödik szabadságot”; hangsúlyozza az EU digitális menetrendje gyors megvalósításának jelentőségét, valamint az összes uniós polgár számára a nagysebességű internethez való hozzáférés 2020-as céljának elérésére irányuló törekvés fontosságát, a kevésbé fejlett régiókban is;

2011. június 8., szerda

Repülés és űrkutatás

60. szerinte az űrkutatás az innováció és az ipari tevékenység, valamint a magas képzettséget igénylő munkahelyek alapjául szolgál, és javítja a polgárok jólétét és biztonságát; úgy véli, hogy az újonnan létrehozott uniós űrpolitika fejlesztése logikusan megkövetelné a megfelelő finanszírozást; hangsúlyozza az e területen zajló alábbi nagy projektek stratégiai jelentőségét: európai globális műholdas rádió navigációs rendszerek (Galileo, európai geostacionárius navigációs lefedési szolgáltatás), globális környezetvédelmi és biztonsági megfigyelés (GMES), az egységes európai égboltot létrehozó új generációs európai légi irányítási rendszer (SESAR); tekintettel a hosszú átfutási időkre és az e projektekre irányuló eddigi tőkebefektetések szintjére, ismételten megerősíti, hogy több pénzügyi programozási időszakon keresztül is elegendő és következetes pénzügyi kötelezettségvállalást kell biztosítani;

A jövőbeni munkaerő megfelelő készségekkel való felruházása

61. kiemeli, hogy a megfelelő oktatási és az egész életen át tartó tanulásra irányuló beruházások elmaradása rövid távon felerősítheti és elnyújthatja a válságot, mivel a polgárok nem rendelkeznek majd az új „tudásalapú gazdaságban” kínált munkahelyekhez szükséges készségekkel; ezért hangsúlyozza, hogy az EU-nak sürgősen támogatnia kell e területen az állami beruházásokat; emlékeztet arra, hogy az iskolai képzésből lemorzsolódók aránya és a felsőbb, illetve egyetemi szintű oktatáshoz való hozzáférés korlátozottsága alapvető tényező a magas szintű, hosszú távú munkanélküliség kialakulásában, és ez bomlasztja a társadalmi kohéziót; ezzel kapcsolatban úgy véli, hogy feltétlenül meg kell erősíteni a kapcsolatot az oktatás, a kutatás-fejlesztés és a foglalkoztatás között;

62. felhívja a figyelmet az oktatás, a mobilitás, a nemek közötti egyenlőség előmozdításának, az egész életen át tartó tanulással kapcsolatos programok, valamint a munkaerőpiac átalakítására irányuló intézkedések megfelelő finanszírozásának jelentőségére, mivel ez nagymértékben hozzájárulna a munkanélküliség elleni küzdelemhez és az Európa 2020 stratégia kiemelt céljának megvalósításához, melynek értelmében 75 %-os foglalkoztatási szintet kell elérni; úgy véli, hogy az elkövetkező években a fenntartható társadalomba való átmenet szükségessé teszi, hogy megfelelően figyelembe vegyék az új zöld munkahelyek létrehozásának fontosságát, miközben e téren új képzésre lesz szükség;

63. úgy véli, hogy az új készségekkel és munkahelyekkel kapcsolatos kiemelt kezdeményezésnek szélesebb rétegekre, így azokra a legkiszolgáltatottabb csoportokra és emberekre – így a romákra – is kellene összpontosítania, akik a munkaerőpiacra való belépéskor nehézségekbe ütköznek; hangsúlyozza, hogy az Európai Szociális Alap (ESZA) alapvető szerepet töltsön be az Európa 2020 stratégia szociális és foglalkoztatási célkitűzéseinek megvalósításában; ezért úgy véli, hogy ESZA-t politikai prioritásnak kell tekinteni és finanszírozását ennek megfelelően kell biztosítani; javasolja, hogy az ESZA-t fokozottabban stratégiai jelleggel alkalmazzák a nemek közötti egyenlőség, a munkaerőpiachoz való hozzáférés és az oda való visszaüllesztés, valamint a munkanélküliség, a szegénység, a társadalmi kirekesztés és a megkülönböztetés valamennyi formája elleni küzdelem előmozdításának érdekében;

Kohézió a növekedésért és foglalkoztatásért

64. hangsúlyozza, hogy a kohéziós politika európai hozzáadott értéke vitathatatlan, mivel ez a politika a növekedés és munkahelyteremtés biztosítására szolgáló, jól kialakult mechanizmust képez, és az egyik legfontosabb, legláthatóbb és legsikeresebb uniós politika már évtizedek óta; kiemeli ugyanakkor, hogy egy modern kohéziós politikának számos strukturális reformot meg kell valósítania, választ kell adnia az Unió előtt álló új kihívásokra, és elő kell mozdítania szinergiák kialakítását egyéb szakpolitikákkal és gyakorlati eszközökkel; meggyőződése, hogy az uniós kohéziós politikának egész Unióra kiterjedő olyan politikának kell maradnia, amely valamennyi uniós régió számára hozzáférést ad az erőforrásokhoz, tapasztalatokhoz és segítségnyújtáshoz;

65. emlékeztet arra, hogy a kohéziós politikának nagyobb lett a jelentősége a Lisszaboni Szerződés hatálybalépésével és a területi kohézió abban történő rögzítésével; ezzel összefüggésben úgy véli, hogy a területi együttműködés valamennyi formája (határokon átnyúló, transznacionális, régiók közötti) erősítést igényel; hangsúlyozza, hogy a makroregionális együttműködéssel és stratégiákkal is foglalkozni kell;

2011. június 8., szerda

66. hangsúlyozza a kohéziós politikának az Európa 2020 stratégia célkitűzései megvalósítása szempontjából betöltött elsődleges szerepét, és úgy véli, hogy e stratégia sikeres végrehajtásának előfeltétele az erős, autonóm kohéziós politika; hangsúlyozza, hogy horizontális jellegéből adódóan a kohéziós politika jelentős mértékben hozzájárul az Európa 2020 stratégia mindhárom prioritásának megvalósításához, azaz az intelligens, fenntartható és befogadó növekedéshez, és ennek – a különböző megnevezésekre vagy alfejezetekre történő felosztás elutasításával – a következő MFF felépítésében is tükröződnie kell; ugyanakkor emlékeztet arra, hogy az uniós kohéziós politikának saját – az EUMSZ 174. cikkében rögzített és az Európa 2020 stratégián túlmutató – hagyományos küldetését és célkitűzéseit kell teljesítenie; hangsúlyozza, hogy ezeket a következő programozási időszakban is meg kell őrizni, különösen mivel az Unióban tartósan szükség van a gazdasági, társadalmi és területi konvergenciára;

67. hangsúlyozza, hogy a sikeres, megerősített kohéziós politika megfelelő finanszírozást igényel, és a jelenlegi programozási időszakban arra szánt összegeket a következő időszakban legalább fenn kell tartani az uniós régiók fejlődési egyenlőtlenségeinek csökkentését célzó erőfeszítések fokozása érdekében; ezzel összefüggésben ismételten hangot ad határozott kérésének, mely szerint biztosítani kell azt, hogy a következő többéves pénzügyi keretben a kohéziós alapok fel nem használt vagy visszavont forrásai az uniós költségvetésben maradjanak és ne kerüljenek vissza a tagállamokhoz; mindazonáltal véleménye szerint továbbra is a GDP-t kell első helyen figyelembe venni a regionális politikai támogatásra való jogosultság megállapításakor;

68. meggyőződése, hogy a tagállamoknak és a régióknak a jövőben az uniós és a nemzeti erőforrásokat az előttük álló egyedi kihívások leküzdéséhez kapcsolódó néhány prioritásra kell összpontosítaniuk, úgy mint a K+F-re és az innovációra, választ adva az előttük álló kihívásokra; ezzel összefüggésben kéri, hogy a Bizottság dolgozzon ki konkrét javaslatokat az Európa 2020 stratégia prioritásaira fordított kohéziós finanszírozás erősebb tematikus koncentrációjának biztosítására, és úgy gondolja, hogy a jelenlegi „elkülönítésnél” eredményorientáltabb rendszert kell bevezetni, a régióspecifikus igények és prioritások megfelelő megfontolásának biztosítása mellett; ezzel összefüggésben üdvözlöi, hogy a Bizottság – a fejlesztési és beruházási partnerségi megállapodások és az operatív programok keretében – valamennyi tagállammal és azok régióival vagy közvetlenül a régiókkal meg kíván állapodni a kitűzött célok elérésére vonatkozó konkrét feltételekben;

69. határozottan hisz az integrált politikai megközelítés fontosságában, és álláspontja szerint a következő többéves pénzügyi keretben valamennyi ágazatspecifikus beruházást össze kell hangolni a kohéziós politika keretében végzett beruházásokkal; hangsúlyozza ezért a koordináció javításának, a szükségtelen átfedések elkerülésének és az ERFA, az ESZA, a kohéziós alap, az EMVA és az Európai Halászati Alap (EHA) közötti nagyobb szinergiák megteremtésének szükségességét; hangsúlyozza egyben a kettősségek elkerülésének, valamint az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alap és az ESZA közötti koordináció javításának szükségességét; hangsúlyozza egyben a kettősségek elkerülésének, valamint az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alap és az ESZA közötti koordináció javításának szükségességét; úgy véli, hogy ebbe az irányba tett fontos lépést jelent egy olyan közös stratégiai keret megalkotása, amely közös beruházási prioritásokat határoz meg az összes említett alap tekintetében; meggyőződése továbbá, hogy a politikaformálás minden szintjén – a stratégiai tervezéstől a teljesítésig – koordinációra van szükség; meggyőződése, hogy az ESZA-nak továbbra is a kohéziós politika szerves részét kell képeznie programozásának, végrehajtásának és igazgatásának valamennyi szakaszában;

70. úgy véli, hogy a városi területek – számos kihívással szembesülő területként (munkanélküliség, társadalmi kirekesztés, környezetkárosodás, migráció) – fontos szerepet tölthetnek be a regionális fejlődésben, és hozzájárulhatnak a helyszínen kialakuló gazdasági és társadalmi egyenlőtlenségek leküzdéséhez; ennek megfelelően kiemeli, hogy láthatóbb és célzottabb megközelítést kell alkalmazni a kohéziós politika városi dimenziója tekintetében, egyidejűleg kiegyensúlyozott feltételeket biztosítva a városi, elővárosi és vidéki térségek egymást erősítő fejlődéséhez;

71. elismeri, hogy a Szerződés értelmében az érintett régiók közül kiemelt figyelemmel kell kezelni a vidéki térségeket, az ipari átalakulás által érintett térségeket és az olyan súlyos és állandó természeti vagy demográfiai hátrányban lévő régiókat, mint a legészakibb, rendkívül gyéren lakott régiók, valamint a szigeti,

2011. június 8., szerda

a határon átnyúló és a hegyvidéki régiók; úgy véli, hogy az ilyen régiókban fellelhető erőforrások és kapacitások jelentős szerepet tölthetnek be az Európai Unió jövőbeli versenyképessége szempontjából; ennek megfelelően hangsúlyozza, hogy a jövőben ezeket a kihívásokkal küzdő térségeket is el kell ismerni a többéves pénzügyi keretben; úgy véli, hogy a tartós hátránnyal szembesülő régiókra külön stratégiát kell kidolgozni, ahogy azt a 2010. szeptember 22-i európai parlamenti állásfoglalás is megállapítja;

72. emlékeztet arra, hogy a kohéziós politikára vonatkozó egyik legfőbb bírálat a szabályok bonyolultságához fűződik; ragaszkodik ahhoz, hogy fontos egyszerűsíteni e politika szabályait és eljárásait, valamint, hogy csökkenteni kell az összetettséget és az adminisztratív terheket, és átláthatóbban és hatékonyabban kell elosztani az erőforrásokat a városok, az önkormányzatok és a régiók között; hangsúlyozza, hogy a könyvvizsgálati és ellenőrzési rendszereknek a legszigorúbb előírásoknak kell megfelelniük, hogy a visszaélések tetten érhetők és azonnal szankcionálhatóak legyenek; kiemeli, hogy az arányosság elvével összhangban az ellenőrzések gyakoriságának arányosnak kell lennie a szabálytalanságok kockázatával;

73. felszólít a kohéziós politika végrehajtásával kapcsolatos nyomon követési és értékelési rendszerek fejlesztésére; hangsúlyozza, hogy a partnerség elve döntő szerepet játszhat ezek fejlesztésében, ezért azt az egyszerűsítés jegyében aktualizálni kell; úgy véli, hogy a konkrét és mérhető eredményindikátorokra úgy kell tekinteni, mint a meghatározott célok megvalósítása terén elért tényleges előrehaladás mérésének előfeltételére; üdvözlí a Bizottság javaslatát, mely szerint minden egyes operatív program esetében előzetes és folyamatos értékelést, valamint hatásvizsgálatot végeznek; emlékeztet arra, hogy a kohéziós politika egyéb elvei, mint például a társfinanszírozási szabály, a többszintű kormányzás, az alulról felfelé építkező megközelítés, a nemek közötti egyenlőség általános érvényesítése és az addicionalitás már bizonyították jelentőségüket, és azokat a következő többéves pénzügyi keretben is meg kell tartani;

74. kéri a Bizottságot, hogy a következő programozási időszakra hozzon létre egy átmeneti kategóriát azon régiók számára, amelyek egy főre jutó GDP-je az uniós átlag 75–90 %-a között mozog, annak érdekében, hogy számukra egyértelműbb jogállást, fejlődésükhöz pedig nagyobb biztonságot teremtsenek; kéri a Bizottságot, hogy nyújtson további információkat egy ilyen lehetőség költségvetési vonzatairól; kéri, hogy a Bizottság dolgozzon ki konkrét javaslatokat az e régiók és az egyéb, azonos fejlettségi szinten álló régiók közötti méltányosság megszilárdítására; hangsúlyozza, hogy ezeket a következő programozási időszakra vonatkozó átmeneti intézkedéseket a „konvergencia” célkitűzés alól kikerülő régiók és az uniós átlag 75 % és 90 %-a közötti egy főre jutó GDP-vel rendelkező régiók esetében nem a jelenlegi „konvergencia” (1. célkitűzés), „versenyképesség” (2. célkitűzés) és „európai területi együttműködés” (3. célkitűzés) célkitűzésben érdekelt régiók terhére kell megállapítani;

75. óva int attól, hogy a kohéziós alapot a Stabilitási és Növekedési Paktumhoz kötődő bármiféle makrogazdasági feltételnek vessék alá, mivel ez kifejezetten ellentétes lenne a kohéziós politika által megvalósítani kívánt célkitűzésekkel; ezért a felügyelet annak biztosítását célzó fokozásának szükségességét, hogy a strukturális finanszírozást az uniós joggal és a kitűzött célokkal összhangban használják fel;

76. különösen aggódik amiatt, hogy az operatív programok minden programozási időszak elején lassan indulnak be, ami többek között az előző programok lezárásával összefüggésben kialakult átfedéssel magyarázható; felhívja a figyelmet arra, hogy ezt a problémát időben kezelni kell azáltal, hogy foglalkozunk a késedelmek kialakulásához hozzájáruló tényezőkkel; ebből a célból rámutat, hogy a programozási időszakok között bizonyos folytonosságot kell biztosítani a nemzeti irányítási és ellenőrzési rendszerek és hatóságok létrehozását illetően;

77. arra ösztönzi a helyi és regionális hatóságokat, hogy a lehető legjobban használják ki az innovatív pénzügyi eszközöket; kéri e pénzügyi eszközök egyszerűsítését, de egyben nagyobb fokú demokratikus ellenőrzését is;

2011. június 8., szerda*A természeti erőforrások kezelése és a fenntartható fejlődés*

Közös agrárpolitika

78. határozott véleménye, hogy a közös agrárpolitikát (KAP) úgy is kell alakítani, hogy hozzájáruljon az Európa 2020 stratégia céljainak eléréséhez, és úgy gondolja, hogy ezen a téren egymást kiegészítve a KAP mindkét pillérének értékes és megkülönböztethető hozzájárulást kell tennie; hangsúlyozza, hogy a KAP alapjait szilárdan rögzíti a Lisszaboni Szerződés, amely meghatározza annak célkitűzéseit és feladatait;

79. kiemeli, hogy míg a jelenlegi és a megreformált KAP elsődleges feladata az Európai Unió élelmiszerbiztonságának garantálása (valamint a globális élelmiszer-ellátás biztosítása az élelmiszerárak növekedése és élelmiszerhiány idején), mindemellett a mezőgazdasági piacokon kívül is szerepet tölt be különféle közjavak előállításában, például mezőgazdasági földterületek művelés alatt tartásában szerte Európában, különböző tájak formálásában, a biológiai sokféleség és az állatjólét fokozásában, az éghajlatváltozás hatásainak enyhítésében, a talaj és a vizek megőrzésében, a vidék elnéptelenedése, a szegénység és a szegregáció elleni küzdelemben, továbbá foglalkoztatást és általános érdekű szolgáltatásokat biztosít a vidéki területeken, hozzájárulva a fenntarthatóbb élelmiszertermeléshez és támogatva a megújuló energiaforrásokat;

80. kéri a Bizottságot, hogy terjesszen elő javaslatokat a KAP reformjára, melynek célja a KAP költségvetésének hatékonyabb és eredményesebb elosztása és felhasználása, többek között a közvetlen kifizetések tagállamok közötti és mezőgazdasági termelők közötti méltányosabb elosztásán keresztül, azáltal, hogy megerősítik a társadalom által elvárt közjavak előállításához kötött feltételeességet, és még célzottabb kifizetéseket írnak elő a közpénzek lehető legeredményesebb felhasználásának biztosítása érdekében; hangsúlyozza, hogy szükség van a KAP kétpilléres rendszerének fenntartására és a végrehajtási mechanizmusok egyszerűsítésére;

81. emlékeztet az WTO-tagok által a 2005. évi hongkongi miniszteri konferencián tett arra vonatkozó kötelezettségvállalásra, hogy felszámolják az exporttámogatások minden formáját; támogatja a fejlődő országok függetlenségét az élelmiszer-terén, és úgy gondolja, hogy az új KAP-nak összhangban kell lennie a politikák fejlesztési célú koherenciájának uniós elképzelésével, az Unió már nem alkalmazhatja a mezőgazdasági termékek exporttámogatását, és folytatnia kell az erőfeszítések összehangolását a világ jelentős mezőgazdasági termelőivel a kereskedelemtorzító támogatások csökkentése érdekében;

82. ragaszkodik ahhoz, hogy a KAP által megvalósítandó feladatok és célkitűzések széles skálájára tekintettel a következő pénzügyi programozási időszakban legalább tartsák fenn a 2013-as költségvetésben a KAP számára biztosított támogatás szintjét;

83. kéri az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alap (EMVA), az Európai Regionális Fejlesztési Alap (ERFA) és más kohéziós és strukturális alapok erőteljesebb összehangolását a területi megközelítés megerősítése érdekében; kéri a Bizottságot, hogy terjesszen elő külön javaslatokat arra vonatkozóan, hogyan lehetne jobb szinergiákat kialakítani az EMVA és egyéb vonatkozó eszközök keretein belül a nem mezőgazdasággal kapcsolatos tevékenységek támogatása tekintetében; arra számít, hogy a következő többéves pénzügyi keret időszaka alatt emelkedni fognak a gazdaság diverzifikálásával kapcsolatos költségek azokban a régiókban, ahol egyre inkább háttérbe szorul a mezőgazdaság;

Halászat

84. kiemeli, hogy a halászati erőforrások közjónak minősülnek, amely alapvető fontosságú az európai és globális élelmiszerbiztonság szempontjából; hangsúlyozza, hogy a halászati és akvakultúra-ágazat és annak tevékenységei gyakran a fő megélhetési forrást és fenntartható foglalkoztatási lehetőséget jelentik a tengerparti övezetekben, a szigeteken és a távoli területeken; úgy véli, hogy a szilárd, fenntartható és életképes halászati ágazat létrehozására irányuló közép- és hosszú távú céljainak megvalósítása, halállománya helyreállításának elősegítése, valamint a halászati erőfelfejtés szükséges csökkentéséhez kötődő

2011. június 8., szerda

szociális kérdésekkel való megbirkózás érdekében a megreformált közös halászati politikának 2013-at követően elegendő pénzügyi erőforrásokkal kell rendelkeznie; elismeri, hogy fokozottabb koordinációra van szükség a kohéziós politikával; kiemeli, hogy az Európai Halászati Alapot fel kell használni a fenntartható halászati gyakorlatok támogatásához a legnagyobb fenntartható hozam elvének megfelelően, valamint a tengeri ökoszisztémák megóvásához, emellett különös figyelmet kell szentelni a kisüzemi halászatnak;

Környezet, éghajlatváltozás és erőforrás-hatékonyság

85. hangsúlyozza, hogy az EU-nak vezető szerepet kell vállalnia a fenntartható gazdaság kialakítására irányuló átalakulásban, elő kell mozdítania az alacsony szén-dioxid-kibocsátású gazdaságra történő átállást egy versenyképes európai ipar, valamint megfizethető energiaárak mellett a tiszta és egészséges életkörülmények biztosítása érdekében; kiemeli, hogy ezt többek között a csökkentett energiafogyasztás – amelynek egy jól működő belső energiapiac és infrastruktúra az előfeltétele –, az energiaellátás decentralizálása, a megújuló energia fokozott használata és az ökoszisztéma ellenálló képességének biztosítása révén kell elérni;

86. kiemeli, hogy a LIFE+ programot sikeresen végrehajtották, és bizonyították fontosságukat a biodiverzitás és a környezet védelme tekintetében; hangsúlyozza, hogy az EU környezeti célkitűzéseinek elérése érdekében folytatni kell a jól megalapozott természeti és biodiverzitási programokat, nevezetesen a LIFE+ és a NATURA 2000 tekintetében;

87. hangsúlyozza, hogy horizontális megközelítésre van szükség, amely az összes vonatkozó szakpolitikai területen – beleértve a külső politikákat – összekapcsolja az éghajlatváltozás elleni küzdelemre, valamint az üvegházhatást okozó gázkibocsátás csökkentésére – különösen az energiatakarékosságra – irányuló intézkedéseket; meggyőződése, hogy az Európa 2020 stratégia e területre vonatkozó célkitűzéseinek megvalósítása szempontjából előnyös ösztönzők, például az uniós kiadások feltételeessége és a jogalkotás kulcsszerepet tölt be; ezért úgy véli, hogy az éghajlattal kapcsolatos fellépéseket valamennyi lényeges kiadási területen érvényesíteni kell, valamint hogy az éghajlattal kapcsolatos szempontokat figyelembe vevő eszközöket kell bevezetni valamennyi uniós kiadás vonatkozásában; úgy véli, hogy az európai kibocsátáskereskedelmi rendszerből származó bevételek nagyobb részét kellene az éghajlatváltozás hatásainak csökkentését célzó intézkedésekbe és az éghajlatváltozással kapcsolatos innovációba fektetni;

88. véleménye szerint az Európa 2020 stratégia egyik fő célkitűzése a fenntarthatóság kihívásának kezelése, környezetvédelmi kritériumok bevezetésén, valamint az erőforrás- és energiahatékonyság növelésén keresztül az éghajlatváltozás elleni küzdelem céljából;

89. ennek megfelelően támogatja a Bizottság költségvetési felülvizsgálatában foglalt javaslatot, melynek értelmében be kell emelni egy olyan kötelezettséget, amely átlátható módon azonosítja azokat a területeket, amelyeken az ágazati programok hozzájárultak az Európa 2020 stratégiában megállapított, úgynevezett 20/20/20-as éghajlati és energetikai célkitűzések előmozdításához, valamint az „Erőforrás-hatékony Európa” elnevezésű kiemelt kezdeményezés célkitűzéseinek megvalósításához;

90. hangsúlyozza az EU-nak az éghajlatváltozás hatásainak leküzdése terén meglévő globális felelősségét; emlékeztet arra, hogy a koppenhágai és a cancéni megállapodás alapján a fejlődő országok számára az éghajlatváltozás kezelésében nyújtandó segítségre vonatkozóan tett kötelezettségvállalásoknak a meglévő fejlesztési támogatáshoz képest „újnak és kiegészítő jellegűnek” kell lennie, miközben megfelelő szintű koherenciát tartanak fenn a két politika között; e célból egy új program létrehozását javasolja; ismételten rámutat az Európai Parlament azon álláspontjára, amely szerint az EU költségvetésében fenn kell tartani az összes európai politika finanszírozását; felszólít arra, hogy az EU által az éghajlatváltozás vonatkozásában tett valamennyi nemzetközi kötelezettségvállalást építsék be az EU költségvetésébe, a közösségi források maximális mozgósító hatásának biztosítása érdekében;

2011. június 8., szerda

Energiügyi

91. meggyőződése, hogy a következő többéves pénzügyi keretben hangsúlyosabb szerepet kell kapnia az energiaügynek; úgy véli, hogy az új és megújuló energiára épülő technológiákat, illetve az energiahatékonyságot és az energiatakarékosságot prioritásként kell kezelni, és felhív arra, hogy ennek megfelelően növekedjen e területeken az uniós finanszírozás; felhívja a Bizottságot, hogy állapítson meg konkrét ismérveket és biztosítsa, hogy az elfogadott célokat elérjük, és hogy azokat hatékonyan ellenőrizni lehet a szakpolitikai koordinációról szóló európai szemeszter keretében és olyan konkrét terveken keresztül, mint a nemzeti energiahatékonysági tervek;

92. hangsúlyozza, hogy a mindenki számára elérhető, fenntartható energia fejlesztése érdekében növelni kell a kutatásra, a technológiai fejlesztésre és a demonstrációra fordított finanszírozást az energia területén; kiemeli a már elfogadott stratégiai energiatechnológiai terv (SET-terv) finanszírozásának hiányát, és kéri a terv teljes körű végrehajtását a következő többéves pénzügyi keret során;

Összekapcsolt Európa

93. tekintettel a közlekedés és az energia terén tapasztalható hatalmas finanszírozási igényekre, valamint e projektek pozitív externáliáira, hangsúlyozza egy ösztönző szabályozási keret kidolgozásának szükségességét az e területekkel kapcsolatos, hosszú távú köz- és magánbefektetések előmozdítása érdekében; kéri, hogy a hosszú távú befektetőkkel együttműködésben fejlesszenek ki innovatív finanszírozási eszközöket;

Transzeurópai energiahálózatok

94. rámutat arra, hogy az energiaiinfrastruktúra finanszírozására vonatkozó döntések során elsőrangú kérdésként kell kezelni az energiahatékonyságot és a megújuló energiákat; hangsúlyozza, hogy sürgősen modernizálni és fejleszteni kell az európai energiaiinfrastruktúrát, és olyan intelligens hálózatokat kell kifejleszteni és összekapcsolásokat kialakítani, amelyek a harmadik országokkal összekötő ellátási útvonalak és az ott található források diverzifikációjának megvalósításához, az ellátás biztonságának fokozásához, a megújuló energiák részarányának növeléséhez, valamint az energia- és éghajlat-politikai célok eléréséhez szükségesek; figyelembe veszi azokat a becsléseket, amelyek szerint ezen a területen lényeges, megközelítőleg 1 000 milliárd euróra rúgó befektetésre van szükség; különösen az átviteli kapacitás biztosítása érdekében, ideértve az új termelési kapacitást és a villamosenergia-hálózatokba való beruházást; megjegyzi, hogy a jelenlegi világgpiaci energiaárak mellett a szükséges jelentős mértékű beruházás elsősorban a magánszférából eredhet; hangsúlyozza, hogy maximalizálni kell az európai finanszírozás hatását, és kiemeli a strukturális alapok és az innovatív pénzügyi eszközök által az energetikai infrastruktúrával kapcsolatos, elsőbbséget élvező, kulcsfontosságú nemzeti és határokon átnyúló európai projektek finanszírozása érdekében biztosított lehetőségeket; hangsúlyozza, hogy az Európai Unió költségvetéséből jelentős összeget kell rendelkezésre bocsátani e terület innovatív pénzügyi eszközeire;

Közlekedés és transzeurópai közlekedési hálózatok

95. hangsúlyozza, hogy a hatékony közlekedési infrastruktúrába való beruházás kulcsfontosságú Európa számára annak érdekében, hogy megőrizze versenyképességét és megalapozza a válság utáni időszak hosszú távú gazdasági növekedését; véleménye szerint a transzeurópai közlekedési hálózatok (TEN-T) elengedhetetlenek a belső piac megfelelő működésének garantálásához és jelentős európai hozzáadott értéket képviselnek, mivel hozzájárulnak az EU különböző részei megközelíthetőségének és közöttük a kölcsönös átjárhatósághoz, ezzel javítva a közlekedési irányítási és információs rendszerek alkalmazását, továbbá biztosítva az intermodalitást a határokon átnyúló infrastruktúrában, amibe a tagállamok egyedül nem fektetnének be; úgy gondolja, hogy a transzeurópai közlekedési hálózatoknak valódi európai alaphálózatként kell működni, amely nem azonos a nemzeti projektek egyesítésével, és az alapvető fontosságú projektek finanszírozását az európai hozzáadott érték tekintetében elért haladás figyelembevételével kell értékelni és felülvizsgálni; határozottan úgy véli, hogy a TEN-T hálózatot ennek megfelelően a következő többéves pénzügyi keretben prioritásként kell kezelni;

2011. június 8., szerda

96. úgy gondolja, hogy a „használd vagy elveszted” elv (visszavont előirányzat) bevezetésével fokozni kell a feltételeességet; ha a juttatott finanszírozást nem használják fel, a közlekedési pénzeszközök el nem költött vagy visszavont forrásainak az uniós költségvetésben kell maradniuk és ezeket nem fizetik vissza a tagállamoknak;

97. emlékeztet arra, hogy a 2007–2020 időszakra a TEN-T finanszírozására 500 milliárd eurós globális beruházásra lesz szükség; úgy véli ezért, hogy a következő többéves pénzügyi keretben növelni kell a TEN-T számára rendelkezésre álló forrásokat, és jobban össze kell hangolni azokat az Unió és a tagállamok között, és a közlekedési projektekre a kohéziós politika és a területi együttműködés keretében rendelkezésre álló finanszírozással, ezáltal megfelelőbben felhasználva a rendelkezésre álló finanszírozási forrásokat; kiemeli azt a szerepet, amelyet az innovatív finanszírozási eszközök – beleértve a köz- és magánszféra közötti partnerséget és a projektkötvényeket – betölthetnek az említett projektek finanszírozásában; úgy véli, hogy a kohéziós alapból biztosított kiadásokat az európai közlekedési politika általános elveinek betartásától kell függővé tenni; ugyanakkor úgy gondolja, hogy a TEN-T finanszírozásnak ténylegesen be kell építenie a gazdasági, társadalmi és területi kohézió, illetve a fenntartható fejlődéssel kapcsolatos kötelezettségeket az Európa 2020 célkitűzéseinek eléréséhez, és – amennyire csak lehetséges – elsőbbséget kell biztosítani az alacsony szén-dioxid-kibocsátású közlekedés számára;

98. kéri a Bizottságot, hogy különösen azt vegye figyelembe, hogy az áru- és személyforgalmat hatékony komodalitás biztosítása mellett a fenntarthatóbb és hatékonyabb közlekedési módokra kell áthelyezni; úgy véli, hogy a valódi egységes európai vasútpolitika megvalósítása érdekében a TEN-T iránymutatások során következő felülvizsgálata során foglalkozni kell a nemzeti vasúti rendszerek közötti interoperabilitással, és feltételekhez kell kötni az uniós kiadásokat, valamint biztosítani kell a belvízi és rövid távú tengeri fuvarozás nagyobb mértékű alkalmazását;

Turizmus

99. emlékeztet arra, hogy a Lisszaboni Szerződés alapján az idegenforgalom új uniós hatáskör, amelyet ennél fogva szintén figyelembe kell venni a következő többéves pénzügyi keretben; hangsúlyozza, hogy az idegenforgalom jelentősen hozzájárul az európai gazdasághoz, és úgy gondolja, hogy az idegenforgalomra vonatkozó európai stratégiának az ágazat versenyképességének növelésére kell törekednie, és megfelelő finanszírozás révén támogatásban kell részesülnie a következő időszakban;

Tengerpolitika

100. elismeri, hogy világszinten a tengerek és az óceánok egyre fontosabb szerepet fognak játszani a jövőbeli gazdasági növekedésben; úgy gondolja, hogy integrált tengerpolitikát kell folytatni és alkalmazni a part menti övezetek és tengervidékek előtt álló kihívások kezeléséhez, a „kék” növekedés és az EU 2020 stratégiával összhangban álló, fenntartható tengergazdaság támogatásához; kéri, hogy az EU fokozza az ambiciózus uniós tengerpolitika támogatására irányuló erőfeszítéseit, ami lehetővé fogja tenni Európa számára, hogy megerősítse pozícióját ebben a stratégiai ágazatban; ragaszkodik ahhoz, hogy a megfelelő költségvetési eszközöket bocsássák e politika rendelkezésére;

Unió polgárság, szabadság, biztonság és a jog érvényesülése

Az európai kultúra és sokféleség ápolása:

101. hangsúlyozza, hogy az uniós polgárság előmozdítása közvetlen hatással van az európai polgárok mindennapi életére, és hozzájárul az uniós politikák által biztosított lehetőségek, valamint az európai Alapjogi Chartában és a Szerződésekben rögzített alapvető jogok jobb megértéséhez; meggyőződése, hogy a polgárság területén megfelelő finanszírozást kell garantálni;

2011. június 8., szerda

102. kiemeli, hogy a fiatalokkal és a kultúrával kapcsolatos szakpolitikák alapvető jelentőségűek, és azon első prioritások közé tartoznak, amelyeket hozzáadott értékük és a polgárok elérése miatt el kell ismerni; felszólítja az EU-t és a tagállamokat, hogy ismerjék el a kulturális és kreatív iparágak európai gazdaságban betöltött növekvő jelentőségét, és azoknak más gazdasági ágazatokban megmutatkozó átgűrűző hatását; kifejezetten hangsúlyozza, hogy az e szakpolitikákban rejlő lehetőségeket csak megfelelő finanszírozás mellett lehet maradéktalanul kihasználni, és felhív azok lehetőségeinek a vidékfejlesztésen és a kohéziós politikán belüli teljes kihasználására;

103. emlékeztet arra, hogy a sport fontos szerepet játszik az egészség, a gazdasági növekedés, a munkahelyteremtés, a turizmus és a társadalmi befogadás terén, továbbá arra, hogy az EUMSZ 165. cikke új hatáskörrel ruházza fel az Uniót e területen; örömmel veszi tudomásul a Bizottság „A sport európai dimenziójának fejlesztése” című közleményét (COM(2011)0012) mint a sport, és különösen a mindennapos testmozgás hozzáadott értékének felmérése, valamint társadalmi, gazdasági és szervezeti vonatkozásaira való összpontosítás felé tett első lépést;

Ifjúságpolitika

104. hangsúlyozza, hogy a fiataloknak fontos prioritást kell képviselniük az Unió számára, valamint hogy a fiatalokkal kapcsolatos dimenzióknak nyilvánvalónak és szilárdnak kell lennie az uniós politikákban és programokban; hangsúlyozza, hogy a fiataloknak fontos prioritást kell képviselniük az Unió számára, valamint hogy a fiatalokkal kapcsolatos dimenzióknak nyilvánvalónak és szilárdnak kell lennie az uniós politikákban és programokban; úgy gondolja, hogy a fiatalokkal kapcsolatos kérdéskört az egész EU-t érintő, átfogó horizontális témának kell tekinteni, amely szinergiákat teremt az ifjúsággal, az oktatással és a mobilitással kapcsolatos különböző politikai területek között; üdvözli a „Mozgásban az ifjúság” kiemelt kezdeményezést, amely az Európa 2020 stratégia egyik sarokköve; különösen kiemeli, hogy az ifjúsággal kapcsolatos programokat – úgy mint a kedvezményezettenként alacsony költséggel járó, tehát nagy hatékonyságú élethosszig tartó tanulás programját és a „Mozgásban az ifjúság” programot – a következő többéves pénzügyi keretben külön programként kell megtartani, és hogy ezek sokkal erőteljesebb befektetést érdemelnek;

A szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség

105. hangsúlyozza, hogy a Lisszaboni Szerződésben rögzített alapvető jogok és egyenlőség szilárd kultúrája megteremtésének Európa számára prioritásnak kell maradnia; hangsúlyozza, hogy miközben ezeket az értékeket költségvetési szempontból érvényesíteni kell, garantálni kell a megfelelő célzott finanszírozást;

106. megállapítja, hogy az Unióban csak stabil, jogszerű és biztonságos, a polgári szabadságjogokat védelmező környezetben virágozhat a gazdasági, kulturális és szociális növekedés; ezzel összhangban úgy véli, hogy a hatékony belpolitikák a gazdasági fellendülés előfeltételei és a szélesebb körű politikai és stratégiai kontextus nélkülözhetetlen elemei; kiemeli annak jelentőségét, hogy a belpolitika terén megfogalmazott uniós prioritásokat az EU külső dimenziójában is érvényesítsék, különös tekintettel az európai szomszédsági és partnerségi támogatási eszközre, a stabilitási eszközre és a fejlesztési együttműködési eszközre; hangsúlyozza, hogy megfelelő finanszírozásra van szükség a bevándorlási, a menekültügyi és a biztonsági politikák számára, és ezek végrehajtása során figyelembe kell venni az EU prioritásait is;

107. hangsúlyozza, hogy integrált megközelítésre van szükség a bevándorlással és a menekültüggyel kapcsolatos kérdések nyomatékosítása, valamint az Unió külső határainak kezelése terén, a vészhelyzetek kezeléséhez megfelelő pénzeszközök és támogatási eszközök rendelkezésre bocsátása mellett, az emberi jogok tiszteletére és a valamennyi tagállam közötti szolidaritásra támaszkodva, tiszteletben tartva a nemzeti feladatokat és a feladatok egyértelmű meghatározását; e tekintetben megjegyzi, hogy kellő mértékben foglalkozni kell a FRONTEX, az Európai Menekültügyi Támogatási Hivatal, valamint a „Szolidaritás és a migrációs áramlások igazgatása” elnevezésű programhoz kapcsolódó alapok tekintetében felmerült, egyre több kihívással;

108. megállapítja, hogy a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség viszonylag kevés támogatásban részesül az uniós költségvetésből, és hangsúlyozza, hogy a következő többéves pénzügyi keretben megfelelő és objektív módon indokolható támogatásban kell részesíteni e szakpolitikákat annak érdekében, hogy az Unió el tudja látni tevékenységeit, különös tekintettel a stockholmi programban és a Lisszaboni Szerződésben meghatározott új feladatokkal kapcsolatos fellépésekre;

2011. június 8., szerda

109. hangsúlyozza, hogy jobb szinergiákat kell kialakítani az alapok és a programok között, és rámutat, hogy az alapok kezelésének egyszerűsítése és a keresztfinszírozás engedélyezése lehetővé teszi, hogy a közös célkitűzésekre több pénzeszközt irányozzanak elő; üdvözlí a Bizottság azon szándékát, hogy egy kétpilléres struktúra keretében csökkentse a belügyek terén a költségvetési eszközök számát, és ha lehet, megosztott igazgatás alá vonja azokat; úgy véli, hogy ez a megközelítés jelentősen hozzájárul a jelenlegi alapok és programok fokozott egyszerűsítéséhez, ésszerűsítéséhez, konszolidálásához és átláthatóságához; hangsúlyozza azonban, hogy biztosítani kell, hogy a belügyi politikák különböző célkitűzései ne keveredjenek, és hogy minden politika tekintetében átfogó megközelítést alkalmazzanak, tiszteletben tartva a minimumszabályokat;

A globális Európa

110. ismételten mély aggodalmának ad hangot amiatt, hogy az Unió külső fellépései folyamatosan alulfinanszírozottak, végrehajtásuk során pedig különösen kritikus rugalmassági problémák merülnek fel a külső események megjósolhatatlanságából, valamint a visszatérő nemzetközi válságokból és katasztrófákból adódóan; hangsúlyozza, hogy az Uniónak megfelelő pénzügyi források és hatékony rugalmassági mechanizmusok biztosításán keresztül fel kell számolnia a külpolitika terén az ambíciói és forrásai között fennálló szakadékot annak érdekében, hogy választ tudjon adni a globális kihívásokra és előre nem látható eseményekre; ismételten kéri, hogy az Unió új kötelezettségvállalásainak és feladatainak költségvetési következményeit a meglévő prioritások veszélybe sodrásának elkerülése érdekében a már betervezett összegeken felüli előirányzatokként kezeljék;

111. kiemeli az Unió globális pénzügyi támogatásának szintje és a vonatkozó tárgyalásokra gyakorolt korlátozott befolyása közötti ellentmondást, és hangsúlyozza, hogy meg kell erősíteni az Unió nemzetközi intézményekben és fórumokban betöltött politikai szerepét és befolyását; úgy véli, hogy az EU számára az általa biztosított pénzügyi támogatással arányos politikai szerepet kell biztosítani;

Európai Külügyi Szolgálat (EKSZ)

112. megállapítja, hogy az EKSZ jelenleg kiépítés alatt áll; hangsúlyozza, hogy a Tanács 2010. július 26-i határozata ⁽¹⁾ értelmében „az EKSZ létrehozásának vezérelvül a költségvetési semlegességet célzó költség-hatékonyságot kell választani”; hangsúlyozza, hogy az új szolgáltatások számára megfelelő finanszírozást kell biztosítani, hogy az EU globális szereplőként céljait és szerepét valóra válthassa, ezzel összhangban kiemeli, hogy az új szolgálatnak teljes mértékben ki kell használnia az abból adódó hatékonyságjavulást, hogy uniós szinten támaszkodhat a különféle forrásokra és a tagállamokkal kialakított szinergiákra, elkerülje a párhuzamosságokat, a meglévő vagy esetleges átfedéseket, következetlenségeket és összehangolatlanságokat, valamennyi nemzeti költségvetésben megszorításokat és megtakarításokat eredményezve, ezáltal bizonyítva az európai diplomácia valódi hozzáadott értékét;

A szegénység enyhítése

113. emlékeztet arra, hogy a millenniumi fejlesztési célok megvalósításának, valamint a GNI 0,7 %-ának megfelelő együttes hivatalos fejlesztési támogatás elérésének 2015-ös határideje a következő többéves pénzügyi keret időszakára esik; ezért hangsúlyozza, hogy az Uniónak és tagállamainak összességében megfelelő mértékű fejlesztési támogatást és finanszírozást kell biztosítani nemzetközi fejlesztési kötelezettségei teljesítése érdekében, ideértve a koppenhágai és a canúni megállapodásban vállalt pénzügyi kötelezettségeket; továbbá hangsúlyozza, hogy mindezt a fejlődő országok számára az éghajlatváltozás elleni küzdelemhez, illetve az annak hatásaihoz való alkalmazkodáshoz nyújtott segítségre fordítandó kiadásokra tett jövőbeli kötelezettségvállalásoknak is ki kell egészíteniük, a két politika közötti összhang fenntartása mellett; sürgeti a tagállamokat, hogy tegyenek azonnali intézkedéseket a hivatalos fejlesztési támogatási célok elérése és fejlesztési kötelezettségvállalásaik teljesítése érdekében;

⁽¹⁾ A Tanács 2010. július 26-i 2010/427/EU számú határozata az Európai Külügyi Szolgálat szervezetének és működésének a megállapításáról (HL L 201., 2010.8.3., 30. o.)

2011. június 8., szerda

114. hangsúlyozza annak szükségességét, hogy megfelelő egyensúlyt találjanak a közvetlen költségvetési támogatások és a fenntartható projektek finanszírozása között; hangsúlyozza, hogy a fejlesztési támogatást inkluzív módon kellene elkölteni, a leginkább peremre szorult és kirekesztett csoportokat is elérve;

115. ismét felszólít az Európai Fejlesztési Alap (EFA) költségvetésbe történő bevonására, mivel ez növelné a következetességet és az átláthatóságot; ragaszkodik azonban ahhoz, hogy az EFA uniós költségvetésbe történő bevonásának együtt kell járnia az uniós költségvetésnek az eredetileg az EFA finanszírozására előirányzott összeggel történő általános növelésével;

116. úgy véli, hogy az Európai Bizottságnak/EKSZ-nek módszeresen értékelnie kell az uniós támogatás hatását, amelynek célja, hogy javítsák az EU eredeti fejlesztési támogatásának hatékonyságát, valamint az uniós és a nemzeti fejlesztési támogatások közötti szinergiákat, a Párizsi Nyilatkozatnak megfelelően;

117. fontosnak tartja, hogy az EU által nyújtott fejlesztési támogatás a kedvezményezett országokban előmozdítsa a fenntartható fejlődést; hangsúlyozza, hogy vizsgálatokat kell végezni és kritériumokat kell megállapítani, amelyek tiszteletben tartják ezt a célkitűzést;

118. megállapítja, hogy a világ legszegényebb lakossága legnagyobb arányban a feltörekvő országokban él; ugyanakkor ragaszkodik ahhoz, hogy fokozatosan vezessék be az ilyen országokkal folytatott fejlesztési együttműködés alternatív rendszereit, amilyen például a társfinanszírozás, annak érdekében, hogy ezen kormányokat arra ösztönözzék, hogy saját határaikon belül aktívabban szerepet vállaljanak a szegénység csökkentésében;

Az uniós értékek és érdekek globális képviselője

119. hangsúlyozza, hogy az uniós külpolitikának az EU alapelvein és alapvető értékein, azaz a demokrácián, az emberi jogok tiszteletben tartásán és a jogállamiságon kell alapulnia; ismételten kiemeli, hogy az Uniót megfelelő és célzott eszközökkel kell felruházni annak érdekében, hogy ezen értékeket az egész világon elő tudja mozdítani, valamint hogy a béke és stabilitás térségét a vele szomszédos országokra is kiterjesztesse; különösen felhívja a figyelmet a demokrácia és az emberi jogok európai eszköze révén tett hozzájárulásra;

120. úgy véli, hogy az EU különös felelősséggel rendelkezik a nemzetközi közösségen belül a biztonság, a demokrácia és a jólét Európa szomszédos országaiban való előmozdítását illetően, amely országokban a gazdasági fejlődés és a stabilitás javulása az EU közvetlen érdeke; ennélfogva úgy véli, hogy az Uniós külpolitikai menetrendjében továbbra is prioritásként kell kezelni a szomszédos országokkal való szoros és hatékony kapcsolat kialakítását; hangsúlyozza, hogy az Uniónak további pénzügyi kötelezettségvállalásokat kell tennie a vele szomszédos országok felé fennálló erkölcsi köteletségéből eredő fő kihívásoknak – a demokratikus átmenet és konszolidáció, a jó kormányzás és az emberi jogok támogatása – és magas elvárásoknak való megfelelés érdekében; ugyanakkor úgy véli, hogy a pénzeszközök célzottabb felhasználása legalább olyan fontos, mint a finanszírozási szintek; felhív ezért a feltételelességi szabályok uniós támogatási programokban abból a célból történő erősítésére, hogy erősödjön a demokratikus fejlődés és a hatékony és eredményes költségvetési gazdálkodás, csökkenjen a korrupció szintje, valamint erősödjön az uniós támogatás átlátható, hatékony és elszámoltatható módon való felhasználására irányuló képesség;

121. megállapítja, hogy az EU új bővítési fordulóhoz közeledik, különösen a Nyugat-Balkán irányába; felszólít arra, hogy a következő többéves pénzügyi keret vegye figyelembe a jövőbeni bővítések költségeit, különösen az előcsatlakozási támogatási eszköz (IPA) számára nyújtott megfelelő finanszírozás révén; úgy véli, hogy az IPA felhasználásakor prioritásként kell kezelni a tagjelölt országok esetében ahhoz szükséges fejlesztések támogatását, hogy megfeleljenek a közösségi vívmányoknak és megkönnyítsék az uniós finanszírozás felhasználását, különösen a civil társadalom, a szociális partnerek, a kisebbségek, a nem kormányzati szervezetek, a kulturális örökség, valamint a helyi és regionális hatóságok tekintetében;

2011. június 8., szerda

122. hangsúlyozza, hogy az uniós politikában minél hamarabb figyelembe kell venni a feltörekvő világhatalmokat, és új stratégiai partnerségeket kell kialakítania velük; felkéri a Bizottságot, hogy e tekintetben tegyen javaslatot egy olyan szakpolitikai eszközre, amely nem a hivatalos fejlesztési támogatásokhoz, hanem a közös érdekű területekhez kapcsolódó tevékenységeket célozza;

123. véleménye szerint – az egyre fokozódó globális kihívásokra, valamint az Uniónak különösen az arab világban jelenleg zajló politikai fejlemények tükrében meglévő globális felelősségére figyelemmel – elengedhetetlen az EU külső pénzügyi eszközeinek átalakítása; ennek megfelelően javasolja a külső eszközök teljes körű átvizsgálását és azok még inkább stratégiai szempontú alkalmazását, valamint a partnerországokkal folytatott együttműködés és meglévő végrehajtási mechanizmusok új formáinak kidolgozását annak érdekében, hogy fokozzák az EU külső fellépéseinek hatását és láthatóságát, valamint elérjék az EU külső fellépéseinek nagyobb fokú konzisztenciájára és koherenciájára irányuló átfogó célkitűzést; hangsúlyozza, hogy a következő többéves pénzügyi keretnek támogatnia kell a szakpolitikák egységét, például annak biztosítása révén, hogy a mezőgazdasággal, halászattal, kereskedelemmel és energiával kapcsolatos egyes uniós kiadások és a fejlesztéspolitikai célkitűzések ne álljanak közvetlen ellentmondásban egymással;

Válsághelyzetekre való reagálás

124. megismétli, hogy a válságmegelőzés és -kezelés az EU legfőbb prioritásai közé tartoznak; ennek megfelelően nyomatékosítja, hogy e tekintetben hatékony és megfelelően finanszírozott eszközöket kell biztosítani; véleménye szerint a jelenlegi stabilitási mechanizmus továbbra is jelentős szerepet tölt be a válsághelyzetekre történő azonnali uniós válaszadás tekintetében, ugyanakkor nagyobb hangsúlyt kell fektetni a hosszú távú megelőző fellépésekre – köztük a béketeremtésre és a konfliktusmegelőzésre –, mégpedig földrajzi értelemben hatékonyabb programok segítségével;

125. úgy gondolja, hogy a humanitárius segítségnyújtás kulcsszerepet játszik az EU külkapcsolataiban; megállapítja, hogy a természeti katasztrófák egyre gyakoribbá, következményeiket tekintve pedig még pusztítóbbá válhatnak, konfliktusok pedig még gyakrabban törhetnek ki az energiához, vízhez és nyersanyagokhoz hasonló erőforrásokért folytatott küzdelem miatt; kiemeli, hogy megfelelő költségvetési előirányzatokat kell biztosítani a humanitárius segítségnyújtási eszköz és a sürgősségi segélyre képzett tartalék számára annak elkerülése érdekében, hogy az Európai Bizottság évente eseti igényeket támasszon a további finanszírozás iránt; az említett költségvetésnek függetlennek kell maradnia a humanitárius segítségnyújtás – az egyéb (pl. geopolitikai) megfontolásoktól vagy érdekektől elkülönült – semlegességének garantálása érdekében;

Igazgatás

126. úgy gondolja, hogy az Európa 2020 stratégiában meghatározott stratégiai célok megvalósítása céljából uniós és nemzeti szinten egyaránt elengedhetetlenek a kítűnően működő közigazgatási rendszerek; felszólítja a Bizottságot, hogy készítsen átlátható elemzést a 2013 utáni igazgatási kiadásokról, megfelelően figyelembe véve a költségvetések konszolidációjára tett erőfeszítéseket, a Lisszaboni Szerződés által az Unióra ruházott új feladatokat és hatásköröket, valamint a humánerőforrás – különösen átcsoportosításokon és új technológiákon keresztül elért – optimális kihasználásának segítségével elérhető hatékonyságjavulást;

127. rámutat, hogy egy ilyen jellegű elemzésnek fel kell tárnia a szinergiák létrehozásának és főként többek között a szerkezetátalakításon, a további intézményközi együttműködésen, az egyes intézmények és szervek munkamódszereinek és munkahelyeinek felülvizsgálatán, az intézmények és ügynökségek feladatainak megfelelőbb szétválasztásán keresztül elért megtakarítások lehetőségeit, valamint az épületpolitika, a nyugdíjrendszerek és az uniós intézményeknél dolgozó személyzetre vonatkozó jogszabályi rendelkezések egyéb területeinek közép- és hosszú távú pénzügyi hatásait; úgy véli, hogy ez az elemzés megmutathatja, hogy van mozgáster az EU általános adminisztratív költségvetésének csökkentésére, anélkül, hogy veszélyeztetné az uniós közigazgatás kiváló minőségét, teljesítményét és vonzerejét;

128. rámutat arra, hogy jelentős megtakarításokat lehetne elérni, ha az Európai Parlamentnek egyetlen székhelye lenne;

2011. június 8., szerda

IV. rész: A pénzügyi keret elrendezése és felépítése

A prioritásokat tükröző struktúra

129. úgy véli, hogy a következő többéves pénzügyi keret felépítésének elő kell segítenie mind a tervezés folytonosságát, mind pedig a fejezeteken belüli és az azok közötti rugalmasságot, továbbá ki kell küszöbölnie a jelenlegi többéves pénzügyi keret hibáit, különös tekintettel az 1a. „Versenyképesség a növekedésért és a foglalkoztatásért” alfejezet, a 3b. „Uniós polgárság” alfejezet, valamint a 4. „Külső kapcsolatok” fejezet hiányosságaira; úgy véli, hogy a többéves pénzügyi keret szerkezetének növelnie kell az uniós politikai és költségvetési prioritások láthatóságát az európai polgárok számára; ezzel összefüggésben kitart amellett, hogy el kell kerülni az indokolatlan radikális változtatásokat, és meg kell erősíteni és ki kell javítani a jelenlegi struktúrát;

130. ismételten hangsúlyozza, hogy a következő többéves pénzügyi keret fő politikai talpkövének az Európa 2020 stratégiát kell tekinteni; ezért úgy véli, hogy a struktúrájának tükröznie kell és politikailag láthatóvá kell tennie az Európa 2020 stratégia intelligens, fenntartható és befogadó növekedéssel kapcsolatos elemeit; ennél fogva azt az új felépítést javasolja, hogy az összes belső szakpolitikát csoportosítsák egyetlen, az „Európa 2020” cím alá;

131. az Európa 2020 fejezet alatt javasolja négy alfejezet létrehozását olyan, egymáshoz kapcsolódó szakpolitikákkal, amelyeknek szintén elő kellene segíteniük a közöttük megvalósuló megfelelőbb szintű koordinációs és végrehajtási szinergiákat; ezért javasolja a következő alfejezetek létrehozását: a tudással kapcsolatos politikákat tartalmazó alfejezet; a kohéziós politikának – és a szociálpolitikának – szentelt második alfejezet, amely tükrözi annak horizontális jellegét és az Európa 2020 stratégia célkitűzéseivel való hozzájárulását; a fenntarthatósággal és az erőforrás-hatékonysággal kapcsolatos politikákat tartalmazó harmadik alfejezet; a polgársággal kapcsolatos negyedik alfejezet, amely a több, meglehetősen kis program egy kisebb alfejezetbe való összevonása esetén felmerülő, korábban tapasztalt nehézségek miatt egyetlen alfejezetbe vonná össze a jelenlegi többéves pénzügyi keret 3a. alfejezetét (Polgárság) és 3b. fejezetét (Szabadság, biztonság és a jog érvényesülése);

132. úgy véli, hogy a következő többéves pénzügyi keretnek lehetővé kell tennie az Unió számára stratégiai jelentőségű, nagy léptékű projektek elhatárolását, az Európa 2020 fejezeten belül; úgy véli, hogy az uniós költségvetésnek e projektek tekintetében hosszú távú hozzájárulást kell tartalmaznia tervezési folyamatosságuk és szervezési stabilitásuk biztosítása érdekében; úgy véli, hogy amennyiben e nagyléptékű projektek tekintetében további pénzügyi forrásokra lenne szükség, azokat nem az uniós költségvetésből finanszírozott kisebb, sikeres projektek kárára kell biztosítani;

133. úgy véli, hogy az Európa 2020 stratégia integrált jellegére való tekintettel, és a költségvetési eszközöknek a stratégia fokozatos fejlődésével történő megfelelő összehangolása érdekében alapvetően biztosítani kell az Európa 2020 négy alfejezete közötti magasabb fokú rugalmasságot;

134. emlékeztet azon nehézségekre, amelyek akkor jelentkeznek, amikor több, meglehetősen kis programot vonnak össze egy kisebb alfejezetben; ezért javasolja a 2007–2013-as többéves pénzügyi keret 3a. (Polgárság) és 3b. (Szabadság, biztonság és a jog érvényesülése) alfejezeteinek egyetlen alfejezetbe történő összevonását;

135. sürgeti a külső politikákkal kapcsolatos fejezet megtartását;

136. sürgeti az igazgatással kapcsolatos fejezet megtartását;

137. a többéves pénzügyi keret összetartaléka alatti szinten felszólít a „globális többéves pénzügyi keret tartaléka” létrehozására, amely az éves költségvetési eljárás keretében aktiválható, valamennyi fejezetre kiterjedő különálló kerettartalék lenne; úgy véli, hogy egy ilyen tartalékhoz az előző költségvetési év el nem költött tartalékait, valamint a fel nem használt és az el nem költött előirányzatait is hozzá kellene rendelni;

2011. június 8., szerda

138. úgy véli továbbá, hogy az átláthatóság, a láthatóság és a rugalmasság javítása érdekében olyan kerettartaléokra van szükség, amely a saját források korlátja alatt és a többéves pénzügyi keret felett van, az európai pénzügyi stabilizációs mechanizmus, valamint a nem euróövezeti tagállamok pénzügyi egyensúlya megteremtése céljából középtávon pénzügyi segítséget nyújtó eszköz hitelbiztosítékaival kapcsolatos csőd-kockázatokra, valamint az uniós költségvetésnek az európai stabilitási mechanizmusba 2013 után történő beavatkozására való kiterjesztésére;

139. nyomatékosan kéri a Bizottságot, hogy EU költségvetésében hozzon létre egy mellékletet, amely tartalmazza az EU összes olyan kiadását, amely – kormányközi eljárást követően – az uniós költségvetésen kívül merül fel; úgy véli, hogy ez az évente nyújtott információ teljes képpel fog szolgálni a tagállamok által uniós szinten vállalt beruházásokról;

140. javasolja, hogy az uniós költségvetés egyértelműen határozza meg – lehetőleg egy mellékletben – mindazokat a beruházásokat, amelyeket az egyes uniós szakpolitikai területeken végeznek, ideértve azokat is, amelyek az uniós költségvetés különféle részeiből származnak; úgy véli ugyanakkor, hogy a Bizottságnak egyúttal előrejelzést kell nyújtania azokról a beruházási szükségletekről, amelyeket a programozási időszak teljes időtartamára irányoznak elő;

141. arra sűrgeti a Bizottságot, hogy szerepeltessen részletes információkat költségvetési tervezetének bevételi oldalára vonatkozóan, amikor azt az EU költségvetési hatóságának továbbítja; megállapítja, hogy a költségvetés bevételi és kiadási oldalának együttes előterjesztése ugyanis bevett gyakorlat valamennyi nemzeti költségvetés esetében; szilárd meggyőződése, hogy ily módon állandó párbeszédet lehet fenntartani az Unió pénzügyi rendszerével kapcsolatban, jóllehet teljes körűen elismeri, hogy a költségvetési hatóság jelenleg semmilyen hatáskörrel nem rendelkezik arra, hogy a költségvetés e részét illetően változtatásokat javasoljon;

142. ezért a következő szerkezetet javasolja a következő többéves pénzügyi keret számára:

1. Európa 2020

1a. A tudás mint a növekedés előmozdítója

Benne: kutatás és innováció, oktatás és élethosszig tartó tanulás, belső piac.

1b. Kohézió a növekedésért és foglalkoztatásért

Benne: kohéziós politika (gazdasági, szociális és területi) és szociálpolitikák.

1c. A természeti erőforrások kezelése és a fenntartható fejlődés

Benne: mezőgazdasági, vidékfejlesztési, halászati, környezeti, éghajlat-változási, energia- és közlekedéspolitikák.

1d. Uniós polgárság, szabadság, biztonság és a jog érvényesülése

Magában foglalja a kulturális, ifjúsági, kommunikációs politikát, valamint az alapvető jogok és a szabadság, biztonság és jogérvényesülés politikáját.

2. A globális Európa

Benne: külső fellépések, szomszédság- és fejlesztési politika.

3. Igazgatás

MELLÉKLET

2011. június 8., szerda

Válasz a változó körülményekre: rugalmasság

143. ismételten hangsúlyozza a 2007–2013-as időszakra szóló pénzügyi keret félidős felülvizsgálatáról szóló 2009. március 25-i állásfoglalásában ⁽¹⁾ megfogalmazott álláspontját, amelynek értelmében „az Unió működési kapacitása szempontjából feltétlenül nagyobb rugalmasságra van szükség a fejezeteken belül és a fejezetek között, nemcsak azért, hogy az EU képes legyen szembenézni az új kihívásaival, hanem az intézményeken belüli döntéshozatali folyamat megkönnyítése érdekében is”;

Félidős felülvizsgálat

144. hangsúlyozza, hogy amennyiben a többéves pénzügyi keret időszaka az 5 évet meghaladja, szükség van a kötelező félidős felülvizsgálatra, amely lehetővé teszi a többéves pénzügyi keret működésének mennyiségi és minőségi elemzését és összegzését; hangsúlyozza, hogy a jövőben a félidős felülvizsgálatnak a többéves pénzügyi keretről szóló rendeletben foglalt, jogilag kötelező kötelezettséggé kellene válnia külön eljárás alkalmazása mellett – beleértve egy kötelező menetrendet is –, amely biztosítja a Parlament mint jogalkotó és költségvetési hatóság teljes körű bevonását; hangsúlyozza, hogy amennyiben a felülvizsgálat a felső határértékek nem megfelelő voltát állapítaná meg az időszak hátralevő részére, szavatolni kellene ezen értékek felülvizsgálatának tényleges lehetőségét;

A felső értékek felülvizsgálata

145. továbbra is fenntartja, hogy a felülvizsgálati mechanizmus által ténylegesen biztosított rugalmasság mértéke az ennek gyakorlására vonatkozó eljárástól függ, és a Tanács vonakodik ennek alkalmazásától; alapvető fontosságúnak tartja, hogy – amennyiben a kiadások felső határának kiigazítását továbbra is reális lehetőségként kívánjuk számon tartani –, a jövőbeli felülvizsgálati mechanizmusok egyszerűsített eljárást irányozzanak elő az egyeztetett küszöbértékek alatti változtatások esetében; sürgeti ezenkívül a többéves pénzügyi keret átfogó felső határértékének növelésére vonatkozó lehetőség fenntartását;

Megfelelő szintű kerettartalékok és a felső határérték alatti rugalmasság biztosítása

146. hangsúlyozza az egyes fejezetekre vonatkozó megfelelő szintű tartalékok biztosításának fontosságát; érdeklődéssel jegyzi meg a Bizottság javaslatát a kerettartalékok rögzített százalékos arányának meghatározására; úgy véli azonban, hogy ez a lehetőség csak abban az esetben eredményezne fokozottabb rugalmasságot, ha a jövőbeli felső határértékeket megfelelően magas szinten állapítanák meg, ilyen jellegű további mozgásteret biztosítva;

147. rámutat arra, hogy a felső határértékek alatti rugalmasságot minden lehetséges módon fokozni kellene, és üdvözli a Bizottság költségvetési felülvizsgálatban előterjesztett javaslatait;

148. fontosnak véli, hogy fenntartsák a lehetőséget a fejezetek többéves keretén belül a kiadásoknak az időszak elejére vagy végére történő ütemezésére, anticiklikus intézkedések és a nagy válságok érdemi megválaszolása lehetővé tétele érdekében; úgy véli e tekintetben, hogy a jogalkotási aktusokkal kapcsolatos rugalmasság jelenlegi rendszere elég jól működött a mostani többéves pénzügyi keretben; felszólít ezért arra, hogy a következő többéves pénzügyi keretben tartsák fenn az együtdöntéssel rögzített összegek feletti vagy alatti 5 %-os rugalmassági küszöböt;

149. meggyőződése, hogy az egy adott évi költségvetés fel nem használt kerettartalékát, illetve le nem kötött forrásait (a kötelezettségvállalási és a kifizetési előirányzatokat egyaránt) át kell vinni a következő évre, és ennek az összegnek a többéves pénzügyi keret különböző fejezetekhez rendelt globális tartalékát kell képeznie a fejezetek becsült igényei szerint; ezért úgy véli, hogy az uniós költségvetéshez rendelt pénzeszközöket kizárólag ezzel összefüggésben szabad elkölteni, és azt nem kellene a tagállamoknak visszajuttatni, ahogyan az jelenleg történik;

150. meggyőződése továbbá, hogy a javaslatoknak a fejezetek közötti éven belüli átcsoportosítást lehetővé tevő átcsoportosítási rugalmassággal és az alfejezetek közötti fokozottabb rugalmassággal kell kiegészülniük;

⁽¹⁾ HL C 117. E, 2010.5.6., 95. o.

2011. június 8., szerda

151. ismételten hangsúlyozza, hogy a döntéshozatali folyamatot úgy kell kialakítani, hogy lehetővé tegye ezen eszközök hatékony alkalmazását;

Rugalmissági mechanizmusok

152. kulcsfontosságúnak tartja ezen, eseti alapon igénybe vehető különleges eszközök (rugalmassági eszköz, Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alap, az Európai Unió Szolidaritási Alapja, gyorssegélytartalék) fenntartását, használatuk további egyszerűsítése, valamint azok megfelelő pénzügyi keretekkel való ellátása, illetve a jövőben új eszközök esetleges kialakítása révén; hangsúlyozza, hogy e további finanszírozási források igénybevételeinek meg kell felelnie a közösségi módszereknek;

153. úgy véli, hogy az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alap (EGAA) sikeresen biztosította az EU szolidaritását és támogatását a globalizáció, valamint a pénzügyi és gazdasági világválság negatív hatásai miatt elbocsátott munkavállalók számára, ezért azt az új többéves pénzügyi keretben is fenn kell tartani; úgy véli azonban, hogy az EGAA-ból származó támogatás végrehajtására irányuló eljárások túlságosan időigényesek és nehézkesek; felszólítja a Bizottságot, hogy tegyen javaslatokat arra, hogy ezek az eljárások hogyan egyszerűsíthetők és rövidíthetők le a jövőben;

154. úgy véli, hogy a rugalmassági eszköz, amely a rugalmassági mechanizmusok közül a legteljesebb mértékben valósult meg, alapvető fontosságúnak bizonyult a további rugalmasság biztosításához; javasolja a rugalmassági eszközre elkülönített induló összeg jelentős emelését, a többéves pénzügyi keret során későbbi éves emelésekkel és a fel nem használt éves összegek $n+2$ évre történő átviteli lehetőségének megtartásával;

155. megállapítja, hogy a súlyos természeti vagy humanitárius katasztrófák kezelésére rendelkezésre álló források az elmúlt években elégtelennek bizonyultak; ennek következtében sürgeti a gyorssegélytartalék pénzügyi keretének jelentős növelését és az eszköz többéves igénybevételeinek lehetőségét;

A többéves pénzügyi keret időtartama

156. hangsúlyozza, hogy a következő többéves pénzügyi keret időtartamának megválasztásakor megfelelő egyensúlyt kell teremteni az egyedi szakpolitikák programozási ciklusai és végrehajtásának stabilitása, valamint az intézmények – különösen az Európai Bizottság és az Európai Parlament – politikai ciklusának hossza között; emlékeztet arra, hogy a hosszabb időtartam nagyobb rugalmasságot igényel;

157. úgy véli, hogy az ötéves ciklusok teljes mértékben megfelelnek a Parlament kifejezett szándékának, hogy a többéves pénzügyi keret időtartamát a demokratikus elszámoltathatóság és felelősség okán a lehető legnagyobb mértékig hozzáigazítsa az intézmények politikai ciklusához; ugyanakkor aggódik, hogy az ötéves ciklus esetleg túl rövid azon politikák szempontjából, amelyek hosszabb időtartamú programozást igényelnek (azaz a kohézió, a mezőgazdaság, a TEN-ek), és nem felelne meg teljes mértékben e politikák programozási és végrehajtási életciklus-követelményeinek;

158. megjegyzi, hogy a Bizottság által a költségvetés felülvizsgálatában javasolt tízéves pénzügyi keret jelentős stabilitást és kiszámíthatóságot nyújtana a pénzügyi programozási időszakra, de – mivel az általános felső korlátok és az alap jogi aktusok tízéves időszakra rögzítésre kerülnek – fokozná a többéves pénzügyi keret merevségét, és nagymértékben megnehezítené az új helyzetekhez való alkalmazkodást; ugyanakkor úgy véli, hogy az 5+5 éves ciklus csak akkor vehető számításba, ha megállapodás születik a Tanáccsal a rugalmasság legmagasabb fokáról és a féldős felülvizsgálatról és az bekerül a többéves pénzügyi keretről szóló rendeletbe;

2011. június 8., szerda

159. álláspontja szerint az új, 2020-ig szóló hétéves pénzügyi keretet kellene átmeneti megoldásként előnyben részesíteni, mivel nagyobb stabilitást nyújthat a programok folyamatosságának hosszabb időre történő biztosításával, de egyben megteremti az Európa 2020 stratégiához való egyértelmű kapcsolódást is; hangsúlyozza azonban, hogy a következő többéves pénzügyi keret időtartamára vonatkozó valamennyi lehetőséghez – a 2007–2013-ban tapasztalt problémák megelőzésére – megfelelő finanszírozás, illetve a keretrendszeren belül és azon kívül is megfelelő és erőforrásokkal jól ellátott rugalmassági mechanizmus szükséges;

160. úgy véli, hogy egy új hétéves pénzügyi keretre vonatkozó döntés nem korlátozhatja azt a lehetőséget, hogy 2021-től kezdve egy 5+5 éves időszak mellett döntsenek; megismétli azon meggyőződését, hogy a pénzügyi programozásnak az Európai Parlament és a Bizottság megbízatásával való összehangolása felfrissíti a demokratikus felelősségvállalást, elszámoltathatóságot és legitimitást;

V. rész: A törekvések és az erőforrások összeegyeztetése: a kiadások és az uniós finanszírozás reformja közötti kapcsolat

Megfelelő szintű költségvetési források

161. teljes mértékben tudatában van azon súlyos költségvetési kiigazításoknak, amelyeket számos tagállam nemzeti költségvetésében végrehajt, és megismétli, hogy az európai hozzáadott érték megvalósításának, valamint a hatékony és eredményes pénzgazdálkodás – hatékonyság, eredményesség és takarékoság – biztosításának kell minden eddiginél nagyobb mértékben az uniós költségvetés iránymutató elvét képeznie;

162. hangsúlyozza, hogy a megvalósítható megtakarításoktól függetlenül az uniós költségvetés – a GNI 1 %-os jelenlegi általános szintjével – nem képes arra, hogy megszüntesse a Szerződésből, valamint többek között a már létező politikai prioritásokból és kötelezettségvállalásokból származó újabb finanszírozási igények miatti finanszírozási hiányt, mint például:

- az Európa 2020 stratégia kiemelt célkitűzéseinek elérése a foglalkoztatás, a K+F, az éghajlat- és energia-ügy, az oktatás és a szegénység visszaszorítása terén;
- a kutatásra és innovációra fordított állami és magánkiadásoknak a GDP jelenlegi 1,9 %-áról a GDP 3 %-ára való növelése, ami megközelítőleg évi 130 milliárd eurót tesz ki;
- az infrastruktúrába történő szükséges beruházások;
- a Tanács által elfogadott nagyléptékű projektek – mint például az ITER és a Galileo, valamint az európai űrpolitika – szükséges teljes körű és átláthatóan kiszámított finanszírozása;
- a közös kül- és biztonságpolitika területén – köztük az Európai Külügyi Szolgálat és az európai szomszédságpolitika esetében – szükséges, még nem számszerűsíthető további előirányzatok;
- az EU jövőbeni bővítésével kapcsolatos további finanszírozási szükségletek;
- a meglévő európai pénzügyi stabilizációs mechanizmus és az európai stabilizációs mechanizmus 2013 utáni finanszírozása annak érdekében, hogy biztosítsák az euróövezet és az EU számára az adósságváltságból való kilábaláshoz szükséges költségvetési stabilitást;
- azon millenniumi fejlesztési célok elérésére irányuló pénzügyi erőfeszítés, hogy a GNI 0,7 %-át fordítsák fejlesztési támogatásra, ami a GNI 0,4 %-ának megfelelő jelenlegi kiadáson felül közel évi 35 milliárd eurót jelent;
- a koppenhágai és a Cancúni megállapodás alapján a fejlődő országok számára az éghajlatváltozás kezelésében és következményeikhez való alkalmazkodásban nyújtandó segítségre vonatkozóan tett kötelezettségvállalások, amelyeknek a millenniumi fejlesztési célokra tett kötelezettségvállalásokhoz képest új, további kötelezettségvállalásoknak kell lenniük, és 2020-ig évente 100 milliárd dollárt kell kitenniük, amelynek körülbelül egyharmadát az EU-nak kell állnia;

2011. június 8., szerda

163. ezért határozott meggyőződése, hogy az uniós költségvetés befagyasztása, amint azt egyes tagállamok kérték, nem életképes lehetőség, rámutat arra, hogy még ha 5 %-kal emelnék is a 2013-as szinthez ⁽¹⁾ képest a következő többéves pénzügyi terv forrásainak szintjét ez csak korlátozott mértékben járulna hozzá az elfogadott uniós célkitűzések és kötelezettségvállalások megvalósításához, illetve a közössi szolidaritás elvéhez; ezért meggyőződése, hogy a következő többéves pénzügyi terv forrásait legalább 5 %-kal kell növelni; felszólítja a Tanácsot, hogy amennyiben nem osztja ezt a megközelítést, határozza meg egyértelműen, hogy mely politikai prioritásait vagy projektjeit lehet teljes egészében elvetni, annak ellenére, hogy európai hozzáadott értékük bebizonyosodott;

164. ismételten kijelenti, hogy a 2013 utáni többéves pénzügyi keret számára biztosított megfelelő szintű további erőforrások nélkül az Unió nem lesz képes megvalósítani a meglévő szakpolitikai prioritásokat, nevezetesen az Európa 2020 stratégiához kapcsolódó kiemelt célkitűzéseket, valamint a Lisszaboni Szerződésből fakadó új feladatokat, és még kevésbé lesz képes választ adni előre nem látható eseményekre;

165. megjegyzi, hogy a saját források plafonja 1993 óta változatlan; úgy véli, hogy a saját források plafonját fokozatosan ki kell igazítani, ahogy a tagállamok egyre több felelősséget hárítanak az Unióra és egyre több célt kitűznek számára; úgy véli, hogy míg az uniós költségvetés a saját források kifizetési előirányzatokra vonatkozó felső határértéke, amelyet jelenleg a Tanács egyhangúlag határozott meg ⁽²⁾, elég költségvetési mozgásteret biztosít, de még mindig nem lenne elegendő ahhoz, hogy az európai gazdasági irányítás valódi eszközeül szolgáljon, vagy rendkívüli módon járuljon hozzá az EU 2020 stratégiába való, uniós szintű befektetéshez;

Átláthatóbb, egyszerűbb és igazságosabb finanszírozási rendszer

166. emlékeztet rá, hogy a Lisszaboni Szerződés szerint „[a]z egyéb bevételek sérelme nélkül, a költségvetést teljes egészében saját forrásokból kell finanszírozni”; hangsúlyozza, hogy a saját források rendszerének alakulása, amelynek során a valódi saját források helyébe fokozatosan az ún. „nemzeti hozzájárulások” lépnek, aránytalan hangsúlyt fektet a tagállamok közötti nettó egyenlegekre, és ezáltal ellentmond az európai uniós szolidaritás elvének, gyengíti a közös európai érdeket és nagy mértékben figyelmen kívül hagyja az európai hozzáadott értéket; megállapítja, hogy a jelenlegi helyzet a gyakorlatban azt jelenti, hogy a költségvetés szintje az egyes tagállamok pénzügyi körülményeitől függ, valamint az EU-hoz való hozzáállásuktól; ezért határozottan felszólít az uniós források mélyreható reformjára annak érdekében, hogy az uniós költségvetés finanszírozását a Szerződés szelleméhez és követelményeihez lehessen igazítani;

167. úgy véli, hogy a reform fő célja egy olyan, önálló, igazságosabb, átláthatóbb, egyszerűbb és méltányos pénzügyi rendszer megvalósítása, amelyet a polgárok jobban értenének, és amely tisztázná a polgároknak az uniós költségvetéshez való hozzájárulását; e tekintetben kéri a jelenlegi engedmények, kivételek és kiigazítási mechanizmusok megszüntetését; meggyőződése, hogy egy vagy több valódi saját forrás bevezetése az Unió számára nélkülözhetetlen, amennyiben az Unió valaha is olyan költségvetést szeretne, amelyre ahhoz van szüksége, hogy jelentősen hozzájáruljon a pénzügyi stabilitáshoz és a gazdasági fellendüléshez; emlékeztet arra, hogy a saját forrásokat érintő bármilyen változtatást a tagállamok adóügyi szuverenitásának betartása mellett kell elvégezni; ezzel összefüggésben megismétli, hogy az Uniónak képesnek kell lennie a nemzeti költségvetésektől független saját forrásokból közvetlenül beszédni a saját forrásait,

⁽¹⁾ 2013-as szint: a GNI 1,6 %-a; 2013-as szint + 5 %: a GNI 1,11 %-a; állandó 2013-as árak mellett a kötelezettségvállalási előirányzatokban is. Ezek az adatok hétéves pénzügyi keretre készültek a Bizottság becslései és előrejelzései alapján:

— a BUDG főigazgatóság 2011. májusi előrejelzései a 2012-es GNI-ről: 13 130 916,3 millió EUR (2012-es árak);

— az ECFIN főigazgatóság 2011. januári előrejelzése a GNI 1,4 %-os névleges növekedéséről 2011–2013 között és 1,5 %-os névleges növekedéséről 2014–2020 között.

NB: Ezek az adatok változhatnak a bizottsági becslések és előrejelzések, valamint a referenciaív és az alkalmazott (állandó vagy adott időre jellemző) árak függvényében.

⁽²⁾ a tagállamok teljes GNI-jének 1,23 %-a kifizetési előirányzatok formájában és 1,29 %-a kötelezettségvállalási előirányzatok formájában

2011. június 8., szerda

168. hangsúlyozza, hogy a saját források rendszere mint olyan szerkezetének átalakítása nem az uniós költségvetés méretére vonatkozik, hanem a források hatékonyabb összetételének megállapítására az elfogadott uniós politikák és célkitűzések finanszírozása érdekében; hangsúlyozza, hogy egy új rendszer bevezetése nem növelné a polgárokra háruló adóterheket, hanem ehelyett csökkentené a nemzeti kincstárak terheit;

169. hangsúlyozza, hogy az Európai Parlament az egyetlen parlament, amelynek beleszólása van a kiadási oldalba, a bevételi oldalba viszont nincs; ennél fogva hangsúlyozza az uniós erőforrások demokratikus reformjának elengedhetetlen szükségességét;

170. tudomásul veszi a Bizottság által a költségvetési felülvizsgálatról szóló közleményben javasolt potenciális új saját forrásokat (a pénzügyi ágazat megadóztatása, az üvegházhatást okozó gázokkal kapcsolatos kibocsátás-kereskedelmi rendszer szerinti árvezetés, a légi közlekedéssel kapcsolatos uniós díjak, hía, energiaadó, vállalati jövedelemadó); várja az ezen alternatívákról szóló hatásvizsgálat következtetéseit, többek között a pénzügyi tranzakciókra kivetendő európai adó különféle lehetőségeiről készített megvalósíthatósági tanulmányt is, amelynek meg kell vizsgálnia a vonatkozó beszedési mechanizmusokat is, tekintettel arra, hogy a Bizottság 2011. július 1-ig jogalkotási javaslatot terjeszt elő;

171. úgy véli, hogy a pénzügyi tranzakciókra kivetendő adó révén a pénzügyi szektor jelentősen hozzájárulna a válság gazdasági és szociális költségeihez és az államháztartások fenntarthatóságához; úgy véli, hogy a pénzügyi tranzakciókra kivetendő adó részben hozzájárulna az uniós költségvetés finanszírozásához is, valamint általa csökkenthetőek lennének a tagállami bruttó nemzeti jövedelem alapján fizetendő hozzájárulások és úgy véli, hogy az Uniónak jó példával kell elől járnia az adóparadicsomokba vándorló tőke tekintetében is;

VI. rész: A gördülékeny és hatékony intézményközi tárgyalási folyamat megvalósulása

172. emlékeztet rá, hogy a Lisszaboni Szerződés alapján a többéves pénzügyi keret Tanács által történő egyhangú elfogadásához a Parlament egyetértésére van kötelező módon szükség, amelyet a képviselők többségének kell megszavazni;

173. kiemeli a mind a Parlament, mind a Tanács esetén fennálló szigorú többségi feltételt, és rámutat arra, hogy fontos teljes mértékben kihasználni a Szerződés 312. cikkének (5) bekezdésében szereplő előírást, amely megköveteli, hogy a Parlament, a Tanács és a Bizottság a többéves pénzügyi keret elfogadásához vezető folyamat egész ideje alatt megtegye az ennek érdekében szükséges intézkedéseket; megjegyzi, hogy ez kifejezetten kötelezi az intézményeket, hogy tárgyalásokat folytassanak az olyan szövegekkel kapcsolatos megállapodások elérése érdekében, amelyeket a Parlament is jóváhagyhat; rámutat továbbá, hogy amennyiben 2013 végéig nem fogadnak el többéves pénzügyi keretet, a 2013-as évnél megfelelő plafonokat és egyéb előírásokat meg kell hosszabbítani egy új többéves pénzügyi keret elfogadásáig;

174. örömmel fogadja a Tanács elnökségeinek elkötelezettségét⁽¹⁾, hogy nyitott és konstruktív párbeszédet és együttműködést biztosítsanak a Parlamenttel a következő többéves pénzügyi terv elfogadásának teljes folyamata során, és újílag megerősíti, hogy a Lisszaboni Szerződés rendelkezéseivel teljes mértékben összhangban hajlandó szorosan együttműködni a Tanáccsal és a Bizottsággal e tárgyalási folyamat során;

175. következőképpen sürgeti a Tanácsot és a Bizottságot, hogy a Szerződésnek megfelelően járjanak el, és tegyenek meg minden szükséges erőfeszítést annak érdekében, hogy rövid időn belül megállapodásra jussanak a Parlamenttel a többéves pénzügyi tervről szóló tárgyalási folyamat gyakorlati munkamódszeréről; ismételtlen megemlíti a bevételi oldal reformja és a kiadások és kereslet reformja közötti összefüggést, és ennek megfelelően a Tanács határozott elkötelezettségét, hogy az MFF-ről folyó tárgyalás keretében megvitassa az új saját forrásokra vonatkozó javaslatokat;

⁽¹⁾ Yves Leterme miniszterelnök 2010. december 8-i levele Buzek elnökhöz.

2011. június 8., szerda

176. kéri, hogy folytassanak hogy széles körű megbeszéléseket az Unió többéves pénzügyi keretének céljáról, hatályáról és irányáról, valamint európai uniós szinten indítsák el a bevételi rendszer reformját; különösen azt javasolja, hogy hívjanak össze egy, a nemzeti parlamentek, illetve az Európai Parlament részvétele mellett tartandó kongresszus jellegű konferenciát az Unió jövőbeni finanszírozásának kérdéséről;

*

* *

177. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a többi érintett intézménynek és testületnek, valamint a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek.

2011. június 9., csütörtök

Szudán és Dél-Szudán

P7_TA(2011)0267

Az Európai Parlament 2011. június 9-i állásfoglalása a 2011. évi választásokat követően Szudánban és Dél-Szudánban kialakult helyzetről

(2012/C 380 E/14)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Szudánról szóló korábbi állásfoglalásaira,
 - tekintettel a 2005. január 9-én aláírt átfogó békemegállapodásra,
 - tekintettel az ENSZ Biztonsági Tanácsának 1978 (2011) sz. határozatára,
 - tekintettel az Afrikai Unió 2011. január 31-nyilatkozatára,
 - tekintettel a Szudánról szóló, 2011. január 31-i tanácsi következtetésekre és a 2011. május 23-i 2011/315/EU tanácsi határozatra ⁽¹⁾,
 - tekintettel az ENSZ Biztonsági Tanácsa elnökének 2011. június 3-i nyilatkozatára,
 - tekintettel a Catherine Ashton, a Bizottság alelnöke/külügyi és biztonságpolitikai főképviseleő által 2011. február 7-én az Európai Unió nevében tett, a dél-szudáni önrendelkezéssel kapcsolatos népszavazás végleges eredményéről szóló nyilatkozatra, és 2011. május 24-i, a szudáni helyzetről szóló nyilatkozatára,
 - tekintettel az ENSZ által támogatott, a dárfüri békefolyamatról Dohában (Qatar) 2011. május 27. és 31. között tartott konzultáció következtetéseire;
 - tekintettel az Európai Unió választási megfigyelő küldöttségének 2011. június 2-i végleges jelentésére,
 - tekintettel eljárási szabályzata 110. cikkének (4) bekezdésére,
- A. mivel a dél-szudáni népszavazásra 2011. január 9. és 15. között került sor, és a szavazatok elsöprö többsége a független Dél-Szudán létrehozását támogatta,
- B. mivel Dél-Szudán várhatóan 2011. július 9-én fogja hivatalosan kikiáltani függetlenségét, ami egybeesik az átfogó békemegállapodás lejártával,
- C. mivel Dél-Szudán természeti erőforráskészletei ellenére – mint az olaj, a réz, a vas, valamint az erdök és termöfölkdek – az ország lakosságának nagy része szegénységben él, és a világon itt az egyik legmagasabb a gyermekhalandóság, és a legalacsonyabb az oktatásban részt vevök száma, és mivel mindez humanitárius, társadalmi-gazdasági és biztonsági kihívásokat fog magával vonni,
- D. mivel az átfogó békemegállapodás néhány aspektusának végrehajtására nem időben vagy egyáltalán nem került sor, és jelentös erőfeszítésekre van szükség a népszavazást követö tárgyalásokra vonatkozó megegyezésre az olyan témákban, mint az olajból származó bevétel elosztása, a határok kijelölése, az állampolgárság, illetve az adósságok és eszközök felosztása,

⁽¹⁾ HL L 142., 2011.5.28., 61. o.

2011. június 9., csütörtök

- E. mivel az Abyei hovatarozásáról szóló népszavazásra, amelyet a tervek szerint a Dél-Szudánról szóló népszavazással egy időben kellett volna megtartani, mindeddig nem került sor, és emiatt a térségben súlyosan eszkalálódott az erőszak,
- F. mivel a vitatott területek státusza még rendezetlen, és az Abyei-ben kialakult helyzet tovább súlyosbodik százak halálát és ezrek kimenekülését okozva, valamint azt, hogy az emberek védtelenek az élelmiszer-ellátás bizonytalanságával, a betegségekkel szemben, továbbá híján vannak az egészségügyi ellátáshoz és a biztonságos ivóvízhez hasonló alapvető szolgáltatásoknak,
- G. mivel a dárfüri helyzet továbbra is nagy aggodalomra ad okot, és az ENSZ dárfüri képvisellete nemrégiben a kormány által elrendelt bombázásokról, és számos, a régióban dolgozó segélymunkás túszként való elfogásáról számolt be; mivel a misszió tagjai rendszeresen zaklatásnak, elrablásnak és a biztonságukat veszélyeztető fenyegetéseknek vannak kitéve;
1. üdvözli a mind Szudán, mind Dél-Szudán által a 2011. évi dél-szudáni választásokon mutatott békés és bizalmat ébresztő magatartást, valamint az átfogó békemegállapodás felei által tett erőfeszítéseket és kötelezettségvállalásokat; ezt alapvető lépésnek és pozitív jelnek tartja az átfogó békemegállapodás végrehajtása és a két ország békés egymás mellett élése tekintetében;
 2. megismétli, hogy tiszteletben tartja a népszavazás eredményét, mint a dél-szudáni nép akaratának demokratikus kifejezését; felhívja mind Észak-, mind Dél-Szudánt, hogy törekedjenek aktívan a demokratikus kormányzás előmozdítására, valamint a hosszú távú béke, a biztonság és a fellendülés kialakításában mindkét országban, tiszteletben tartva az emberi, társadalmi és gazdasági jogokat;
 3. felhívja a dél-szudáni hatóságokat, hogy mozdítsák elő Dél-Szudán mint modern, pluralista, jogállamiságra épülő, demokratikus és az emberi jogokat – különösen a nők és gyermekek jogait – tiszteletben tartó állam fejlődését, ahol rendszeres és szabad választásokon keresztül a polgárok elvitathatatlan joga a kormányválasztás, és ahol a mozgás, a társulás és a politikai vélemény kifejezésének szabadságát mind az alkotmány, mind az ország törvényei garantálják;
 4. határozottan elítéli az abyei régióban a szudáni ENSZ-misszió ellen intézett 2011. május 10-i szándékos támadást, valamint elítéli a terület militarizálására irányuló észak- és dél-szudáni törekvéseket; az átfogó békemegállapodásban részt vevő mindkét felet arra ösztönzi, hogy biztosítsák a szudáni, de elsősorban az abyei lakosság biztonságát és testi épségét, a terület demográfiai összetételének megváltoztatása nélkül; felhívja mind a szudáni, mind a dél-szudáni fegyveres erőket, hogy vonuljanak ki Abyeiből, és arra szólítja fel mindkét felet, hogy az átfogó békemegállapodás keretén belül azonnal építő jellegű párbeszédet kezdve kötelezzék el magukat Abyei státuszának békés rendezése mellett;
 5. hangsúlyozza, hogy támogatja az AU Szudánnal foglalkozó, Thabo Mbeki vezette magas szintű végrehajtó bizottsága által az átfogó békemegállapodásban részt vevő felek közötti tárgyalások előmozdítása érdekében tett erőfeszítéseket, valamint az ENSZ-főtitkár szudáni különmegbízottja, Haile Menkerios törekvéseit az abyei régióban érintett két fél közötti közvetítésre; ismét kijelenti, hogy az Uniónak készen kell állnia további segítségnyújtásra e téren;
 6. sürgeti az átfogó békemegállapodás részes feleit, hogy kezdjenek folyamatos és építő jellegű párbeszédet a választások következtében felmerülő – többek között a közös határokkal, az északi és déli állampolgársággal, az olajbevételek felosztásával, az olajvezetékek használatával, illetve a Dél-Kordofán és Kék-Nílus tartományok népi konzultációinak megtartásával kapcsolatos – kérdések rendezése érdekében;
 7. hangsúlyozza, hogy biztosítani kell a déli országrészbe visszatérő menekültek hatékony és biztonságos kezelését az átutazás, a műszaki kapacitások (várostervezéssel foglalkozó szakemberek és geodéták hiánya), az infrastruktúra, a telkek felosztása és az alapvető szolgáltatásokhoz való hozzáférés tekintetében;

2011. június 9., csütörtök

8. üdvözlöi a Tanács 2011. május 17-i bejelentését, mely szerint a múlt évi 150 millió eurón túlmenően további 200 millió eurót irányoz elő Dél-Szudán számára a legkiszolgáltatottabb néprétegek megsegítése érdekében; hangsúlyozza, hogy az EU fejlesztési támogatásai mindkét fél rendelkezésére állnak; hangsúlyozza, hogy ezt az újabb összeget az alapvető szolgáltatások, azaz az oktatás, az egészségügy, a mezőgazdaság, az élelmezésbiztonság és az ipari kapacitásépítés fejlesztésére kell fordítani; kéri, hogy Dél-Szudán sürgősen csatlakozzon a Cotonoui Megállapodáshoz, az EU pedig tegyen meg mindent annak érdekében, hogy mihamarabb az ország rendelkezésére álljanak az Európai Fejlesztési Alap forrásai;
9. hangsúlyozza, hogy az Uniónak vezető szerepet kell vállalnia a 2011 második felében esedékes dél-szudáni adományozói konferencián, és ösztönöznie kell a többi adományozót is, hogy hasonlóan járjon el; felhívja a nemzetközi hitelezőket Szudán és Dél-Szudán nemzetközi adósságainak enyhítésére;
10. felhívja Dél-Szudán kormányát, hogy a lakosság érdekében dolgozzon ki politikákat a külföldi befektetések oly módon történő szabályozására, hogy a természeti erőforrásokba történő külföldi beruházások a helyi gazdaság fejlődését és a szegénység visszaszorítását is szolgálják; rámutat, hogy az EU-nak mindent meg kell tennie annak érdekében, hogy a régióban jelen lévő multinacionális cégek és külföldi vállalkozások tevékenységére kellő szabályozás vonatkozzon, és hogy tevékenységükről és jövedelmükről átlátható módon beszámoljanak;
11. üdvözlöi az ENSZ-főtitkár döntését a UNMIS megbízatásának meghosszabbításáról és további békefenntartó erők Szudánba küldéséről; úgy véli, hogy a folyamatos ENSZ-jelenlét rendkívül hasznos a két életképes állam békés fejlődéséhez; felkéri Szudánt és Dél-Szudánt, hogy üdvözöljék az ENSZ-jelenlétet és gondoskodjanak az ENSZ személyzetének biztonságáról;
12. fontosnak tartja, hogy az EU 2011. július 9-e után is tartsa fenn a Szudánnak és Dél-Szudánnak juttatott humanitárius támogatásokat; kiáll amellett, hogy a régióban legyen jelentős humanitárius jelenlét és kapacitás, amely képes biztosítani a humanitárius szervezetek biztonságát;
13. üdvözlöi a dárfúri békefolyamatról az ENSZ támogatásával tartott konzultációk következtetéseit; felhívja a feleket, hogy tartsák magukat a tűzszünetről és a hadiállapot beszüntetéséről szóló, már aláírt megállapodásokhoz; emlékeztet az átláthatóság fontosságára a dárfúri és abyei kérdésekről, valamint általánosságban az Észak és Dél közötti párbeszédéről folyó tárgyalások során; felhív arra, hogy valamennyi fél képviseltesse magát a megbeszéléseken, csakúgy mint a civil társadalom és a helyi, regionális, nemzeti és nemzetközi politikai vezetők;
14. sürgeti Dél-Szudán kormányát, hogy az alkotmány megújítása során fogadjon el átlátható, elszámoltatható és mindenre kiterjedő kormányzási megközelítési módot; hangsúlyozza annak fontosságát, hogy az összes politikai párt működjön együtt annak érdekében, hogy megfelelően képviseljék az ország népét és létrehozzák a szilárd alapokon nyugvó, demokratikus politikai intézményeket;
15. mindkét felet felszólítja, hogy a függetlenség napjának (2011. július 9.) közeledtével nyújtsanak be konkrét terveket intézményeik felállításáról és/vagy reformjáról annak érdekében, hogy a két állam működőképes legyen ettől az időponttól kezdődően; felkéri az EU szudáni és dél-szudáni képviselőit, hogy proaktív módon terjesszék és hajtsák végre a legutóbbi uniós választási megfigyelő küldöttségek ajánlásait;
16. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, az Európai Bizottság alelnökének/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének, az ENSZ Biztonsági Tanácsának és főtitkárának, az EU dél-szudáni különmegbízottjának, Szudán kormányának, Dél-Szudán kormányának, az Afrikai Unió intézményeinek és az AU Szudánnal foglalkozó magas szintű bizottsága elnökének, az AKCS–EU Parlamenti Közgyűlésnek, valamint az uniós tagállamok kormányainak.

2011. június 9., csütörtök

EU–Oroszország csúcstalálkozó

P7_TA(2011)0268

Az Európai Parlament 2011. június 9-i állásfoglalása az EU–Oroszország csúcstalálkozóról

(2012/C 380 E/15)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az egyrészt az Európai Közösségek és tagállamaik, másrészt az Orosz Föderáció közötti meglévő partnerségi és együttműködési megállapodásra (PEM) ⁽¹⁾, valamint az új EU–Oroszország szerződésről 2008-ban megkezdett tárgyalásokra és a 2010-ben kezdeményezett modernizációs partnerségre,
- tekintettel az EU-nak és Oroszországnak a 2003. május 31-én, Szentpéterváron tartott 11. EU–Oroszország csúcstalálkozót követően kiadott közös nyilatkozatban meghatározott azon közös célkitűzésére, hogy létrehoznak egy közös gazdasági térséget, a szabadság, a biztonság és a jog érvényesülésének közös térségét, a külső biztonság területén folytatandó együttműködés közös térségét, valamint a kutatás és oktatás – beleértve a kulturális aspektusokat is – közös térségét (a „négy közös térség”),
- tekintettel az Oroszországról és az EU és Oroszország közötti kapcsolatokról szóló korábbi állásfoglalásaira, különösen a jogállamiságról szóló 2011. február 17-i állásfoglalására ⁽²⁾, az EU–Oroszország csúcstalálkozóról szóló 2010. június 17-i állásfoglalására ⁽³⁾, a 2009. november 18-i, stockholmi EU–Oroszország csúcstalálkozó előkészületeiről szóló 2009. november 12-i állásfoglalására ⁽⁴⁾, az emberi jogi aktivisták ellen Oroszországban elkövetett gyilkosságokról szóló 2009. szeptember 17-i állásfoglalására ⁽⁵⁾, és az energiabiztonság külső aspektusairól szóló 2009. szeptember 17-i állásfoglalására ⁽⁶⁾,
- tekintettel az EU–Oroszország emberi jogi konzultációkra és az e tárgyban tartott legutóbbi, 2011. május 4-i ülésre,
- tekintettel a 2010. május 31-én és június 1-jén Rosztovban megrendezett EU–Oroszország csúcstalálkozáson aláírt megállapodásokra és kiadott közös nyilatkozatokra,
- tekintettel Catherine Ashtonnak, a Bizottság alelnökének/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének a Mihail Hodorkovszkij és Platon Lebegyev ügyéről szóló, 2011. május 24-i nyilatkozatára,
- tekintettel az EU–Oroszország Parlamenti Együttműködési Bizottság társelnökei által 2011. május 18-án Szocsimban kiadott közös nyilatkozatra,
- tekintettel a 2011. június 9–10-én Nyizsnyij Novgorodban tartandó EU–Oroszország csúcstalálkozó napirendjére,
- tekintettel eljárási szabályzata 110. cikkének (4) bekezdésére,

⁽¹⁾ HL L 327., 1997.11.28., 1. o.

⁽²⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2011)0066.

⁽³⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2010)0234.

⁽⁴⁾ HL C 271. E, 2010.10.7., 2. o.

⁽⁵⁾ HL C 224. E, 2010.8.19., 27. o.

⁽⁶⁾ HL C 224. E, 2010.8.19., 23. o.

2011. június 9., csütörtök

- A. mivel Oroszország – amely állandó tagja az ENSZ Biztonsági Tanácsának – közös felelősséget visel az EU-val a globális stabilitás fenntartásáért, és mivel az EU és Oroszország közötti megerősített együttműködés és jószomszédi kapcsolatok különösen fontosak Európa – és a világ egyéb térségei – stabilitása, biztonsága és jóléte szempontjából; mivel fontos, hogy az EU az Orosz Föderációval fenntartott kapcsolataiban közös álláspontot képviseljen és szolidaritást mutasson, és hogy ezek a kapcsolatok kölcsönös érdekeken és közös értékeken alapuljanak,
- B. mivel az EU és az Orosz Föderáció közötti stratégiai partnerségi megállapodás aláírása továbbra is kiemelkedő jelentőséggel bír a két partner közötti együttműködés további fejlesztése és elmélyítése szempontjából,
- C. mivel az EU és Oroszország mind gazdaságilag, mind politikailag kölcsönösen egymásra vannak utalva; mivel az Európai Unió továbbra is elkötelezett aziránt, hogy tovább mélyítse és fejlessze az Európai Unió és Oroszország közötti kapcsolatokat, melyek alapját a demokratikus alapelvek iránti mélyen gyökerező elkötelezettség képezi,
- D. mivel továbbra is aggályok merülnek fel azzal kapcsolatban, hogy Oroszország tiszteletben tartja-e és megvédi-e az alapvető és emberi jogokat, a jogállamiságot és az igazságszolgáltatás függetlenségét, valamint aggodalomra ad okot a média politikai ellenőrzése, az újságírók és az ellenzék képviselői ellen hozott elnyomó intézkedések, illetve a választások tisztaságának kérdése; mivel az Orosz Föderáció az Európa Tanács és az Európai Biztonsági és Együttműködési Szervezet teljes jogú tagja, és ezért elkötelezte magát a demokrácia alapelvei és az emberi jogok tiszteletben tartása mellett,
- E. mivel az Emberi Jogok Európai Bírósága számos esetben és ítéletében elítélte az Orosz Föderációt súlyos emberi jogi visszaélések miatt; mivel az ítéletek végrehajtása továbbra is elégtelen;
- F. mivel számos, nemzetközi szinten jelentkező – különösen a Közel-Kelettel, Líbiával, Iránnal, a terrorizmussal, az energiabiztonsággal, az éghajlatváltozással és a pénzügyi válságokkal kapcsolatos – kihívásnak csak akkor lehet megfelelni, ha az Oroszországgal fenntartott kapcsolatokat felelős hozzáállás és együttműködés jellemzi,
- G. mivel Oroszországnak és az EU-nak egyaránt érdeke, hogy jószomszédi kapcsolatokat ápoljon a szomszédos országokkal, illetve hogy ezen országokat béke és stabilitás jellemezze; mivel csaknem három évvel a grúziai konfliktust követően Oroszország továbbra sem tartja tiszteletben az orosz csapatoknak a megszállt grúz tartományokból, Dél-Oszétiából és Abháziából történő kivonására és a konfliktus kitörése előtti állomáshelyeikre való visszavezénylésére vonatkozó 2008. augusztus 12-i és szeptember 8-i megállapodásokat, és nem biztosít az EU megfigyelő missziója (EUMM) számára belépést e tartományok területére,
1. megerősíti azon meggyőződését, hogy a stratégiai együttműködés kialakítása tekintetében Oroszország továbbra is az Európai Unió egyik legfontosabb partnere, amelynek nemcsak gazdasági és kereskedelmi érdekei esnek egybe az Európai Unióéival, hanem az célkitűzése is, hogy mind Európában, mind globális szinten szoros együttműködést valósítson meg;
2. megállapítja, hogy a Nyizsnyij Novgorod-i csúcstalálkozó az EU és Oroszország előtt álló közös kihívásokra fog összpontosítani (ezek a gazdasági és pénzügyi válság, a modernizációs partnerség, a WTO-tagság, az energiával és az energiabiztonsággal kapcsolatos kérdések, az EU és Oroszország közötti mobilitás és a vízummentes utazások lehetősége, nemzetközi és regionális kérdések, együttműködés a válságkezelésben, az emberi jogok és a jogállamiság);

2011. június 9., csütörtök

3. felszólítja az EU-t és Oroszországot, hogy ragadják meg a soron következő csúcstalálkozó által kínált lehetőséget az EU és Oroszország kölcsönös egymásrautaltságán alapuló, kellő időben megkötendő új partnerségről és együttműködési megállapodásról folytatott tárgyalások intenzitásának fokozására, valamint határozottan támogatja egy olyan átfogó, jogilag kötelező érvényű megállapodás létrejöttét, amely a politikai, gazdasági és társadalmi rendszert érinti, és ezért felöleli a demokráciához, a jogállamisághoz és az emberi és különösen az alapvető jogok tiszteletben tartásához kapcsolódó valamennyi területet, amelynek a megállapodás szerves részét kell képeznie, feltéve, hogy Oroszország kész arra, hogy lépéseket tegyen a jogállamiság megerősítése és az emberi jogok fokozottabb tiszteletben tartása érdekében;

4. megismétli, hogy támogatja a modernizációs partnerséget; üdvözli az arra irányuló kezdeményezést, hogy közös állapotjelentés szülessen, ugyanakkor azt is hangsúlyozza, hogy meg kell egyezni a következő lépésekről az EU–Oroszország közötti négy közös térség keretében eddig elért eredményekkel és a fennmaradó hiányosságokkal összhangban; különösen támogatja a kutatás és fejlesztés terén megvalósuló együttműködést, és hangsúlyozza, hogy a négy közös térség a kölcsönösség elvén alapul; ezért felhívja a soron következő EU–Oroszország csúcstalálkozó résztvevőit, hogy fogalmazzanak meg konkrét célkitűzéseket; kiemeli az igazságszolgáltatás hatékony és független működésével kapcsolatos ügyek kezelésének és a korrupció elleni küzdelem fokozásának fontosságát; hangsúlyozza, hogy az EU kész arra, hogy minden lehetséges módon segítse a független jogállami rendszer hatékonyságának javítását Oroszországban; üdvözli Oroszország azon bejelentését, miszerint aláírja a külföldi köztisztviselők megvesztegetése elleni küzdelemről szóló OECD egyezményt;

5. reméli, hogy a csúcstalálkozó segít majd megoldani azokat az utolsó kérdéseket, melyek Oroszországnak a WTO-hoz való csatlakozásával kapcsolatosak, az EU és Oroszország között 2010 decemberében megkötött, az ország WTO-hoz való csatlakozását lehetővé tévő kétoldalú megállapodást követően megismétli, hogy támogatja Oroszország csatlakozását, ami egyenlő versenyfeltételeket fog teremteni az üzleti közösségek számára mindkét oldalon, és elő fogja segíteni, illetve liberalizálni fogja a kereskedelmet a globális gazdaságban; felszólítja az orosz hatóságokat, hogy fogadjanak el szilárd és tisztességes jogi keretet az üzleti tevékenység megfelelő szabályozására; hangsúlyozza, hogy a WTO- csatlakozás egyik előfeltétele, hogy Oroszország megfeleljen a WTO valamennyi szabályának, így le kell mondania bármilyen protekcionista intézkedés alkalmazásáról, ami magában foglalja azt is, hogy kiiktatja a kereskedelmet hátráltató tényezőket, például az Oroszország–Kazahsztán–Fehéroroszország vámuniót, amely magasabb egységes vámtarifákhoz vezetett;

6. hangsúlyozza, hogy a WTO-tagság és annak érvényesítése segítségével Oroszország jobban vonzza majd a külföldi beruházásokat, és egy, a befektetői bizalmat növelő keretszabályozás révén sokoldalúbbá teheti gazdaságát; felszólítja az orosz hatóságokat, hogy ne hivatkozzanak alaptalanul egészségügyi okokra indokolatlan protekcionista intézkedések meghozatalának alátámasztására; ennek alapján felszólítja az orosz hatóságokat, hogy vizsgálják felül az Európai Unióból származó valamennyi zöldség importjára vonatkozó jelenlegi tilalmat;

7. tudomásul veszi az Európai Unió és Oroszország között a további vízumkönnyítésekről jelenleg folyó párbeszédet; megismétli elkötelezettségét az EU és Oroszország közötti vízummentes utazással kapcsolatos hosszú távú célkitűzés iránt, amely az érdemi kérdésekre és a gyakorlati előrelépésre összpontosuló, fokozatos megközelítésen alapszik; üdvözli az Oroszország és az Európai Unió közötti vízummentes utazás érdekében hozott közös intézkedések (menetrend) 2011 májusában bejelentett jegyzékét; hangsúlyozza, hogy e párbeszédnek illeszkedni kell a keleti partnerség országait érintő vízumkönnyítésre irányuló folyamathoz; emlékeztet arra, hogy a megkötött megállapodásokat mind az EU-nak, mind Oroszországnak teljes körűen végre kell hajtania; felhívja a főképviselőt és a Bizottságot, győzzék meg Oroszországot, hogy ne adjon ki útlevelet a megszállt tartományok, Dél-Oszétia és Abházia lakóinak; hangsúlyozza, hogy az európai biztonság bármilyen megsértését meg kell akadályozni; további együttműködésre hív fel az illegális bevándorlás, a határátkelőhelyeken való ellenőrzés javítása, valamint a terrorizmussal és a szervezett bűnözéssel kapcsolatos információcsere terén;

8. hangsúlyozza az energiabiztonság fontosságát, és úgy véli, hogy Oroszországnak az EU tagállamaival és a közös szomszédságban lévő országokkal kapcsolatos energiapolitikája megmutatja majd, hogy Oroszország valójában milyen mértékben kész arra, hogy a modernizáció és a demokratizálás útját kövesse; hangsúlyozza, hogy a természeti erőforrásokkal való ellátást nem szabad politikai eszközként használni; hangsúlyozza, hogy ezen együttműködésnek a kölcsönös egymásrautaltságon és átláthatóságon, valamint a piacokhoz, az infrastruktúrához és a beruházásokhoz való egyenlő hozzáféréseken kell alapulnia; üdvözli, hogy az orosz fél is érdekelt egy jogilag kötelező energetikai keret létrehozása iránt; megismétli, hogy

2011. június 9., csütörtök

az EU érdekelt az Unió felé irányuló jövőbeli gázszállításokra vonatkozó kiegyensúlyozott háromoldalú – EU–Oroszország–Ukrajna közötti – megoldásban; az EU és Oroszország közötti szoros együttműködésre szólít fel a (különösen a nélkülözhetetlennek minősülő) nyersanyagokkal és a ritka földfémekkel való ellátás tekintetében, és ezzel kapcsolatban felszólít a nemzetközi szabályok, nevezetesen a WTO szabályainak tiszteletben tartására;

9. felhívja a Tanácsot és a Bizottságot annak biztosítására, hogy az Energia Charta és az ahhoz csatolt, tranzitról szóló jegyzőkönyv alapelvei kerüljenek be az EU és Oroszország között létrejövő új partnerségi megállapodásba, a megbízható és biztonságos, azonos szabványokon alapuló energiaellátás biztosítása érdekében; örömmel nyugtázza, hogy 2011 februárjában a felek aláírták a megújult korai előrejelző rendszerről szóló megállapodást a keresleti vagy kínálati oldalon jelentkező vészhelyzetek esetében folytatott együttműködés további javítása érdekében; üdvözli a gázügyi tanácsadó fórum létrehozásáról szóló megállapodást, amely az oroszországi és az európai gázpiac fejleményeivel foglalkozik majd, többek között ipari szemszögből is;

10. sürgeti az Orosz Föderációt, hogy növelje az éghajlatváltozás kezelését célzó hozzájárulását hazai üvegházhatású gázkibocsátásának csökkentése, és különösen az energiahatékonyság növelése révén; az EU és Oroszország közötti szoros együttműködésre szólít fel az ENSZ Éghajlat-változási Keretegyezménye és a Kiotói Jegyzőkönyv égíse alatt folytatott, a 2012 utáni időszakra vonatkozó, átfogó éghajlat-politikai keret kidolgozására irányuló nemzetközi tárgyalásokon való részvétel révén;

11. arra számít, hogy a Fukushima erőműben jelenleg is zajló nukleáris válsághelyzetet követően az EU-Oroszország csúcstalálkozó résztvevőinek szándékában áll elérni, hogy az Unió partnerei elkötelezzék magukat a legmagasabb szintű biztonsági normák, az atomerőművek erőteljes stressztesztje és a kibővített nemzetközi együttműködés mellett; úgy véli, hogy ez különösen a csernobili erőműhöz hasonló, még használatban lévő atomreaktorokra vonatkozik;

12. hangsúlyozza, hogy a csúcstalálkozóra kulcsfontosságú időszakban, az Állami Duma megválasztásának előkészületei közepette kerül sor, és fontosnak véli, hogy ezek a választások szabadok és tisztességesek legyenek, továbbá hogy az Európa Tanács és az EBESZ által meghatározott választási előírások figyelembevételén alapuljanak; rámutat arra, hogy egyes, a politikai pártok és a jelöltek listájának regisztrációjával kapcsolatos eljárások indokolatlannak bizonyultak, és ezért akadályozzák a szabad és tisztességes választásokat; egyet nem értésének ad hangot azzal kapcsolatban, hogy az ellenzéki pártokat korlátozások sújthatják a választásokon való részvételük tekintetében, és felhívja Oroszországot, hogy tegyen lépéseket az Európa Tanács és az EBESZ által meghatározott választási előírások végrehajtása érdekében; sürgeti az orosz hatóságokat, hogy engedélyezzék az EBESZ/Európa Tanács részére, hogy már a legkorábbi szakaszban hosszú távú választási megfigyelést folytassanak, ugyanakkor felszólítja az alelnököt/főképviselet, hogy ragaszkodjon egy választási megfigyelési misszió létrehozásához e célból;

13. ismételten megerősíti, hogy az együttműködés alapjaként Oroszországnak mihamarabb érvényesítenie kell a demokrácia alapelveit, a jogállamiságot, az emberi jogokat és a médiaszabadságot; felszólítja Oroszországot, hogy tegyen konkrét lépéseket emberi jogi mérlegének javítására, és védje meg az újságírókat, az emberi jogokért fellépő aktivistákat, a kisebbségeket és az ellenzék képviselőit az erőszaktól és a megfélemlítéstől;

14. üdvözli az orosz fél az iránti készségességét, hogy nyitott és konstruktív módon együttműködjön az EU képviselői által az emberi jogi konzultáció keretében tartott 2011. május 4-i ülésen felhozott főbb kérdések tekintetében; felszólít annak lehetővé tételére, hogy a folyamathoz az Európai Parlament, az Állami Duma, valamint az érintett orosz hatóságok, beleértve az igazságügyi minisztériumot és a belügyminisztériumot, az emberi jogi kérdésekkel foglalkozó nem kormányzati szervezetek is hatékonyan hozzájárulhassanak, függetlenül attól, hogy a párbeszéd Oroszországban vagy az EU valamelyik tagállamában zajlik; hangsúlyozza a szoros kapcsolatok és az oroszországi civil társadalom fejlesztését támogató programok fenntartásának szükségességét; komoly aggodalmának ad hangot a nem kormányzati szervezetek és az emberi jogok védelmezőinek oroszországi helyzetével kapcsolatban; üdvözli az orosz külügyminiszter döntését, mely szerint az emberi jogi párbeszédrel foglalkozó utazó nagykövetet nevez ki;

2011. június 9., csütörtök

15. emlékezteti a Bizottságot arról a javaslatról, amelyet az Európai Parlament a 2011. évi költségvetésben fogadott el, és amely a kétévenkénti EU-Oroszország csúcstalálkozó kapcsán egy, az EU és Oroszország közötti civil társadalmi párbeszéd létrehozására vonatkozik; kéri, hogy az EU-Oroszország civil társadalmi fórum legyen része a modernizációs partnerségnek;

16. aggodalommal veszi tudomásul az orosz fellebbviteli bíróság Mihail Hodorkovszkij és üzlettársa, Platon Lebegyev elleni 2011. május 26-i ítéletét, melyre úgy tekint, mint a politikailag motivált bírósági határozatok gyakorlatának folytatására; elítéli az eljárásba való politikai beavatkozást; üdvözli Medvegyev elnök döntését, mely szerint az ügyet az Elnöki Emberi Jogi Tanács keretén belül megvizsgálhatja; üdvözli az Emberi Jogok Európai Bíróságának ítéletét ebben az ügyben, elfogadva Hodorkovszkij jogtalan fogva tartás miatti panaszát; tudomásul veszi Medvegyev elnök döntését a Szergej Magnyickij ellen felhozott bűnvádakkal kapcsolatos nyomozás megkezdésére; szorgalmazza, hogy a vizsgálóbizottság mielőbb tegyen közzé független és részletes jelentést; üdvözli az Anasztázia Baburova és Sztanyiszlav Markelov meggyilkolásával kapcsolatban hozott büntetőítéleteket, és felszólítja az orosz hatóságokat, hogy folytassák az ezzel az ügygel kapcsolatos munkájukat; tudomásul veszi Anna Politkovszkaja feltételezett gyilkosának letartóztatását;

17. sajnálatosnak tartja, hogy bár Oroszország, mint az Európa Tanács tagja, köteles tiszteletben tartani a gyülekezési szabadságot, polgárok békés gyülekezéseit továbbra is betiltják és erőszakkal felosztatják, többek között immár hatodszor tiltják be Moszkvában a meleg büszkeség felvonulást, figyelmen kívül hagyva az Emberi Jogok Európai Bíróságának 2011. áprilisi jogerős határozatát; elvárja, hogy a jövőben az EU küldött-ségei és diplomatái aktívan hajtsák végre az emberi jogok LMBT személyek esetében történő korlátlan érvényesítésének előmozdítására és védelmére kidolgozott eszköztárat;

18. felhívja a figyelmet arra, hogy Oroszországnak sürgősen meg kell oldania a nagyszámban ott élő, orosz állampolgársággal nem rendelkező emberek jogállásának kérdését;

19. aggodalmának ad hangot a hegyi-karabahi halálos kimenetelű incidensekkel kapcsolatban, és üdvözli a G8-hoz tartozó partnerek 2011. május 26-án közzétett közös nyilatkozatát, amely szerint megállapodás született arról, hogy határozott lépést tesznek a hegyi-karabahi konfliktus békés megoldásának irányában; felszólítja Oroszországot, hogy segítsen a konfliktus megoldásában ahelyett, hogy a konfliktusban részt vevő mindkét félnek fegyvereket szállít; sürgeti az főképviselőt/alelnököt, hogy intézkedjen a konfliktus lehetséges eszkalációjának megelőzése érdekében, és visszatartó intézkedéseket kér azokkal a felekkel szemben, aki megszegik a biskeki tűzszüneti megállapodást;

20. felszólítja Oroszországot, hogy tartsa be az általa aláírt megállapodásokat és tegyen maradéktalanul eleget a hatpontos tűzszüneti megállapodásban előírt kötelezettségeinek, és haladéktalanul vonja ki csapatait Abházia és Dél-Oszétia megszállt grúz területekről, a konfliktus előtti pozíciójukig, valamint biztosítsa az EU megfigyelő missziója (EUMM) akadálytalan belépését ezekre a területekre;

21. felszólítja Oroszországot, hogy foglaljon el konstruktív álláspontot Transznisztria és az ott zajló konfliktussal kapcsolatos tárgyalások ügyében, Transznisztria esete annak a próbája, hogy az EU és Oroszország képesek-e kölcsönös támogató hozzáállás révén „rögzült konfliktusokat” megoldani, és ebben a tekintetben arra szólít fel, hogy kezdjék meg újra a hivatalos tárgyalásokat 5+2-es felállásban és törekedjenek a konfliktus mielőbbi megoldására (Meseberg-kezdemenyezés);

22. megállapítja, hogy Oroszországnak, mely vétőjoggal rendelkezik az ENSZ BT-ben, eleget kell tennie kötelezettségeinek a nemzetközi válságokban, és maradéktalanul biztosítania kell, illetve tiszteletben kell tartania a vele szomszédos országok szuverenitását; ebben a tekintetben arra kéri Oroszországot, hogy ne gyakoroljon nyomást Ukrajnára annak érdekében, hogy csatlakozzon az Oroszország, Fehéroroszország és Kazahsztán között létrejött egységes vámunióhoz;

2011. június 9., csütörtök

23. további átfogó párbeszédre szólítja fel az Orosz Föderációt és az Egyesült Államokat a biztonsági kérdésekkel, köztük a rakétavédelmi pajzs létesítésével kapcsolatban;
24. arra szólítja fel az EU_Oroszország csúcstalálkozón részt vevő EU képviselőket, hogy a csúcstalálkozón vessék fel az ebben az állásfoglalásban említett valamennyi kérdést;
25. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, az Orosz Föderáció kormányának és parlamentjének, az Európa Tanácsnak, valamint az Európai Biztonsági és Együttműködési Szervezetnek.

A megtévesztő szakmai címjegyzékek

P7_TA(2011)0269

Az Európai Parlament 2011. június 9-i állásfoglalása a megtévesztő szakmai címjegyzékekről (0045/2006, 1476/2006, 0079/2003, 0819/2003, 1010/2005, 0052/2007, 0306/2007, 0444/2007, 0562/2007 stb. számú petíció)

(2012/C 380 E/16)

Az Európai Parlament,

- tekintettel 2008. december 16-i állásfoglalására a szakmai címjegyzékekkel foglalkozó társaságok megtévesztő reklámja elleni küzdelemről (0045/2006, 1476/2006, 0079/2003, 0819/2003, 1010/2005, 0052/2007, 0306/2007, 0444/2007, 0562/2007 stb. számú petíció) ⁽¹⁾,
- tekintettel eljárási szabályzata 115. cikkének (5) bekezdésére és 110. cikkének (2) bekezdésére,
- A. mivel a Parlament több mint 400 petíciót kapott a szakmai címjegyzékekkel foglalkozó társaságok által széleskörűen folytatott megtévesztő üzleti gyakorlat kapcsán, amely az Európai Unió több ezer vállalkozását érinti – főként kisvállalkozásokat –, és amelynek jelentős pénzügyi hatása van; mivel folyamatosan érkeznek a Parlamenthez a szakmai címjegyzékekkel foglalkozó társaságokkal kapcsolatos további petíciók és panaszok,
- B. mivel a szóban forgó megtévesztő üzleti gyakorlat a legtöbb esetben abból áll, hogy a vállalatokat, szakembereket és nonprofit szervezeteket ráveszik arra, hogy díjmentesen felvetessék magukat egy szakmai címjegyzékbe; az aláírók később arra jönnek rá, hogy az aláírt szerződés szerint a szolgáltatásért fizetni kell,
- C. mivel a szakmai címjegyzékekkel foglalkozó társaságok gyakran az áldozatok tagállamától eltérő tagállamban vannak bejegyezve, megnehezítve az áldozatok számára, hogy védelmet és/vagy jogorvoslatot kérjenek a nemzeti hatóságoktól,
1. sajnálja, hogy a megtévesztő és összehasonlító reklámról szóló 2006/114/EK irányelv ⁽²⁾, amely az üzleti vállalkozások közötti ügyletekre vonatkozik, vagy elégtelen ahhoz, hogy hatékony jogorvoslatot kínáljon, vagy pedig azt a tagállamok elégtelenül hajtják végre;
2. emlékeztet arra, hogy noha a Bizottságnak nincs jogköre arra, hogy magánszemélyekkel vagy vállalatokkal szemben közvetlenül érvényre juttassa az irányelvet, köteles azt biztosítani, hogy azt a tagállamok megfelelően hajtsák végre;

⁽¹⁾ HL C 45 E., 2010.2.23., 17. o.

⁽²⁾ HL L 376., 2006.12.27., 21. o.

2011. június 9., csütörtök

3. felszólítja a Bizottságot, hogy megelőző fellépésként vizsgálja meg a 2006/114/EK irányelv tagállamok általi átültetését, alkalmazását és nemzeti végrehajtását, és szükség esetén hozzon korrekciós intézkedéseket;
4. sürgeti a Bizottságot, hogy gyorsítsa fel az irányelv és a többi vonatkozó jogszabály felülvizsgálatára és javítására irányuló tevékenységeit, hogy mihamarabb véget tudjon vetni a szakmai címjegyzékekkel foglalkozó társaságok által folytatott félrevezető gyakorlatnak, például oly módon, hogy feketelistát állít össze a szakmai címjegyzékekkel kapcsolatos megtévesztő gyakorlatokról;
5. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Bizottságnak.

Madagaszkár

P7_TA(2011)0270

Az Európai Parlament 2011. június 9-i állásfoglalása a madagaszkári helyzetről

(2012/C 380 E/17)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Cotonoui Megállapodás politikai párbeszédéről szóló 8., és az emberi jogok tiszteletben tartásáról szóló 9. cikkére,
- tekintettel a Madagaszkárról szóló korábbi állásfoglalásaira, különösen 2009. május 7-én ⁽¹⁾, illetve 2010. február 11-én ⁽²⁾ elfogadottakra, valamint az AKCS-EU közös parlamenti közgyűlés 2010. július 10-11-i madagaszkári tényfeltáró missziójára,
- tekintettel Catherine Ashtonnak, az EU főképviseletjének 2010. november 19-i nyilatkozatára,
- tekintettel a 2009. március 30-i, szváziföldről szóló nyilatkozatra, valamint a 2011. március 31-i livingstoni határozatra, amelynek (6) bekezdése kimondja, hogy a madagaszkári helyzet megoldásának demokratikusnak, inkluzívnak és átláthatónak kell lennie, és konszenzuson kell alapulnia,
- tekintettel a 2009. augusztus 8–9-i maputói megállapodásokra és a 2009. november 6-i addisz-abebei kiegészítő okmányra, melyeket a madagaszkári politikai mozgalmak négy vezető képviselője is aláírt, mivel e megállapodások alkotmányos értékkel bírnak, ahogy abban az érdekelt felek is kifejezetten megállapodtak, és ahogy azt a nemzetközi közösség is elfogadta;
- tekintettel arra, hogy a Dél-Afrikai Fejlesztési Közösség (SADC) és az Afrikai Unió felfüggesztette Madagaszkár tagságát,
- tekintettel az Afrikai Unió által 2010. március 17-én elfogadott és 2011. január 31-én megerősített szankciókra, melyek Andry Rajoelina és több mint száz szövetségésére irányulnak,
- tekintettel a Dél-Afrikai Fejlesztési Közösség közvetítő csoportja által nemrégiben javasolt menetrendre,
- tekintettel a Dél-Afrikai Fejlesztési Közösség 2011. május 20-i, Madagaszkárral foglalkozó rendkívüli csúcstalálkozójára,
- tekintettel eljárási szabályzata 122. cikkének (5) bekezdésére,

⁽¹⁾ HL C 212. E, 2010.8.5., 111. o.

⁽²⁾ HL C 341. E, 2010.12.16., 72. o.

2011. június 9., csütörtök

- A. mivel a Madagaszkárt mind társadalmi-gazdasági, mind humanitárius és emberi jogi értelemben válsághelyzetbe taszító államcsíny óta a szigetországban továbbra is instabil a politikai helyzet;
 - B. tekintettel a Maputóban és Addisz-Abeában a többi madagaszkári politikai mozgalommal való hatalommegosztásra vonatkozóan tett kötelezettségvállalásokra; mivel ezek a megállapodások magukban foglalnak egy chartát az alapelvek tiszteletben tartásán, és az átmeneti időszak alatt az erőszakmentes-ségen, a megbékélésen és a kölcsönös tisztelet betartásán alapuló értékekről,
 - C. mivel a jelenlegi rezsim nem tartja tiszteletben a Cotonoui Megállapodásban és más nemzetközi megállapodásokban foglalt alkotmányos, demokratikus és alapvető jogokat,
 - D. mivel független vizsgálatot kell kezdeni a 2009-es demonstrációk során bekövetkezett halálesetek és a túlzott erőszak alkalmazása kapcsán,
 - E. mivel az újdonsült törvénytelen hatalom kisajátítja a végrehajtó és a törvényhozó hatalmat, valamint az igazságszolgáltatást és a médiát;
 - F. mivel a nemzetközi közvetítéssel zajló jelenlegi tárgyalásokat több fél bevonásával kell folytatni,
 - G. mivel 2010. november 17-én a tényleges hatalom tisztességtelen alkotmányos népszavazást tartott, amelyet az ellenzék megfelelően bojkottált, a nemzetközi közösség pedig általánosságban nem vette figyelembe, és amely az úgynevezett új alkotmány elfogadásához vezetett,
 - H. mivel az Európai Unió 2009. július 6-án a Cotonoui Megállapodás 96. cikkére hivatkozva kísérletet tett tárgyalási folyamat elindítására Madagaszkárral, párbeszédet kezdeményezve az ország politikai problémáinak megoldása érdekében;
 - I. mivel 2010. június 7-én az Európai Unió úgy határozott, hogy lezárja a konzultációs folyamatot a Madagaszkári Köztársasággal, és a Cotonoui Megállapodás 96. cikkében foglaltak szerint megfelelő intézkedéseket fogadott el - ez esetben a segítségnyújtás felfüggesztését,
 - J. mivel a demokrácia fent említett nyilvánvaló megsértése maga után vonta többek között az IMF-től és a Világbanktól érkezett segítségnyújtás felfüggesztését, az afrikai növekedésről és lehetőségekről szóló törvény (AGO) által nyújtott előnyök felfüggesztését, valamint az Afrikai Unió célzott szankcióit,
 - K. mivel 2011. május 17-én az AKCS-EU közös parlamenti közgyűlés arra szólított fel, hogy hozzanak létre egy semleges, konszenzuson alapuló és inkluzív átmeneti kormányt, amelynek feladata, hogy átlátható és független választási folyamatokat indítson el, amelynek eredményeként az alkotmányos rend tartós helyreállításának első lépéseként demokratikus, a nemzetközi közösség által ellenőrzött választásokat tartanak,
 - L. mivel a népesség kevesebb mint napi 1 USD-vel rendelkezik, és a háztartások rendelkezésére álló jövedelemből csak nehézkesen lehet megszerezni az alapvető élelmiszereket, a vizet és hozzáférni a higiéniai és egészségügyi szolgáltatásokhoz és az oktatáshoz; mivel a helyzet jelentősen romlott a politikai válság kezdete óta, továbbá az aszály és az országot az elmúlt két évben ért számos természeti katasztrófa miatt,
1. ismételt hangsúlyozza, hogy határozottan elítéli azt a folyamatot, amely révén Andry Rajoelina hatalomhoz jutott és fenntartja illegális és törvénytelen rezsimét, és továbbra is aggodalmát fejezi ki a Madagaszkáron uralkodó helyzet miatt;

2011. június 9., csütörtök

2. elítéli az emberi jogok számos esetben történő megsértését és a jelenlegi madagaszkári biztonsági erők által az ország lakossága ellen elkövetett visszaéléseket, és felszólít minden politikai milícia felosztatására, és valamennyi polgár polgári, politikai, társadalmi és gazdasági jogainak tiszteletben tartására, és a jogállamiság helyreállítására Madagaszkáron; felszólít minden fogoly azonnali szabadon bocsátására; felszólít a száműzöttek és politikai vezetők biztonságos hazatérésének lehetővé tételére;
3. felszólít arra, hogy végezzenek független vizsgálatot e cselekmények kapcsán, melynek azt kell célul tűznie, hogy az emberi jogokat megsértőket bíróság elé állítsák;
4. hangsúlyozza, hogy egyre riasztóbbnak tarja az értékes faanyagok, ásványok, állatok és növények nemzeti parkokból és védett területekről való ellopását és illegális exportját és a biodiverzitás közösségi irányítását érintő egyre komolyabb fenyegetéseket, melyek a rend összeomlásának következményei, és támogatja a természetvédő és civil társadalmi csoportok azon erőfeszítéseit, hogy megelőzzék a környezeti pusztításokat és a társadalmi zűrzavart;
5. sajnálatát fejezi ki a gaboroni tárgyalások sikertelensége miatt, és kielégítő kiszállási stratégiára szólít fel a jelenlegi holtponthoz képest a ténylegesen semleges, konszenzuson alapuló és inkluzív átmeneti kormány felállítása érdekében; tudomásul veszi a Dél-Afrikai Fejlesztési Közösség rendkívüli csúcstalálkozójának jelentésében foglalt megfigyeléseket és ajánlásokat; sürgeti, hogy a Dél-Afrikai Fejlesztési Közösség következő, 2011. június 11-i csúcstalálkozója vessen véget a holtpontnak, és törekedjen a madagaszkári nép érdekeinek szolgálatára; az aláírt megállapodásokban érintett minden felet arra ösztönöz, hogy tartsák be kötelezettségvállalásaikat;
6. hangsúlyozza, hogy sürgősen szükség van az alkotmányos rend helyreállítására, hogy ismét helyreálljon az intézményes rend Madagaszkáron, és sürgeti a szabad, nyílt és átlátható, a demokratikus normáknak megfelelő és a nemzetközi közösség által felügyelt választások felé való gyors elmozdulást;
7. hangsúlyozza, hogy a hitelesség, beleértve a választási folyamat törvényességét, azt is jelenti, hogy minden politikai irányzat és vezető szabadon és feltétel nélkül részt vehessen ezeken a tárgyalásokon, és a médiához korlátlan hozzáférést kapjon;
8. nem fogadja el azt, hogy a hatalmat alkotmányellenes módon megszerző hatóságok jogosultsággal rendelkezzenek a választások megrendezésére;
9. emlékeztet az Andry Rajoelina által bejelentett azon határozatra, hogy nem vesz részt a jövőbeli elnökválasztásokon;
10. hangsúlyozza, hogy a madagaszkári nép képes a saját kezébe venni a jövőjét, és élni a feltétel nélküli önrendelkezési joggal, és ezt meg is kell tennie;
11. hangsúlyozza, hogy az Afrikai Unió 2011. január 31-i csúcstalálkozóján megerősítette a 2010. március 17-i csúcstalálkozón Andry Rajoelina és az átmeneti kormány főhatóságát támogató több mint száz személy ellen elfogadott szankciókat;
12. kéri az Európai Uniót és az ENSZ Biztonsági Tanácsát, hogy továbbra is tartsák fent és bővítsék a rezsimmel szembeni szankciókat egészen addig, amíg a fenti megfontolások mentén meg nem oldódik a politikai válság, és főleg az Afrikai Unió által bevezetett vízumtilalmat terjesszék ki minden tagországra;
13. hangsúlyozza, hogy Andry Rajoelina kormányát sem az EU, sem a Madagaszkárral foglalkozó nemzetközi kapcsolattartó csoport tagországai nem ismerik el;

2011. június 9., csütörtök

14. támogatja a Dél-Afrikai Fejlesztési Közösség jelenlegi erőfeszítéseit, és kéri az Afrikai Uniót, a Dél-Afrikai Fejlesztési Közösséget és a nemzetközi kapcsolattartó csoportot, hogy segítsenek az átmenet sikeres lebonyolításában;

15. teljes mértékben támogatja az EU által 2010. június 7-én, a Cotonoui Megállapodás 96. cikke szerinti konzultációs folyamat lezárását követően hozott megfelelő intézkedéseket;

16. sürgeti a nemzetközi közösséget és az Európai Uniót, hogy növelje a madagaszkári népnek juttatott humanitárius segélyeit; emlékeztet arra, hogy a Madagaszkárral való együttműködési programok fokozatos helyreállítása attól függ, hogy teljes mértékben tiszteletben tartanak-e minden demokratikus elvet és alapvető szabadságjogot;

17. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást az alelnöknek/főképviselőnek, az Európai Bizottságnak, az Európai Unió Tanácsának, az AKCS-EU Tanácsának, az ENSZ főtitkárának, A Dél-Afrikai Fejlesztési Közösségnek, Joaquim Chissano elnöknek és az Afrikai Unió Bizottságának.

Guantánamo: küszöbön álló halálos ítélet

P7_TA(2011)0271

Az Európai Parlament 2011. június 9-i állásfoglalása Guantánamóról: egy küszöbön álló, halálbüntetésre vonatkozó döntésről

(2012/C 380 E/18)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az emberi jogokról és alapvető szabadságokról, valamint az önkényes fogva tartás, erőszakos eltűnések és kínzás tilalmáról szóló nemzetközi, európai és nemzeti eszközökre, köztük a polgári és politikai jogok 1966. december 16-i nemzetközi egyezségokmányára (ICCPR), valamint a kínzás és más kegyetlen, embertelen vagy megalázó büntetések vagy bánásmód elleni 1984. december 10-i ENSZ-egyezményre és annak ide vonatkozó jegyzőkönyveire,
- tekintettel az ENSZ Közgyűlésének 2007. december 18-i 62/149. sz. határozatára, amely moratóriumra szólít fel a halálbüntetés alkalmazása terén, továbbá 2008. december 18-i 63/168. sz. határozatára, amely felhív a 62/149. sz. határozat végrehajtására,
- tekintettel korábbi, a halálbüntetéssel kapcsolatos állásfoglalásaira, különösen 2010. október 7-i, a halálbüntetés elleni világnapról szóló ⁽¹⁾ és 2008. július 10-i, a halálbüntetésről, jelesen Troy Davis ügyéről szóló állásfoglalására ⁽²⁾, a Guantánamóval kapcsolatos állásfoglalásaira, különösen a 2006. június 13-i, a guantánamói foglyok helyzetéről szóló ⁽³⁾ és 2004. március 10-i, a guantánamói foglyok tisztességes bírósági eljáráshoz való jogáról szóló állásfoglalására ⁽⁴⁾, valamint az európai országoknak a CIA által foglyok szállítására és illegális fogva tartására való állítólagos használatáról szóló, 2007. február 14-én elfogadott állásfoglalására ⁽⁵⁾,
- tekintettel a guantánamói börtönben fogva tartottak visszatéréséről és újbóli letelepedéséről szóló, 2009. február 4-i állásfoglalására ⁽⁶⁾,
- tekintettel a 2007. február 14-i parlamenti állásfoglalás tagállamok általi nyomon követéséről szóló, a Parlament elnöke által a nemzeti parlamenteknek küldött levélre,

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2010)0351.

⁽²⁾ HL C 294. E, 2009.12.3., 80. o.

⁽³⁾ HL C 300. E, 2006.12.9., 136. o.

⁽⁴⁾ HL C 102. E, 2004.4.28., 640. o.

⁽⁵⁾ HL C 287. E, 2007.11.29., 309. o.

⁽⁶⁾ HL C 67. E, 2010.3.18., 91. o.

2011. június 9., csütörtök

- tekintettel az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló egyezményhez csatolt, a halálbüntetés eltörléséről szóló 1983. április 28-i 6. jegyzőkönyvre,
 - tekintettel a polgári és politikai jogok egységománnyának a halálbüntetés eltörlésére irányuló, 1989. december 15-i második fakultatív jegyzőkönyvére,
 - tekintettel eljárási szabályzata 122. cikkének (5) bekezdésére,
- A. mivel az Egyesült Államok kormánya a jelenleg a Guantánamói-öbölbeli amerikai börtönben fogva tartott szaúdi-arábiai Abd er-Rahím Hoszein Mohamed an-Nasíri közelgő katonai bizottsági tárgyalásán halálbüntetés kiszabását kívánja indítványozni; mivel ehhez a „bizottságot összehívó hatóságként” ismert tisztviselő jóváhagyására van szüksége, és heteken belül várható a döntés,
- B. mivel Abd er-Rahím an-Nasíri közel kilenc éve őrizetben van az Egyesült Államokban, és mivel annak ellenére, hogy már pár hónappal 2002-es elfogását követően megnevezték az Egyesült Államok egyik szövetségi bíróságának benyújtott vádiratban, nem azonnal állították igazságügyi hatóság elé, és a nemzetközi jog előírásai ellenére nem indítottak ellene indokolatlan késedelem nélkül eljárást, hanem ehelyett Guantánamóba történő 2006-os átszállításáig titokban fogva tartották,
- C. mivel a közel négy évig tartó CIA-őrizetet a jelek szerint teljesen elkülönítve, meg nem nevezett helyszíneken, magánzárkában töltötte, és az állítások szerint kínzásnak, többek között szimulált vízbefojtásnak vetették alá,
- D. mivel 2011. április 20-án az Egyesült Államok védelmi minisztériuma bejelentette, hogy Abd er-Rahím an-Nasírit a 2009-es katonai bizottsági törvény alapján többek között „a hadijoggal ellentétes emberöléssel” és „terrorizmussal” vádolták meg a USS *Cole* romboló ellen 2000. október 12-én Jemenben elkövetett, 17 amerikai tengerész halálát és 40 további személynek sérüléseket okozó támadásban, valamint az MV *Limburg* nevű francia tartályhajó ellen 2002. október 6-án, az Ádeni-öbölben elkövetett, a legénység egy tagjának halálát okozó támadásban játszott állítólagos vezető szerepe miatt,
- E. mivel a szaúdi állampolgárságú Abd er-Rahím an-Nasírié lesz az első katonai bizottság előtt tárgyalt ügy azóta, hogy Obama elnök elrendelte az ilyen tárgyalások folytatását, mivel a katonai bizottság előtti tárgyalásának időpontja még nincs kitűzve, továbbá mivel az ügyészség azt javasolta, hogy a halálbüntetés kiszabására is lehetőség legyen a tárgyaláson, noha azt az Egyesült Államok védelmi minisztere által kinevezett tisztviselőnek, a katonai bizottságokat összehívó hatóságnak előzetesen engedélyeznie kell,
- F. mivel a jelenlegi összehívó hatóság jelezte, hogy 2011. június 30-áig kész fogadni a halálbüntetéssel kapcsolatos írásos beadványokat, és hogy döntését ezt követően hozza meg,
- G. mivel az Európai Unió határozottan elkötelezte magát amellelt, hogy első lépésként a halálbüntetés harmadik országok általi alkalmazására vonatkozó moratóriumok kieszközölésén, végső soron pedig a halálbüntetés globális eltörlésén munkálkodjék, és ezen elv egyetemes elfogadására törekszik,
- H. mivel a nemzetközi emberi jogi jogszabályok elismerik, hogy egyes országok fenntartják a halálbüntetést, ugyanakkor tiltják halálbüntetés olyan eljárás alapján történő kiszabását és végrehajtását, amely nem felel meg a tisztességességre vonatkozó legszigorúbb normáknak,
- I. mivel már kritikát fogalmazott meg a katonai bizottsági rendszerrel kapcsolatban, és felszólította az Egyesült Államokat annak felülvizsgálatára, mivel nem felel meg a tisztességes eljárásra vonatkozó nemzetközi normáknak,

2011. június 9., csütörtök

- J. mivel 2007-ben az emberi jogoknak és alapvető szabadságoknak a terrorizmus elleni küzdelem során való védelmével és előmozdításával foglalkozó ENSZ-különelőadó felhívta az Egyesült Államokat a katonai bizottságok felszámolására, és mivel 2009-ben a bírósági tárgyalás nélküli, azonnali vagy önkényes kivégzések kérdésével foglalkozó ENSZ-különelőadó felszólította az Egyesült Államokat, hogy ne folytasson halálbüntetés kiszabását lehetővé tevő büntetőeljárást katonai bizottságok előtt,
- K. mivel Abd er-Rahím an-Nasíri állítása szerint 2002 és 2003 során a CIA hónapokon keresztül titokban tartotta fogva Lengyelországban, és ez idő alatt kínozták, és mivel 2011. május 10-én emberi jogi nem kormányzati szervezetek támogatásával keresetet nyújtott be az Emberi Jogok Európai Bíróságára,
- L. mivel azon bizonyítékok dacára, hogy a terrorizmus elleni harc során rendkívül súlyos emberi jogi visszaélésekre és a nemzetközi jog szerinti bűncselekményekre – például kínzásokra, bántalmazásokra, teljes elkülönítéssel járó fogva tartásokra és erőszakos eltüntetésekre – került sor, ezek nyomán mind az Egyesült Államokban, mind pedig az EU-ban kevés embert állítottak bíróság elé,
1. felhívja a figyelmet a közös alapértékeken és az alapvető, egyetemes és alku tárgyát nem képező emberi jogok – például a tisztességes eljáráshoz való jog és az önkényes fogva tartás tilalmának – tiszteletben tartásán nyugvó szoros transzatlanti kapcsolatokra; üdvözlí a nemzetközi emberi jogi kérdések széles körére kiterjedő, szoros transzatlanti együttműködést;
 2. ismételten felháborodásának és megbotránkozásának ad hangot a tömegek ellen irányuló valamennyi terrortámadás miatt, szolidaritását fejezi ki az ilyen támadások áldozatai iránt, valamint együttérzését nyilvánítja ki családjuk, barátaik és rokonaik fájdalma és szenvedése okán; ismételten hangsúlyozza ugyanakkor, hogy a terrorizmus ellen nem szabad a közösen megállapított alapvető értékek – például az emberi jogok tiszteletben tartása és a jogállamiság – rovására harcot vívni;
 3. megismétli azt a régóta hangoztatott álláspontját, hogy minden esetben és minden körülmények között ellenzi a kínzás és a bántalmazás alkalmazását, valamint a halálbüntetést, és ismételten hangsúlyozza, hogy a halálbüntetés eltörlése hozzájárul az emberi méltóság kibontakoztatásához és az emberi jogok fokozatos fejlődéséhez;
 4. felhívja az Egyesült Államok hatóságait, hogy Abd er-Rahím an-Nasírira ne szabjanak ki halálbüntetést, és felszólítja Catherine Ashton főképviselet, a Tanács elnökségét, a Bizottságot és a tagállamokat, hogy haladéktalanul vessék fel e kérdést az Egyesült Államok hatóságainál, és annak biztosítása érdekében, hogy Abd er-Rahím an-Nasírit ne végezzék ki, fejezzék ki határozott tiltakozásukat az Egyesült Államoknak;
 5. ismételten felhívja az Egyesült Államok hatóságait, hogy a tisztességes eljárások biztosítása érdekében vizsgálják felül a katonai bizottságok rendszerét, zárják be Guantánamót, minden körülmények között tiltsák meg a kínzás és bántalmazás alkalmazását, a teljes elkülönítéssel járó fogva tartást, az eljárás nélkül határozatlan időre szóló fogva tartást és az erőszakos eltüntetések, valamint emlékezteti az uniós intézményeket és a tagállamokat azon kötelezettségükre, hogy ezen nemzetközi, európai és nemzeti jog értelmében tiltott cselekményekben ne közreműködjenek és azokat ne kendőzzék el;
 6. sajnálattal veszi tudomásul az Egyesült Államok elnökének 2011. március 7-i határozatát, miszerint aláírja a fogva tartásról és a katonai bíróságokra vonatkozó tilalom feloldásáról szóló elnöki rendeletet; abbéli meggyőződésének ad hangot, hogy a guantánamói foglyok helyzetének megoldására a polgári igazságszolgáltatás keretében folytatott rendes büntetőeljárás a legjobb módszer; kitart amellett, hogy Abd er-Rahím an-Nasíri és az Egyesült Államok által fogva tartott valamennyi egyéb személy ellen haladéktalanul emeljenek vádat, és a jogállamiság nemzetközi normáival összhangban folytassák le ellenük az eljárást, vagy ellenkező esetben engedjék őket szabadon; ezzel összefüggésben hangsúlyozza, hogy megkülönböztetés nélkül mindenkire ugyanazokat a tisztességes eljárásra vonatkozó normákat kell alkalmazni;

2011. június 9., csütörtök

7. felhívja az uniós és a tagállami hatóságokat, valamint az Egyesült Államok hatóságait annak biztosítására, hogy az emberi jogi visszaéléseket és bűncselekményeket a nemzetközi, európai és nemzeti jog alapján teljes körű, hatékony, független és pártatlan vizsgálatoknak vessék alá, és a felelősöket állítsák bíróság elé, többek között a CIA rendkívüli kiadatási és titkos fogva tartási programjának keretében;

8. üdvözli, hogy számos tagállam letelepedés céljából guantánamói foglyokat fogadott be, és kéri, hogy e célból további tagállamok is működjenek együtt az Egyesült Államok kormányával;

9. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a katonai bizottságokat összehívó hatóságnak, az Egyesült Államok külügyminiszterének, az Egyesült Államok elnökének, az Egyesült Államok Kongresszusának és Szenátusának, a Bizottság alelnökének/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének, a Tanácsnak, a Bizottságnak, a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, az ENSZ főtitkárának, az ENSZ Közgyűlése elnökének és az ENSZ-tagállamok kormányainak.

Ukrajna: Julia Tyimosenkó és más volt kormánytagok ügye

P7_TA(2011)0272

Az Európai Parlament 2011. június 9-i állásfoglalása Ukrajnáról: Julija Timosenko és más volt kormánytagok ügye

(2012/C 380 E/19)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Ukrajnáról szóló korábbi állásfoglalásaira, és különösen 2010. november 25-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
- tekintettel az Európai Unió és Ukrajna között 1998. március 1-jén hatályba lépett partnerségi és együttműködési megállapodásra, továbbá a partnerségi és együttműködési megállapodás helyébe lépő társulási megállapodásról szóló, folyamatban lévő tárgyalásokra,
- tekintettel az EU–Ukrajna Együttműködési Tanács által 2009 júniusában jóváhagyott, az EU–Ukrajna cselekvési tervet felváltó EU–Ukrajna társulási menetrendre,
- tekintettel a Bizottságnak az európai szomszédságpolitika áttekintéséről szóló, 2010. május 12-i közleményére (COM(2010)0207) és az európai szomszédságpolitika végrehajtásáról szóló, 2011. május 25-i helyzetjelentésre,
- tekintettel elnöke nyilatkozatára Julija Timosenko 2011. május 24-i letartóztatásáról,
- tekintettel Catherine Ashton uniós főképviselő szóvivőjének Julija Timosenko ügyével kapcsolatos 2011. május 26-i nyilatkozatára,
- tekintettel Štefan Füle biztos Julija Timosenkóval történt találkozásját követő 2011. március 24-i nyilatkozatára,
- tekintettel a korrupció megakadályozásáról és felszámolásáról szóló, az ukrán parlament által 2011. április 7-én elfogadott és 2011. július 1-jén hatályba lépő törvényjavaslatra,
- tekintettel eljárási szabályzata 122. cikkének (5) bekezdésére,

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2010)0444

2011. június 9., csütörtök

- A. mivel az EU azt szeretné, hogy Ukrajna olyan stabil és demokratikus ország legyen, amely tiszteletben tartja a szociális piacgazdaság és a jogállamiság elvét, az emberi jogokat és a kisebbségek védelmét, valamint biztosítja az alapvető jogokat; mivel Ukrajna belpolitikai stabilitása, belső reformra való összpontosítása és a jogállamiság tiszteletben tartása – amely magában foglalja a tisztességes, pártatlan és független jogi eljárásokat – az EU és Ukrajna közötti kapcsolatok további fejlesztésének előfeltételei; mivel a keleti partnerség felőleli mindezen elveket,
- B. mivel az igazságszolgáltatás átfogó reformja, valamint a bünyügyi nyomozások és büntetőeljárások során a jogállamiság tiszteletben tartásának biztosítására irányuló intézkedések, beleértve a tisztességes, pártatlan és független bírósági eljárás elvét, még nem valósultak meg Ukrajnában,
- C. mivel a korrupció és a hatalommal való visszaélés továbbra is igen elterjedt Ukrajnában és határozott válaszlépéseket tesz szükségessé a hatóságok részéről a felelősök törvény elé állítása érdekében; mivel a bírósági eljárások és nyomozások nem lehetnek részrehajlóak, függetlennek kell lenniük, továbbá nem használhatók fel politikai célok érdekében,
- D. mivel 2011. május 24-én az ukrán főügyészség lezárta a Julija Timosenko volt ukrán miniszterelnök elleni ügyben folytatott nyomozást, és hatalommal való visszaélés miatt vádat emelt ellene az Orosz Föderációval 2009-ben kötött földgázszerveződések megkötésével kapcsolatban,
- E. mivel 2011. február 21-én a Julija Timosenko ellen indított két büntetőügyi eljárást összevonták, és ennek keretében a Kiotói Jegyzőkönyv szerinti üvegházhatású gázok kibocsátásra vonatkozó kvóták értékesítéséből származó bevételek elsikkasztásával és 67 millió ukrán hrivnya értékű hűtlen kezeléssel vádolják, amely utóbbi összeget miniszterelnöksége alatt az osztrák kormánynak nyújtott állami garancia keretében 1 000 darab Opel Combo gépjármű megvételére és importjára különítettek el, amelyeket elvileg orvosi célokra használtak vidéki területeken,
- F. mivel a nyomozás 2010. december 15-i kezdete óta Julija Timosenkót 44 alkalommal hallgatták ki, közel fél éve mind bel-, mind külföldre történő utazási tilalom alatt áll, az ukrán hatóságok négy alkalommal megtiltották neki, hogy Ukrajnán belüli utazást tegyen, illetve hogy februárban és júniusban elutazzon Brüsszelbe, továbbá 2011. május 25-én beidéztek és csak többórás kihallgatás után távozhatott,
- G. mivel a Timosenko-kormány 12 magas rangú tisztviselője előzetes letartóztatásban van, köztük Jurij Lucenko volt belügyminiszter, a Népi Önvédelem párt egyik vezetője, akit hivatali visszaéléssel és hűtlen kezeléssel vádolnak, és akit 2010. december 26-án letartóztattak, mert állítólag nem működött együtt az ügyészséggel, valamint Jevhenyij Kornijcsuk egykori igazságügyminiszter-helyettes, akit 2010. december 22-én tartóztattak le jogi szolgáltatásokra vonatkozó közbeszerzési eljárásokkal kapcsolatos törvénysértés vádjával,
- H. mivel 2011. május 23-án, bírósági tárgyalása kezdetekor, Jurij Lucenkót nem helyezték szabadlábra az előzetes letartóztatásból annak ellenére sem, hogy ügyének vizsgálata során az együttműködés állítólagos hiánya miatt történt fogva tartás rendkívül aránytalan intézkedés,
- I. mivel az emberi jogokkal foglalkozó dán Helsinki Bizottság Lucenko és Kornijcsuk tárgyalásáról szóló előzetes jelentése az emberi jogok európai egyezményének számos súlyos megsértését sorolja fel,
- J. mivel büntetőügyi eljárás indult Bohdan Danyilisin korábbi gazdasági miniszter ellen, aki külföldre távozott Ukrajnából és politikai menedékjogot kapott a Cseh Köztársaságban; mivel Heorhij Filipcsuk, volt környezetvédelmi miniszter és Valeri Ivacszenko, korábbi megbízott védelmi miniszter ellen szintén bűnvádi eljárás indult,

2011. június 9., csütörtök

- K. mivel 2011. január 24-én letartóztatták Anatolij Gricenkót (Régiók Pártja), a Krími Autonóm Köztársaság parlamentjének elnökét, akit 4 800 hektár földterület illegális elajándékozását érintő hatalommal való visszaéléssel vádolnak; mivel később újabb büntetőjogi eljárás indult egy Jaltában található üdülőterülettel kapcsolatos panama miatt,
- L. mivel a főügyészség hatalommal való visszaélés vádjával büntetőügyi nyomozást indított Leonyid Kucsma korábbi ukrán elnök ellen,
- M. mivel az ukrán alkotmány az ukrán kormány által hozott döntések esetében kollektív felelősségről rendelkezik,
- N. mivel az EU továbbra is hangsúlyozza a jogállamiság tiszteletben tartásának szükségességét, beleértve a tisztességes, pártatlan és független bírósági eljárásokat, elkerülve ugyanakkor annak veszélyét, hogy olyan megítélés alakuljon ki, hogy az igazságszolgáltatást szelektíven alkalmazzák; mivel az EU különösen fontosnak tartja ezeket az elveket egy olyan ország esetében, amely politikai társuláson alapuló, szorosabb szerződéses viszonyra törekszik,
1. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy biztosítani kell a nyomozások, bírósági eljárások és tárgyalások legmagasabb szintű átláthatóságát, és óva int a büntetőjog politikai célok elérését szolgáló eszközként való bármiféle alkalmazása ellen;
 2. aggasztónak tartja az ellenzéki politikusok szelektív módon történő bíróság elé állításának egyre gyakoribb eseteit és az alkalmazott aránytalan intézkedéseket, különösen Julija Timosenko és Jurij Lucenko volt belügyminiszter esetében, és megjegyzi, hogy Jurij Lucenko 2010. december 26. óta előzetes letartóztatásban van; támogatásáról biztosítja Nina Karpacsova ukrán emberjogi biztost, aki felkérte az ukrán legfőbb ügyészt, hogy vizsgálja meg olyan preventív intézkedések alkalmazását, amelyek nem járnak fogva tartással;
 3. emlékezteti az ukrán hatóságokat arra, hogy a kormányzati döntésekre vonatkozó kollektív felelősség elve nem teszi lehetővé a kormány egyes tagjainak bíróság elé állítását együttesen meghozott döntésekért;
 4. hangsúlyozza, hogy a prominens ukrán politikai vezetőkkel szemben jelenleg zajló vizsgálatok nem akadályozhatják meg őket abban, hogy aktívan részt vegyenek az ország politikai életében, szavazókkal találkozzanak és nemzetközi megbeszélésekre utazzanak; ezért sürgeti az ukrán hatóságokat, hogy szüntessék meg a Julija Timosenko és más fontos politikai személyiségek esetében megállapított mind bel-, mind külföldre vonatkozó utazási tilalmat;
 5. hangsúlyozza, hogy a jogállamiság megerősítése és a korrupció elleni hiteles küzdelem nemcsak a társulási megállapodás aláírása és az EU és Ukrajna közötti kapcsolatok elmélyítése, hanem a demokrácia Ukrajnában történő megszilárdítása szempontjából is alapvető fontosságú;
 6. sürgeti a Bizottságot, hogy nyújtson támogatást az ukrán igazságszolgáltatás reformjához az Unió kapacitáskiépítési programjának megfelelőbb mértékű kihasználásával, továbbá hogy vizsgálja meg egy Ukrajnával foglalkozó magas szintű európai uniós tanácsadó csoport létrehozását, hogy segítséget nyújtson az országnak az uniós szabályozáshoz – többek között az igazságszolgáltatás terén – történő alkalmazkodásra irányuló erőfeszítésekben;
 7. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, az Európai Külügyi Szolgálatnak, a tagállamoknak, Ukrajna elnökének, kormányának és parlamentjének, valamint az Európa Tanács és az EBESZ Parlamenti Közgyűlésének.

2011. június 9., csütörtök

Az európai sportban jelen lévő korrupció elleni küzdelem

P7_TA(2011)0273

Az Európai Parlament 2011. június 9-i nyilatkozata az európai sportban jelen lévő korrupció elleni küzdelemről

(2012/C 380 E/20)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az EUMSZ 165. cikke (2) bekezdésének hetedik francia bekezdésére, amely kimondja, hogy az Unió fellépésének célja a sport európai dimenzióinak fejlesztése a sportversenyek tisztaságának és nyitottságának előmozdítása révén,
- tekintettel eljárási szabályzata 123. cikkére,
- A. felismerve az európai sport uniós polgárokra és vállalkozásokra gyakorolt rendkívül fontos társadalmi és pénzügyi hatását,
- B. mivel a sportról szóló fehér könyv (COM(2007)0391) értelmében az európai dimenzióval rendelkező korrupciós problémákat európai szinten kell kezelni, és a Bizottság továbbra is nyomon fogja követni az EU pénzmosásellenes jogszabályainak végrehajtását a tagállamokban a sportágazat tekintetében,
- 1. felhívja a Bizottságot, hogy a tagállamokkal együtt koordináljon széles körű tanulmányt az európai sport terén előforduló korrupciós esetekről, konzultálva valamennyi érdekelt féllel;
- 2. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy különösen emeljék ki a szervezett bűnözés, valamint a legális és illegális fogadás, a sportügynökök, a bírók, a klubvezetők és a sportolók közötti kapcsolatokat, melyek célja az európai sportmérkőzések eredményeinek előre történő meghatározása;
- 3. felhívja a Bizottságot, hogy az európai sport integritása és fenntartható fejlődése érdekében szabályozza az online fogadást az engedéllyel rendelkező szolgáltatók és a mérkőzések eredményéről való megállapodások elleni küzdelmet célzó speciális intézkedések által, illetve biztosítva az alulról szerveződő sporthoz történő tisztességes visszatérést a sportversenyek szervezőit megillető fogadási jogok elismerése által;
- 4. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt a nyilatkozatot az aláírók nevével ⁽¹⁾ együtt a Bizottságnak és a tagállamok parlamentjeinek.

(¹) Az aláírók listája a 2011. június 9-i jegyzőkönyv 1. mellékletében jelent meg (P7_PV(2011)06-09(ANN1)).

A Cipruson eltűnt személyek

P7_TA(2011)0274

Az Európai Parlament 2011. június 9-i nyilatkozata a Cipruson eltűnt személyekkel foglalkozó bizottság munkájáról

(2012/C 380 E/21)

Az Európai Parlament,

- tekintettel eljárási szabályzata 123. cikkére,

2011. június 9., csütörtök

- A. mivel az 1963–1964-es közösségek közötti küzdelem idején, majd Ciprus 1974-es török megszállása következtében mintegy 2 000, a ciprusi görög és török közösséghez tartozó személy eltűnését jelentették be,
- B. mivel sok eltűnt személy tartózkodási helye és sorsa még ma is ismeretlen,
- C. mivel az Egyesült Nemzetek, az Európai Bizottság és egyéb adományozók által pénzügyileg támogatott, a Cipruson eltűnt személyekkel foglalkozó bizottság igyekszik kideríteni, hogy mi történt ezekkel az emberekkel,
1. teljes mértékben támogatja a bizottság munkáját és elismeri a ciprusi konfliktust követő időszakban az igazság, az emlékezés és a megbékélés előmozdításában játszott szerepét;
 2. kéri az Európai Bizottságot, hogy továbbra is biztosítson elegendő forrást a bizottság számára e fontos mandátum ellátásához;
 3. felhívja Törökország és Ciprus kormányát, hogy ezentúl is támogassa a bizottság munkáját és az eltűnt személyek megtalálása érdekében kettőzze meg az erőfeszítéseket, továbbá gondoskodjon arról, hogy a bizottság akadálytalanul hozzáférhessen a munkáját könnyítő információkhoz;
 4. utasítja elnökét, hogy továbbítsa e nyilatkozatot az aláírók nevével ⁽¹⁾ együtt a Tanácsnak, a Bizottságnak, a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, valamint a Cipruson eltűnt személyekkel foglalkozó bizottságnak.

(1) Az aláírók listája a 2011. június 9-i jegyzőkönyv 2. mellékletében jelent meg (P7_PV(2011)06-09(ANN2)).

2011. június 8., szerda

AJÁNLÁSOK

EURÓPAI PARLAMENT

Az ENSZ Közgyűlésének 66. ülészsaka

P7_TA(2011)0255

Az Európai Parlament 2011. június 8-i javaslata az Európai Parlament Tanácshoz intézett, az ENSZ Közgyűlése 66. ülészsakára (2011/2030(INI))

(2012/C 380 E/22)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unióról szóló szerződésre, és különösen annak 34. cikkére,
- tekintettel az Alexander Graf Lambsdorff által az ALDE képviselőcsoportja nevében benyújtott, az Európai Uniónak az Egyesült Nemzetek Közgyűlése 65. ülészsakára vonatkozó prioritásairól a Tanácshoz intézett ajánlásra irányuló javaslatra (B7-0072/2011),
- tekintettel a Tanácshoz intézett, 2010. március 25-i ajánlására az ENSZ Közgyűlése 65. ülészsakáról ⁽¹⁾,
- tekintettel az Egyesült Nemzetek Szervezetének 65. Közgyűlésére vonatkozó, a Tanács által 2010. május 25-én elfogadott uniós prioritásokra ⁽²⁾,
- tekintettel az ENSZ Közgyűlés 65. ülészsakára és különösen annak a „Nemzetközi együttműködés a természeti katasztrófák esetén nyújtott humanitárius segítségnyújtás terén” ⁽³⁾, „Az ember jogok helyzete az Iráni Iszlám Köztársaságban” ⁽⁴⁾, „Az emberi jogok helyzete a Koreai Népi Demokratikus Köztársaságban” ⁽⁵⁾, „A demokratikus és méltányos nemzetközi rend előmozdítása” ⁽⁶⁾, „Az összes emberi jog minden ember számára történő maradéktalan érvényesítésének elengedhetetlen feltételét jelentő béke előmozdítása” ⁽⁷⁾, „A nemzetközi együttműködés javítása az emberi jogok terén” ⁽⁸⁾, „A fejlesztést célzó operatív tevékenységek az ENSZ rendszerében” ⁽⁹⁾, „Az ENSZ szerepe a fejlesztés előmozdításában a globalizáció és a kölcsönös függőség összefüggésében” ⁽¹⁰⁾, az „Egy új gazdasági világrendszer felé” ⁽¹¹⁾, az „Együttműködés az ENSZ, a nemzeti parlamentek és az Interparlamentáris Unió között” ⁽¹²⁾, „Az ENSZ a globális kormányzásban” ⁽¹³⁾, „A nukleáris fegyverektől mentes világ felé: a nukleáris leszereléssel kapcsolatos kötelezettségvállalások

⁽¹⁾ HL C 4 E, 2011.1.7., 49.o.

⁽²⁾ Az Európai Unió Tanácsa 10170/2010.

⁽³⁾ ENSZ közgyűlési határozat, A/RES/65/264.

⁽⁴⁾ ENSZ közgyűlési határozat, A/RES/65/226.

⁽⁵⁾ ENSZ közgyűlési határozat, A/RES/65/225.

⁽⁶⁾ ENSZ közgyűlési határozat, A/RES/65/223.

⁽⁷⁾ ENSZ közgyűlési határozat, A/RES/65/222.

⁽⁸⁾ ENSZ közgyűlési határozat, A/RES/65/218.

⁽⁹⁾ ENSZ közgyűlési határozat, A/RES/65/177.

⁽¹⁰⁾ ENSZ közgyűlési határozat, A/RES/65/168.

⁽¹¹⁾ ENSZ közgyűlési határozat, A/RES/65/167.

⁽¹²⁾ ENSZ közgyűlési határozat, A/RES/65/123.

⁽¹³⁾ ENSZ közgyűlési határozat, A/RES/65/94.

2011. június 8., szerda

- végrehajtásának felgyorsítása" ⁽¹⁾, „Az ENSZ béketeremtést szolgáló struktúrájának felülvizsgálata" ⁽²⁾, valamint „Az ígélet betartása: egyesülve a millenniumi célok elérése érdekében" ⁽³⁾ című határozatára,
- tekintettel az ENSZ Közgyűlésének 2010. szeptember 14-i határozattervezetére ⁽⁴⁾ és 2011. május 3-i határozatára ⁽⁵⁾ az Európai Unió részvételéről az ENSZ munkájában,
 - tekintettel a nukleáris fegyverek elterjedésének megakadályozásáról szóló szerződés (atomsorompó-szerződés) szerződő feleinek 2010. évi felülvizsgálati konferenciájára, valamint a millenniumi fejlesztési célok, a Békéépítési Bizottság, valamint az Emberi Jogi Tanács felülvizglatára,
 - tekintettel a társsegítők által benyújtott, a Békéépítési Bizottság felülvizglatáról szóló, „Az Egyesült Nemzetek békeépítő rendszerének felülvizsgálata" című jelentésre ⁽⁶⁾,
 - tekintettel a nemek közötti egyenlőség kérdésével foglalkozó új ENSZ-szervezetre (az ENSZ nemek közötti esélyegyenlőséggel és a nők jogaival foglalkozó szervezete – UN Women)
 - tekintettel az ENSZ Emberi Jogi Tanácsa (UNHCR) által 2011. március 24-én „Az emberi jogok és az alapvető szabadságok előmozdítása az emberiség hagyományos értékeinek jobb megértésén keresztül" címmel elfogadott határozatra és az EU e határozattal szembeni negatív álláspontjára,
 - tekintettel az ENSZ Közgyűlés 66. rendes ülésszakának ideiglenes napirendjébe felveendő napirendi pontok előzetes jegyzékére ⁽⁷⁾,
 - tekintettel az ENSZ Emberi Jogi Tanácsa 16. ülésszakára vonatkozó prioritásokról és a 2011-es felülvizglatáról szóló, 2011. március 10-i állásfoglalására ⁽⁸⁾,
 - tekintettel a 3. EU–Afrika csúcstalálkozót követően az Afrika és az EU közötti stratégiai partnerség jövőjéről szóló, 2010. december 15-i állásfoglalására ⁽⁹⁾,
 - tekintettel a Cancúni éghajlat-változási konferenciáról (COP16) szóló, 2010. november 25-i állásfoglalására ⁽¹⁰⁾,
 - tekintettel az ENSZ Biztonsági Tanácsának a nőkről, a békéről és a biztonságról szóló 2000. évi 1325. számú határozata tizedik évfordulójáról szóló, 2010. november 25-i állásfoglalására ⁽¹¹⁾,
 - tekintettel a polgári-katonai együttműködésről és a polgári-katonai képességek fejlesztéséről szóló, 2010. november 23-i állásfoglalására ⁽¹²⁾,
 - tekintettel 2005. június 9-i, az ENSZ reformjáról szóló állásfoglalására ⁽¹³⁾,
 - tekintettel eljárási szabályzata 121. cikkének (3) bekezdésére, valamint 97. cikkére,
 - tekintettel a Külügyi Bizottság jelentésére és a Fejlesztési Bizottság véleményére (A7-0189/2011),

⁽¹⁾ ENSZ közgyűlési határozat, A/RES/65/59.

⁽²⁾ ENSZ közgyűlési határozat, A/RES/65/7.

⁽³⁾ ENSZ közgyűlési határozat, A/RES/65/1.

⁽⁴⁾ Az ENSZ Közgyűlésének határozattervezete, A/RES/64/L0.67.

⁽⁵⁾ ENSZ közgyűlési határozat, A/RES/65/276.

⁽⁶⁾ Az Egyesült Nemzetek Közgyűlésének A/64/868-S/2010/393. sz. határozata, melléklet.

⁽⁷⁾ Az Egyesült Nemzetek Közgyűlésének A/66/50. sz. dokumentuma

⁽⁸⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2011)0097

⁽⁹⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2010)0482

⁽¹⁰⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2010)0442

⁽¹¹⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2010)0439

⁽¹²⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2010)0419

⁽¹³⁾ HL C 124E, 2006.5.25., 549. o.

2011. június 8., szerda

- A. mivel a nemzetközi rend jelentős átalakuláson megy keresztül, ami arra készíti az Európai Uniót, hogy aktívabban működjön együtt a jelenlegi és a feltörekvő világhatalmakkal, továbbá más két- és többoldalú partnerekkel az EU polgárait és általában a világot egyaránt érintő problémák eredményes megoldásának előmozdítása érdekében,
- B. mivel az Uniónak proaktív szerepet kell játszania a globális megoldásokon, a békén és biztonságon, a demokrácián, valamint a jogállamiságon alapuló világrendhez eredményesen hozzájáruló ENSZ építésében; mivel az Európai Unióról szóló szerződés 21. cikkével összhangban az EU hivatalosan is elkötelezte magát a globális kihívások – mint az éghajlatváltozás, a környezet pusztulása, az emberi jogok egyetemessége és oszthatatlansága, a szegénység csökkentése, a mindenki számára biztosítandó fejlődés, a demográfiai változások következményei, a migráció és a nemzetközi szervezett bűnözés – kezelése szempontjából alapvető fontosságú, tényleges multilaterális mellett, melynek középpontjában az erős ENSZ áll,
- C. mivel az EU számos kihívással szembesül a gyorsan változó világban, ami összehangolt nemzetközi választ igényel; mivel e törekvés során az EU a hatékony többoldalú kapcsolatokra, az emberi jogok egyetemes értékeire, a nemzetközileg elfogadott átlátható és méltányos szabályokon alapuló nyitott világgazdaságra és egyedülálló eszközkészletére támaszkodhat,
- D. mivel a Lisszaboni Szerződés létrehozta az EU külpolitikai képviselőinek új, állandó struktúráit, és ennek eredményeként az EU képviselőinek kell átvenniük a korábban az EU soros elnöksége által betöltött funkciókat,
- E. mivel az EUSZ 34. cikke előírja, hogy a tagállamok összehangolják cselekvésüket a nemzetközi szervezetekben és nemzetközi konferenciákon, és hogy azok a tagállamok, amelyek az Egyesült Nemzetek Biztonsági Tanácsának is tagjai, egyeztetnek egymással, illetve teljes körűen tájékoztatják a többi tagállamot és a főképviselet, továbbá védelmezik az Unió álláspontjait és érdekeit; mivel azoknak a tagállamoknak, amelyek jelenleg az Egyesült Nemzetek Biztonsági Tanácsának tagjai (Franciaország, az Egyesült Királyság, Portugália és Németország), nem sikerült összehangoltan fellépniük és egységes álláspontot kialakítaniuk a líbiai katonai beavatkozással kapcsolatban, különös tekintettel az ENSZ Biztonsági Tanácsának 1973. sz. határozatáról szóló szavazásra,
- F. mivel az EUSZ 47. cikke jogi személyiséggel ruházza fel az Uniót, ami jogokkal és kötelezettségekkel jár számára a nemzetközi jog keretében; mivel az EU osztja az Egyesült Nemzetek Alapokmányának céljait és tiszteletben tartja elveit, mivel a Lisszaboni Szerződés lehetővé teszi az Unió számára, hogy kiemelkedő gazdasági státuszához és törekvéseihez mértén nemzetközi szerepet vállaljon, valamint betöltsen globális szereplőként vállalt szerepét – amint azt a 2003-as Európai Biztonsági Stratégia hangsúlyozza –, kivéve részét a globális biztonságért vállalt felelősségből, továbbá hogy vezető szerepet töltsön be a közös kihívásokra adott, többoldalú keretek között elfogadott egységesebb válaszok meghatározásában; mivel az Uniónak egyértelműen meg kell határoznia stratégiai érdekeit és célkitűzéseit ahhoz, hogy képes legyen hatékonyan fellépni,
- G. mivel a globális partnerségek hozzájárulnak a közösen meghatározott globális célok eléréséhez; mivel az EU a fejlesztési segélyek legnagyobb adományozója a világon, és az ENSZ jelentős partnere erőfeszítéseiben tevékenységének mindhárom pillére terén, beleértve a válsághelyzeteket és a válság utáni helyzeteket is, és a tagállamok hozzájárulásai teszik ki az ENSZ rendes költségvetésének 38 %-át, mivel a szilárd és stabil EU–ENSZ partnerség alapvető az ENSZ munkája szempontjából, és kulcsfontosságú az EU globális szerepe tekintetében,
- H. mivel az Európai Külügyi Szolgálat (EKSZ) létrehozásának jelentősen hozzá kell járulnia az ENSZ BT 1325. és 1820. számú határozatainak és kapcsolódó határozatainak további végrehajtásához mind belső felépítése, mind külső fellépései és politikái révén,
- I. mivel az ENSZ Emberi Jogi Tanácsának (UNHRC) ajánlását követően az ENSZ Közgyűlése 2011. március 1-jén amellel szavazott, hogy felfüggeszti Líbia tagságát az ENSZ Emberi Jogi Tanácsában,

2011. június 8., szerda

- J. mivel a terrorizmus leküzdése érdekében tett elszántabb világméretű erőfeszítések fokozták annak szükségességét, hogy a biztonság kérdését az emberi jogok és alapvető szabadságok teljes körű tiszteletben tartása mellett kezeljék,
1. a következő ajánlásokat intézi a Tanácshoz:

Az Európai Unió az ENSZ rendszerében

- a) az Unió elsőrendű stratégiai szempontjaként mozdítsa elő a tényleges multilateralizmust, és többek között az ENSZ napirendjén szereplő kérdésekről folyó belső, uniós konzultációk jobb koordinálása, valamint a kérdések széles körében nagyobb hatókör előmozdítása révén erősítse az EU mint globális szereplő következetességét és láthatóságát az ENSZ-ben; hatalmazza fel az alelnököt/főképviselőt, hogy dolgozzon ki a tagállamok nagykövetei és az uniós nagykövetek közötti rendszeres konzultációjára vonatkozó iránymutatás-tervezetet, különösen azok esetében, akik multilaterális szinten dolgoznak olyan helyszíneken, mint Genf és New York, hogy az EU sikeresen hajthassa végre ENSZ-szel összefüggő napirendjét, és teljesíthesse az ENSZ tagállamainak az Unió cselekvőképességére vonatkozó elvárásait; segítse elő a nagyobb kohéziót mind az ENSZ rendszerén belül, mind pedig az EU-tagállamok, a tagjelölt és a lehetséges tagjelölt országok álláspontjai között annak érdekében, hogy a maximális mértékben ki lehessen használni a Lisszaboni Szerződés által kínált lehetőségeket az EU befolyásának erősítésére az Unió különféle és sajátos (uniós és tagállami) belépési pontjainak összehangolt és stratégiai felhasználása révén; fokozza arra vonatkozó képességét, hogy megfelelő időben tárgyalni tudjon más regionális csoportokkal; lássa el az uniós képviselőket megfelelő mandátummal ahhoz, hogy eredményesen tárgyalhasson a tagállamok nevében,
- b) teljes mértékben használja ki az ENSZ Közgyűlésének az EU ENSZ munkájában való részvételéről szóló A/RES/65/276 határozatában foglalt rendelkezéseket, amelyek tartalmazzák az ahhoz szükséges intézkedéseket, hogy az EU hatékonyan részt vehessen az ENSZ Közgyűlés munkájában; erősítse meg elkötelezettségét amellet, hogy az ENSZ az EU külpolitikájának középpontjában áll, és hangsúlyozza ismételten azon véleményét, hogy az ENSZ munkájában való hatékony részvétel amellet, hogy az EU stratégiai prioritása, egyúttal az ENSZ célkitűzéseinek elérésével is összhangban van, és mint ilyen, minden ENSZ-tagállam érdeke; javítsa az EU tagállamok együttműködését az ENSZ Biztonsági Tanácsában, és sürgeti azon tagállamokat, amelyek a BT tagjai is, hogy az EUSZ 34. cikkének (2) bekezdésével összhangban kérjék fel az alelnököt/főképviselőt az EU képviselőtére a BT-ben minden olyan esetben, amikor közös álláspontot kell kialakítani;
- c) törekedjen a prioritások jobb meghatározására és hatékonyabb kommunikációs csatornákra Brüsszel és az EU New York-i küldöttsége között, beleértve a Politikai és Biztonsági Bizottsággal folytatott fokozottabb együttműködést, valamint a brüsszeli uniós intézmények által nyújtandó világosabb és strukturáltabb támogatásnyújtási rendszert is;
- d) lépjen kapcsolatba az EU stratégiai partnereivel az ENSZ rendszerében; továbbá biztosítson multilaterális dimenziót a stratégiai partnerségek számára azáltal, hogy felveszi a globális kérdéseket az EU kétoldalú és többoldalú csúcstalálkozóinak napirendjére,

Az EU és a globális kormányzás

- e) erősítse a globális kormányzást, és keressen fenntartható megoldásokat a G-csoportok és az ENSZ rendszere közötti viszonyra, amelyre építve e csoportok hasznos módon foglalkozhatnának a tematikus vitákkal és a gazdasági dimenzióval azzal a feltétellel, hogy az ENSZ megőrzi központi szerepét, és legitim szervezet marad a globális kormányzás tekintetében; ugyanakkor tekintse a G8 és a G20 csoportot olyan fontos fórumoknak, amelyeknek célja azon globális válaszok meghatározása, amelyekhez az Uniónak összehangolt álláspontok révén aktívan hozzá kell járulnia; támogassa az ENSZ Közgyűlése elnökének a G20 csoport csúcstalálkozóit megelőzően a G20 csoport elnöksége részvételével folytatott közgyűlési viták megszervezésére irányuló kezdeményezését;

2011. június 8., szerda

- f) működjön közre a nemi kérdésekkel foglalkozó új egységes és összetett struktúra működőképessé tételében, amely az ENSZ nemi kérdésekkel foglalkozó négy meglévő egységét váltja fel a rendszer-szintű koherencia folyamatban lévő kialakításának keretében; támogassa maradéktalanul az UN Women szervezetet, és álljon ki a számára biztosítandó megfelelő költségvetés mellett, hogy az betölthesse szerepét a nemek közötti egyenlőség előmozdítása terén, és az ENSZ rendszerének egyéb részeivel szorosan összehangolt módon tevékenykedve lépjen fel a nők védelme és szerepének erősítése érdekében, többek között a konfliktushelyzetekben és a válság utáni helyzetekben is, és ápoljon szoros kapcsolatot ezzel a szervezettel; alkalmazza a nemek közötti egyenlőség általános érvényesítését a stabilitási eszköz összes válságkészenléti cselekvésében,
- g) járuljon hozzá az ENSZ hatékonyságának és átláthatóságának fokozásához, valamint az ENSZ pénzügyi erőforrásai kezelésének javításához,
- h) használja fel az ENSZ BT reformjáról szóló legelső, tárgyalási alapként szolgáló szöveget arra, hogy átfogó módon azokra a kérdésekre helyezze a hangsúlyt, amelyekben nincs nézetkülönbség, és kézzelfogható eredményeket érjen el az ENSZ BT hatásköreinek az ENSZ egyéb szerveivel összefüggésben történő tisztázása, a tagoknak az ENSZ BT reprezentatív jellegének és legitimitásának erősítését célzó felvétele, valamint az ENSZ BT munkamódszereinek felülvizsgálata tekintetében; hangsúlyozza, hogy az ENSZ BT átfogó reformra szorul annak érdekében, hogy erősödjön legitimitása, regionális képvisellete és hatékonysága; támogasson egy uniós tagállamok által visszafordíthatatlanul elindított reformfolyamatot, ha a Lisszaboni Szerződésnek az uniós külpolitika, valamint az EU globális békében, biztonságban és szabályozásban betöltött szerepének erősítésére vonatkozó céljaival összhangban állandó helyet követelnek az EU számára a kibővített és megreformált Biztonsági Tanácsban; sürgősen kezdeményezze, hogy a tagállamok közös álláspontot fogadjanak el ezzel a céllal; amíg nem fogadnak el ilyen közös álláspontot, haladéktalanul állapotodjanak meg egy rotációs rendszer bevezetésében az ENSZ Biztonsági Tanácsában, hogy ott állandó helyet biztosítsanak az EU számára,
- i) erősítse a Nemzetközi Büntetőbíróság (ICC) és a nemzetközi büntetőjogi igazságszolgáltatási rendszer szerepét, támogassa az elszámoltathatóság előmozdítását és a büntetlenség felszámolását és továbbra is támogassa az ICC fontos munkáját, amely az egyetlen állandó és független igazságszolgáltatási intézmény, amely joghatósággal rendelkezik a legsúlyosabb nemzetközi vonatkozású bűncselekmények felett, beleértve a népirtást, az emberiség elleni bűncselekményeket és a háborús bűncselekményeket is; ösztönözze az erős és szoros kapcsolatokat az ICC és az ENSZ között a Római Statútum 2. cikkével összhangban, és szorgalmazza a Római Statútum ENSZ-tagállamok részéről történő ratifikálását,

Béke, biztonság és igazságszolgáltatás*Válsághelyzetek megelőzése és kezelése, közvetítés, békefenntartás és békeépítés*

- j) erősítse meg a válságmegelőzési struktúrákat és azok hatékonyságát az ENSZ Fejlesztési Programjának (UNDP) keretében azzal a céllal, hogy a válságmegelőzés és a helyreállítás globális vezetőjévé alakítsák át ezt a szervezetet; erősítse meg az EU konfliktusmegelőzési struktúráit, és javítsa az együttműködést az ENSZ-szel, az EBESZ-szel, az Afrikai Unióval és más nemzetközi és regionális szervezetekkel, valamint a civil társadalommal, a gazdasági szereplőkkel, a magánvállalkozásokkal, a magán-szervezetekkel és a szakértői szervezetekkel ezen a területen,
- k) munkálkodjon annak érdekében, hogy konszenzus jöjjön létre, és gyakorlatiasabb megközelítés alakuljon ki a védelmi felelősség tekintetében; a védelmi felelősség elvének fontosságát hangsúlyozva a konfliktusok megelőzése és a békés közvetítés terén, többek között ösztönözze végrehajtási mechanizmusainak további finomítását és erősítve a regionális szervezetek, mint például az Afrikai Unió (AU) és az Arab Liga szerepét az ENSZ-en belüli korai figyelmeztető mechanizmusok megerősítésével és az érintett ENSZ-szervek szerepének jobb meghatározásával; vegye figyelembe az ENSZ BT 2011. február 26-i 1970(2011) számú határozatát, amelyben első alkalommal állapotott meg a Biztonsági Tanács összes állandó tagja abban, hogy felhívják a Nemzetközi Büntetőbíróságot egy hivatalban lévő kormány elleni vizsgálat megindítására az emberiség ellen elkövetett állítólagos bűncselekmények vádja alapján, a védelmi felelősség elve szerint, egy folyamatban lévő válsággal kapcsolatban; vegye figyelembe az ENSZ

2011. június 8., szerda

BT 2011. március 17-i 1973(2011) számú határozatát is, amely hangsúlyozta a nemzetközi közösség elszántságát a civilek és a civilek által lakott területek védelmének biztosítása iránt, a védelmi felelősség elvének első gyakorlati érvényesítéseként, egyértelmű ENSZ-felhatalmazás alapján és egy folyamatban lévő válsággal kapcsolatban,

- l) ismerje el az ENSZ közvetítő szerveinek munkáját, például a Politikai Ügyek Osztálya Közvetítéstámogató Egységének (MSU) munkáját és támogassa alkalmazottai számának növelését; támogassa az EU és a Közvetítéstámogató Egység közötti partnerséget, és biztosítsa, hogy az EKSZ alapvető szerepet töltsön be e tekintetben,
- m) mozdítsa elő a biztonságot és a stabilizációt konfliktusmegelőzési, közvetítési, párbeszédre irányuló, helyi kapacitásépítési és a konfliktus utáni helyreállítási, újjáépítési és béketeremtési stratégiák útján, melyek fenntartható megoldásokat támogatnak a rövid és középtávú erőfeszítések és a hosszabb távú fejlesztési erőfeszítések közötti zökkenőmentes átmenet révén; biztosítsa, hogy a békeépítési és fejlesztési politikák megtervezése és végrehajtása olyan átfogó, egységes ENSZ-stratégia keretében történjen, amely a tervezés és a végrehajtás szakaszában egyaránt kezdettől fogva figyelembe veszi a békeépítéssel összefüggő szükségleteket és a hosszabb távú stratégiára történő mihamarabbi jövőbeli áttérés igényét, és amelyre az EU saját intézkedéseit is alapozhatja; mivel a konfliktusoktól sújtott országok stabilizálásához nem pusztán katonai erőre, hanem összetettebb fellépésre és integrált megközelítésre van szükség, a szükséges kapacitásokat egy ilyen stratégia segítségével kell megszervezni a konfliktus kiváltó okainak kezelése érdekében, tekintettel arra, hogy azon országok fele, ahol békefenntartó műveleteket hajtottak végre, a békefenntartó erők távozását követő 10 éven belül visszasüllyed a konfliktusba;
- n) ragaszkodjon ahhoz, hogy le kell vonni a tanulságokat a Japánban bekövetkezett közelmúltbeli fejleményekből, és javaslatokat kell előterjeszteni a meglévő nukleáris létesítmények biztonsági előírásainak szigorítása érdekében, különösen a földrengésveszélyes területeken; kérje az együttműködés javítását a hasonló, ember által okozott vagy természeti katasztrófák esetén, annak érdekében, hogy minimalizálják a radioaktivitás emberekre és környezetre gyakorolt következményeit,
- o) dolgozzon ki világosan definiált stratégiai elképzelést az EU válságmegelőzési és -kezelési eszközei vonatkozásában, és tárja fel a konkrét projektmenedzsment lehetőségeit az újonnan létrehozott EKSZ-en keresztül, elismerve a válságmegelőzés és a válságkezelés fontosságát az EU külső fellépéseiben,
- p) összpontosítson a béketeremtési stratégiákban a nemzeti szerepvállalás biztosítására, a kezdeti tervezéstől egészen a helyszíni végrehajtásig, a bevált gyakorlatokra és sikertörténetekre alapozva; mozdítson elő egy több területen átívelő fejlesztési menetrendet, melynek alapján az államépítést világosan megfogalmazott békeépítés és olyan fejlesztési erőfeszítések támogatják, amelyek középpontjában erőteljes gazdasági szempontok állnak,
- q) helyezzen nagyobb hangsúlyt a béke megszilárdításának feladatára a konfliktus utáni helyzetekben, azáltal, hogy stratégiai tanácsadást nyújt, valamint a helyreállítási projektek támogatásához kihasználja a világszerte rendelkezésre álló szakértelmet és finanszírozást; mozgósítsa az erőforrásokat és az új finanszírozási forrásokat, és finanszírozza a konfliktus utáni újjáépítést szolgáló korai helyreállítást,
- r) segítse elő a női polgári szakértők bevetését, és az ENSZ BT 1325. számú határozatának szellemében támogassa a nemzeti cselekvési terveket, valamint az ENSZ főtitkára által kidolgozott cselekvési tervet a nők béketeremtésben való részvételének biztosításáról,

2011. június 8., szerda

Globális válságkezelési együttműködés a partnerségeken belül

- s) a nemzetközi válságkezelési partnerségek megerősítését tekintse az EU stratégiai prioritásának, és fokozza a párbeszédet a válságkezelésben részt vevő többi jelentős szereplővel, mint például az ENSZ-szel, a NATO-val, az Afrikai Unióval, valamint harmadik országokkal, mint például az Egyesült Államokkal, Törökországgal, Norvégiával és Kanadával; hangolja össze a helyszíni fellépéseket, ossza meg az információkat, és egyesítse az erőforrásokat a békefenntartás és a békeépítés, valamint a terrorizmus ellen a nemzetközi jog alapján folytatott harc terén, beleértve a válságkezeléssel és különösen a tengerbiztonsággal kapcsolatos együttműködést; javítsa e tekintetben a nemzetközi pénzügyi szervezetekkel és a kétoldalú donorszervezetekkel folytatott koordinációt;
- t) emlékeztetve arra, hogy az ENSZ BT elsődleges felelőssége a nemzetközi béke és biztonság fenntartása, hangsúlyozza az EU és az ENSZ közötti szoros együttműködés fontosságát a polgári és katonai válságkezelés területén és különösen a humanitárius segélyezési műveletekben; fokozza erőfeszítéseit annak biztosítása érdekében, hogy az EU tagállamai megfelelően és koordinált módon járuljanak hozzá az ENSZ misszióihoz; mélyebben tárja fel, hogy az EU összességében miként járulhat hozzá hatékonyabban az ENSZ által vezetett erőfeszítésekhez, mint például az EU gyorsreagálású összekötő vagy látóhatáron túli műveletekkel, illetve egy EU-komponens biztosításával a nagyobb ENSZ-missziókban;
- u) hozza létre az EU, valamint a regionális és szubregionális szervezetek, például az AU, az Arab Liga vagy a Nyugat-afrikai Államok Gazdasági Szövetsége (ECOWAS) és az ENSZ közötti válságkezelési partnerség átfogó stratégiai keretét, és erősítse meg különösen az AU Béke- és Biztonsági Tanács, az ENSZ BT, valamint az EU Politikai és Biztonsági Bizottsága közötti háromoldalú kapcsolatokat az AU támogatását célzó erőfeszítések következtetésének és kölcsönös megerősítésének biztosítása érdekében; fokozza az Afrikai Unió által ENSZ-megbízattal végrehajtott békefenntartó műveletek finanszírozásának kiszámíthatóságát, fenntarthatóságát és rugalmasságát; keressen olyan megoldásokat, amelyek elősegítik az EU és az AU közötti együttműködést saját műveleti területeiken, ezzel javítva a korai figyelmeztetési és konfliktusmegelőzési képességeket és hozzájárulva a legjobb gyakorlatok és a szakértelem cseréjéhez a válságkezelés terén;
- v) járuljon hozzá a béke és biztonság afrikai struktúrájának végrehajtása során tett előrelépés megszilárdításához, annak érdekében, hogy kezelje a békével és biztonsággal kapcsolatos kihívásokat az afrikai kontinensen; hangsúlyozza annak fontosságát, hogy kiszámítható és fenntartható finanszírozást nyújtson az afrikai béketámogató műveletekhez, továbbá a helyi reagálási kapacitás kiépítésének szükségességét, valamint a fegyveres konfliktusokban a civilek védelme iránti elkötelezettséget,
- w) az afrikai kontinens konfliktusainak regionális dimenzióját figyelembe véve tegyen erőfeszítéseket a szubregionális szervezetekhez fűződő kapcsolatok megerősítésére, ideértve az ECOWAS-t, a Dél-afrikai Fejlesztési Közösséget (SADEC) és a Kormányközi Fejlesztési Hatóságot (IGAD), és vonja be ezeket és a térség országait a válságkezelésbe,

A békeépítést szolgáló struktúra, a Békeépítési Bizottság felülvizsgálata

- x) nyújtson segítséget abban, hogy az ENSZ békeépítési struktúrája képessé váljon arra, hogy megfeleljen a létrehozását övező várakozásoknak a Békeépítési Bizottság felülvizsgálati folyamata során született ajánlások előrevitelével, azzal a céllal is, hogy javuljon a Béketeremtési Bizottság hatékonysága; támogassa egy erős, átfogó békeépítési struktúra kialakulását a fejlődő és a fejlett országok közötti partnerség alapján, különös figyelmet fordítva egyúttal a helyszínen történő megvalósítás javítására, a nemzetközi pénzügyi intézményekkel fennálló kapcsolatok javítására – a munkahelyteremtés és a gazdasági problémák kezelése érdekében –, valamint a békefenntartás és a békeépítés közötti organikusabb kapcsolat előmozdítására; segítse elő a strukturáltabb kapcsolatok kialakulását a Békeépítési Bizottság, az EKSZ globális és többoldalú kérdésekért felelős főigazgatósága///, különösen a Konfliktusmegelőzési és Biztonságpolitikai Igazgatóság, valamint az ENSZ Közgyűlése, az ENSZ BT és a Gazdasági és Szociális Tanács között a békefenntartás és a békeépítés, valamint a helyszíni fejlesztési fellépések közötti nagyobb szinergia kialakítása céljából; törekedjen a Békeépítési Bizottság tanácsadói szerepének erősítésére felettes szerve, az ENSZ BT felé, a Békeépítési Bizottság és a Békeépítést Támogató Hivatal (PBSO) közötti együttműködés fokozására, valamint a regionális szervezetekhez és

2011. június 8., szerda

a nemzetközi pénzügyi intézményekhez fűződő kapcsolatok erősítésére; emellett javítsa az ENSZ Békeépítési Bizottsága és az EU békeépítési partnersége között fennálló partnerséget a konfliktusrendezés alulról felfelé építkező megközelítésén keresztül, amely figyelembe veszi a nem állami szereplők béke-teremtéssel kapcsolatos tevékenységeit,

- y) tegyen erőfeszítéseket a Békeépítési Bizottságban rejlő lehetőségek kibontakoztatására a helyszínhez fűződő kapcsolatok megszilárdításával, hogy maximalizálják a Békeépítési Bizottság és a helyszínen lévő ENSZ-csapatok egyedi belépési pontjainak értékét, amely utóbbiak előnyt kovácsolhatnak az előbbi stratégiai iránymutatásaiból és politikai befolyásából, különösen amikor az intézmények kiépítésére kerül sor,

Nukleáris leszerelés és a nukleáris fegyverek terjedésének megakadályozása, a NAÜ reformja, az atomsorompó-szerződés felülvizsgálata, a terrorizmus és a szervezett bűnözés elleni küzdelem

- z) a Japánban bekövetkezett nukleáris katasztrófa következményeként hajtsa végre a Nemzetközi Atomenergia-ügynökség (NAÜ) mélyreható reformját az atomenergia felhasználásának ellenőrzésére és egyúttal előmozdítására irányuló kettős funkciójának megszüntetése révén, és korlátozza a NAÜ hatáskörét az atomenergia-ipar felügyeletére, valamint az atomsorompó-szerződés betartásának ellenőrzésére; emellett törekedjen annak biztosítására, hogy a biztonsági előírásokat a jövőben az Egészségügyi Világszervezet (WHO) határozza meg és ellenőrizze, és ezzel kapcsolatban a tagállamok feladata lesz jogilag megfelelni ezen előírásoknak, a WHO számára pedig biztosítják a többletfeladatok ellátásához szükséges személyzetet;
- aa) mozdítsa elő az atomsorompó-szerződés 2010-es felülvizsgálatában foglalt ajánlások végrehajtását, különösen a mindenki számára biztonságosabb világ megteremtésére irányuló törekvést és hosszú távú célként a béke és a biztonság nukleáris fegyverek nélküli világban történő elérését, a kölcsönös bizalom erősítése érdekében az átláthatóság további fokozását, az átláthatóság, az ellenőrzés és a visszafordíthatatlanság alapvető elveivel összhangban lévő tényleges nukleáris leszerelési intézkedések meghozatalát, a nukleáris fegyverrel rendelkező országok ösztönzését az általuk vállalt kötelezettségek végrehajtásáról szóló rendszeres jelentéstételre, valamint a végrehajtás felülvizsgálatát;
- ab) fejlessze tovább az együttműködés csatornáit és mechanizmusait az EU külső partnereivel, elsősorban az Egyesült Államokkal a terrorizmus elleni harc terén, különösen az ENSZ globális terrorizmusellenes stratégiájának végrehajtása céljából a G8-ak Róma/Lyon csoportjában és Terrorizmusellenes Akciócsoportjában való részvétel, a vonatkozó globális megállapodások megerősítése, valamint egy nemzetközi terrorizmusról szóló átfogó egyezmény megkötésére irányuló erőfeszítések fokozása révén; stratégiai és gyakorlati szinten egyaránt hatékonyabban és strukturáltabb módon működjön együtt ezekkel a partnerekkel; játsszon vezető szerepet, és mutasson példát azzal, hogy megszilárdítja az alapvető jogok és a jogállamiság tiszteletben tartását mint a terrorizmus elleni fellépés uniós megközelítésének alapvető elemét;

Fejlesztés

- ac) ragaszkodjon ahhoz, hogy harmonizálni kell a különböző ENSZ-szervek erőfeszítéseit annak érdekében, hogy azok világszerte jobban előmozdítsák a fejlesztési és szociális kérdésekkel kapcsolatos fellépések hatékonyságát és eredményességét; tegyen eleget a millenniumi fejlesztési célokkal foglalkozó csúcstalálkozón a célok 2015-re történő teljesítésére tett ígéreteknek, különösen azáltal, hogy teljesíti az EU hivatalos fejlesztési segéllyel kapcsolatos kötelezettségvállalásait; támogassa határozottan a pénzügyi befektetés szintjének növelését a millenniumi fejlesztési célok teljesítése érdekében, és mielőbb emelje meg és többszörözze meg az általános fejlesztést és gazdasági és társadalmi átalakulást célzó, már bizonyított innovatív programokat és politikákat;

2011. június 8., szerda

- ad) a millenniumi fejlesztési célok elérését célzó erőfeszítéseket összpontosítsa elsősorban a legelmaradottabb régiókra és országokra, különösen a Szaharától délre fekvő afrikai országokra és a legkevésbé fejlett országokra, valamint a törékeny és konfliktusoktól sújtott országokra;

Legkevésbé fejlett országok (LFO)

- ae) biztosítsa az ENSZ-nek a legkevésbé fejlett országokkal foglalkozó konferenciáján elfogadott cselekvési programjához kapcsolódó ellenőrzési és vizsgálati mechanizmusok hatékonyságát;
- af) biztosítsa, hogy a hosszú távú és fenntartható fejlődés átfogó, koherens célkitűzés marad a legkevésbé fejlett országok és partnereik cselekvési terveiben;

Küzdelem az egyenlőtlenségek ellen

- ag) biztosítsa, hogy a nagyfokú egyenlőtlenségekkel jellemzett közepes jövedelmű országok továbbra is részesüljenek támogatási és finanszírozási forrásokban a szegénység csökkentése és a társadalmi kohézió javítása érdekében, mivel a legtöbb szegény ember közepes jövedelmű országban él;
- ah) támogassa a nemek közötti egyenlőtlenségek csökkentését, és a nők szerepének erősítését a fejlesztésben, mivel a szegények között aránytalanul magas a nők száma;

A segélyek hatékonysága

- ai) vizsgálja meg, hogy a segélyek hatékonyságának kérdését miként lehetne egy fejlesztési hatékonyságot célzó napirenddé alakítani, konkrét stratégiákat kialakítva a törékeny helyzetű államokra és a konfliktust követő környezetekre vonatkozóan;
- aj) a parlamentek, a civil társadalmi szervezetek és a helyi hatóságok tényleges bevonása alapján teljesítse az accrai program valamennyi célkitűzését;
- ak) biztosítsa a társadalmi, politikai, gazdasági és környezetvédelmi kihívások következetes kezelését;

A fejlődéshez való jog

- al) támogassa a fejlődéshez való jogról szóló ENSZ-nyilatkozatot, amely előírja, hogy az államok kötelesek egymással együttműködni a fejlődés biztosítása és a fejlődést akadályozó tényezők kiküszöbölése érdekében, illetve kötelesek oly módon élni jogaikkal és teljesíteni kötelezettségeiket, hogy előmozdítsák a szuverén egyenlőségen, az egymásra utaltságon és a kölcsönös érdekeken alapuló új gazdasági rendet (1986);
- am) a fejlődéshez való jogot tartsa napirendje kiemelt helyén, mivel idén ünnepeljük a fejlődéshez való jogról szóló ENSZ-nyilatkozat elfogadásának 25. évfordulóját;
- an) tegyen javaslatot a magas szintű munkacsoport megállapításainak konszolidációjára a fejlődéshez való jog tényleges megvalósításának biztosítása érdekében;
- ao) hozza meg a megfelelő intézkedéseket annak érdekében, hogy a fejlődéshez való jogot a fejlesztési politika, az egyetemes időszakos felülvizsgálat/// és az emberi jogokról szóló ENSZ- megállapodás értelmében létrehozott szervek és mechanizmusok szerves részévé tegye;

2011. június 8., szerda

Nemzetközi humanitárius segélyek

- ap) hozzon létre nemzetközi humanitárius segélyprogramot annak érdekében, hogy kezelje a humanitárius kihívások teljes körét, a megnövekedett humanitárius szükségleteket és a humanitárius helyzetek összetettségét;
- aq) világszerte erősítse meg a humanitárius finanszírozást, és javítsa a humanitárius segélyek rendszerének működését és hatékonyságát;
- ar) közös nemzetközi kezdeményezések révén erősítse meg a humanitárius segélyezés és a fejlesztés közötti kölcsönhatást, valamint a segélyezés, a rehabilitáció és a fejlesztés közötti kapcsolatot;

Emberi jogok*Intézményi kérdések*

- as) biztosítsa, hogy az EKSZ-t megfelelően lássák el személyzettel és erőforrásokkal, valamint integrálják és összehangolják más nemzetközi szervekkel, regionális szervezetekkel és azok emberi jogokat előmozdító tevékenységével; biztosítsa, hogy az ENSZ rendszerén és más nemzetközi intézményeken belül elfogadott ajánlásokat és határozatokat és megfogalmazott prioritásokat figyelembe veszik az uniós szakpolitikák és eszközök kidolgozása során, különösen az emberi jogok területén;
- at) továbbra is vegyen aktívan részt az Emberi Jogi Tanács felülvizsgálatában New Yorkban és annak nyomon követésében, és erősítse mandátumának betartását; foglalkozzon az Emberi Jogi Tanács súlyos emberi jogi jogsértésekkel járó – mint a közelmúltban Líbia és Elefántcsontpart esetében is bekövetkezett – sürgős helyzetek megoldására irányuló képességének kérdésével, javítsa a meglévő nemzetközi normák és előírások érvényre juttatásával kapcsolatos kapacitását; üdvözölje az ENSZ Közgyűlésének 2011. március 1-jei határozatát, amely felfüggesztette Líbia tagságát az ENSZ Emberi Jogi Tanácsában tegyen továbbra is határozott erőfeszítéseket és vegyen igénybe különleges eljárásokat annak érdekében, hogy az ENSZ Emberi Jogi Tanácsát egy pusztán reagáló szerv helyett az emberi jogi jogsértések prioritási sorrendjének felállítására és kiváltó okainak kezelésére képes korai figyelmeztető és megelőző mechanizmussá alakítsa az emberi jogi jogsértések kialakulásának vagy további eszkalálódásának megelőzése céljából, többek között a nemzeti emberi jogi intézmények kapacitásépítésének támogatása révén;
- au) törekedjen az ENSZ Emberi Jogi Tanácsa választási eljárásainak tökéletesítésére az Emberi Jogi Tanács összetételének minőségével kapcsolatos problémák kezelése érdekében; mérlegelje egyértelmű kritériumok meghatározását az ENSZ Emberi Jogi Tanácsának tagságára vonatkozóan, annak érdekében, hogy azok az országok, ahol gyakoriak és elterjedtek az emberi jogi jogsértések, ne lehessenek az Emberi Jogi Tanács tagjai; a felülvizsgálat során tartsa fenn az ENSZ Emberi Jogok Főbiztosának Hivatala függetlenségét, és ellenezzen a nevezett hivatal státuszának megváltoztatására irányuló minden olyan kísérletet, amely károsan befolyásolná a hivatal finanszírozását, és ebből következően függetlenségét;
- av) alakítson ki működőképes munkakapcsolatot az ENSZ Emberi Jogi Tanácsa és a Harmadik Bizottság, valamint az Emberi Jogi Tanács és az ENSZ Menekültügyi Főbiztossága (UNHCHR) között, és foglalja közre a tagállamok körében az Emberi Jogi Tanácsban szerzett szavazati joguk kapcsán kialakult növekvő megosztottság jeleivel;
- aw) jusson megállapodásra egy közös álláspontban a 2011. szeptemberre tervezett durbani felülvizsgálati konferencia (az úgynevezett „Durban 3”) előtt, annak érdekében, hogy demonstrálja a tagállamok hajlandóságát és képességét az egységes fellépésre a globális fórumokon, hogy érvényesítse az EU befolyását az ENSZ keretében, és újra megerősítse elkötelezettségét a rasszizmus, az idegengyűlölet és a vallási fanatizmus elleni kiegyensúlyozott és megkülönböztetésmentes küzdelem iránt,

2011. június 8., szerda

Emberi jogi kérdések

- ax) folytassa erőfeszítéseit az ENSZ Közgyűlés Harmadik Bizottságában számos határozat vonatkozásában, különösen a halálbüntetésre vonatkozó moratóriumra irányuló, több ország által támogatott felhívás, a gyermekek jogai, a nemzeti és nyelvi kisebbségek, a szólásszabadság és a szabad média, a vallási türelmetlenség, a kínzás eltörlése és a Burmával/Mianmarral, Észak-Koreával és Iránnal kapcsolatos országspecifikus határozatok tárgyában; támogassa a kínzás felszámolására irányuló összes erőfeszítést; ösztönözze különösen az ENSZ kínzás elleni egyezménye fakultatív jegyzőkönyvének elfogadását,
- ay) folytassa a nemzetközi erőfeszítéseket annak biztosítására, hogy minden emberi jog egyetemesnek, oszthatatlannak, valamint egymástól függőnek és egymással összefüggőnek tekintendő; ennek keretében tegyen erőfeszítéseket arra, hogy megakadályozza az „emberiség hagyományos értékei” meghatározatlan fogalmának használatát, amely természeténél fogva aláássa a nemzetközi emberi jogi jogszabályokban foglalt normákat, és olyan elfogadhatatlan igazolási kísérletekhez vezethet, amely a hagyományos értékekből, normákból és gyakorlatokból fakadónak tünteti fel az emberi jogi jogsértéseket;
- az) egyedi költségvetési kötelezettségvállalásokon keresztül támogassa az UN Women kapacitását, elszámoltathatóságát és hatékonyságát, hogy hatékonyabban legyen képes koordinálni a lényeges tevékenységeket; a nemek közötti egyenjogúság szempontját építse be az ENSZ valamennyi politikájába, és alakítson ki intézményi koherenciát/szinergiát; többek között a jobb stratégiai tervezéshez való hozzájárulás révén összpontosítson erőfeszítéseket az ENSZ BT 1325. számú határozatának végrehajtására, különösen a nők béketárgyalásokon való jelenléte tekintetében, ami lehetővé teszi számukra, hogy közvetítők legyenek, javítva szakértelmüket, növelve döntéshozói befolyásukat és általában kapcsolatot teremtve a nők és a fejlődés között;
- ba) dolgozzon ki stratégiát azon országokkal szemben, amelyek elutasítják a teljes körű együttműködést az ENSZ mechanizmusaival, és nem biztosítanak hozzáférést az ENSZ független szakértői és különleges eloadói számára annak érdekében, hogy meggyőzzék ezen országokat arról, hogy biztosítsanak teljes hozzáférést az említett személyek számára saját területükhöz, és tartózkodjanak munkájuk akadályozásától; egyúttal dolgozzon a különleges eljárások függetlenségének fenntartásán,
- bb) biztosítsa a legmagasabb politikai és diplomáciai prioritást, és ennek megfelelően az EU aktív részvételével működő különböző kétoldalú és többoldalú fórumokon adja meg a lehető legteljesebb mértékű támogatást minden olyan kezdeményezés számára, amely az alábbiakra irányul:

— az egész világra kiterjedő moratórium bevezetése a nők nemi szervének megcsonkítása ellen,

— a homoszexualitás dekriminalizálása világszerte,

Éghajlatváltozás

- bc) vállaljon vezető szerepet az éghajlatváltozással kapcsolatos globális kormányzás és az éghajlatváltozásra vonatkozó nemzetközi együttműködés terén; összpontosítson a harmadik országokkal folytatott erős politikai együttműködésre, és fejlessze tovább a párbeszédet más kulcsszereplőkkel, például az Egyesült Államokkal, Oroszországgal, a feltörekvő hatalmakkal (Kína, Brazília, India) és a fejlődő országokkal, miután az éghajlatváltozás a nemzetközi kapcsolatok kulcsfontosságú elemévé és a millenniumi fejlesztési célok elérését érintő jelentős fenyegetéssé vált; járuljon hozzá egy befogadó, átlátható, méltányos, a fejlett és a fejlődő országok számára a megfelelő irányító testületekben kiegyensúlyozott képviselőket biztosító intézményi felépítés kialakításához; szilárdan alapozza meg a 2011 végén Dél-Afrikában sorra kerülő következő találkozó tárgyalásait a Cancúnban megrendezett 16. éghajlat-változási konferencián elért kívánatos előrehaladásra építve, és szem előtt tartva a Koppenhágában tartott 15. éghajlat-változási konferencia nem kielégítő eredményéből levont tanulságokat;

2011. június 8., szerda

- bd) folytasson stratégiaibb jellegű együttműködést, és legyen fogékonyabb a harmadik országok igényeire, egyúttal fejlessze tovább az EKSZ kapacitásait az éghajlat-politikai diplomácia kiépítése érdekében; támogassa a Bizottság aktív részvételét a védelmi hiányosságok és válaszok témájában az Egyesült Nemzetek menekültügyi főbiztosa (UNHCR) által indított, folyamatban lévő vitában, amelyre a védelmi kihívásokról szóló 2010. évi főbiztosi párbeszéd keretében kerül sor, amelynek célja a lakóhelyük elhagyására kényszerített és hontalan személyekre vonatkozó, meglévő nemzetközi védelmi keret javítása, vegyen részt aktívan a „klímamenekült” – ez azokat az embereket jelenti, akik az éghajlatváltozás következményeként kénytelenek elmenekülni otthonukból és menekültstátuszért folyamodni külföldön – fogalmáról és ezen belül ennek lehetséges jogi meghatározásáról folyó vitában, amely fogalmat a nemzetközi jogban vagy a jogilag kötelező erejű nemzetközi megállapodásokban még nem ismerték el;

Záró ajánlások

- be) kezdeményezzen vitát a parlamentek és a regionális gyűlések szerepéről az ENSZ rendszerében, amely várhatóan szerepel majd az ENSZ Közgyűlés 66. ülészakának napirendjén, valamint az ENSZ Parlamenti Közgyűlésének létrehozásáról; továbbá mozgáspontot teremt a kormányok és a parlamentek között a globális kérdésekről folyó párbeszédet;
- bf) támogassa az ENSZ Parlamenti Közgyűlésének (UNPA) létrehozását az ENSZ rendszerén belül a globális kormányzás demokratikus jellegének, demokratikus elszámoltathatóságának és átláthatóságának növelése, valamint a nyilvánosságának az ENSZ tevékenységeibe való fokozottabb bevonása érdekében, elismerve, hogy az UNPA kiegészítené a meglévő szerveket, ideértve az Interparlamentáris Uniót is;

*

* *

2. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az ajánlást a Bizottság alelnökének/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének, a Tanácsnak, valamint tájékoztatás céljából a Bizottságnak.
-

2011. június 7., kedd

II

(Közlemények)

AZ EURÓPAI UNIÓ INTÉZMÉNYEITŐL, SZERVEITŐL, HIVATALAITÓL ÉS ÜGYNÖKSÉGEITŐL SZÁRMAZÓ KÖZLEMÉNYEK

EURÓPAI PARLAMENT

Hankiss Ágnes képviselői mentelmi jogának felfüggesztésére irányuló kérelem

P7_TA(2011)0247

Az Európai Parlament 2011. június 7-i határozata a Hankiss Ágnes mentelmi jogának felfüggesztésére irányuló kérelemről (2010/2213(IMM))

(2012/C 380 E/23)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Budai Központi Kerületi Bíróság által 2010. július 6-án eljuttatott és 2010. szeptember 6-án a plenáris ülésen bejelentett, a Hankiss Ágnes mentelmi jogának felfüggesztésére irányuló kérelemre,
 - miután eljárási szabályzata 7. cikke (3) bekezdésének megfelelően 2011. április 11-én meghallgatta Hankiss Ágnest,
 - tekintettel az Európai Unió kiváltságairól és mentességeiről szóló, 1965. április 8-i jegyzőkönyv 9. cikkére, valamint az Európai Parlament képviselőinek közvetlen és általános választójog alapján történő választásáról szóló, 1976. szeptember 20-i okmány 6. cikkének (2) bekezdésére,
 - tekintettel az Európai Unió Bíróságának 1964. május 12-i, 1986. július 10-i, 2008. október 15-i és 21-i, valamint 2010. március 19-i ítéletére ⁽¹⁾,
 - tekintettel eljárási szabályzata 6. cikkének (2) bekezdésére és 7. cikkére,
 - tekintettel a Jogi Bizottság jelentésére (A7-0196/2011),
- A. mivel a Budai Központi Kerületi Bíróság (Budapest) egy Hankiss Ágnes ellen folyamatban lévő büntetőügyben a Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága által elrendelt új eljárás lefolytatása érdekében kérte Hankiss Ágnes parlamenti képviselő mentelmi jogának felfüggesztését,
- B. mivel Hankiss Ágnes mentelmi jogának felfüggesztése egy, a „Péntek 8 mondatvadász” című műsor 2004. január 23-i adásában elhangzott kijelentés eredményeként a magyar Büntető Törvénykönyv 181. §-a szerint minősülő kezeletstértés vétségének gyanújával függ össze,

⁽¹⁾ 101/63. számú ügy (Wagner kontra Fohrmann és Krier) [1964] EBHT 195., 149/85. számú ügy (Wybot kontra Faure és társai) [1986] EBHT 2391., T-345/05. számú ügy (Mote kontra Parlament) [2008] EBHT II-2849., C-200/07. és C-201/07. számú egyesített ügy (Marra kontra De Gregorio és Clemente) [2008] EBHT I-7929., és T-42/06. számú ügy (Gollnisch kontra Parlament).

2011. június 7., kedd

- C. mivel Hankiss Ágnes egy magánvádló egy 2004. február 18-án kelt és a Budai Központi Kerületi Bírósághoz 2004. február 23-án benyújtott feljelentésben megvádolta; mivel a Budai Központi Kerületi Bíróság 2005. június 28-án ítéletet hozott, amely ellen fellebbezést nyújtottak be a Fővárosi Bíróságon (Budapest), és a Fővárosi Bíróság az ítéletet 2006. február 3-án hatályon kívül helyezte,
- D. mivel ennek eredményeként az ügy visszakerült a Budai Központi Kerületi Bírósághoz, amely 2009. február 6-án felmentette Hankiss Ágnes a vádak alól; mivel a magánvádló ezen ítélet ellen fellebbezést nyújtott be a Fővárosi Bíróságra, amely 2009. március 25-én a kerületi bíróság ítéletét – annak indokaival maradéktalanul egyetértve – helybenhagyta,
- E. mivel 2009. november 12-én a Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága az anyagi jog szabályainak megsértése miatt mindkét ítéletet hatályon kívül helyezte, és a Budai Központi Kerületi Bíróságot új eljárásra utasította,
- F. mivel Hankiss Ágnes 2009. július 15-e óta parlamenti képviselő,
- G. mivel az Európai Unió kiváltságairól és mentességeiről szóló jegyzőkönyv 9. cikke szerint az Európai Parlament ülészeit ideje alatt az Európai Parlament tagjai saját államuk területén a parlamentjük tagjaira vonatkozó mentességet élvezik; és mivel ez a tény nem akadályozhatja meg a Parlamentet azon jogának gyakorlásában, hogy valamely tagjának mentességét felfüggeszse,
- H. mivel a büntetőeljárásról szóló magyar törvény 552. § (1) bekezdése előírja, hogy mentességet élvező személyekkel szemben a büntetőeljárás felfüggesztése mellett indítványozni kell a mentelmi jog felfüggesztésére jogosult döntését, és mivel e törvény 551. § (1) bekezdése kimondja, hogy többek között az Európai Parlament képviselői ellen csak a mentelmi jog felfüggesztése után indítható büntetőeljárás,
- I. mivel a 2004. évi LVII. törvény 12. § (1) bekezdése értelmében magánvádas ügyekben a mentelmi jog felfüggesztésére irányuló kérelmet a bíróság nyújtja be a Parlament elnökének,
- J. mivel a hatályon kívül helyezést követő megismételt eljárás során Hankiss Ágnes úgy nyilatkozott, hogy parlamenti képviselő, és következésképpen a Budai Központi Kerületi Bíróság a büntetőeljárásról szóló magyar törvény 552. § (1) bekezdése és a 2004. évi LVII. törvény 12. §-a alapján úgy határozott, hogy a büntetőeljárást felfüggeszti, és kéri Hankiss Ágnes mentelmi jogának felfüggesztését,
- K. mivel ezért ebben az esetben helyénvaló javaslatot tenni a parlamenti mentelmi jog felfüggesztésére,
1. úgy határoz, hogy felfüggeszti Hankiss Ágnes mentelmi jogát;
 2. utasítja elnökét, hogy haladéktalanul továbbítsa ezt a határozatot és az illetékes bizottság jelentését Magyarországon illetékes hatóságának és Hankiss Ágnesnek.
-

2011. június 7., kedd

III

(Előkészítő jogi aktusok)

EURÓPAI PARLAMENT

A Számvevőszék egy tagjának kinevezése (H. G. WESSBERG - SV)

P7_TA(2011)0246

Az Európai Parlament 2011. június 7-i határozata H.G. Wessbergnek a Számvevőszék tagjává történő kinevezésére irányuló javaslatról (C7-0103/2011 – 2011/0803(NLE))

(2012/C 380 E/24)

(Konzultáció)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 286. cikkének (2) bekezdésére, amelynek megfelelően a Tanács konzultált a Parlamenttel (C7-0103/2011),
 - tekintettel arra, hogy a Költségvetési Ellenőrző Bizottság 2011. május 24-i ülésén meghallgatta a Tanács által a Számvevőszék tagjának javasolt jelöltet,
 - tekintettel eljárási szabályzata 108. cikkére,
 - tekintettel a Költségvetési Ellenőrző Bizottság jelentésére (A7-0190/2011),
- A. mivel H.G. Wessberg megfelel az EUMSZ 286. cikkének (1) bekezdésében rögzített feltételeknek,
1. kedvezően véleményezi a Tanács H.G. Wessberg számvevőszéki taggá történő kinevezésére irányuló javaslatát;
 2. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt a határozatot a Tanácsnak és tájékoztatás céljából a Számvevőszéknek, valamint az Európai Unió többi intézményének és a tagállamok ellenőrző szerveinek.

2011. június 7., kedd

Egyes textiltermékek származásának igazolása *I**

P7_TA(2011)0248

Az Európai Parlament 2011. június 7-i jogalkotási állásfoglalása a Kombinált Nomenklátúra XI. áruosztályába tartozó és a Közösségben szabad forgalomba bocsátott egyes textiltermékek származásának igazolásáról, valamint az ilyen igazolás elfogadásának feltételeiről szóló 1541/98/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről, valamint a meghatározott textiltermékek harmadik országokból történő behozatalának közös szabályairól szóló 3030/93/EGK tanácsi rendelet módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2010)0544 – C7-0316/2010 – 2010/0272(COD))

(2012/C 380 E/25)

(Rendes jogalkotási eljárás: első olvasat)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottság Európai Parlamenthez és Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2010)0544),
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (2) bekezdésére és 207. cikkének (2) bekezdésére, amelyek alapján a Bizottság javaslatát benyújtotta a Parlamenthez (C7-0316/2010),
 - tekintettel az EUMSz. 294. cikkének (3) bekezdésére,
 - tekintettel eljárási szabályzata 55. cikkére,
 - tekintettel a Nemzetközi Kereskedelmi Bizottság jelentésére (A7-0156/2011),
1. elfogadja első olvasatban az alábbi álláspontot;
 2. felkéri a Bizottságot, hogy utalja az ügyet újból a Parlamenthez, ha javaslatát lényegesen módosítani kívánja, vagy helyébe másik szöveget kíván léptetni;
 3. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a nemzeti parlamenteknek.

P7_TC1-COD(2010)0272

Az Európai Parlament álláspontja amely első olvasatban 2011. június 7-én került elfogadásra a Kombinált Nomenklátúra XI. áruosztályába tartozó és a Közösségben szabad forgalomba bocsátott egyes textiltermékek származásának igazolásáról, valamint az ilyen igazolás elfogadásának feltételeiről szóló 1541/98/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről, valamint a meghatározott textiltermékek harmadik országokból történő behozatalának közös szabályairól szóló 3030/93/EGK tanácsi rendelet módosításáról szóló .../2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel

(A Parlament és a Tanács megállapodása következtében a Parlament álláspontja megegyezik a végleges jogalkotási aktussal, 955/2011/EU rendelet.)

2011. június 7., kedd

A Horvát Köztársaság részvétele a Kábítószer és Kábítószer-függőség Európai Megfigyelőközpontja munkájában ***

P7_TA(2011)0249

Az Európai Parlament 2011. június 7-i jogalkotási állásfoglalása az Európai Unió és a Horvát Köztársaság között létrejött, a Horvát Köztársaságnak a Kábítószer és Kábítószer-függőség Európai Megfigyelőközpontja munkájában történő részvételére vonatkozó megállapodás megkötéséről szóló tanácsi határozatra irányuló tervezetről (11633/2010 – C7-0026/2011 – 2010/0011(NLE))

(2012/C 380 E/26)

(Egyetértés)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a tanácsi határozat tervezetére (11633/2010),
 - tekintettel az Európai Unió és a Horvát Köztársaság között létrejött, a Horvát Köztársaságnak a Kábítószer és Kábítószer-függőség Európai Megfigyelőközpontja munkájában történő részvételére vonatkozó megállapodás tervezetére (11633/2010),
 - tekintettel a Tanács által az Európai Unió működéséről szóló szerződés 168. cikkének (5) bekezdésével és 218. cikke (6) bekezdése második albekezdésének a) pontjával összhangban előterjesztett, egyetértésre irányuló kérelemre (C7-0026/2011),
 - tekintettel eljárási szabályzata 81. cikkére és 90. cikkének (8) bekezdésére,
 - tekintettel az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság ajánlására (A7-0186/2011),
1. egyetért a megállapodás megkötésével;
 2. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a tagállamok, illetve a Horvát Köztársaság kormányának és parlamentjének.

A nehéz tehergépjárművekre kivetett díjak *II**

P7_TA(2011)0252

Az Európai Parlament 2011. június 7-i jogalkotási állásfoglalása a Tanács első olvasatbeli álláspontjáról a nehéz tehergépjárművekre egyes infrastruktúrák használatáért kivetett díjakról szóló 1999/62/EK irányelv módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi irányelv elfogadása tekintetében (15145/1/2010 – C7-0045/2011 – 2008/0147(COD))

(2012/C 380 E/27)

(Rendes jogalkotási eljárás: második olvasat)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Tanács első olvasatbeli álláspontjára (15145/1/2010 – C7-0045/2011),

2011. június 7., kedd

- tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság 2009. december 16-i véleményére ⁽¹⁾,
 - tekintettel a Régiók Bizottsága 2009. február 12-i véleményére ⁽²⁾,
 - tekintettel a Bizottság véleményére (COM(2011)0069),
 - tekintettel a Bizottság Parlamenthez és Tanácshoz intézett javaslatával (COM(2008)0436) kapcsolatban az első olvasat során kialakított álláspontjára ⁽³⁾,
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (7) bekezdésére,
 - tekintettel eljárási szabályzata 66. cikkére,
 - tekintettel a Közlekedési és Idegenforgalmi Bizottság második olvasatra adott ajánlására (A7-0171/2011),
1. elfogadja második olvasatban az alábbi álláspontot;
 2. jóváhagyja ezen állásfoglaláshoz csatolt nyilatkozatát;
 3. tudomásul veszi a Bizottság nyilatkozatát, valamint a Tanács magyar elnökségének és jövendő lengyel, dán és ciprusi elnökségének ezen állásfoglaláshoz csatolt közös nyilatkozatát;
 4. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a nemzeti parlamenteknek.

⁽¹⁾ HL C 255., 2010.9.22., 92. o.

⁽²⁾ HL C 120., 2009.5.28., 47. o.

⁽³⁾ HL C 87. E, 2010.4.1., 345. o.

P7_TC2-COD(2008)0147

Az Európai Parlament álláspontja, amely második olvasatban 2011. június 7-én került elfogadásra a nehéz tehergépjárművekre egyes infrastruktúrák használatáért kivetett díjakról szóló 1999/62/EK irányelv módosításáról szóló 2011/.../EU európai parlamenti és tanácsi irányelv elfogadására tekintettel

(A Parlament és a Tanács megállapodása következtében a Parlament álláspontja megegyezik a végleges jogalkotási aktussal, 2011/76/EU irányelv.)

MELLÉKLET

Az Európai Parlament nyilatkozata

Az Európai Parlament sajnálja, hogy a Tanács nem mutatott készséget a korrelációs táblázatnak az 1999/62/EK irányelv módosítására irányuló javaslattal összefüggésben történő kötelező közzétételére. Ezennel kijelentjük, hogy az Európai Parlament és a Tanács között a 2011. május 23-i háromoldalú párbeszéd keretében a nehéz tehergépjárművekre egyes infrastruktúrák használatáért kivetett díjakról (euomatrica) szóló 1999/62/EK irányelvet módosító európai parlamenti és tanácsi irányelvre vonatkozóan elért megállapodás nem érinti a korrelációs táblázatról folytatott intézményközi tárgyalások eredményét.

2011. június 7., kedd

Az Európai Parlament felhívja az Európai Bizottságot, hogy a megállapodás plenáris ülésen történő elfogadása után tizenkét hónapon belül nyújtson számára tájékoztatást, az átültetésre előirányzott időtartam letelte után pedig nyújtson be jelentést a tagállamok arra vonatkozó gyakorlatáról, hogy miképpen állítják össze saját, az ezen irányelv és az átültetési intézkedések kapcsolatát a lehetőségekhez képest a legnagyobb mértékben tükröző táblázataikat, továbbá tegye ezeket nyilvánossá.

A Bizottság nyilatkozata a korrelációs táblázatra vonatkozóan

A Bizottság emlékeztet azon kötelezettségére, hogy biztosítania kell, hogy a tagállamok korrelációs táblázatban foglalják össze az uniós irányelv átültetésére vonatkozó intézkedéseiket, és e táblázatokat az uniós jogszabályok átültetésének keretében továbbítsák a Bizottsághoz, a polgárok, a jobb jogalkotás és a növekvő mértékű átláthatóság érdekében, valamint a nemzeti szabályozás uniós rendelkezéseknek való megfelelése vizsgálatának elősegítése céljából.

A Bizottság sajnálja, hogy nem kapott támogatást a nehéz tehergépjárművekre egyes infrastruktúrák használatáért kivetett díjakról (euomatrix) szóló 1999/62/EK irányelvet módosító európai parlamenti és tanácsi irányelvre irányuló javaslatban foglalt azon rendelkezés, amelynek célja a korrelációs táblázatok összeállításának kötelezővé tétele volt.

A Bizottság – a kompromisszumkészség szellemében és a javaslat azonnali elfogadásának biztosítása érdekében – kész elfogadni a szövegbe illesztett korrelációs táblázatot kötelezően előíró rendelkezés felcserélését egy olyan preambulum-bekezdéssel, amely a tagállamokat arra ösztönzi, hogy tegyék magukévá e gyakorlatot. A Bizottság e megállapodás plenáris ülésen történő elfogadása után tizenkét hónapon belül tájékoztatást fog nyújtani, az átültetésre előirányzott időtartam letelte után pedig jelentést fog benyújtani a tagállamok arra vonatkozó gyakorlatáról, hogy miképpen állítják össze – saját és az Unió érdekében – saját, az ezen irányelv és az átültetési intézkedések kapcsolatát a lehetőségekhez képest legnagyobb mértékben tükröző táblázataikat, továbbá ezeket nyilvánossá fogja tenni.

Ugyanakkor a Bizottság által e kérdésben elfoglalt álláspont nem tekinthető precedensértékűnek. A Bizottság további erőfeszítéseket fog tenni annak érdekében, hogy az Európai Parlamenttel és a Tanáccsal közösen megfelelő megoldást találjon erre a horizontális intézményi kérdésre.

A Tanács magyar és jövendő lengyel, dán és ciprusi elnökségének nyilatkozata

Ezennel kijelentjük, hogy a Tanács és az Európai Parlament között a 2011. május 23-i háromoldalú párbeszéd keretében a nehéz tehergépjárművekre egyes infrastruktúrák használatáért kivetett díjakról (euomatrix) szóló 1999/62/EK irányelvet módosító európai parlamenti és tanácsi irányelvre vonatkozóan elért megegyezés nem érinti a korrelációs táblázatról folytatott intézményközi tárgyalások eredményét.

A környezetvédelem európai gazdasági számlái ***I

P7_TA(2011)0253

Az Európai Parlament 2011. június 7-i jogalkotási állásfoglalása az európai környezeti-gazdasági számlákról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2010)0132 – C7-0092/2010 – 2010/0073(COD))

(2012/C 380 E/28)

(Rendes jogalkotási eljárás: első olvasat)

Az Európai Parlament,

— tekintettel a Bizottság Európai Parlamenthez és Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2010)0132),

— tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (2) bekezdésére és 338. cikkének (1) bekezdésére, amelyek alapján a Bizottság javaslatát benyújtotta a Parlamenthez (C7-0092/2010),

2011. június 7., kedd

- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (3) bekezdésére,
 - tekintettel eljárási szabályzata 55. cikkére,
 - tekintettel a Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszer-biztonsági Bizottság jelentésére, valamint a Gazdasági és Monetáris Bizottság véleményére (A7-0330/2010),
1. elfogadja első olvasatban az alábbi álláspontot;
 2. felkéri a Bizottságot, hogy utalja az ügyet újból a Parlamenthez, ha javaslatát lényegesen módosítani kívánja vagy helyébe másik szöveget kíván léptetni;
 3. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a nemzeti parlamenteknek.

P7_TC1-COD(2010)0073

Az Európai Parlament álláspontja, amely első olvasatban 2011. június 7-én került elfogadásra az európai környezeti-gazdasági számlákról szóló .../2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel

(A Parlament és a Tanács megállapodása következtében a Parlament álláspontja megegyezik a végleges jogalkotási aktussal, 691/2011/EU rendelet.)

2011. június 8., szerda

A schengeni vívmányok rendelkezéseinek Bulgáriában és Romániában történő alkalmazása *

P7_TA(2011)0254

Az Európai Parlament 2011. június 8-i jogalkotási állásfoglalása a schengeni vívmányok rendelkezéseinek a Bolgár Köztársaságban és a Romániában történő teljes körű alkalmazásáról szóló tanácsi határozatra irányuló tervezetről (14142/2010 – C7-0369/2010 – 2010/0820(NLE))

(2012/C 380 E/29)

(Konzultáció)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Tanács határozattervezetére (14142/2010),
 - tekintettel a 2005-ös csatlakozási okmány 4. cikkének (2) bekezdésére, amelynek megfelelően a Tanács konzultált a Parlammal (C7-0369/2010),
 - tekintettel eljárási szabályzata 55. cikkére,
 - tekintettel az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság jelentésére (A7-0185/2011),
1. jóváhagyja a Tanács határozattervezetét az alábbi módosításokkal;
 2. felkéri a Tanácsot, hogy tájékoztassa arról, ha a Parlament által jóváhagyott szövegtől el kíván térni;
 3. felkéri a Tanácsot a Parlammal való újbóli konzultációra, ha lényegesen módosítani kívánja saját határozattervezetét;
 4. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak.

A TANÁCS TERVEZETE

MÓDOSÍTÁS

Módosítás 1

Határozatra irányuló tervezet 4 preambulumbekzdés

(4) A Tanács 20XX. ...-án/-én [a vonatkozó tanácsi következtetések elfogadásának dátuma] megállapította, hogy Bulgária és Románia a feltételeket az említett területek mindegyikén teljesítette.

(4) A Tanács 20XX. ...-án/-én [a vonatkozó tanácsi következtetések elfogadásának dátuma] megállapította, hogy Bulgária és Románia a feltételeket az említett területek mindegyikén teljesítette. **Minden egyes érintett tagállamnak írásban tájékoztatnia kell az Európai Parlammal és a Tanácsot e határozat hatálybalépésétől számított hat hónapon belül arról, hogy hogyan követte nyomon az értékelő jelentésekben szereplő és a nyomon követési jelentésekben említett ajánlásokat, amelyek még végrehajtásra várnak.**

<u>Közleményszám</u>	Tartalom (folytatás)	Oldal
2012/C 380 E/16	A megtévesztő szakmai címjegyzékek Az Európai Parlament 2011. június 9-i állásfoglalása a megtévesztő szakmai címjegyzékekről (0045/2006, 1476/2006, 0079/2003, 0819/2003, 1010/2005, 0052/2007, 0306/2007, 0444/2007, 0562/2007 stb. számú petíció)	128
2012/C 380 E/17	Madagaszkár Az Európai Parlament 2011. június 9-i állásfoglalása a madagaszkári helyzetről	129
2012/C 380 E/18	Guantánamo: küszöbön álló halálos ítélet Az Európai Parlament 2011. június 9-i állásfoglalása Guantánamóról: egy küszöbön álló, halálbüntetésre vonatkozó döntésről	132
2012/C 380 E/19	Ukrajna: Julia Tyimosenkó és más volt kormánytagok ügye Az Európai Parlament 2011. június 9-i állásfoglalása Ukrajnáról: Julija Timosenko és más volt kormánytagok ügye	135
2012/C 380 E/20	Az európai sportban jelen lévő korrupció elleni küzdelem Az Európai Parlament 2011. június 9-i nyilatkozata az európai sportban jelen lévő korrupció elleni küzdelemről	138
2012/C 380 E/21	A Cipruson eltűnt személyek Az Európai Parlament 2011. június 9-i nyilatkozata a Cipruson eltűnt személyekkel foglalkozó bizottság munkájáról	138

AJÁNLÁSOK

Európai Parlament

2011. június 8., szerda

2012/C 380 E/22	Az ENSZ Közgyűlésének 66. ülészsaka Az Európai Parlament 2011. június 8-i javaslata az Európai Parlament Tanácshoz intézett, az ENSZ Közgyűlése 66. ülészsakára (2011/2030(INI))	140
-----------------	---	-----

II Közlemények

AZ EURÓPAI UNIÓ INTÉZMÉNYEITŐL, SZERVEITŐL, HIVATALAITÓL ÉS ÜGYNÖKSÉGEITŐL SZÁRMAZÓ KÖZLEMÉNYEK

Európai Parlament

2011. június 7., kedd

2012/C 380 E/23	Hankiss Ágnes képviselői mentelmi jogának felfüggesztésére irányuló kérelem Az Európai Parlament 2011. június 7-i határozata a Hankiss Ágnes mentelmi jogának felfüggesztésére irányuló kérelemről (2010/2213(IMM))	152
-----------------	--	-----

III *Előkészítő jogi aktusok*

EURÓPAI PARLAMENT

2011. június 7., kedd

2012/C 380 E/24	A Számvevőszék egy tagjának kinevezése (H. G. WESSBERG - SV) Az Európai Parlament 2011. június 7-i határozata H.G. Wessbergnek a Számvevőszék tagjává történő kinevezésére irányuló javaslatról (C7-0103/2011 – 2011/0803(NLE))	154
2012/C 380 E/25	Egyes textiltermékek származásának igazolása ***I Az Európai Parlament 2011. június 7-i jogalkotási állásfoglalása a Kombinált Nomenklatúra XI. áruosztályába tartozó és a Közösségben szabad forgalomba bocsátott egyes textiltermékek származásának igazolásáról, valamint az ilyen igazolás elfogadásának feltételeiről szóló 1541/98/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről, valamint a meghatározott textiltermékek harmadik országokból történő behozatalának közös szabályairól szóló 3030/93/EGK tanácsi rendelet módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2010)0544 – C7-0316/2010 – 2010/0272(COD))	155
	P7_TC1-COD(2010)0272 Az Európai Parlament álláspontja amely első olvasatban 2011. június 7-én került elfogadásra a Kombinált Nomenklatúra XI. áruosztályába tartozó és a Közösségben szabad forgalomba bocsátott egyes textiltermékek származásának igazolásáról, valamint az ilyen igazolás elfogadásának feltételeiről szóló 1541/98/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről, valamint a meghatározott textiltermékek harmadik országokból történő behozatalának közös szabályairól szóló 3030/93/EGK tanácsi rendelet módosításáról szóló .../2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel	155
2012/C 380 E/26	A Horvát Köztársaság részvétele a Kábítószer és Kábítószer-függőség Európai Megfigyelőközpontja munkájában *** Az Európai Parlament 2011. június 7-i jogalkotási állásfoglalása az Európai Unió és a Horvát Köztársaság között létrejött, a Horvát Köztársaságnak a Kábítószer és Kábítószer-függőség Európai Megfigyelőközpontja munkájában történő részvételére vonatkozó megállapodás megkötéséről szóló tanácsi határozatra irányuló tervezetről (11633/2010 – C7-0026/2011 – 2010/0011(NLE))	156
2012/C 380 E/27	A nehéz tehergépjárművekre kivetett díjak ***II Az Európai Parlament 2011. június 7-i jogalkotási állásfoglalása a Tanács első olvasatbeli álláspontjáról a nehéz tehergépjárművekre egyes infrastruktúrák használatáért kivetett díjakról szóló 1999/62/EK irányelv módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi irányelv elfogadása tekintetében (15145/1/2010 – C7-0045/2011 – 2008/0147(COD))	156
	P7_TC2-COD(2008)0147 Az Európai Parlament álláspontja, amely második olvasatban 2011. június 7-én került elfogadásra a nehéz tehergépjárművekre egyes infrastruktúrák használatáért kivetett díjakról szóló 1999/62/EK irányelv módosításáról szóló 2011/.../EU európai parlamenti és tanácsi irányelv elfogadására tekintettel	157
	MELLÉKLET	157
2012/C 380 E/28	A környezetvédelem európai gazdasági számlái ***I Az Európai Parlament 2011. június 7-i jogalkotási állásfoglalása az európai környezeti-gazdasági számlákról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2010)0132 – C7-0092/2010 – 2010/0073(COD))	158

P7_TC1-COD(2010)0073

Az Európai Parlament álláspontja, amely első olvasatban 2011. június 7-én került elfogadásra az európai környezeti-gazdasági számlákról szóló .../2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel 159

2011. június 8., szerda

2012/C 380 E/29

A schengeni vívmányok rendelkezéseinek Bulgáriában és Romániában történő alkalmazása *

Az Európai Parlament 2011. június 8-i jogalkotási állásfoglalása a schengeni vívmányok rendelkezéseinek a Bolgár Köztársaságban és a Romániában történő teljes körű alkalmazásáról szóló tanácsi határozatra irányuló tervezetről (14142/2010 – C7-0369/2010 – 2010/0820(NLE)) 160

Jelmagyarázat

- * Konzultációs eljárás
- **I Együtműködési eljárás: első olvasat
- **II Együtműködési eljárás: második olvasat
- *** Hozzájárulási eljárás
- ***I Együtdöntési eljárás: első olvasat
- ***II Együtdöntési eljárás: második olvasat
- ***III Együtdöntési eljárás: harmadik olvasat

(A Bizottság által javasolt jogalap határozza meg az eljárás típusát)

Politikai módosítások: az új vagy módosított szöveget félkövér és dőlt betűtípus, a törléseket pedig a ■ jel mutatja.

Technikai módosítások és a szolgálatok kiigazításai: az új vagy módosított szöveget dőlt betűtípus, a törléseket pedig a || jel mutatja.

2012-es előfizetési díjak (áfa nélkül, rendes szállítási költségeket beleértve)

Az EU Hivatalos Lapja, L + C sorozat, kizárólag nyomtatott kiadvány	az EU 22 hivatalos nyelvén	1 200 EUR/év
Az EU Hivatalos Lapja, L + C sorozat, nyomtatott kiadvány + éves DVD	az EU 22 hivatalos nyelvén	1 310 EUR/év
Az EU Hivatalos Lapja, L sorozat, kizárólag nyomtatott kiadvány	az EU 22 hivatalos nyelvén	840 EUR/év
Az EU Hivatalos Lapja, L + C sorozat, havi DVD (összevont)	az EU 22 hivatalos nyelvén	100 EUR/év
A Hivatalos Lap Kiegészítő Kiadványa (S sorozat), közbeszerzés és ajánlati felhívások, DVD, heti egy kiadvány	többnyelvű: az EU 23 hivatalos nyelvén	200 EUR/év
Az EU Hivatalos Lapja, C sorozat – versenyvizsga-kiírások	a vizsgakiírás szerinti nyelv(ek)en	50 EUR/év

Az *Európai Unió Hivatalos Lapjának*, amely az Európai Unió hivatalos nyelvein jelenik meg, 22 nyelvi változatára lehet előfizetni. Az L (jogsabályok) és a C (tájékoztatások és közlemények) sorozatot foglalja magában.

Valamennyi nyelvi változatra külön kell előfizetni.

A 920/2005/EK tanácsi rendelet értelmében, amelyet a Hivatalos Lap 2005. június 18-i L 156. száma tett közzé, és amely előírja, hogy az Európai Unió intézményei nem kötelesek minden jogi aktust ír nyelven is megszövegezni, illetve ezen a nyelven kihirdetni, az ír nyelven kiadott Hivatalos Lapok értékesítése külön történik.

A Hivatalos Lap Kiegészítő Kiadványára (S sorozat – közbeszerzés és ajánlati felhívások) történő előfizetés mind a 23 hivatalos nyelvi változatot magában foglalja egyetlen többnyelvű DVD-n.

Kérésére az *Európai Unió Hivatalos Lapjára* történő előfizetéssel a Hivatalos Lap különféle mellékleteit is megkaphatja. Az előfizetők a mellékletek megjelenéséről az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* közölt „Az olvasóhoz” című közleménynek köszönhetően értesülnek.

Értékesítés és előfizetés

A különböző, térítés ellenében kapható kiadványokra – például az *Európai Unió Hivatalos Lapjára* – való előfizetés a Kiadóhivatal forgalmazó partnereitől szerezhető be. A forgalmazó partnerek listája a következő címen található:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_hu.htm

Az EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) közvetlen és ingyenes hozzáférést biztosít az Európai Unió jogához. Erről a honlapról elérhető az *Európai Unió Hivatalos Lapja*, valamint tartalmazza a szerződéseket, a jogszabályokat, a jogeseteket és az előkészítő dokumentumokat is.

További információt az Európai Unióról a <http://europa.eu> internetcímen találhat.

